

ขอเรียนว่าท่านกรรมการได้ยกร่างเสร็จมานานแล้ว เป็นเวลาหลายเดือนแล้ว แต่เราได้มีโอกาสเข้ามาพิจารณาครั้งนี้ อันนี้ก็ต้องเรียนให้ที่ประชุมได้รับทราบถึงงานที่กรรมการเขาทำเสร็จมานานพอสมควรแล้ว แต่ว่าโดยที่ในการพิจารณาข้อบังคับการประชุมนั้นนะครับ ข้อบังคับได้กำหนดว่าให้นำข้อบังคับว่าด้วยการเสนอและพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาใช้บังคับโดยอนุโลมครับ ซึ่งก็หมายความว่าเราต้องพิจารณาแบบเดียวกับพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคือแบ่งเป็น ๓ วาระครับ วาระ ๑ ก็คือขั้นรับหลักการ ถ้าที่ประชุมเห็นด้วยกับหลักการก็ต้องตั้งกรรมการแล้วกำหนดวันแปรญัตติ จากนั้นกรรมการก็จะนำไปพิจารณาในวาระ ๒ ไปตามภารกิจของกรรมการ เมื่อเสร็จแล้วก็นำกลับมาพิจารณาวาระ ๒ พิจารณาไปที่ละข้อทีละมาตราถ้าเป็นพระราชบัญญัติจนจบ แล้ววาระ ๓ ก็คือให้ความเห็นชอบ อันนี้ก็เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติซึ่งให้นำวิธีปฏิบัตินี้มาใช้ในการร่างข้อบังคับ อันนี้ผมเรียนสมาชิกเพื่อเราได้รับทราบในการดำเนินการต่อไป เพราะฉะนั้นถ้าเข้าใจอย่างนี้แล้วขั้นตอนต่อไปก็คือขอเชิญกรรมการเข้าประจำที่เพื่อเสนอสภาต่อไป แล้วหลังจากนั้นก็อนุญาตให้กรรมการชี้แจง แล้วสมาชิกมีสิทธิอภิปรายครับ

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการครับ

พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร สมาชิกวุฒิสภา (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญยกร่างข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ขอรายงานให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาทราบว่า ตามที่ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๒ วันพุธที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๒ ได้ลงมติตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๘ คน เพื่อทำหน้าที่ยกร่างข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. โดยกำหนดการพิจารณายกร่างให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนั้น บัดนี้คณะกรรมาธิการได้พิจารณาดำเนินการยกร่างข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. เสร็จแล้ว ประกอบด้วย ๑๓ หมวด จำนวน ๑๕๓ ข้อ ซึ่งส่วนใหญ่ยังคงแนวทางที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พุทธศักราช ๒๕๕๓ และมีส่วนที่เพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กระผมจึงขอเสนอรายงานของคณะกรรมาธิการพร้อมร่างข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ต่อที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเพื่อพิจารณาต่อไป ขอขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณท่านประธานคณะกรรมการ
กฤษฎาภิบาลให้สมาชิกอภิปราย มีการเสนอชื่อผู้ขออภิปรายมาแล้ว ๒ ท่าน ท่านแรก ท่านจิรายุ
ขอเชิญครับ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตออกความเห็นในการร่างข้อบังคับดังกล่าว มีข้อสังเกต
อยู่ ๒-๓ จุดด้วยกันที่จะฝากคณะกรรมการได้โปรดพิจารณานะครับ โดยทั่วไปก็คงจะเป็น
เรื่องที่ล่อกันมาจากข้อบังคับเดิม ๆ ก็มีการปรับตามสถานการณ์ แต่อยากจะให้ท่านประธาน
ช่วยดูข้อ ๒๒ ครับ ข้อ ๒๒ วรรคท้าย เขียนบอกว่า ถ้าประธานลงจากบัลลังก์โดยไม่ได้สั่ง
อย่างใด ให้เลิกการประชุมรัฐสภา อันนี้ถ้าประธานเป็นไปก็จะไม่ว่ากันเพราะฉะนั้นท่านต้อง
เขียนให้ชัด คืออะไรครับความหมาย อยู่ดี ๆ ประธานนี่อยากจะลงจากบัลลังก์ก็เดินลงเฉย ๆ
โดยไม่สั่งการอะไร อย่างนี้ไม่ได้ นะครับ จะปิดก็ปิด จะเปิดก็เปิด จะมีความเห็นใด ๆ ก็ควร
จะเขียนให้ชัดเจนครับท่านกรรมการ ข้อ ๒๒ ต่อมาท่านประธานที่เคารพ ไปดูการลงมติ
ในส่วนที่ ๔ ผมมีความเห็นอย่างนี้ ที่ผ่านมาก็มีปัญหาไปแล้ว ลงคะแนนในสภาผู้แทนราษฎร
ไปเรียบร้อยแล้ว เกิดนึกอยากจะนับใหม่ก็บอกขอนับใหม่ แล้วพอนับใหม่ก็เปลี่ยนผลการลงคะแนน
อันนี้ต้องเอาให้ชัดครับว่าการลงคะแนนตามข้อ ๕๖ นี้เป็นอย่างไร ต่อมาท่านประธานไปดู
ข้อ ๕๗ ท่านเขียนไว้ใน (๑) บอกว่าการลงคะแนนลับมีวิธีปฏิบัติ ดังต่อไปนี้ เขียนเครื่องหมาย
บนแผ่นกระดาษใส่ซองที่เจ้าหน้าที่จัดให้ ให้ผู้เห็นด้วยเขียนเครื่องหมาย ถูก ผู้ไม่เห็นด้วย
เขียนเครื่องหมาย กากบาท ผู้ออกเสียง ผู้งดออกเสียงให้เขียนลักษณะ วงกลม ท่านประธาน
มันจะงงไปใหญ่ ในช่องก็เขียนเป็นตารางสี่เหลี่ยมอยู่แล้วครับว่า เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
งดออกเสียง ยิ่งท่านไปเขียนบังคับแบบนี้ถ้าเกิดเขาดออกเสียงแต่เขาเขียนกากบาท ซึ่งเจตจำนง
เขาลงในช่องที่ ๓ อยู่แล้วจะเขียนให้ยุ่งทำไม ท่านก็ไม่ต้องไปเขียนหรอกครับ แค่กากบาท
ในช่องดังกล่าวก็เป็นการแสดงแล้ว เดียวก็จะไปตีความได้อีกว่า ถูก ผิด -----

และวงกลม ตกลงเจตจำนงมันคืออะไร อย่าซับซ้อน ก็ฝากกรรมการได้โปรดพิจารณาแล้วก็นำไปแก้ไขต่อไป นอกจากนี้ในข้อ ๕๘ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อมีการลงคะแนนเสียงลงคะแนนตามข้อ ๕๖ (๑) แล้วขอให้มีการนับใหม่โดยมีผู้รับรองไม่น้อยกว่า ๔๐ คน ก็ให้มีการนับคะแนนเสียงใหม่แล้วให้เปลี่ยนวิธีการลงคะแนนตามวิธี ข้อ ๕๖ (๒) ก็คือการขานชื่อประเด็นนี้ผมไม่ติดใจอะไรท่านประธาน แต่ว่าในข้อดังกล่าวนี้ถ้าต่อเนื่องกันไปแล้วหมายความว่าในขณะที่เราลงคะแนนคนไม่ได้แสดงตน หมายถึงว่ายังไม่ได้ลงชื่อที่เห็นชื่อขึ้น เขาเดินเข้ามาในขณะที่ให้ลงคะแนนถือว่ายังอยู่ในการลงคะแนนหรือไม่ ซึ่งในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรผมก็ได้เรียนถามท่านประธานจนไปแล้วในขณะนั้น ซึ่งท่านก็มีความเห็นว่าในขณะที่ยังไม่ปิดลงคะแนน แม้ผู้มาลงคะแนนเสียงไม่ได้เซ็นชื่อก็ถือว่าเป็นเสียงในการลงมติ ถ้าใช้ข้อบังคับการประชุมร่วมกันรัฐสภาก็ควรจะเอาไปบังคับใช้ให้เหมือนกัน ท่านประธานโดยรวมก็คงจะเป็นข้อสังเกตจากเพื่อนสมาชิกอีกหลากหลาย ผมขออนุญาตแสดงความคิดเห็นไว้เพียงแค่ ๓ ข้อหลัก ๆ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ต่อไป พลตำรวจโท ศานิตย์ มหาวรร

พลตำรวจโท ศานิตย์ มหาวรร สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : ครับ กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พลตำรวจโท ศานิตย์ มหาวรร ในนามสมาชิกรัฐสภาท่านประธานครับ การประชุมร่วมในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕๖ มีทั้งหมด ๑๖ กรณี ในอดีตที่ผ่านมาเรามีข้อบังคับการประชุมรัฐสภาครั้งแรกเมื่อปี ๒๕๓๙ จนถึงปัจจุบันนี้ ๔ ข้อบังคับ ข้อบังคับปัจจุบันนี้จึงเป็นฉบับที่ ๕ ก่อนหน้านี้ย้อนหลังไปครับ ในรัฐธรรมนูญกำหนดว่าให้ใช้ข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรบ้าง ของวุฒิสภาบ้าง ผมเกริ่นนำมาตรงนี้เพื่อจะชี้ให้เห็นว่าข้อบังคับการประชุมของรัฐสภามีความสำคัญเพราะเป็นกติกาในการทำงาน เหมือนกับกีฬาถ้าไม่มีกฎติกาก็จะมีปัญหาพอสมควร ในส่วนตัวผมเองได้พยายามศึกษาเปรียบเทียบกับตั้งแต่อดีต ๒๕๔๐ จนถึงปัจจุบันอย่างที่เพื่อนสมาชิกที่กล่าวไปล่วงหน้าว่ากว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานเอามาจากของเดิมทั้งนั้นเลย โดยเฉพาะหลัก ๆ ในเรื่องของอำนาจหน้าที่หรือหน้าที่อำนาจก็แล้วแต่ รวมทั้งเรื่องวิธีการประชุม การเสนอญัตติ การลงมติ การอภิปราย การแถลงนโยบาย รวมทั้งบทสุดท้ายแทบจะลอกกันมาเป๊ะเลย ผมเองก็พยายามที่จะให้เห็นว่าในการที่เรามาถึงยุคนี้เราควรที่จะทำให้ข้อบังคับการประชุมในครั้งนี้เป็น

ปัจจุบันหรือไม่ ท่านประธานอยู่ในสภามากกว่า ๕๐ ปี ผมทราบว่าท่านเป็น ส.ส. มา ๑๖ สมัย สมัยก่อนการลงคะแนนใช้วิธียื่นยกมือ ปัจจุบันมาเริ่มเปลี่ยนเมื่อข้อบังคับ ปี ๒๕๔๔ ถ้าผม จำไม่ผิดก็เปลี่ยนเป็นวิธีการใช้เครื่องมือทันสมัยที่เพื่อนสมาชิกอยู่ตรงนี้ได้ทราบตระหนักดี อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นในส่วนของเราจะต้องมาดู ที่จริงมันมีประเด็นหลายประเด็นผมไม่อยาก ใช้เวลาสภามาก เพราะผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกคงจะมีข้อมูลที่จะนำเสนอในประเด็นอื่น ๆ ในวาระอื่น ๆ อีกมากมาย แต่ผมจะพยายามที่จะเอาเฉพาะที่สำคัญ ๆ แล้วผมเชื่อว่าเป็น ประโยชน์ต่อเพื่อนสมาชิกทุกคนเลย ไม่ว่าท่านเป็นฝ่ายสนับสนุนหรือไม่สนับสนุนก็แล้วแต่ ผมชื่นชมเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้เราอยู่กันด้วยการมีเหตุและผล สิ่งที่ผมจะนำเสนอคือ เหตุและผลที่จะนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขหรือเพิ่มเติมเพื่อให้ข้อบังคับแห่งนี้ เรื่องนี้ ฉบับนี้ เกิดประโยชน์สูงสุดครับ

ประเด็นแรก ท่านประธานลองดูที่ผมจะกล่าวก็คือ ในเรื่องของการส่งเอกสาร รัฐธรรมนูญหลายฉบับในอดีต หรือแม้แต่ข้อบังคับหลายข้อจะกำหนดให้เฉพาะเมื่อสภาจะส่งเอกสารถึงเพื่อนสมาชิกใช้อิเล็กทรอนิกส์ได้ นอกจากเอกสารเป็นหนังสือแล้วเป็นอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ แต่ท่านลองไปดูในข้อบังคับที่เราากำลังพิจารณาอยู่นี้เริ่มตั้งแต่ข้อ ๒๙ เห็นไหมครับ สมาชิกต้องทำหนังสืออย่างเดียว ไม่เปิดช่องว่าให้ส่งเอกสารทางอื่น นอกจากนี้ข้อ ๙๑ ข้อ ๑๐๘ ข้อ ๑๒๕ เหมือนกัน ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ว่าในข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา ปี ๒๕๖๒ ฝากท่านกรรมาธิการด้วยท่านไปดูในข้อ ๑๕ วรรคสาม ได้เพิ่มเติมแล้วให้สามารถส่งเอกสารทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ถ้าเห็นว่าเป็นประโยชน์ควรที่จะเพิ่มใหม่ เพื่อสมาชิกจะได้ไม่ต้องเสียเวลา เสียค่าใช้จ่าย เอกสารเดี๋ยวนี้นั้นไปไกลแล้วส่งอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นการเสนอญัตติ การแปรญัตติอะไรก็ตาม ผมฝากไว้

ประเด็นที่ ๒ มันใกล้เคียงกัน สืบเนื่องเลยท่านครับ ในเรื่องของการแปรญัตติ เพื่อนสมาชิกลองดูนะครับ การแปรญัตติตั้งแต่ฉบับแรกถึงปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นของ ส.ว. ส.ส. ฉบับนี้เขียนว่าอย่างไรครับท่านประธาน ให้ความแปรญัตติเท่าไรรู้ไหม ๗ วัน ไม่ได้บอกว่า ๗ วันอะไร ๗ วันทำการ หรือ ๗ วันทั่วไป ยังมีวันหยุดในปี ๒๕๖๓ ทั้งหมด ๑๔ ครั้ง บางครั้งก็ ๕ วัน บางครั้งก็ ๔ วัน ๓ วัน ๑ วัน แล้วเพื่อนสมาชิกเดี๋ยวลองหลังจากนี้แล้วผมถามว่า ๑๕๓ ข้อ ท่านดูละเอียดไหม ท่านสมาชิกทั้งหลายท่านอยากจะแปร ท่านอยากจะขอให้มันเกิดประโยชน์ แต่ท่านไปจำกัด ท่านเขียนไว้แค่อะไร ๗ วัน ถ้าเป็นกรณีเรื่องอื่น ๆ อาจจะ ๑๕ วัน เช่น ร่างรัฐธรรมนูญอะไรก็ได้แต่ที่ต้องแก้ไข พอไหมท่านประธานครับ ยิ่งให้เวลาพอสมควร ไม่ใช่ให้เวลาจนมากเกินไป เพื่อนสมาชิกซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ทรงความรู้ มีความสามารถมากมาย ท่านจะได้ใช้ช่องโอกาสนี้นำเสนอสิ่งที่เป็นประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นร่างกฎหมายก็ดี ร่างรัฐธรรมนูญก็ดี หรืออะไรก็ได้แต่ได้มากขึ้น ผมขอยกตัวอย่างอีกอันหนึ่ง ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาเช่นกัน ได้เขียนไว้ในข้อ ๑๒๕ ฝากท่านกรรมาธิการไปดูด้วยนะครับ เขาใช้คำว่าอะไรรู้ไหม ท่านประธานครับ ให้แปรญัตติได้ใน ๗ วันทำการ มันก็ยึดได้พอสมควร หยุดวันเสาร์ วันอาทิตย์ก็แล้วแต่มันนับ เอาวันทำการเป็นตัวตั้ง ท่านลองไปปรับดูถ้าทำได้ ผมว่าเพื่อนสมาชิกทุกท่าน ทุกคนจะได้ประโยชน์ ไม่ว่าจะส่งเอกสารทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือ ห่วงเวลาในการแปรญัตติ

ประเด็นที่ ๓ ท่านประธานครับ ผมไปเร็วหน่อยเพราะว่าไม่อยากให้เสียเวลามาก
ประเด็นที่ ๓ ท่านลองไปดูข้อ ๑๔๑ ท่านประธานในร่างข้อบังคับนี้ เรื่องการแถลงนโยบาย
ผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้ในโอกาสต่อไปท่านต้องเป็นรัฐบาลแน่นอนเพราะท่าน
เป็นผู้ทรงความรู้มากมาย แล้วในขณะเดียวกันการบริหารราชการแผ่นดินเป็นเรื่องของการ
ทำงานเพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชน แต่ที่ผ่านมาผมดูตั้งแต่ข้อบังคับแรก ๆ มาเริ่มตั้งแต่
ข้อ ๓๙ แล้วกัน สมัยก่อนผมจะไม่พูดถึง เขียนไว้ในข้อบังคับการประชุม ซึ่งรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๖๒ เขียนไว้ว่า ก่อนคณะรัฐมนตรีจะปฏิบัติหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินให้แถลง
นโยบายครับ ทั้งนี้คำนึงถึงอำนาจหน้าที่ -----

แนวนโยบายแห่งรัฐ ยุทธศาสตร์ชาติ รวมทั้งบอกแหล่งที่มาของงบประมาณ นี่คือรัฐธรรมนูญเขียนไว้ แต่ในข้อบังคับเขียนไว้อย่างไร ให้สมาชิกซักถาม ๑๔๑ แล้วไปเพิ่มอะไรรู้ไหมครับ และความสามารถในการบริหารราชการแผ่นดินให้สอดคล้องกับนโยบาย ผมไปสืบค้นดูครับ ผมจะไม่เอ่ยชื่อประเทศเยอรมนี ประเทศแคนาดา ประเทศออสเตรเลีย ประเทศญี่ปุ่น หรือแม้แต่ประเทศกัมพูชา ผมไม่เอ่ยชื่อนะครับ เขาบอกอย่างไรครับ เมื่อสมาชิกเลือกตั้งเสร็จแล้วฟอร์ม (Form) รัฐบาลเสร็จแล้วก็มาแถลงนโยบาย แถลงเสร็จปิดประชุมครับ หลังจากปิดประชุมแล้วเป็นหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีจะต้องไปบริหารราชการแผ่นดินให้ตรงตามนโยบายที่แถลงต่อสภา ถ้าหากรัฐมนตรีไม่ทำตามนั้น รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๑ เปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจ อันนี้เป็นเรื่องของ ส.ส. มาตรา ๑๕๒ เปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจโดยไม่ลงมติ มาตรา ๑๕๑ ลงมติ มาตรา ๑๕๓ เป็นเรื่องของ ส.ว. มาตรา ๑๕๕ เป็นเรื่องของอะไรครับ ท่านผู้นำฝ่ายค้านจะใช้สิทธินี้อภิปรายอะไรก็ได้ ก็น่าจะเป็นตรงนั้นหรือไม่ สิ่งสำคัญที่ผมเห็น

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : กรุณาอยู่ในประเด็นนะครับ

พลตำรวจโท ศานิตย์ มหาวรร สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : ก็เป็นเรื่องของนโยบายครับ ผมก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าควรหรือไม่ในข้อ ๑๔๑ ที่เราจะต้องพูดง่าย ๆ ว่าที่เขียนเพิ่มเติมในประเด็นตรงนี้และความสามารถที่จะบริหารราชการแผ่นดินที่ผมอภิปรายเมื่อสักครู่นี้ตรงประเด็นครับ เพราะอะไร เพราะผมเป็นไปตามนโยบาย เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ แล้วที่สำคัญท่านลองเปิดดูอันนี้เป็นร่างอันแรกที่ปรากฏอยู่ในหลักการและเหตุผลว่าอย่างไร เหตุผลคือให้สมาชิกรัฐสภาใช้อำนาจด้านนิติบัญญัติให้สอดคล้องให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและหลักนิติธรรมนี้อย่างไรครับ หลักการเหตุผลบอกว่าอย่างไร ให้ข้อบังคับนี้เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ แต่รัฐธรรมนูญ ๑๖๒ บอกว่าอย่างไร ให้แถลงนโยบาย ไม่ได้ให้ไปซักถามเรื่องโน้นเรื่องนี้ จะซักถามเรื่องที่จะชุดประวัติโน้น นี่ นั่น มันมีอยู่แล้วครับ อย่างที่ผมกราบเรียนในเรื่องของมาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๒ มาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๕ หรือ มาตรา ๑๕๙ ท่านก็อภิปรายได้ นายกรัฐมนตรีต้องมาจากบุคคลที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ มาตรา ๑๖๐ ใช้ได้เต็มที่ ผมฝากไว้แล้วกัน

ประเด็นสุดท้าย เป็นประเด็นเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย อยู่ในหน้า ๒๘ ข้อ ๑๔๘ ท่านประธานลงคะแนนครับ ผมขออนุญาตอภิปรายเพื่อให้มีเหตุผลหรือไม่เพื่อสมาชิกจะได้เอาไปพิจารณา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีการ ในข้อ ๑๔๘ มีการปรับปรุงหลายท่อนเพื่อให้ทันสมัย ยกตัวอย่างง่าย ๆ ในวรรคสอง เขาเพิ่มคำว่า ทั้งนี้ วิธีการและขั้นตอนการนำตัวผู้ที่ประธานสั่งให้ออกจากที่ประชุม ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานรัฐสภากำหนด ข้อบังคับที่ผ่านมาไม่มี แต่ข้อบังคับนี้มี ต้องชมเชยนะครับ คณะกรรมการที่เพิ่มลงมา และในวรรคสามท่านเพิ่มอีก ให้ความคุ้มครองเจ้าหน้าที่ตำรวจรัฐสภา ท่านมาทำหน้าที่แล้วไม่ได้รับการคุ้มครอง ท่านกรรมการคณะนี้ได้เพิ่มมาว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจรัฐสภาที่ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของประธานย่อมได้รับการคุ้มครอง นี้อย่างไร ดีไหมครับ ดี แต่อีกส่วนหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ในการที่เราจะทำให้สภาแห่งนี้เป็นไปตามหลักการและเหตุผล หรือเป็นไปตามข้อบังคับอะไรก็ดี หลายอย่างเครื่องมือเครื่องมือของท่านประธานอาจจะมีจำกัดครับ ผมกราบเรียนไว้ว่าถ้าเป็นไปได้ในวรรคแรก ถ้าท่านกรรมการจะเติมได้ กรุณาเติมตอนท้าย เติมถ้อยคำอย่างไรในการนี้ผู้นั้นจะกลับมาขอใช้สิทธิอภิปรายในญัตติเดิมอีกมิได้ ผมขอแค่นี้ครับ ท่านลองไปพิจารณาดูจะเป็นประโยชน์ต่อเพื่อนสมาชิกทุกท่านหรือไม่ก็อยู่ที่ดุลพินิจของท่านสมาชิกทุกคน กราบขอบคุณท่านประธานที่ให้เวลาผม ขอขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณครับ ต่อไปมีชื่อมาเพิ่มเติมอีก ๓ ท่าน คุณธีรวัชชัย พันธุมาศ เชิญครับ

นายธีรวัชชัย พันธุมาศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม นายธีรวัชชัย พันธุมาศ ในฐานะ สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ เกี่ยวกับข้อบังคับการประชุมรัฐสภานั้นมันเป็นข้อบังคับ ที่สำคัญที่จะทำให้การประชุมร่วมของทั้งวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรนั้นเป็นไปได้ด้วยดี ผมมีข้อสังเกตที่จะฝากไปยังคณะกรรมการพิจารณาที่จะตั้งขึ้นตามวาระหนึ่งนี้อยู่ประมาณ ๓ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๙ วรรคสอง ได้บัญญัติไว้ว่า ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา และผู้ทำหน้าที่แทนต้องวางตนเป็นกลางในการ ปฏิบัติหน้าที่ ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการที่จะทำให้การประชุมนั้นเป็นไปได้ ด้วยความเที่ยงธรรมและความรู้สึกที่สบายใจของทุกฝ่าย ผมเชื่อว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้เล็งเห็น ถึงสภาพความเป็นจริงในการที่จะดำเนินการประชุม เพราะว่าสภาพความเป็นจริงของในสภานี้ มีความหลากหลาย อย่างที่ ๑ เฉพาะสภาผู้แทนราษฎรนั้นมีทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล นั้นหมายความว่ามันไม่ได้เป็นองค์ประกอบเนื้อเดียว เมื่อวันเป็นวุฒิสภาด้วยก็จะมีสมาชิก วุฒิสภามีที่มาที่ไปทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลในสภาผู้แทนราษฎร ทั้งวุฒิสภาก็มีที่มาที่ไปจาก การเมืองทั้งสิ้นไม่ว่าจะมาจากการเมืองแบบไหน จากการเลือกตั้งหรือจากการแต่งตั้งก็ตาม ดังนั้นบุคคลที่มาลงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภานั้นโดยเนื้อแท้ จะมีสังกัด ไม่ว่าสังกัดของฝ่ายวุฒิสภาซึ่งมาจากฝ่ายรัฐบาล ซึ่งมีการตั้งกรรมการสรรหา โดยรัฐธรรมนูญก็มีสังกัดโดยจากอำนาจทั้งสิ้นครับ ในส่วนสภาผู้แทนราษฎรนั้นประธาน สภาผู้แทนราษฎรก็มาจากฝ่ายรัฐบาลก็มีสังกัดฝ่ายรัฐบาล ดังนั้นโดยเนื้อแท้ไม่มีความเป็นกลาง โดยธรรมชาติ ผมเรียนอย่างนี้ในข้อบังคับร่วมกันของรัฐสภาแห่งนี้ในข้อ ๕ ประธานรัฐสภา มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ ๑. เป็นประธานของที่ประชุมรัฐสภา ผมเรียนนะครับว่าเรื่องนี้ ไม่ได้มีบัญญัติถึงเรื่องว่าต้องวางตัวเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้นสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ สามารถทำให้เกิดความได้เสียแต่ละฝ่ายได้ เนื่องจากการพิจารณาในสภาผู้แทนราษฎรนั้น มันมิได้มีเสียมีผลกระทบต่อประชาชน ในสภาผู้แทนราษฎรนั้นก็เคยมีเหตุการณ์พิพาทถึง

สภาล่มมาแล้วถึง ๒ ครั้งก็เหตุเพราะมีการโต้แย้งถึงเรื่องนี้ ผมจึงเรียนอย่างนี้เมื่อในข้อบังคับการประชุมของรัฐสภาไม่มีระบุถึงเรื่องการวางตัวเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานรัฐสภาหรือผู้ทำหน้าที่แทนขอให้ระบุตรงนี้ไปด้วยในส่วนคณะกรรมการพิจารณาในข้อ ๕ (๑) ซึ่งถ้าจะเพิ่มขึ้นไปก็จะเดิมว่าเป็นประธานที่ประชุมของรัฐสภา และต้องวางตนเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ในข้อ ๕ (๑) ถ้าเป็นอย่างนี้ก็จะทำให้ข้อโต้แย้งของผู้ที่เป็นเสียงข้างน้อยในรัฐสภาแห่งนี้สามารถที่จะโต้แย้งว่าดุลพินิจของประธานแต่ละครั้ง ๆ เป็นกลางหรือไม่ นี่คือหลักการที่สำคัญเพื่อให้สภาแห่งนี้เป็นไปด้วยความเที่ยงธรรม เพราะทุกท่านที่เป็นสมาชิกรัฐสภานั้นคำพูดทุกคำพูดมีผล คำพูดทุกคำพูดนั้นสามารถที่จะเป็นบวกเป็นลบมีผลสะท้อนไปถึงประชาชนทุกหมู่เหล่าได้ ดังนั้นสิ่งเหล่านี้ดุลพินิจของประธานถ้าไปฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนั้นมีผลทั้งสิ้น ผมจึงอยากให้มีการแก้ไขข้อบังคับโดยเพิ่มเติมคำว่า ประธานรัฐสภาเป็นประธานของที่ประชุม และต้องวางตนเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๙ วรรคสอง

ประเด็นที่ ๒ เรื่องของการลงมติ ซึ่งในส่วนข้อข้อบังคับการประชุมรัฐสภานั้นได้ระบุการลงมติได้ในข้อ ๕๘ การลงมตินั้นบัญญัติอย่างนี้บอกว่าเมื่อมีการลงคะแนนเสียงตามข้อ ๕๖ (๑) ถ้าสมาชิกรัฐสภาร้องขอให้มีการนับคะแนนใหม่ โดยมีผู้รับรองไม่น้อยกว่า ๔๐ คนก็ให้มีการนับคะแนนเสียงใหม่ และให้เปลี่ยนวิธีการเป็นลงคะแนนตามข้อ ๕๖ (๒) เว้นแต่คะแนนเสียงมีความแตกต่างกันเกินกว่า ๑๐ คะแนน จะขอให้มีการนับคะแนนเสียงใหม่ได้นะครับ -----

กรณีนี้เป็นข้อสำคัญมีข้อพิพาทในกรณีของการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเนื่องจากการลงมติเกี่ยวกับการตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาผลกระทบของการใช้คำสั่ง คสช. มาตรา ๔๔ ฝ่ายเสียงลงมติว่าจะให้ตั้ง แต่ก็มีกรรมาชิกของท่านสมาชิกในสภาผู้แทนราษฎรยื่นขอว่าให้มีการนับคะแนนใหม่ แต่มีการตีความไปนับคะแนนใหม่ นั้นหมายความว่าสามารถระดมเอาคนที่ไม่ได้ลงคะแนนเดิมมาเพิ่มเติมจนสามารถพลิกชนะ ในกรณีของสภาผู้แทนราษฎรนั้น ทำให้สภาไม่สามารถประชุมได้ถึง ๒ ครั้ง สิ่งเหล่านี้ไม่ควรเกิดขึ้นในสภา ทั้งผู้แทนวุฒิสภาหรือรัฐสภาและไม่ควรเกิดขึ้นอีก ดังนั้นเมื่อบวกกับในข้อ ๕ คุณสมบัติของประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นประธานในที่ประชุมมีความสำคัญจะให้พลิกไปทางฝ่ายไหนได้ครับ ในวันประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งนั้นถ้าเกิดบอกว่าให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญในการศึกษาผลกระทบต่าง ๆ ตามมาตรา ๔๔ นั้น ประชาชนจะได้ทราบถึงว่าคำสั่ง คสช. ที่เกิดขึ้นมาในช่วงรัฐประหารนั้นมีผลกระทบอะไรบ้าง มีผลกระทบอะไรบ้างแล้วก็มีผลทำให้กลไกปกติของประเทศเรานั้นเปลี่ยนแปลงผันผวนวุ่นวายไปอย่างไรบ้าง แต่กรณีอย่างนี้ไม่มี พอพลิกไปก็ไม่มีก็ปิดไป การไปตั้งกรรมการนอกสภาที่ไม่มีผลเหมือนกับการตั้งกรรมาธิการศึกษาในสภา ดังนั้นผมขอเสนออย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ ผมขอเสนอให้มีการลงคะแนนถ้าเกิดจะขอนับคะแนนใหม่จะต้องมี ๒ เงื่อนไขเพื่อมิให้ประธานสภาใช้ดุลพินิจมากเกินไป เพราะดุลพินิจเกิดจากความไม่แน่นอน ความเป็นกลางจะมีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้อง ความได้เสียทางการเมืองเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องทันที ผมเสนออย่างนี้นะครับ การจะขอลอกเสียงลงคะแนนตามข้อ ๕๖ (๑) ใหม่ จะต้องมียกเงื่อนไข ๑. จะต้องเป็นการลงคะแนนไม่ถูกต้องและไม่เที่ยงธรรมครับ อันนี้คือเงื่อนไขแรกไม่ถูกต้อง ไม่เที่ยงธรรมก่อนจึงจะขอนับคะแนนใหม่ได้

ประการที่ ๒ การนับคะแนนใหม่ตามข้อ ๕๘ นั้นจะต้องนับจากผู้ที่ยกคะแนน ในครั้งก่อนเท่านั้นไม่สามารถเอาคนมาลงคะแนนเพิ่มเติม ถ้าเกิดมีการบัญญัติอย่างนี้ในข้อบังคับแก้ไขให้ตรงอย่างนี้จะเป็นการตัดอำนาจของประธานรัฐสภาซึ่งทำหน้าที่ประธานที่ประชุมได้อย่างเด็ดขาดจะไม่มีการใช้ดุลพินิจในการโหวตใหม่ ลงมติใหม่ เมื่อไม่ให้เกิดการใช้ดุลพินิจประธานก็จะสง่างามนะครับ เพราะถ้าดุลพินิจจะถูกวิพากษ์วิจารณ์ทันที สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าเราน่าจะกระทำให้เกิดขึ้นในสภาแห่งนี้

ประการที่ ๓ ผมจะพูดถึงเกี่ยวกับเรื่องของการประชุมโดยเปิดเผย สืบเนื่องจากว่าในปัจจุบันเทคโนโลยีของเรานั้นมีความก้าวหน้าไกลมาก การประชุมรัฐสภาหรือว่าการประชุมคณะกรรมการของรัฐสภาสามารถเกิดขึ้น เดิมประชาชนจะรู้เพราะการแถลงของโฆษกหรือแถลงข่าวของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องกับรัฐสภาเพื่อจะให้ทราบว่ามีข่าวอย่างไรบ้าง แต่เมื่อกลไกรัฐเปิดเผยการรับรู้ของประชาชนควรจะมากกว่าการรับรู้จากการแถลงแต่ควรจะเป็นการที่เปิดเผยโดยการถ่ายทอดสดทั้งการประชุมใหญ่รัฐสภาและประชุมคณะกรรมการ ถ้าเราพูดถึงการถ่ายทอดที่ว่อย่างเดียว วิทย์อย่างเดียวนั้นคือความคิดแบบเก่า แต่ตอนนี้การถ่ายทอดทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์อย่างอื่นสามารถถ่ายทอดได้และต้นทุนถูกที่สุด ทำไมเราไม่บัญญัติให้ชัดว่าให้ถ่ายทอดวิทยุโทรทัศน์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ในการประชุมทั้งรัฐสภาและคณะกรรมการรัฐสภาเพื่อให้คนที่ทำงานรัฐสภานั้นขยันตั้งใจทำงานจะถูกตรวจสอบโดยประชาชนอย่างถ่องแท้ อย่างโปร่งใสครับ สิ่งเหล่านี้ถ้าการประชุมสภาแล้วสภาเปิดเผยถ้าในระดับกรรมการและในระดับรัฐสภาก็จะทำให้ความรับผิดชอบในคำพูดทุกท่านที่ทำมีความรับผิดชอบต่อประชาชนมากขึ้น ผลโดยรวมจะเกิดแก่ประชาชนโดยรวม ประสิทธิภาพการทำงานนั้นจะสูงมากกว่าการปิดห้องประชุมกันเอง กันข้อครหาว่าไปเซ็นชื่อแล้วเดินออกก็จะมีใครกล้าทำครับ สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าเราควรจะแก้ไขในข้อบังคับ ข้อ ๙ ในหมวดของการประชุมรัฐสภาและวิธีการประชุม ควรจะให้มีการถ่ายทอดทั้งในส่วนของการประชุมรัฐสภาแล้วก็การประชุมของกรรมการให้มีการถ่ายทอดทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วยครับ

ท่านประธานครับ ทั้ง ๓ ประเด็นนี้ ประเด็นที่สำคัญ ในประเด็นการวางหลัก การประชุมให้เที่ยงธรรม อันมีผลกระทบต่อประชาชนและมีผลต่อการก้าวกระโดดของการ พัฒนางานนิติบัญญัติของเรา รวมถึงในงานตรวจสอบในการผ่านในเรื่องต่าง ๆ ที่มีการตั้งเข้าไป ในกรรมาธิการ ดังนั้นผมจึงขอตั้งข้อสังเกตให้คณะกรรมการธิการไปพิจารณาในวาระ ๒ วาระ ๓ ด้วยครับ ขอบขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เนื่องจากท่านสมาชิกได้พูดถึงเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นนะครับ ถ้าไม่ชี้แจงเดี๋ยวก็จะสับสนข้อเท็จจริง การเสนอนับคะแนนใหม่นั้นเป็นสิทธิ ของสมาชิก ประธานในที่ประชุมไม่มีทางเลือกหรือครับ ข้อบังคับบังคับถ้านับคะแนนใหม่ จะต้องขานชื่อ นี่คือการปฏิบัติตามข้อบังคับ และผู้ที่ลงมติ ถ้าข้อบังคับยังเป็นอย่างนี้นะครับ ผู้ที่เข้ามาลงมติในการลงคะแนนใหม่ก็มีสิทธิไม่เฉพาะเจาะจงเฉพาะคนที่ลงคะแนนเดิม แต่ว่าถ้าสมาชิกเห็นว่าควรแก้ อันนี้ก็ควรจะแปรญัตติแก้ต่อไปนะครับ ในครั้งต่อไปถ้าสมมุติ มีปัญหาทำนองเดียวกันก็ยังคงปฏิบัติเหมือนเดิม กล่าวคือในการลงคะแนน นับคะแนนใหม่ ไม่ว่าใครเป็นฝ่ายขอก็ตาม สมาชิกในห้องประชุมนั้นมีเท่าไรก็มีสิทธิครับ ไม่ได้เอาเฉพาะ รายชื่อที่ลงคะแนนไว้แต่เดิม อันนี้ขอเรียนภาคปฏิบัติที่ต้องเป็นอย่างนี้อยู่ แต่ว่าท่านสามารถ แก้ได้ อันนี้เป็นเรื่องแปรญัตติ ผมเรียนเพราะบังเอิญว่ามีการหยิบยกข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ก็เรียน ให้ทราบว่าเรื่องนี้ในฐานะประธานก็ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ ไม่มีทางหลีกเลี่ยงเป็นอย่างอื่นได้ ขอเชิญต่อไปครับ สมาชิกที่ขออภิปราย พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ เชิญเลยครับ

พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ แบบบัญชีรายชื่อ พรรคอนาคตใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้ผมจะมาขออภิปรายในร่างข้อบังคับของรัฐสภา ที่กำลังนำเสนออยู่นะครับ โดยมีหลายประเด็นที่น่าสนใจ ตั้งแต่ที่ผมเริ่มเข้ามาในสภาแห่งนี้ โดยเฉพาะรัฐสภา ในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ นะครับ กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ วันนั้นมีช่วงหนึ่งผมได้รับสิทธิในการเป็นกรรมการนับคะแนนสิ่งที่เห็นและปรากฏในวันนั้น ผมพยายามที่จะประท้วงท่านประธาน แต่ประธานปิดไมโครโฟนผม ณ หน้าเวทีเก่าที่ทีโอที (TOT) โดยไม่ให้อธิบาย บอกพอแล้ว ๆ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : คุณสุพิศาลเราพิจารณาข้อบังคับครับ

พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
กำลังเข้าข้อบังคับครับ แต่ผมจะอธิบายว่าข้อบังคับที่อยู่ในข้อบังคับนี้เป็นการลงคะแนนครับ
ในวันนั้นเป็นการลงคะแนนโดยการเขียนชื่อครับท่าน เขียนชื่อผมจะบอกว่าการเขียนชื่อ
หรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงบนกระดาษ มันคือการทำแกงไตให้ปรากฏครับ ผมอธิบายไว้
ในสภาล่างคือสภา ส.ส. แล้ว แต่ไม่ได้สงวนในชั้นแก้ไขข้อยุติ แต่วันนี้ผมตั้งใจที่จะพูดในรัฐสภา
เพราะว่าการเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงบนกระดาษ หรือช่องสี่เหลี่ยมที่ท่านว่านี่มัน
สามารถบอกที่มาที่ไปหรือใครเป็นคนกระทำได้ เช่น ช่องสี่เหลี่ยม ถ้าผมบอกว่าให้กาเครื่องหมาย
เห็นชอบ ผมไปกาที่ ๑๒ นาฬิกา บนช่องสี่เหลี่ยมของท่านเป็นกากบาทเห็นชอบ ท่านรู้ไหม
ครับว่าผมรู้เลยว่าใครเป็นคนทำ เพราะผมนัดหมายกันว่าเดี๋ยวเวลากา ลือกากบน ๑๒ นาฬิกา
เดี๋ยวอ้าวดูก็รู้ เพราะมีคนถ่ายทอดอยู่ หรือแม้กระทั่งการเขียนครับ เขียนชื่อ ชื่อ ประยุทธ์
หรือ ธนาธร ก็ตามในวันนั้นนะครับ ถ้าเขียนประยุทธ์ เขียนตัวเล็ก ๆ จ้อย ๆ ไว้ก็ได้้นะครับ
หรือเขียนไม่ให้อ่านออกแต่พออ่านได้ แต่ไม่ได้เขียนข้างหน้า เขียนข้างหลังกระดาษก็ได้
เพราะถือว่าเป็นเอกสารที่ปรากฏชื่อว่าประยุทธ์ วันนั้นประยุทธ์เลยได้ไป ๕๐๐ ครับท่าน
นั่นคือสิ่งที่ผมบอกว่ามันสามารถบ่งบอกถึงเครื่องหมายใด ๆ ที่เขียนลงบนกระดาษ มันบอก
แหล่งที่มา -----

คนเขียนพิสูจน์ได้เมื่อปรากฏในที่สาธารณะ เพราะฉะนั้นวิธีคิดมันต้องคิดใหม่มันต้องหยิบ
เครื่องหมายนั้นที่กำหนดโดยรัฐสภากำหนดว่าอันนี้คือเห็นชอบ กำหนดว่าอันนี้ไม่เห็นชอบ
กำหนดว่าอันนี้งดการสอบสวน แล้วไปหย่อนลงในกล่องอย่างเดียวครับไม่ต้องทำอะไร แค่นี้
คือความยุติธรรมครับท่านประธาน นั่นคือเกริ่นนำครับ ในข้อบังคับที่ผมจะอภิปรายมี ๓ ข้อ
ที่เกี่ยวข้องและสนใจมากโดยเฉพาะในข้อ ๕๘ ที่พูดถึงการนับใหม่ สภาร่างก็มีปัญหาแล้ว
การนับใหม่ผมว่าถ้าจะใช้คำนี้ท่านกรรมาธิการทุกท่านไปเขียนนิยามศัพท์ใหม่ในข้อ ๓
บอกว่านับใหม่หรือนับคะแนนใหม่คือการลงคะแนนโดยสมาชิกในสภา ณ เวลานั้นที่มีการนับ
ไปเขียนมาใหม่ให้มันชัดเจนไม่อย่างนั้นชาวบ้านหรือลูกเด็กเล็กแดงตาสีตาส้มก็จะมาถาม
ผมว่านับกับลงมันต่างกันอย่างไร นับคะแนนคือการนับผลลัพธ์ของคะแนนครับ แต่การลง
คือการทำกิจรยาเพื่อแสดงสิทธินั้นที่ตัวเองมีอยู่ในอำนาจหน้าที่หรือใครเลือกคนไหน ต้องแก้
ผมเลยบอกว่าในข้อ ๕๘ ขอแก้ไขใหม่เป็นนับคะแนนใหม่นั้นให้เป็นลงคะแนนใหม่ในองค์คณะ
หรือองค์ประชุมเดิม ทำไมผมถึงเขียนว่าองค์ประชุมเดิมครับ ท่านไปทำลายสิทธิของผู้ชนะ
ในองค์ประชุมเดิมอย่างเด็ดขาดเลย เพราะท่านใช้แทกติกส์ (Tactics) ข้อบังคับมัดไปว่า
คะแนนมันไม่ต่างกันในวอลลุ่ม (Volume) ๓๐ คน คะแนนมันอยู่ในกรอบที่จะยกโหวต
เปลี่ยนใหม่ได้ อันนี้คือการทำลายสิทธิของคนที่ชนะในวาระแรกหรือในการลงครั้งแรก
โดยเด็ดขาดแล้วเลื่อนไปใช้แทกติกส์ (Tactics) เลื่อนเวลาไปอีกข้ามวันจนกระทั่งองค์คณะ
หรือองค์ประชุมมาเต็มวอลลุ่ม (Volume) พิกัดแล้วลงใหม่ เห็นหรือไม่ครับนี่คือการทำลาย
ความยุติธรรมบนสภาแห่งนี้ครับ นั่นคือสิ่งสำคัญเพราะฉะนั้นถ้าจะแก้ผมบอกว่าต้องแก้เป็น
ลงคะแนนใหม่หรือไม่ก็ไปนิยามศัพท์เฉพาะสภาแห่งนี้ว่านับคะแนนใหม่คือการเดินลงคะแนน
ใส่กล่องแล้วเอามานับใหม่โดยมีองค์ประชุมใหม่ทั้งหมด เขียนไปเลยเด็กจะได้เข้าใจไม่อย่างนั้น
คนที่มาใหม่อย่างผม ๒๕๐ คนในสภาร่างไม่รู้เรื่องครับ ไม่เข้าใจว่าท่านใช้จารีตประเพณีเดิม
ที่นับกันมาตั้งแต่อดีตกาล ๕๐ ปี ๖๐ ปีแล้วมาถือว่าการนับคะแนนคือการลงคะแนนใหม่
ผมก็งงครับ เพราะฉะนั้นผมขอเสนอว่าควรจะมีการพิจารณาระดับท่านกรรมาธิการทุกท่าน

ในส่วนที่ ๒ ข้อ ๘๑ ผมอยากจะทำความเข้าใจถึงกฎหมายรัฐธรรมนูญที่สำคัญ
ในข้อนี้เพราะว่าในข้อนี้ท่านเขียนไว้ตอนท้ายของกฎหมายของท่านในวรรคสุดท้ายในข้อ ๘๑
ผมไม่อ่านหมดนะครับ แต่เขียนว่าวรรคสองคือสรุปการรับฟังความคิดเห็นและรายงาน

การวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้เสนอมาพร้อม
บันทึกตามวรรคหนึ่ง ท่านครับผมเสียดาย ท่านกรรมาธิการทั้งคณะเลยที่ท่านไปตัดทอน
ข้อความที่กฎหมายรัฐธรรมนูญเขียนไว้นานเหยียด เขียนไว้ที่ไหนครับ ท่านไปเปิดรัฐธรรมนูญ
เลยในลิ้นชักมีครับ ท่านสมาชิกทั้งหลายหยิบมาเลย มาตรา ๗๗ ในมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญ
ปี ๒๕๖๐ เขียนไว้ปรากฏชัดว่าผมไม่พูดมากเลยผมจะพุ่งไปที่เวิร์ดดิ้ง (Wording) ที่เขียนว่า
รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยรับฟัง
ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง ผู้เกี่ยวข้อง คำว่า ผู้เกี่ยวข้อง คือสเตกโฮลเดอร์ (Stakeholder)
ทั้งหมดประกอบด้วยเพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ
ที่เปลี่ยนแปลงไป สถานการณ์ที่เปลี่ยนไป โลกมันเปลี่ยนไป สภาพแห่งนี้ก็เปลี่ยนไป ดิจิทัล
เข้ามาแล้วอะไร ๆ ต่าง ๆ เปลี่ยนไปหมด -----

นี่คือสิ่งที่ผมอยากอธิบาย และสิ่งที่สำคัญเมื่อสัปดาห์ที่แล้วหลายท่านคงเห็นหนังสือเล่มใหญ่ ๆ หนา ๆ มีคำอธิบาย มาตรา ๗๗ แสดงความมุ่งหมายอธิบายในหน้า ๑๒๐-๑๒๓ ของเอกสาร แสดงความมุ่งหมายและคำอธิบายประกอบมาตราของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ในมาตรา ๗๗ ผมย่อ ๆ ว่าคำอธิบายใน ๓ หน้ากระดาดมันสำคัญยิ่งครับ มันเป็นเจตนารมณ์ของผู้ที่ร่างชัดเจนและผมว่าท่านไปตัดเนื้อความในวรรคนี้ของรัฐธรรมนูญ ในมาตรา ๗๗ ทิ้งได้อย่างไร โดยเฉพาะกล่าวอ้างมาตรา ๒๖ ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญ บอกเลยครับว่าการตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ สภาแห่งนี้จะเป็นสภาที่ตราและออกกฎหมายหลายฉบับไปหมด และไม่คำนึงถึงเนื้อความหรือข้อความตรงนี้เป็นสำคัญเลยผมบอกให้ โดยเฉพาะ ในมาตรา ๗๗ อธิบายไว้ ๔ ข้อใหญ่ที่อธิบาย แต่ผมจะสรุปว่า ๔ ข้อใหญ่นั้นมีใจความว่าอะไร และวางหลักการไว้ ๘ ประการ ท่านกลับไปอ่านได้ครับ ใน ๔ ข้อใหญ่นี้ ข้อแรกคือ ข้อ ๔ ก ประการหลักสำคัญคือการกำหนดให้รัฐพึงมีกฎหมายเท่าที่จำเป็น และในข้อ ๔ ก นั้นบอกเลยว่สิ่งใดที่สามารถดำเนินการได้โดยไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายก็ควรเลือกใช้วิธีนั้นไปก่อน เพราะเมื่อตราเป็นกฎหมายแล้วย่อมต้องมีบทบังคับอย่างเด็ดขาด แล้วก็ จุด จุด จุด แต่ให้นำเอาวงเล็บอื่นมาประกอบการพิจารณา สำคัญครับในวงเล็บอื่นผมจะย่อในวงเล็บอื่นให้ฟัง จาก ข-ข ใน ข จะพูดถึงเท่าที่จำเป็น สอดคล้องสถานภาพและอุปสรรคในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพของประชาชน ในข้อ ค คือประชาชนต้องเข้าถึงตัวบทกฎหมายได้โดยสะดวก และสามารถเข้าใจได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ และ ง นั่นก็คือประชาชนมีส่วนร่วม และผลกระทบที่มีต่อประชาชนและสามารถเสนอแนะแนวทางใหม่ ๆ อย่าคิดว่าเราเป็นคนคิดอย่างเดียวครับ ให้ประชาชนคิดด้วย เพื่อให้หน่วยงานรัฐที่นึกไม่ออก คิดออกเป็นบ้าง ฟังประชาชนครับ อย่าไม่เห็นหัวประชาชน ประชาชนเป็นส่วนสำคัญนี้เห็นไหมครับ วงเล็บนี้ก็แน่น แล้วข้อ จ ยังบอกเลยว่าเพื่อแสดงให้เห็นว่ากฎหมายนั้นมีความจำเป็นต้องตราขึ้นอย่างแท้จริง มาตรา ๗๗ จึงกำหนดให้ต้องมีการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในแง่มุมต่าง ๆ โดยย้ำเลยว่าประโยชน์ที่จะได้รับจากการตรากฎหมายนั้น ฉ นั้นบอกว่ากำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย เชื่อไหมครับ ผมนั่งในกรรมาธิการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ กฤษฎีกาเข้ามา ชี้แจง ผมถามเรื่องนี้เรื่องผลสัมฤทธิ์การตรากฎหมาย เขียนครับมีโครงการแล้วตามไปดูครับ

มีกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมสร้างเครื่องมือมา แต่เครื่องมือเพื่อวัดตัวนี้ มาตรา ๗๗ ที่กฤษฎีกาวัด วัดแค่ ๔ ปัจจัย อีก ๒ ปัจจัยทั้งหมดมันมี ๖ ครับ ไปอ่านแล้วหาตัวปัจจัย ที่เป็นประเด็นสำคัญในมาตรานี้ออกมา ๖ ประเด็นครับ ไม่ใช่ ๔ ประเด็น แล้วเอาเครื่องมือ ทางเทคโนโลยีที่กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมจะสร้างขึ้นใหม่ในกรอบวงเงิน งบประมาณมาอิมพลีเมนต์ (Implement) ผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้ที่เกี่ยวข้องยังไม่รู้เลยว่าใครบ้าง ผมเลยต้องแนะนำหลายส่วนไปว่าการสร้างเครื่องมือทางเทคโนโลยีมันจะวัดผลสัมฤทธิ์ มันจะต้องมีสเกล (Scale) มีหลักการ มีการยัดห่วง ยัดโยงต่อหลักสากลว่าเขาวัดอะไรบ้าง อันนั้นขอเลยไปครับ แต่จะบอกว่าในข้อ ๕ หลักเลี่ยงการใช้ระบบอนุญาตซึ่งเป็นที่มาของการ ทุจริตและประพฤติมิชอบ -----

และระบบคณะกรรมการซึ่งทำให้เกิดขั้นตอนและหาตัวบุคคลผู้รับผิดชอบในผลแห่งการกระทำ มิได้ เห็นใหม่ครับว่ากฎหมายการวัดผลสัมฤทธิ์ยังคำนึงถึง ๒ ประเด็นนี้เลย เพราะฉะนั้น ผมก็เลยบอกว่าในข้อสุดท้ายของข้อ ๘๘ ข้อ มีการวางแผนในการกำหนดผลร้ายแบบใหม่ ขึ้นแทนโทษทางอาญาที่จะกำหนด เช่น การกำหนดโทษในทางปกครองแทน นี่ละครับ เห็นใหม่ว่าคนที่ตีความในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ หรือแสดงเจตนารมณ์ในนั้น หรือแสดง ความมุ่งหมายบ่งบอกไว้ชัด อธิบาย ๓-๔ หน้ากระดาษ แต่ท่านมาใช้ ๒ บรรทัดสั้น ๆ ผมเลย ขอแก้ไขข้อบังคับนี้ละครับว่าควรจะต้องแก้วรรคสุดท้ายของข้อ ๘๑ เป็น สรุปผลการรับฟัง ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและ เป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชนจาก ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ และนำผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายเดิมทุกกรอบระยะเวลา ที่กำหนดที่ผ่านมา โดยรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย และให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยให้เสนอมาพร้อมบันทึกประกอบตาม วรรคหนึ่ง นี่ครับมันต้องใช้รัฐธรรมนูญอย่างครบถ้วน เกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ของมาตรา ๗๗ เพราะมันเป็นเงื่อนไขสำคัญของรัฐธรรมนูญที่จะมาวัดผลสัมฤทธิ์ เพราะเรากำลังจะสร้าง กฎหมายถ้าท่านเขียนแค่ ๒ บรรทัดนี้นักกลับบ้านเถอะครับ หรือจะไปเขียนนิยามใหม่ก็ได้ นิยามศัพท์ ผมเอาไว้แค่นี้สำหรับข้อ ๘๑

ทีนี้มาดูข้อถัดไป สุดท้ายครับ ข้อ ๑๑๗ เขียนว่าอย่างไรครับ ร่างรัฐธรรมนูญ แก้ไขเพิ่มเติมที่มีผู้เสนอตามมาตรา ๒๖๕ (๑) ของรัฐธรรมนูญ ให้ประธานสภาทำการตรวจสอบ และหากมีข้อบกพร่องให้ประธานสภาแจ้งผู้เสนอทราบ แจ้งเมื่อไรครับ มีเวลาไหม ไม่มีครับ ท่านประธานสภาท่านงานเยอะครับ ท่านเยอะมาก ๆ เลยครับ ท่านหาคนวินิจฉัยคงลำบาก ถ้าอย่างนั้นต้องขีดเส้นให้ท่านครับ ขีดบอกว่าต้อง ๗ วันต้องเสร็จ เพราะมันเป็นการเสนอ ร่างกฎหมายจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้นำเสนอที่เกี่ยวข้อง ๓ กลุ่มด้วยกัน โดยเฉพาะกลุ่มสำคัญคือ ประชาชนที่มีสิทธิที่จะเสนอในการแก้ไขดังกล่าว และผมให้ความสำคัญกับประชาชนเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการที่ท่านประธานจะบอกอะไรครับ บกพร่อง ท่านก็ต้องบอกว่าบกพร่อง โดยละเอียด ไม่ใช่บกพร่องแบบคลุมเครือ บกพร่องแบบทำใหม่ ไม่ได้ ถ้าอย่างนั้นประธาน จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์ของการแจ้งข้อบกพร่องในการยื่นดังกล่าวให้ครบถ้วน หลักเกณฑ์

แต่ผมไม่รู้หลักเกณฑ์ออกเมื่อไร เพราะท่านเขียนว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ประธานรัฐสภาเป็นผู้กำหนด ผมยังไม่เคยเห็นหลาย ๆ อันเลยครับว่ากำหนดอย่างไร นั่นคือสิ่งที่อยากรู้ อยากรู้มาก ๆ นั่นคือประเด็นอีกประเด็นหนึ่งที่อยากจะบอกว่าถ้าอย่างนั้นวิธีการแก้ แก้อย่างไรครับท่าน ที่ให้เหตุผลนั้นก็คือระยะเวลาที่ท่านประธานสภาควรจะใช้ในการพัฒนาอย่างรวดเร็ว และแจ้งผู้เกี่ยวข้องที่เป็นผู้เสนอ และย้ำถึงความสำคัญของการแก้ไขข้อบกพร่องให้ครบถ้วน ไม่อย่างนั้นผู้ที่ขอแก้ไขก็ไม่มีเวลาแก้ และแจ้งให้ครบถ้วน สำคัญต้องรับนำเสนอประธานแบบทันทีโดยไม่ชักช้า เพราะคนเสนอเมื่อแก้แล้วก็อยากเสนอ ถ้าอย่างนั้นท่านประธานสภาต้องรับทันทีครับ ไม่ใช่เข้าวงรอบ ผ่านระบบ ผ่านอะไรพวกนี้ ให้มีผลบังคับใช้ด้วย เพื่อให้การพิจารณานั้นดำเนินการอย่างรวดเร็ว ถ้าอย่างนั้นผมขอแก้ไขข้อนี้ นะครับ โดยเฉพาะประโยคสุดท้ายของวรรคนี้ให้เขียนเพิ่มเติมว่า ภายใน ๗ วันและเมื่อแก้ไขเสร็จแล้วให้เสนอกับประธานรัฐสภาโดยทันที ทันทีครับ เท่านี้ ๓ ข้อครับที่ผมเห็นว่าควรที่จะแก้ไข ถ้าไม่แก้ไขผมว่าไปเขียนข้อ ๓ ใหม่ -----

ให้โลกทั้งโลกนี้รู้เลยว่า นิยามศัพท์คำว่า นับคะแนนใหม่ ผู้ที่มีสิทธิคือบรรดาสมาชิกหรือว่า ผู้ที่เข้ามาอยู่ในองค์ประชุมได้ลงคะแนน แล้วในวันนั้นหรือวันไหนเอาให้ชัดเจนไปแก้ไขเถอะ ผมจะได้เข้าใจนิยามศัพท์คำว่า นับคะแนนใหม่ ที่ท่านประธานบอกครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปครับ ท่านวิรัช รัตนเศรษฐ์

นายวิรัตน์ วรศสิริน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิรัตน์ วรศสิริน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเสรีรวมไทย

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน ท่านประธานครับ วิรัชไหนครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอประทานโทษครับ เดี่ยวท่านวิรัตน์ วรศสิริน ทีหลังนะครับ ท่านวิรัช รัตนเศรษฐ์ ก่อนครับ

นายวิรัตน์ วรศสิริน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ครับ ขอประทานโทษด้วยครับท่านประธาน

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ครับ

นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ ผม นายวิรัช รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ แบบบัญชีรายชื่อ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นผมต้องขออนุญาตท่านประธานนิดหนึ่งว่า ถ้าการพูดเสียงอยู่ข้างบนนี้เสียงมันก้องไปหน่อยหนึ่งต้องขอร้องเสียงจะย่อนใช้เวลาไปนิดหนึ่ง แต่ถึงอย่างไรก็ตามที่ท่านประธานครับ ในส่วนที่บรรดาท่านผู้อภิปรายไปก่อนหน้านี้ที่จะให้ แก่ข้อบังคับ ข้อ ๕๘ เมื่อมีการออกเสียงลงคะแนนตามข้อ ๕๖ (๑) ถ้าสมาชิกรัฐสภาร้องขอให้ มีการนับใหม่นะครับ โดยมีผู้รับรองไม่น้อยกว่า ๔๐ คน ก็ขอให้มีการนับคะแนนเสียงใหม่ ผมขออนุญาตเรียนท่านคณะกรรมการว่าไม่ต้องแก้เพราะเราใช้ระบบแบบนี้ในการนับใหม่ ตั้งแต่ผมเป็นผู้แทนราษฎรครั้งแรก ตั้งแต่ปี ๒๕๒๙ จนมาถึงวันนี้เราก็ใช้ถ้อยคำนี้มาโดยตลอด ครับท่านประธาน แล้วในส่วนข้อข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรที่เพิ่งออกเสร็จ ปี ๒๕๖๒ เราก็ใช้คำนี้เช่นเดียวกันก็คือการนับใหม่ เพราะฉะนั้นก็เห็นด้วยกับคณะกรรมการว่า ไม่ต้องแก้ไขครับ ขอขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปคุณวิรัตน์ วรศสิริน ครับ

นายวิรัตน์ วรศสิริน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ ผม นายวิรัตน์ วรศสิริน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเสรีรวมไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตอภิปรายเกี่ยวกับข้อบังคับโดยส่วนตัวที่ผมเห็นว่ายังคงมีปัญหาในทางปฏิบัติ แต่อย่างไรก็ตามก่อนอื่นต้องขอกราบขอโทษท่านประธาน ก่อนว่าการอภิปรายของผมอยู่บนความเคารพท่านประธานจริง ๆ ท่านประธานครับที่ผ่านมา เรื่องกรรมการ ป.ป.ช. ส่วนของกรรมการที่ลาออกไปนั้นได้มีหนังสือถึงท่านประธาน ป.ป.ช. ซึ่งท่านประธาน ป.ป.ช. เอง ก็มีความตั้งใจที่อยากจะยับยั้ง อยากจะใช้เวลานิดหนึ่ง เพื่อพูดคุย เพราะว่าเพื่อต้องการให้เป็นประโยชน์กับงานที่ทำต่อไป แต่ว่าท่านประธานครับ วันนั้นได้วินิจฉัยว่าการลาออกมีผลโดยสมบูรณ์ไปแล้ว ซึ่งก็เคารพครับท่านประธาน เคารพในคำตัดสินจริง ๆ แต่ผมคิดว่าข้อบังคับรัฐสภา ข้อ ๘๐ ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการ ในคณะกรรมการใดว่างลงให้ประธานคณะกรรมการแจ้งต่อประธานรัฐสภาเพื่อขอให้ รัฐสภาตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลงนั้นตรงกับข้อ ๑๐๙ ของข้อบังคับสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งวันนั้นผมก็ได้เสียมารยาททักท้วงท่านประธานว่า ถ้าอย่างนั้นข้อ ๑๐๙ ก็ตัดทิ้งไปเลยเสีย ดีไหมในเมื่อไม่มีผลบังคับใช้ แต่ว่าถึงอย่างไรก็ตามต้องกราบเรียนท่านประธาน ผมคิดว่า น่าจะกำหนดระยะเวลาอย่างน้อยให้ประธานคณะกรรมการแจ้งให้ประธานสภาทราบภายใน กี่วัน สมมุติว่า ๑๕ วัน นานไปไหม หรือว่า ๗ วันก็พอเพื่อในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งประธานคณะกรรมการน่าจะมีอำนาจหรือว่าการตัดสินใจเพื่อเป็นประโยชน์ในการทำงาน จึงกราบขอบพระคุณท่านประธาน ณ ที่นี้ กราบขอบคุณเป็นอย่างสูงครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ผมต้องขอบคุณท่านวิรัตน์นะครับ ด้วยความเคารพเป็นส่วนตัว อยากจะเรียนสมาชิกว่ากรณีนั้นผมเห็นด้วยกับท่านวิรัตน์ เพราะฉะนั้นวันแรกที่กรรมการลาออกแต่ว่าประธานยังไม่ส่งเรื่องมาถึงผม ผมก็เลยห้ามเขา ผมบอกอย่าเพิ่งเลยอย่าเพิ่งเสนอที่ประชุมสภาเลยให้เกียรติท่านประธาน ก็ว่าสัปดาห์ต่อมา ประธานจะเสนอ แต่ว่าเมื่อประธานไม่เสนอแล้วเจ้าตัวลาออกกลางสภานี้ในทางปฏิบัติ ท่านวิรัตน์ครับไม่มีทางเลือกเป็นอย่างอื่นเลยครับ ก็คือต้องยอมให้เขาลาออกกลางสภาแล้ว ตั้งใหม่ อันนี้คือที่มานะครับ ผมเห็นด้วยในเบื้องต้นต้องรอประธาน แต่ว่าเมื่อประธานไม่ทำ เรื่องเสนอมาแล้วเจ้าตัวลาออกในที่ประชุม ถ้าเราไม่ดำเนินการเขาจะไม่สามารถปฏิบัติงานได้ ด้วยความเคารพเป็นส่วนตัวต่อท่านวิรัตน์เรียนให้ทราบมาก่อนตัดสินใจนี้ก็ได้หารือแล้วครับ แล้วก็ขอเขาล่วงเวลามา ๑ สัปดาห์ ขอเขาผลัดไป ๑ สัปดาห์ว่าอย่าเพิ่งเลย พอสัปดาห์ต่อมา เจ้าตัวเขาก็เลยเสนอที่ประชุมสภา ก็เรียนที่ประชุมเพื่อรับทราบข้อเท็จจริงด้วยความเคารพ ต่อทุกฝ่ายครับ มีผู้เสนอขออภิปรายอีกท่านหนึ่ง ท่านขจิตร์ ชัยนิคม ครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธาน ที่เคารพ ผม ขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมได้พิจารณาร่างข้อบังคับของรัฐสภา แล้วก็มีความเห็นซึ่งแตกต่างจากร่างที่นำเสนอเพื่อให้เป็นข้อบังคับที่สอดคล้องกันกับของสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานครับ ผมมีความเห็นว่า ในร่างข้อบังคับ ข้อ ๕ เรื่องประธานรัฐสภามีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ เทียบเคียงกับ ประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎร เวลานี้ข้อบังคับของการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้เขียนไว้ว่า ข้อ ๑ ประธานมีหน้าที่เป็นประธานของที่ประชุมและต้องวางตนเป็นกลาง ในการปฏิบัติหน้าที่ ข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรได้แก้ไขเพิ่มเติมแบบนี้ ด้วยเหตุผลว่า ข้อความนี้ได้ถูกกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๙ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๙ ได้กำหนด ข้อความนี้ไว้ สภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบได้เพิ่มเพื่อการดำเนินการประชุมท่านประธานจะได้เป็นไปตามข้อบังคับและกฎหมายมากขึ้นและมีมาตรฐานสูงขึ้น ประกอบกับเวลานี้ ข้อบังคับนี้เป็นของสมาชิกรัฐสภา ซึ่งส่วนใหญ่ก็มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นองค์ประกอบอยู่ เพราะฉะนั้นก็ควรจะเขียนให้เหมือนกันเสีย เพราะว่าเวลานี้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ ได้เขียนไว้ชัดเจนว่าในระหว่างที่ยังไม่มีข้อบังคับก็ให้ไปใช้ข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎร

โดยอนุโลม เวลานี้ข้อประชุมนี้ ข้อ ๕ ก็ต้องมีข้อบังคับว่าต้องวางตนเป็นกลางในการปฏิบัติงาน
ท่านประธานครับ มั่นน่่าแปลกนะถ้าต้องใช้อนุโลมมีคำว่า ต้องวางตนเป็นกลางในการปฏิบัติ
หน้าที่ พอไปใช้ข้อประชุมของรัฐสภากลับไม่มีข้อความนี้ เวลาใช้อนุโลมมีเพราะใช้ของ
สภาผู้แทนราษฎร -----

เวลาข้อบังคับจริงของรัฐสภากลับไม่มีข้อความนี้ ผมจึงเห็นว่าควรที่จะเพิ่มข้อความนี้เข้าไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านที่เป็นกรรมการที่ท่านไปจากสภาผู้แทนราษฎร ผมขอฝากท่านด้วย ข้อความนี้ถูกกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นการใส่ข้อความลงไปในรัฐธรรมนูญ ตามที่เป็นข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรย่อมเป็นเรื่องที่ควรกระทำอย่างยิ่ง ท่านประธานครับ ข้อ ๗ เลขธิการรัฐสภามีหน้าที่ดังต่อไปนี้ ผมมีข้อสังเกตหรือมีความเห็นว่าการเขียนข้อ ๓ ว่าหน้าที่ของเลขธิการช่วยประธานในการควบคุมการนับคะแนนเสียง ไม่พอหรือครับ ช่วยประธานในการนับคะแนนเสียงนี้ไม่พอ แต่ของสภาผู้แทนราษฎรก็ตัดคำว่า นับคะแนนเสียงออก มีข้อความว่าช่วยประธานในการประชุม อธิบายได้ว่าช่วยในหลายเรื่อง แต่ผมเห็นท่านประธานเวลาสมาชิกท้วงติงข้อบังคับอะไร เลขธิการก็จะส่งความเห็นตามกฎหมายตามข้อบังคับขึ้นไปให้ท่าน ผมจึงอยากจะเขียนเพิ่มเติมว่า ช่วยประธานในการประชุมให้ดำเนินการไปตามข้อบังคับและกฎหมายกำหนดโดยเคร่งครัด ท่านประธานที่เคารพ ผมทราบว่า มีเลขธิการ มีรองเลขธิการ มีเจ้าหน้าที่หลายท่าน เวลามีการถกเถียงข้อบังคับกฎหมายเขาก็จะส่งข้อกำหนดขึ้นไปให้ท่าน แต่เราคงไม่ปฏิเสธที่หลายครั้งคนที่ทำหน้าที่ประธาน ไม่ได้หมายความว่าท่านประธานอยู่เฉยๆ มีท่านอื่นด้วย มีการทำที่ไม่สอดคล้องกับข้อบังคับและกฎหมาย จึงทำให้สภาเกิดความวุ่นวายขึ้น มันไม่ใช่เพราะสมาชิก เพราะว่า การประชุมนั้นอธิบายข้อบังคับและกฎหมายไม่ชัดเจนก็มีการประท้วงกันมาก เพราะฉะนั้น ผมจึงฝากกรรมการที่จะไปร่างให้เพิ่มข้อความที่ผมให้ข้อสังเกตนี้ไป ท่านประธานที่เคารพ ดูข้อ ๑๕ ข้อ ๑๕ นี้การจัดระเบียบวาระการประชุมของรัฐสภาให้จัดตามลำดับดังต่อไปนี้ ระเบียบวาระที่ ๑ เป็นเรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างพิจารณา ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่เสนอใหม่ ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ ท่านประธานครับ ในการประชุมรัฐสภาก็ไม่มีปัญหาเรื่องค้างมากมาย ไม่มีเรื่องเพื่อทราบมากมาย เพราะเรื่องเพื่อทราบแยกกันรับทราบระหว่างวุฒิสมาชิกและสภาผู้แทนราษฎร แต่สิ่งที่เกิดขึ้นจากการจัดระเบียบวาระนี้อาจจะแจ้งให้กรรมการที่ไปร่างในสภาผู้แทนราษฎร ได้เกิดปัญหามากมาย ในระเบียบวาระที่ ๑ ท่านประธานก็จะบรรจุเรื่องเพื่อทราบไว้เยอะมาก เวลาอภิปรายเรื่องเพื่อทราบ ไม่ใช่ทราบเฉย ๆ ก็แสดงความเห็นกัน บางครั้งทั้งวันมีเรื่อง

เพื่อทราบเรื่องเดียวซึ่งเคยปรากฏอยู่บ่อยครั้ง ผมมีข้อเสนออย่างนี้ครับ เมื่อเจอปัญหา
ในสภาผู้แทนราษฎร ผมก็ตามไปดูวาระทั้ง ๘ วาระ เช่น เรื่องปฏิรูปประเทศอยู่ในกฎหมาย
กำหนดว่าอย่างไร ไม่ได้กำหนดว่าเพื่อทราบ ให้รายงานที่ประชุม ถ้าอย่างนี้รายงานที่ประชุม
ก็อภิปรายได้ แต่ในกฎหมายบางเรื่องเขาเขียนไว้ว่าให้เสนอเพื่อทราบ ถ้ามันแยกอย่างนี้
เรื่องที่ท่านประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบก็น่าจะถูกกำหนดโดยกฎหมายฉบับนั้น หรือว่า
กำหนดโดยรัฐธรรมนูญว่าเสนอเพื่อทราบ ก็ไม่ควรจะมีการอภิปรายมาก แต่ถ้ากำหนดว่าเป็น
รายงานต่อที่ประชุมรัฐสภา -----

ถ้าอย่างนั้นก็น่าจะไม่ใช่เรื่องเพื่อทราบแล้ว น่าจะไปอยู่ที่อื่น ผมหารือกับฝ่ายกฎหมายรัฐสภา ก็บอกไม่มีที่ลงต้องเอาไว้เพื่อทราบด้วยกัน ผมก็เลยมีความเห็นว่ามันน่าจะไปอยู่เรื่องอื่น ๆ ใหม่ ไม่ใช่ว่าเพื่อทราบ ๘ เรื่องหรือ ๑ เรื่อง อภิปรายเฉพาะเรื่องเพื่อทราบ ๑ วัน ไม่ใช่ครับ เพราะฉะนั้นฝากเป็นข้อสังเกตไว้ กรรมการควรจะไปเขียนแก้ไขใหม่ให้ชัดเจนว่าเรื่องเพื่อทราบ ไม่ต้องอภิปรายกันมาก แต่เรื่องที่เขารายงานน่าจะอภิปรายกันได้ อันนี้ก็ฝากเป็นข้อสังเกตไว้ ท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับข้อบังคับผมฝากกรรมการ ในข้อต่อไปก็คือข้อ ๕๖ ข้อ ๕๖ มันทำให้ผมได้รับผลกระทบมากเรื่องการประชุมที่กำหนดให้แสดงตนก่อนลงมติ โดยการกดบัตร กฎหมายทดแทนกันไม่ได้ บัตรสมาชิกเดี๋ยวนี้ก็เสียกันเต็มไม่เห็นมีใครมานั่ง ก็เหมือนผมปฏิบัติ那儿ละ เสียบเอาไว้แล้วออกไปรับประทานอาหาร ออกไปประชุมอยู่ชั้น ๔ กรรมการก็เหมือนกันเวลานี้ก็เสียไว้เต็ม ท่านประธานผมไปประชุมที่ อบต. บ้านตาด ประธานเขาพูดผมรับฟัง เขาบอกว่าทำไมไม่กำหนดวิธีให้สแกน (Scan) ลายมือยังจะต้องให้ สมาชิกมาทดแทนกันได้อีกหรือในเมื่อกฎหมายกำหนดให้ทดแทนไม่ได้ แล้วกำหนดให้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องสแกน (Scan) ลายมือเลยสิ อย่าบอกนะว่าไม่มีงบประมาณ ขนาดสภาผู้แทนราษฎรเป็นสถานที่สำคัญที่สุดของชาติท่านต้องสั่งเปลี่ยนใหม่แล้วเพื่อไม่ให้ มันเกิดประวัติศาสตร์ที่เจ็บปวดของสมาชิกอย่างผม ถือว่าสิ่งที่มันเกิดขึ้นโดยผมไม่ได้กด ทั้งแสดงตนและลงคะแนนควรจะเป็นคนสุดท้ายที่ได้รับผลกระทบที่เจ็บปวด มีประชาชน ที่ไม่เข้าใจมากมาย ท่านประธานผมขออนุญาตฝากไปยังกรรมการเขียนเรื่องนี้หรือฝาก ท่านประธานด้วยให้ตั้งงบประมาณเปลี่ยนเสียอย่าให้มากทดแทนกันได้เอาลายมือสิครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เผอิญว่าท่านขจิตรพูดถึงเรื่องของ การประชุมสภา อยากเรียนที่ประชุมรับทราบว่าความจริงเรื่องเพื่อทราบมันเข้ามาในช่วง สิ้นปีงบประมาณนี้เยอะเข้ามาตามกฎหมายขององค์กรนั้น ๆ แล้วผมก็เห็นด้วยว่าบางเรื่อง อภิปรายกันมากก่อนวัน แต่ว่าท่านขจิตรจะไม่ให้เขาพูดก็ยากเพราะว่าเป็นเรื่องสมาชิกไม่ใช่ ประธานบังคับให้เขาพูด แต่เผอิญว่าสมัยนี้เราได้ให้ออกาสขอมาก็คนก็ได้ทุกคน เพียงแต่ ขอสมาชิกว่าได้ช่วยประหยัดเวลาเพื่อกระจายเวลาให้เพื่อน ๆ ซึ่งก็ได้ผลบ้าง แต่เห็นด้วยว่า

ถ้าเราสามารถคุมเวลาและสมาชิกไม่พูดในเรื่องบางเรื่องยาวเกินไปก็จะเป็นประโยชน์ แต่อันนี้ไม่ได้อยู่ที่ประธานนะครับ อยู่ที่สมาชิกเองว่าจะทำอย่างนั้นหรือไม่ประเด็นเวลาพูดนั้นก็เป็นเรื่องที่ต้องเข้าใจว่ากระบวนการจริง ๆ เป็นอย่างไร เราไปห้ามเรื่องเพื่อทราบนี้ไม่ได้เลยผมหารือกับเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรว่าไม่บรรจุได้ไหม ไม่ได้ เพราะว่ามันเป็นกฎหมายของเขาเรื่องนี้ต้องรายงานต่อสภาเพื่อทราบ อันนี้คือข้อเท็จจริงนะครับ ส่วนเรื่องวางตัวเป็นกลาสนั้นผมขอให้พวกเราได้มั่นใจเพราะยิ่งกว่าข้อบังคับก็คือรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๙ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา และผู้ที่ทำหน้าที่แทนต้องวางตัวเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ อันนี้ยิ่งใหญ่กว่าข้อบังคับอีกนะครับ เดียวนี้เวลาทำอะไรถ้าสมมุติไม่เป็นกลางเขาจะร้อง เพราะฉะนั้นใครก็ตามผมเชื่อประธานทุกคนนะครับ ผมไม่ได้มองในแง่ร้าย ประธานก่อนผมผมเชื่อว่าเกือบทั้งหมดเขาก็วางตนเป็นกลาง อาจจะไม่ทุกคน แต่ว่าเกือบทั้งหมดก็วางตนเป็นกลาง เพราะฉะนั้นความศักดิ์สิทธิ์ในหน้าที่บังคับกันทุกคนต้องทำอย่างนั้น แต่ว่าเนื่องจากข้อบังคับได้กำหนดว่าเราต้องทำอะไร เพราะฉะนั้นก็จำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ต้องทำอย่างนั้น ท่านสุุดท่าย ผมขอเป็นท่านสุุดท่าย ท่านนิคม บุญวิเศษ แล้วหลังจากนั้นกรรมาธิการจะชี้แจงอะไรก็ยินดีเลย เชิญท่านนิคมครับ

นายนิคม บุญวิเศษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภา กระผม นายนิคม บุญวิเศษ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออภิปรายเพิ่มเติมในการยกร่างข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ในส่วนที่ ๔ การลงมติ ในข้อ ๕๘ ผมเชื่อว่าในข้อนี้ก็มีสมาชิกหลายท่านที่ฟังแล้วก็ยังไม่แน่ใจว่าถูกหรือผิดอย่างไร ผมเองขออภิปรายเพิ่มเติมนะครับ ในข้อ ๕๘ เขาบอกว่าเมื่อมีการออกเสียงลงคะแนนตามข้อ ๕๖ (๑) ก็คือการออกเสียงโดยใช้เครื่องออกเสียง ก็คือการเสียบบัตรลงคะแนน ถ้าสมาชิกรัฐสภาร้องขอให้มีการนับใหม่ โดยมีผู้รับรองไม่น้อยกว่า ๔๐ คน ก็ให้มีการนับคะแนนใหม่ และให้เปลี่ยนวิธีการนับคะแนนเป็นวิธี ข้อ ๕๖ (๒) ก็คือการขานชื่อ ท่านประธานการนับคะแนนใหม่นั้น ผมเชื่อว่าในข้อนี้ได้บัญญัติไว้ในกฎหมายเดิม ซึ่งอดีตที่ผ่านมาในการลงคะแนนเสียง เขาจะใช้วิธีการกาบัตรลงคะแนน เสร็จแล้วก็เอาบัตรนั้นไปหย่อนในกล่อง ถูกไหมครับ หลังจากนั้นก็มี การนับคะแนนบัตรในกล่องนั้น นับไปนับมาปรากฏว่าคะแนนเสียงเกินกันไม่เกิน ๒๕ หรือ ๓๐ คะแนน สมาชิกบางท่านอาจจะเข้าใจว่าการนับคะแนนมีการผิดพลาดก็เลยร้องขอให้มีการนับคะแนนใหม่ นั่นหมายถึงว่าเขาคะแนนเดิมที่อยู่ในกล่องนั้นมานับใหม่ เขาจึงเรียกว่าการนับใหม่ แต่ในกรณีนี้ก็คือการลงคะแนนใหม่ การลงคะแนนใหม่หมายถึงว่าที่เราลงเดิมเป็นโมฆะ ให้สมาชิกลงใหม่เลย อาจจะโดยวิธีการขานชื่อหรืออย่างไรก็ได้แล้วแต่ แต่ในกรณีนี้ในข้อ ๕๘ นั้นบอกว่าให้มีการขานชื่อ ถ้าจะให้ลงใหม่อย่างนี้ ขานชื่อแบบนี้ควรจะกำหนดไว้เลยว่าจะต้องเป็นองค์ประชุมเดิม ไม่ใช่จะไปเกณฑ์คนใหม่เข้ามาเพิ่มเติม ในกรณีอย่างนี้จะทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมได้ เพราะถ้ามีการลงคะแนนเกิดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแพ้ เสร็จแล้วขอให้มีการลงคะแนนใหม่ หรือนับใหม่ตามที่ท่านเขียนไว้ เสร็จแล้วท่านไปเกณฑ์คนของท่านเข้ามาเพิ่มเติมแสดงว่ามันไม่ใช่ นับใหม่แล้วครับท่านประธาน ผมอยากให้พวกเราช่วยกันคิดตรงนี้ ไม่เช่นนั้นท่านต้องเขียนว่าให้ลงคะแนนใหม่ แล้วก็ใช้องค์ประชุมใหม่ได้ ต้องเขียนให้ชัดเจนไม่เช่นนั้นกฎหมายนี้จะต้องตีความอีก ต่อมาในข้อ ๕๙ สมาชิกรัฐสภาซึ่งเข้ามาในที่ประชุมรัฐสภาระหว่างการออกเสียงลงคะแนน อาจออกเสียงลงคะแนนได้ก่อนประธานสั่งปิดการลงคะแนน ในข้อนี้เช่นกันถ้าท่านไปเขียนไว้ว่าออกเสียงได้ มันหมายถึง ๒ อย่าง สามารถออกเสียงได้กับไม่สามารถออกเสียงได้ ฉะนั้นตรงนี้ต้องเขียนชัดเจนว่าในขณะที่มีการลงคะแนนสมาชิกเดินเข้ามาในที่ประชุมสามารถลงคะแนนได้ เขียนชัดเจนเลยครับ

แต่ถ้าไม่สามารถลงได้ก็เขียนไว้ว่าไม่สามารถลงได้ ถ้าเขียน อาจ มันสามารถตีความได้ ๒ อย่าง
แล้วอนาคตจะต้องมานั่งทะเลาะกันอีกครั้งครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกที่เคารพครับ มีผู้เสนอชื่อ
เข้ามาอีก ๒ ท่าน ผมขอจำกัดเวลาไม่เกิน ๑๐ นาที ท่านองอาจไม่เกิน ๑๐ นาที อนุญาตแล้ว
ก็ขอถือว่า ๒ ท่านจบแล้วก็จบครับ เพื่อจะได้ดำเนินการต่อไป ขอเชิญคุณหมอชลน่านครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมกราบขอขอบคุณท่านประธานครับ ๑๐ นาทีที่มีค่ายิ่งสำหรับผม ตามที่คณะกรรมการการวิสามัญร่างข้อบังคับว่าด้วยการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ได้นำเสนอรายงานการร่างข้อบังคับให้รัฐสภาของเราได้พิจารณา เพื่อจะรับหลักการและพิจารณาในชั้นกรรมาธิการต่อไปหรือไม่ อย่างไร ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้พิจารณาในหลักการและเหตุผลของการร่างข้อบังคับนี้ ไม่ได้ติดใจในเรื่องหลักการและเหตุผล หลักการก็คือให้มีข้อบังคับการประชุมรัฐสภา มีเหตุผลที่เขียนมาก็สอดคล้องกับหลักการ ประเด็นที่ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะให้ความเห็นเพื่อให้คณะกรรมการการวิสามัญที่จะตั้งขึ้นไปพิจารณาร่าง ผมเชื่อว่ารัฐสภาคงตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นไปพิจารณาร่างในชั้นกรรมาธิการต่อไป ผাগไปยังกรรมาธิการครับ

ประเด็นที่ ๑ เรื่องคำปรารภ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้อ่านคำปรารภ และขออนุญาตตั้งข้อสังเกตเรื่องการเขียนคำปรารภ ผากกรรมาธิการช่วยไปดู เขียนคำปรารภไว้ ผมขออนุญาตเอาประเด็นสำคัญนะครับ ยังมีเป้าหมายสำคัญเพื่อการพัฒนาและขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ผมผากท่านกรรมาธิการได้ไปดูในรายละเอียดด้วย จริงอยู่ในข้อบังคับที่ยีกร่างมามีความจำเป็นต้องเขียนเรื่องการตราพระราชบัญญัติรองรับตามหมวด ๑๖ แต่ไม่ได้หมายความว่ารัฐสภาจะต้องเป็นผู้ขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ไม่มีบทบัญญัติรัฐธรรมนูญใด ๆ แต่เป็นหน้าที่โดยรวมที่จะต้องพัฒนาประเทศ หน้าที่การขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศเป็นของสมาชิกรัฐสภาตามมาตรา ๒๗๐ นั้นเขียนชัด ผากไปดูในประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ในวรรคสองของคำปรารภท่านเขียนไว้ว่า รัฐสภาจึงตราข้อบังคับการประชุมรัฐสภาขึ้นไว้แทนข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ปี ๒๕๑๓ และฉบับที่ผ่านมาดังต่อไปนี้ ผากท่านกรรมาธิการได้ช่วยกรุณาไปดูครับ จำเป็นหรือไม่จะต้องไปเขียนข้อบังคับ ปี ๒๕๑๓ ไม่จำเป็นในมุมมองของผม ผากไปดูเพื่อความสวยงาม เพื่อความเป็นบรรทัดฐาน เป็นลักษณะนิติวิธีของการตราข้อบังคับที่เป็นแบบอย่าง เพราะสภาของเราเป็นผู้ออกกฎหมายครับ

ประเด็นที่ ๓ เป็นเรื่องคำนิยาม คำนิยามท่านเขียนมาผมไม่ได้เถียงหรือแย้งท่านนะครับ เพราะท่านอ้างรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๖ วรรคหนึ่ง (๑) และวรรคสาม การทำหน้าที่ของวุฒิสภาในการทำหน้าที่เป็นรัฐสภา แต่ประเด็นหนึ่งที่ผมค่อนข้างกลางแกลงใจ

ก็พยายามหาเรื่องของเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๖ ไม่ปรากฏคำอธิบายคำว่า เหตุอื่นใด มันหมายถึงอะไรเป็นความขงใจมาก เป็นการยึดอำนาจหรือก็ไม่น่าใช่ ยึดอำนาจ ไม่มีสภาใด ๆ เหลืออยู่แล้ว สภาผู้แทนราษฎรสมาชิกไม่ถึงกึ่งหนึ่งหรือครับ ผมไม่แน่ใจ เพราะฉะนั้นเหตุอื่นใดตรงนี้ถ้าจะเขียนลงไปต้องมีคำที่ต้องอธิบายให้ชัดเพื่อการบังคับใช้ ไม่ใช่เขียนเพื่อว่ามันจะมีอะไรเกิดขึ้นหรือไม่มีอะไรเกิดขึ้น

เรื่องที่ ๓ ผมขออนุญาตท่านประธาน เพื่อนสมาชิกพูดไปเยาะการทำหน้าที่ของท่านประธานในที่ประชุมของประธานรัฐสภา ผมไม่ลงรายละเอียด แต่อยากจะให้ท่าน กรรมการพิจารณาไปนำเอารัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๐ และมาตรา ๑๑๙ ด้วย เขียนชัด ๆ คือมาตรา ๘๐ วรรคห้า พิจารณาเอาวรรคห้าไปเขียนในวรรคสอง ผมคิดว่าจะน่าจะเป็นประโยชน์

เรื่องที่ ๔ เรื่องการจัดระเบียบวาระการประชุมในข้อ ๑๕ กรรมการยกร่าง ข้อบังคับมีเจตนารมณ์หรือเปล่าผมไม่แน่ใจ แต่ผมจะอ่านอย่างนี้นะครับ ในการจัดระเบียบวาระการประชุมในกรณีที่ประธานรัฐสภาเห็นว่าเรื่องใดที่เป็นเรื่องด่วนจะจัดไว้ในลำดับใด ของระเบียบวาระการประชุมของรัฐสภาก็ได้ อันนี้ถ้อยคำเหมือนที่เราใช้มาตลอด แต่เราให้ความสำคัญของเรื่องที่กรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว แต่กรรมการยกร่างข้อบังคับชุดนี้ ไม่ได้ให้ความสำคัญหรืออย่างไร ผมไม่แน่ใจครับ เพราะว่าการจัดระเบียบวาระเรื่องด่วน ต้องไม่ก่อนเรื่องที่กรรมการพิจารณาเสร็จแล้วหรือแล้วเสร็จที่เราปฏิบัติกันมาตลอด ฝากเป็นเรื่องที่ ๔ ครับ

เรื่องที่ ๕ เป็นประเด็นที่เพื่อนสมาชิกพูดกันเยอะมากในข้อบังคับร่าง ข้อ ๕๘ ด้วยความเคารพท่านประธานนะครับ เพื่อปิดกันไม่ให้เกิดการตีความผมขออนุญาตฝากท่านกรรมการไปเพิ่มวรรคสอง วรรคสองของข้อ ๕๘ เพิ่มว่าการนับคะแนนใหม่ต้องไม่เป็นการลงมติใหม่ เขียนแค่นี้การนับคะแนนใหม่ตามวรรคหนึ่งต้องไม่เป็นการลงมติใหม่ เขียนแค่นี้คลุมทั้งหมดครับ เพราะเจตนารมณ์ของการเขียนวรรคหนึ่งนี้คือการนับคะแนนใหม่ แต่พอญัตติที่ผ่านมาเราอาจจะใช้กันคลาดเคลื่อน นับคะแนนใหม่โดยวิธีลงคะแนนแบบขานชื่อ นับแบบโดยมีการสอด้รับกันอยู่แล้ว ท่านประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ไม่ได้ตีความผิดครับ แต่ว่าในอดีตที่ผ่านมาพอมีการเปิดให้มีการนับคะแนนใหม่โดยการขานชื่อ มักจะมีเพื่อนสมาชิกมาเติมเต็ม ถามว่าเขามีสิทธิไหม เขามีสิทธิลงคะแนนแต่เขาไม่มีสิทธิลงคะแนนใหม่ การนับคะแนนครั้งนั้นต้องไม่เป็นการลงคะแนนใหม่ ผมเลยเสนอให้เพิ่มวรรคสอง ทั้งนี้การนับคะแนนตามวรรคหนึ่งต้องไม่เป็นการลงคะแนนใหม่เพราะบทบัญญัติรัฐธรรมนูญเขียนไว้ ๑ สิทธิ ๑ เสียง การลงมติมีได้ครั้งเดียวครับ เอกสิทธิ์ของสมาชิกใช้ครับ ในการขอนับคะแนนใหม่ เป็นเอกสิทธิ์แต่มีข้อเว้นให้ เช่น คะแนนของผู้แทนต้องห่างกันคือน้อยกว่า ๒๕ คะแนนถึงนับคะแนนใหม่ได้ ถ้าเกิน ๒๕ นับคะแนนใหม่ไม่ได้ ทั้งนี้ผมเองก็ฝากท่านประธานไปยังท่านกรรมการ การเขียนจำนวนคะแนนที่จะมีการนับคะแนนใหม่ ท่านถือเอาที่ ๓๐ คะแนน ท่านบอก ๓๐ คะแนนเว้นแต่คะแนนห่างกันเกิน ๓๐ คะแนนจะนับคะแนนใหม่ไม่ได้ เอาหลักอะไรมาคิด ผมอยากให้หลัก เช่น อธิบายกับเพื่อนสมาชิกได้ว่าจากผู้แทนเราคำนวณจาก ๕๐๐ คือ ๒๕ สมาชิกรัฐสภาทั้งหมด ๗๕๐ คน สัดส่วนควรจะเป็นเท่าไร ผมคำนวณให้คร่าว ๆ ไม่น้อยกว่า ๓๗.๕ คน มันต้องเป็น ๓๘ หรืออย่างน้อยต้อง ๔๐ คะแนนเกิน ๔๐ นับคะแนนใหม่ไม่ได้ ยกตัวอย่างต้องมีหลักอธิบายสักนิดหนึ่งไม่อย่างนั้นถ้าไปเขียนตามอำเภอใจผมเชื่อว่ามันจะตอบคำถามไม่ได้ ด้วยความเคารพท่านประธานครับ ท่านประธานให้เวลาผม ๑๐ นาที วันนี้ใช้ไม่ถึงแต่ด้วยความขอบคุณว่าการเขียนข้อบังคับของรัฐสภาเราที่ใช้จริง ๆ คือการประชุมร่วมกัน ผมเองตอนแรกตั้งใจว่าจะไม่เห็นชอบกับหลักการของท่านอยากให้เปลี่ยนชื่อแต่พอญัตติในบทนิยามท่านไปเขียนว่าการประชุมรัฐสภา หมายถึง การประชุมร่วมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๖ อันนี้รับได้ แต่ผมขอฝากเป็นข้อสังเกตว่าการประชุมที่ใช้ข้อบังคับนี้คือการประชุมร่วมกันเท่านั้น

เพราะบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๙ บอกไว้ชัดเจนว่าจะประชุมร่วมหรือประชุมแยก ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและข้อบังคับที่เขียนขึ้นมารองรับ ถ้าท่านเขียนว่า ประชุมรัฐสภาปุบมันอาจจะดี ความ แต่เผอิญว่ามีคำนิยามไว้ก็เลยแยกได้ชัด อันนี้รับได้ กราบขอบคุณท่านประธานครับ หวังว่ากรรมการชุดนี้ที่จะตั้งขึ้นเข้าใจว่าสมาชิกรัฐสภา แห่งนี้จะมอบหมายให้กรรมการชุดเดิมได้ไปเป็นผู้พิจารณาร่าง เราส่งร่างให้ท่านเป็น รถเก๋งสวยงามสี่ล้อที่ท่านยกมาให้ ขอความกรุณาเมื่อรับไปแล้วอย่าเปลี่ยนเป็นมอเตอร์ไซค์ สองล้อกลับมาครับ เพราะมีหลายครั้งเรายกสี่ล้อไปให้ท่านไปแก้ไขใหม่เป็นสองล้อกลับมา ที่สภามันไม่ขัดหลักการแต่มันขัดสาระทั้งหมดหลักการให้มีข้อบังคับแต่มันขัดสาระทั้งหมด ผากไว้เป็นประเด็นครับ กราบขอบคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปท่านองอาจครับ

นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม องอาจ คล้ามไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ แบบบัญชีรายชื่อ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาจริง ๆ ก็มีประเด็นหลายประเด็น ที่อยากจะหยิบยกขึ้นมาอภิปรายในที่ประชุมของรัฐสภาแห่งนี้เกี่ยวกับข้อบังคับการประชุม แต่ตามเวลาที่ท่านประธานมอบให้ ผมคิดว่ามีเพียงประเด็นเดียวที่อยากจะหยิบยกขึ้นมาให้ คณะกรรมการวิสามัญที่จะพิจารณาต่อไปได้นำไปพิจารณาเพื่อให้เกิดประโยชน์ -----

ประเด็นที่อยากจะหยิบยกขึ้นมาก็คือประเด็นของข้อ ๕ ในเรื่องของประธานรัฐสภาที่มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้ โดยเฉพาะในข้อ ๑ ซึ่งสมาชิกหลายท่านทั้งในที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้รวมทั้งในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเมื่อเราพิจารณาเรื่องของข้อบังคับก็เคยมีการหยิบยกมาพูดกันเยอะ เรื่องว่าควรจะเพิ่มข้อความให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ

ข้อ ๑ ที่บัญญัติไว้ว่าเป็นประธานของที่ประชุมของรัฐสภา อันนี้คือร่างที่คณะกรรมการธิการได้ไปพิจารณา มาในข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรเราได้ใส่คำว่า ต้องวางตนเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ โดยการอภิปรายในครั้งนั้นก็พยายามบอกว่าเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ แล้วก็เพื่อให้ประธานได้ทำหน้าที่เป็นกลาง ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาเรามีประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานรัฐสภามาแล้วหลายท่าน ผมเชื่อว่าสมาชิกหลายท่านที่อยู่ในสภามานานก็คงเห็นได้ชัดเจนว่า ประธานสภาบางท่านก็วางตนเป็นกลางแล้วก็เป็นที่ธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ แต่ประธานสภาหลายท่านก็ไม่ได้วางตนเป็นกลางและไม่ได้เป็นที่ธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ เพราะฉะนั้นเราจะเขียนหรือไม่เขียน ผมไม่แน่ใจว่าจะทำให้ประธานสภาวางตนเป็นกลางหรือไม่ จริง ๆ แล้วในรัฐธรรมนูญก็ดี ก็ได้บัญญัติในเรื่องนี้ไว้ค่อนข้างชัดเจนแล้ว ผมมีตัวอย่างที่อยากจะหยิบยกมาให้พวกเราได้เห็นในยุคสมัยหนึ่งพวกผมเป็นฝ่ายค้านยื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล ปรากฏว่ารัฐบาลในขณะนั้นอภิปรายกันมาแล้ว ๓ วัน เราหยุดการอภิปรายกันประมาณเที่ยงคืน ดิฉันก็จะเริ่มวันที่ ๔ มีการอภิปรายเหลือ ๒ กระทรวงสุดท้าย เราอภิปรายกันมาถึงประมาณ ๕ ทุ่ม เที่ยงคืน รัฐบาลบอกว่าวันนี้จะไม่ให้หยุด ให้อภิปรายไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะจบ ซึ่งเหลือ ๒ กระทรวงสุดท้ายก็คงอภิปรายกันไม่เกิน ๒-๓ ชั่วโมงก็คงหมด รัฐบาลก็ยืนยันอย่างนั้นในที่ประชุม ฝ่ายค้านก็เห็นว่าเราก็ปฏิบัติกันมา ๓ วันแล้ว เราก็หยุดกันประมาณเที่ยงคืน ดิฉัน แต่รัฐบาลบอกไม่อยากจะหยุดแล้วอยากให้อภิปรายให้จบ เหตุผลตอนนั้นก็เพราะว่าเรากำลังอภิปรายเรื่องที่มีความสำคัญและในสมัยนั้นไม่ได้มีโซเชียล (Social) คนจะติดตามการอภิปรายสด ๆ ก็ต่อเรื่องของกาถ่ายทอดสด ผมเข้าใจว่ารัฐบาลในขณะนั้นคงไม่ต้องการให้พี่น้องประชาชนได้ฟังการอภิปรายสด ๆ ก็เลยคิดว่าถ้าฝ่ายค้านอภิปรายตอนกลางคืนช่วงดิฉัน ดิสอง ดิสาม ดิสี่ ดิห้า หรือแม้กระทั่งไปถึงหกโมงเช้าก็คงไม่มีใครฟังมากเท่าไร แต่ปรากฏว่าเมื่อการเจรจาต่อรองไม่ประสบความสำเร็จ รัฐบาลยังยืนยันถ้าไม่อภิปรายก็จะปิดการประชุม แน่นนอนที่สุดครับ รัฐบาลมีเสียงข้างมาก

ก็สามารถปิดการประชุมได้อยู่แล้ว ฝ่ายค้านเองเห็นว่าการอภิปรายน่าจะเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนมากกว่า เราเสี่ยงน้อยกว่าขณะนั้นไม่สามารถที่จะไปตัดทอนเสียงข้างมากได้ เราก็ยอมที่จะต้องอภิปราย ปรากฏว่าพรรคประชาธิปัตย์เขามอบหมายให้ผมอภิปรายไม่ไว้วางใจ เริ่มต้นตอนประมาณสี่โมงครึ่งหนึ่งกว่า ๆ ผมใช้เวลาอภิปรายในสภาน่าจะเป็นการอภิปรายที่นานที่สุดประมาณ ๖ ชั่วโมงโดยไม่ได้หยุดเลย ตั้งแต่ตีหนึ่งถึงประมาณเจ็ดโมงเช้า ปรากฏว่าหลังจากเหตุการณ์วันนั้นประธานสภา ซึ่งแน่นอนที่สุดประธานสภาผู้แทนราษฎรก็มาจากเสียงข้างมากก็ต้องมองว่าเป็นฝ่ายเดียวกับรัฐบาล แต่ประธานสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้นยินยอมให้พวกผมซึ่งเป็นฝ่ายค้านอภิปรายยาวนานถึง ๕-๖ ชั่วโมงโดยไม่ได้หยุดพัก เพื่ออะไรเพื่อที่จะ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ท่านองอาจขออภัยครับ ไม่อยากทำให้เสียสมาธิ แต่ว่าสรุปข้อเท็จจริงเพื่อให้เข้าข้อบังคับนะครับ

นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ผมอยากจะสรุปให้เห็นว่าการที่ประธานสภาในขณะนั้น ซึ่งแน่นอนที่สุดคนทั่วไปก็ต้องมองว่า
มาจากเสียงข้างมากของรัฐบาล อาจจะเป็นพวกเดียวกับรัฐบาล แต่ปรากฏว่าเมื่อข้อเท็จจริง
ปรากฏในขณะนั้นว่าฝ่ายรัฐบาลพยายามที่จะไม่ให้ฝ่ายค้านทำหน้าที่ ประธานรัฐสภาท่านนั้น
ผมเชื่อว่าท่านวางตัวเป็นกลางแล้วก็ให้ความเป็นธรรมกับทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน เมื่อเห็นว่า
ฝ่ายค้านกำลังไม่ได้รับความเป็นธรรม จะให้ฝ่ายค้านปฏิบัติหน้าที่ในขณะที่ไม่มีใครฟัง
ท่านก็เปิดโอกาสให้ฝ่ายค้านได้พูด จนกระทั่งสุดท้ายการอภิปรายรัฐมนตรีที่มีความสำคัญ
ก็สามารถมาพูดในช่วงเช้าของวันรุ่งขึ้นซึ่งตรงกับวันเสาร์ครับ ขณะที่รัฐบาลไม่ต้องการให้
คนฟังเยอะ ในวันเสาร์คนก็กลับฟังเยอะมากกว่าปกติเข้าไปอีก ผมหยิบยกตรงนี้ขึ้นมา
เพื่อที่จะบอกกับท่านประธานว่า หลังจากนั้นปรากฏว่าท่านประธานนั้นก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์
ว่าวางตัวไม่เป็นกลาง ให้ฝ่ายค้านพูดยาวนานเกินไปนะครับ หลายคนก็บอกว่าประธาน
วางตัวไม่เป็นธรรม ผมหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาเพื่อจะบอกกับคณะกรรมการการวิสามัญที่จะไป
พิจารณาเรื่องนี้ ผมเชื่อว่าอยู่ที่ตัวบุคคลนั้น ๆ ครับว่าเมื่อทำหน้าที่เป็นประธานรัฐสภา
หรือเป็นประธานสภาผู้แทนราษฎรแล้วจะวางตัวเป็นกลางหรือให้ความเป็นธรรมกับทุก ๆ ฝ่าย
มากน้อยแค่ไหน เราจะเขียนหรือไม่เขียนนั้นก็อยู่ที่ดุลพินิจของเราแน่นอนที่สุดผมเห็นว่า
หลายครั้งพอใส่ประโยคนี้เข้าไป หลายครั้งเราก็จะยกมือประท้วงท่านประธานว่าทำหน้าที่
ไม่เป็นกลาง ซึ่งเวลาเรายกมือประท้วงท่านประธานว่าทำหน้าที่ไม่เป็นกลาง เราก็อ้างข้อบังคับ
ข้อนี้แหละครับ ซึ่งก็ไม่สามารถที่จะบอกได้ชัดเจนว่าประธานวางตัวเป็นกลางหรือไม่ อย่างไรก็ตาม
ก็อยู่ที่ผู้ที่ยกมือประท้วงนั้นตีความไป เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะฝากไปยังคณะกรรมการ
วิสามัญนะครับว่าจะใส่ข้อความนี้หรือไม่ อย่างไรก็ตาม ผมคิดว่าขึ้นอยู่กับว่าเราได้ประธาน
ที่มีจิตสำนึกในการที่จะทำหน้าที่อย่างเป็นกลางตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ อย่างไรก็ตาม จะมีจิตสำนึก
ที่เป็นธรรมทั้ง ๒ ฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายไหนก็ตาม หรือไม่ อย่างไรก็ตาม เพราะฉะนั้นขออนุญาต
ฝากข้อคิดตรงนี้ไว้ให้กับคณะกรรมการการวิสามัญไปพิจารณาในการที่จะร่างข้อบังคับการประชุม
ของรัฐสภาเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณครับ ท่านกรรมาธิการมีอะไร
อนุญาตนะครับ เชิญเลยครับ

พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร สมาชิกวุฒิสภา (ประธานคณะกรรมการ) :
กราบเรียนประธานรัฐสภาที่เคารพ กรรมการวิสามัญพิจารณาร่างข้อบังคับการประชุม
รัฐสภา พ.ศ. ได้ร่วมกันหารือและได้สรุปตกลงว่าให้ผมเป็นผู้ตอบต่อเพื่อนสมาชิกในรัฐสภา
ก่อนอื่นผมต้องขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกผู้อภิปรายทั้งหมด ๑๐ ท่าน และเพื่อนสมาชิกที่ประชุม
ในห้องประชุมแห่งนี้ที่ได้ให้ข้อคิดเห็น ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง
หากร่างข้อบังคับการประชุมรัฐสภาผ่านวาระรับหลักการวาระ ๑ แล้ว สิ่งที่ท่านทั้งหลายได้
ให้ข้อคิดเห็น ข้อสังเกตนั้นก็มีการบันทึกในที่ประชุมแห่งนี้ ผมก็มั่นใจว่าคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. นั้น ก็คงนำไปใช้ได้เป็นประโยชน์
อย่างยิ่ง

และอีกประการหนึ่งนะครับ เพื่อนสมาชิกรัฐสภาในที่ประชุมแห่งนี้ก็สามารถ
ที่จะแปรญัตติให้เป็นประโยชน์แก่วางข้อบังคับการประชุมรัฐสภาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผมในฐานะ
ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ก็ต้องขอขอบคุณ
เพื่อนสมาชิกรัฐสภาอีกครั้งหนึ่งครับ ขอขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณประธานคณะกรรมการครับ
วาระต่อไป เราได้อภิปรายกันมาครบถ้วนตามที่เสนอขึ้นนะครับ ต่อไปก็ต้อง
ขอมติเรื่องรับหลักการหรือไม่รับหลักการนะครับ

ผมเรียนที่ประชุมว่าการลงมติของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ที่นำมาใช้นี้กำหนดเรื่องการลงมติไว้ในข้อ ๘๓ การออกเสียงลงคะแนนเปิดเผยวิธีปฏิบัติดังนี้
๑. ใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนนตามที่ประธานกำหนด ก็คือบัตรของเรา แต่มันไม่ครบนะครับ
๒. ก็คือเรียกชื่อสมาชิกตามหมายเลขประจำตัวสมาชิก ให้ออกเสียงลงคะแนนเป็นรายคน
ตามวิธีที่ประธานกำหนด อันนี้จะใช้เวลามาก ๓. วิธีอื่นใดที่ประธานเห็นสมควรเฉพาะกรณี
ขอเรียนว่าในวิธีที่ ๓ นี้ได้หารือกับท่านประธานวุฒิสภาและหารือกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ -----

แล้วก็เคยปฏิบัติมาแล้วก็คือจะใช้วิธีแจกบัตร ๓ ใบ บัตรสีน้ำเงิน บัตรสีแดง บัตรสีขาวครับ โดยบัตรสีน้ำเงินให้สมาชิกลงมติถ้าเห็นด้วยรับหลักการก็บัตรสีน้ำเงิน บัตรสีแดงก็ไม่เห็นด้วย บัตรสีขาวก็งดออกเสียง ขอเรียนว่าอาจจะใช้เวลาเล็กน้อยแต่ไม่นานถึงขนาดเรียกชื่อสมาชิกตามหมายเลขในข้อที่ ๒ ส่วนเจ้าหน้าที่จะประจำอยู่ในแถวของสมาชิกทุกแถว ผมเรียนว่าวิธีปฏิบัติอันนี้เราเคยทำมาแล้ว แล้วก็ประหยัดเวลาไปได้พอสมควร แล้วก็คิดว่าโดยกฎหมายรัฐธรรมนูญก็ดี ข้อบังคับก็ดี การลงคะแนนต้องเปิดเผย เพราะฉะนั้นชื่อที่ลงคะแนนท่านต้องเขียนชื่อลงในบัตร เขียนชื่อในบัตรเลขของท่านและจะได้ทราบว่าใครเลขที่เท่าไร ลงคะแนนว่าอย่างไร อันนี้เรียนท่านสมาชิกเพื่อรับทราบ ผมขอเชิญท่านสมาชิก ขออนุญาตก่อนลงมติ ขอนับองค์ประชุมโดยการแสดงตนนะครับ

(นายชวน หลีกภัย ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ ก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอเชิญสมาชิกที่อยู่ข้างนอกเข้ามาแสดงตนเพื่อให้นับว่าองค์ประชุมครบหรือไม่ ผมเรียนเรื่องแสดงตนก็เหมือนลงมติคือจะใช้เจ้าหน้าที่ประจำแถวนั้นนับ ท่านกรุณานั่งประจำที่นะครับ และเจ้าหน้าที่ก็จะเอาตัวเลขของแต่ละแถว แต่ละกลุ่มมารวม ท่านสมาชิกที่อยู่ห้องกรรมธิการหรือห้องอาหารกรุณาเข้ามาก่อน กรุณานั่งประจำที่แล้วเจ้าหน้าที่สภาจะอยู่ทุกแถวนะครับ ชักซ้อมความเข้าใจกันตั้งแต่เมื่อวานแล้วครับจะอยู่ทุกแถวแล้วจะนับแล้วมารวมกันเป็นผู้แสดงตนเป็นองค์ประชุม สมาชิกที่ยืนข้างหลัง เพื่อน ๆ ที่ยืนข้างหลังกรุณามาหาที่นั่ง ข้างหน้ามีที่นั่งอยู่ครับ ต้องยอมรับสภาพนี้สักระยะหนึ่ง เพราะว่าตราบดีที่ห้องประชุมยังไม่เสร็จสมบูรณ์ก็ต้องยอมรับสภาพ แต่ไม่ให้ความไม่สะดวกนี้เป็นอุปสรรคในการทำงานของพวกเรานะครับ ท่านสมาชิกกรุณามานั่งเพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้นับแต่ละแถว กรุณานั่งครับ ชั้นบนยกธงแดงก็คือไม่พร้อมซ้อนกัน เมื่อวานยังไม่พร้อม ให้เวลาสมาชิกได้มีโอกาสเตรียมตัวหาที่นั่งครับ -----

ท่านสมาชิกที่อยู่ข้างหลังกรุณาหาที่นั่งนะคะครับ ไม่อย่างนั้นการนับองค์ประชุมผู้แสดงตนก็จะ
ทำไม่ได้ กรุณาหาที่นั่งด้วย มีอีกหลายท่านยังไม่ได้หาที่นั่ง ขออภัยไม่สะดวก ผมขออภัยด้วย
แต่กรุณาหาที่นั่งไว้ก่อน สมาชิกที่อยู่ข้างหลัง ข้างหน้ามีที่นั่งอยู่ขอเชิญนะคะ สมาชิกที่อยู่
ด้านซ้ายมือผมที่ยืนอยู่หลายท่าน มีที่นั่งอยู่ด้านหน้ากรุณามานั่งไว้ก่อนให้ครบองค์ประชุมครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการนับองค์ประชุม)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขึ้นบนสุดยกธงเขียวแล้ว มีความพร้อม
นับได้ครับ ข้างบนสุดเขามีความพร้อมก่อนข้างล่าง ข้างล่างเชิญหาที่นั่งครับ สมาชิกที่ยืนอยู่
ขอความร่วมมือ เจ้าหน้าที่พร้อมไหมครับ เจ้าหน้าที่พร้อมแต่ละแถวเจ้าหน้าที่พร้อม กรุณา
นับเลยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการรวบรวมผลการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เจ้าหน้าที่กรุณาคุณะครับ มีท่านสมาชิกเข้ามาใหม่ก็มีครับ แถวใดที่พร้อมเจ้าหน้าที่นับเสร็จแล้วส่งจำนวนได้เลย ยังอยู่ในช่วงแสดงตน โดยเจ้าหน้าที่จะนับแต่ละแถวของสมาชิกที่นั่งอยู่ และรวมทั้งยืนอยู่ด้วย กรรมาธิการด้วย ประธาน รองประธาน เจ้าหน้าที่พร้อมไหม ให้เวลาอีกเล็กน้อย ส่งหมดแล้วนะครับ ขอเวลารวมผลนะครับ ท่านสมาชิกที่เคารพครับ ผลการตรวจสอบองค์ประชุมมีทั้งหมด ๕๖๐ คน ครบองค์ประชุมครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปครับ ขออนุญาตถามมติที่ประชุม โดยการแจกบัตร ผมขอท่านสมาชิกอยู่กับที่แล้วเจ้าหน้าที่จะนำบัตรไปแจกให้ท่าน ๓ ใบ บัตร ๓ ใบ สีน้ำเงิน สีแดง สีขาว โดยที่เรียนไว้แล้วก็คือว่าในการลงมตินั้น ถ้าเห็นด้วยคือรับหลักการก็ใช้บัตรสีน้ำเงิน โดยท่านใส่ชื่อ เลขประจำตัว และสมาชิก ส.ส. หรือ ส.ว. พรรค ใส่ไปในข้อความที่เขียนไว้แล้วเราเติมไปให้ครบ หลังจากนั้นเมื่อท่านได้รับบัตรนี้และเขียนเสร็จเรียบร้อยแล้วเจ้าหน้าที่แต่ละแถวก็จะไปขอรับจากท่าน โดยขอให้ท่านยกขึ้นครับ ท่านจะลงบัตรสีอะไรก็ตามก็ไม่เป็นอะไร แต่ขอให้ยกขึ้นแล้วเจ้าหน้าที่ไปรวมไว้ ส่วนบัตรอีก ๒ ใบ ท่านกรุณาเก็บไว้ก่อนครับ ตอนที่นำบัตรใบแรกมารวมนั้นจะเป็นช่วงเวลาที่เจ้าหน้าที่จะไปรับบัตรที่เหลือคืนมา เพราะฉะนั้นต่อไปนี่ก็จะขอเริ่มต้นนะครับ เจ้าหน้าที่กรุณาแจกบัตร ๓ ใบให้กับสมาชิกครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการแจกบัตร)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เขียนชื่อ เลขประจำตัวสมาชิก ส.ส. หรือ ส.ว. แล้วก็สำหรับ ส.ส. ก็พรรคครับ แล้วก็ท่านถือบัตรที่แจกนี้ไว้ก่อน เช่นเดียวกับอีก ๒ ใบที่ท่านไม่ได้เขียนก็เก็บไว้ก่อนครับ ประเดี๋ยวเมื่อท่านพร้อมก็จะให้เจ้าหน้าที่ไปรับจากท่าน ให้เวลาเล็กน้อยนะครับ ก็เขียนให้พร้อม

(สมาชิกทำการใช้บัตรแสดงตนและลงคะแนน)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : สมาชิกพร้อมนะครับ เข้าใจว่าเขียนเสร็จ ถ้าเสร็จแล้วกรุณายกมือขึ้น ขอบพระคุณครับ เจ้าหน้าที่รวบรวมเก็บได้ครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการรวบรวมบัตร)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ปิดการแจกบัตรไปแล้วนะครับ เข้าใจว่าสมาชิกได้เขียนข้อความไว้เรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นต่อไปนี้เจ้าหน้าที่ก็ไปรวบรวมจากสมาชิก บัตรอีก ๒ ใบกรุณาเก็บไว้ก่อนนะครับ

นายประเสริฐพงษ์ ศรนวัตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ท่านประธาน ขออนุญาตหารือครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เชิญเลยครับ

นายประเสริฐพงษ์ ศรีนุวัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานครับ ผม ประเสริฐพงษ์ ศรีนุวัตร ในฐานะสมาชิกสภา เนื่องจากว่าบัตรลงคะแนน
สำหรับสมาชิกที่บอกว่าเห็นด้วย มีข้อความให้เขียนว่าต้องสังกัดพรรคด้วย ซึ่งมีอดีตสมาชิก
พรรคอนาคตใหม่ที่ไม่ได้อยู่ในพรรคของเราแล้ว เกรงว่าพรรคอื่นซึ่งยังไม่ได้รับอดีตสมาชิกเราไป
ถ้าไม่กรอกข้อความนี้บัตรจะสมบูรณ์หรือไม่ ขออนุญาตหาหรือท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : บัตรไม่เสียอะไรครับ ขึ้นบนเรียบร้อยแล้ว ยกรงสีเขียวแล้ว หมดเรียบร้อยแล้ว ขอบพระคุณครับ ขอเวลารวมผลนะครับ ในระหว่างรวมผลนี้ ผมขอเจ้าหน้าที่ช่วยเก็บบัตรอีก ๒ ใบจากท่านสมาชิกคืนมาครับ ขึ้นบนเก็บบัตร ๒ ใบของท่านสมาชิกคืนด้วย ผมขอปิดการรับบัตรลงคะแนนนะครับ เพื่อจะได้เริ่มนับคะแนนนะครับ (เจ้าหน้าที่ดำเนินการรวบรวมผลการลงคะแนน)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : สมาชิกที่เคารพครับ ผลการลงมติ เห็นด้วย ๕๙๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ๒ ท่าน รวม ๖๐๐ ท่าน เรียนที่ประชุม ให้รับทราบครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : อันนี้พิจารณาร่าง ไม่ใช่ยกร่างครับ เป็นข้อบังคับที่ยก่างมาแล้ว แล้วก็พิจารณาร่าง กรรมการถูกต้องแล้วนะครับ ขอเรียน กรรมการ ๒๘ คน สัดส่วนจะเป็นของวุฒิสภา จำนวน ๙ คน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๙ คน สำหรับกรรมการจากสภาผู้แทนราษฎรนั้นสัดส่วนก็จะแบ่งเป็นอย่างนี้ พรรคเพื่อไทย ๕ คน พรรคพลังประชารัฐ ๕ คน พรรคอนาคตใหม่ ๓ คน พรรคประชาธิปัตย์ ๒ คน พรรคภูมิใจไทย ๒ คน พรรคเสรีรวมไทย ๑ คน พรรคชาติไทยพัฒนา ๑ คนครับ ขอเชิญ สมาชิกวุฒิสภาเสนอรายชื่อครับ เชิญเลยครับ

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา ขอเสนอรายชื่อกรรมการในสัดส่วนของวุฒิสภาจำนวน ๙ คน ดังนี้ ๑. นายก้านรงค์ จันทิก ๒. ศาสตราจารย์พิเศษ กาญจนารัตน์ ลีวีโรจน์ ๓. นายคำณูณ สิทธิสมาน ๔. นายเจตน์ ศิรธรานนท์ ๕. พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ๖. นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ๗. นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ ๘. พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร ๙. นายเสรี สุวรรณภานนท์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : มีผู้รับรองถูกต้อง ขอขอบคุณครับ ต่อไป พรรคเพื่อไทย ๕ คนครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธาน ที่เคารพ ผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในสัดส่วนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑๙ ท่าน จากการหารือ ระหว่างฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านทั้ง ๒ ธิป (Whip) ได้มีข้อตกลงร่วมกันว่าจะใช้กรรมการ ชุดเดิมครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ชุดเดิมมีชื่อหรือไม่ครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธาน ในสัดส่วนของพรรคเพื่อไทยมีการเปลี่ยนรายชื่อ ๑ ท่าน

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เชิญเลยครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : จากนายนิสิต สีนรุไพร เป็นนายอดิศร เพียงเกษ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิยกมือขึ้นรับรอง)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ส่วนอีก ๔ ท่านคือ ๑. นายสงวน พงษ์มณี ๒. นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม ๓. นายนคร มาฉิม ถูกต้องหรือไม่ครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ถูกต้องครับ และท่านไชยา พรหมา

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : นายไชยา พรหมา และนายอดิศร เพียงเกษ ต่อไปพรรคพลังประชาชน ๕ คนครับ

นางสาวพัชรินทร์ ชำศิริพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน ดิฉัน นางสาวพัชรินทร์ ชำศิริพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคพลังประชาชน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ของทางฝั่งรัฐบาลมีการปรับเปลี่ยนจึงขอเสนอ รายชื่อใหม่ทั้งหมด ในสัดส่วนของพรรคพลังประชาชนมีจำนวน ๕ ราย ดังนี้ ๑. นายอัศววัฒน์ อัสวเหม ๒. นายบุญสิงห์ วรินทร์รักษ์ ๓. นายดิศพัทธ์ คำประกอบ ๔. พลตำรวจเอก ยงยุทธ เทพจำนงค์ และ ๕. นางสาวอนุสรีย์ ทับสุวรรณ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิยกมือขึ้นรับรอง)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : มีผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปพรรคอนาคตใหม่ ๓ คน เชิญครับ

นายพิจารณา เชาวพัฒน์วงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธาน ผม พิจารณ์ เชาวพัฒน์วงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคอนาคตใหม่ สำหรับกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคอนาคตใหม่ ๓ คนเหมือนเดิม ๑. นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร ๒. นายวาโย อัสวรุ่งเรือง ๓. นายคารม พลพรกลาง ขอผู้รับรอง ด้วยครับ

(มีสมาชิยกมือขึ้นรับรอง)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : มีผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปพรรคประชาธิปัตย์
๒ คน เชิญครับ

นายวิวรรธน์ นิลวัชรมณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิวรรธน์ นิลวัชรมณี จังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญกร่างข้อบังคับการประชุมรัฐสภา
ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ๒ ท่าน ดังนี้ ๑. นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ ๒. นางสาวสุณัฐชา
โล่สถาพรพิพิธ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : มีผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปพรรคภูมิใจไทย
๒ คนครับ

นายณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอเสนอรายชื่อกรรมการสัดส่วนพรรคภูมิใจไทย ๒ ท่าน ดังนี้
๑. นายปกรณ์ มุ่งเจริญพร ๒. นายสมเจตน์ ลิ้มปะพันธุ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปพรรคเสรีรวมไทย
๑ คนครับ

นางสาวธนพร โสมทองแดง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางสาวธนพร โสมทองแดง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคเสรีรวมไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอเสนอรายชื่อในสัดส่วนของพรรคเสรีรวมไทย
ดอกเตอร์ปิติพงศ์ เต็มเจริญ ขอผู้รับรองค่ะ ขอบคุณค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปพรรคชาติไทย
พัฒนา ๑ คนครับ

นายสรชิต สุจิตต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ผม นายสรชิต สุจิตต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา
จังหวัดสุพรรณบุรีครับ ในสัดส่วนกรรมการวิสามัญของพรรคชาติไทยพัฒนานั้นขอเสนอ
นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญท่านเลขาธิการ
อ่านรายชื่อ

นายสรศักดิ์ เพียรเวช (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. จำนวน ๒๘ ท่าน ดังนี้ ๑. นายก้านรงค์
จันทิก ๒. ศาสตราจารย์พิเศษ กาญจนวรัตน์ ลีวีโรจน์ ๓. นายคำณูณ สิทธิสมาน ๔. นายเจตน์
ศิริธรานนท์ ๕. พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ๖. พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร ๗. นายวัลลภ
ตั้งคณานุรักษ์ ๘. นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ ๙. นายเสรี สุวรรณภานนท์ ๑๐. นายสงวน

พงษ์มณี ๑๑. นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม ๑๒. นายนคร มาฉิม ๑๓. นายไชยา พรหมา
๑๔. นายอดิสร เพ็ญเกษ ๑๕. นายบุญสิงห์ วรินทร์รักษ์ ๑๖. นายดิศทัต คำประกอบ
๑๗. นายอัศววัฒน์ อัสวเหม ๑๘. นางสาวอนุสรีย์ ทับสุวรรณ ๑๙. พลตำรวจเอก ยงยุทธ
เทพจำนงค์ ๒๐. นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร ๒๑. นายวาโย อัสวรุ่งเรือง ๒๒. นายคารม
พลพรกลาง ๒๓. นางสาวสุณัฐชา โล่สถาพรพิพิธ ๒๔. นายชัยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ ๒๕. นายปกรณ์
มุงเจริญพร ๒๖. นายสมเจตน์ ลิ้มปะพันธ์ ๒๗. นายปติพงศ์ เต็มเจริญ ๒๘. นายณัฐวุฒิ
ประเสริฐสุวรรณ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : รายชื่อครบถ้วน ต่อไปกรรมการ
จะแปรญัตติในวันหน้าครับ ต้องเสนอขออนุมัติที่ประชุมแปรญัตติครับ

นางสาวกานต์กนิษฐ์ แห้วสันตติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานคะ ดิฉัน นางสาวกานต์กนิษฐ์ แห้วสันตติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตเสนอระยะเวลาในการพิจารณา ๖๐ วัน ขอผู้รับรองด้วยค่ะ
(มีสมาชิยกมือขึ้นรับรอง)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : แปรญัตติ ๖๐ วัน ที่ประชุมมีความเห็น
เป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกรู้สึกเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ถ้าไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ที่ประชุม
เห็นชอบแปรญัตติภายใน ๖๐ วัน

นางสาวกานต์กนิษฐ์ แห้วสันตติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานคะ ดิฉัน นางสาวกานต์กนิษฐ์ แห้วสันตติ ค่ะ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอภัยครับ แปรญัตติก็วันหน้าครับ

นางสาวกานต์กนิษฐ์ แห้วสันตติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :

๗ วันค่ะ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ๗ วัน ที่ประชุมมีความเห็นเป็นอย่างไรครับ
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นางสาวกานต์กนิษฐ์ แห้วสันตติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ถ้าที่ประชุมรับรองแล้วนะครับ ไม่เห็น
เป็นอย่างอื่นก็แปรญัตติใน ๗ วัน ก็จบกระบวนการของร่างข้อบังคับการประชุมรัฐสภานะครับ

ผมขออนุญาตที่ประชุมต่อไปก็จะเป็นเรื่องด่วนซึ่งเราจำเป็นต้องลงมติทำนองนี้
อีกประมาณ ๔ เรื่อง คณะกรรมาธิการขอว่าให้นัดประชุมครั้งแรกวันนี้ เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา
ห้องประชุมจะแจ้งให้ทราบอีกครั้งหนึ่ง ขอเรียนกรรมาธิการทั้งหมดได้รับทราบครับ ต่อไปครับ

เรื่องด่วน

๑. พิธีสารแก้ไขเพิ่มเติมความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน ฉบับที่ ๔
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอเชิญคณะรัฐมนตรีรับ ในโอกาสนี้ทางรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้แจ้งมาว่าเพื่อประโยชน์ในการชี้แจงข้อซักถามของท่านสมาชิก จึงขออนุญาตให้บุคคลดังต่อไปนี้เข้ามาในห้องประชุมนี้ได้ นายโชคดี แก้วแสง รองเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน นางสาวเก็จพิรุณ เกาะสุวรรณ รองอธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ นายไพฑูรย์ มหาพัฒนาภรณ์ รองอธิบดีกรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ และนายพีชภพ มงคลนาวิน ผู้อำนวยการกองพัฒนางานกฎหมายระหว่างประเทศ กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ อนุมิตินะครับ ให้เชิญเข้ามาได้ครับ รัฐมนตรีเชิญนะครับ

นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม จรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตทำหน้าที่แทนคณะรัฐมนตรีในการเสนอพิธีสารแก้ไขเพิ่มเติมความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน ฉบับที่ ๔ ซึ่งขออนุญาตใช้เวลาตอนนี้สั้น ๆ กราบเรียนต่อท่านประธาน ดังต่อไปนี้

ขออนุญาตเรียนว่าประชาคมอาเซียน (ASEAN) ในภาพรวมประกอบด้วยเสาหลัก ๓ เสา เสาที่ ๑ คือเสาการเมืองและความมั่นคง เสาที่ ๒ คือเสาเศรษฐกิจ และเสาที่ ๓ ก็คือเสาวาด้วยสังคมและวัฒนธรรม เรื่องที่กำลังจะเข้าสู่การพิจารณานั้นเป็นเรื่องของเสาเศรษฐกิจและเป็นส่วนหนึ่งของเสาเศรษฐกิจ นี่คือภาพรวมเบื้องต้น เสาเศรษฐกิจที่ว่านั้นประกอบด้วยเรื่องหลัก ๆ ๓ เรื่อง นั่นก็คือเรื่องที่ว่าด้วยการเปิดตลาดสินค้าโดยเสรี เรื่องที่ ๒ คือเรื่องการเปิดตลาดบริการเสรี และเรื่องที่ ๓ คือเรื่องการเปิดให้มีการลงทุนเสรี

เรื่องที่กำลังจะนำเสนอสู่ที่ประชุมรัฐสภาให้พิจารณานั้นเป็นส่วนหนึ่งของเรื่องการเปิดให้มีการลงทุนเสรีในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN) ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ASEAN) หรือที่เรียกกันว่าอะเซีย (ACIA) หลักของการลงทุนในอาเซียน (ASEAN) หัวใจสำคัญที่สุดก็คือว่าเราจะเดินทางไปสู่สิ่งที่จะทำอย่างไรให้การลงทุนระหว่างกันในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN) นั้นมีความเป็นเสรีมากที่สุด ซึ่งการลงทุนนั้นมีอยู่ด้วยกัน ๔ ด้าน

ด้านที่ ๑ คือในเรื่องของการเปิดเสรีในเรื่องของการลงทุน

ด้านที่ ๒ คือเรื่องการให้ความคุ้มครองการลงทุน

ด้านที่ ๓ คือการส่งเสริมการลงทุน

ด้านที่ ๔ คือเรื่องของการอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน ทั้งในภาคการผลิต การเกษตร ป่าไม้ การประมง เหมืองแร่ และบริการที่เกี่ยวข้อง

อย่างไรก็ตาม ขออนุญาตทราบเรียนต่อท่านประธานว่าตั้งแต่เริ่มต้นในเรื่องของการทำความเข้าใจด้วยการลงทุนอาเซียน (ASEAN) ที่ว่านั้นได้มีการดำเนินการมาโดยลำดับและมีการปรับปรุงแก้ไขมาแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ ที่เริ่มต้น ๓ ครั้ง ครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๔ อย่างไรก็ตามในช่วง ๓ ครั้งที่ผ่านมาตั้งแต่เราเริ่มต้นนั้น เราให้ความคุ้มครองหรือว่าดูแลในการเปิดเสรีในเรื่องการลงทุนทั้งหมด ๔ เรื่องด้วยกัน ครั้งนี้จะมาขออนุญาตที่ประชุมนี้เพิ่มเติมอีก ๒ เรื่องตามข้อตกลงอาเซียน (ASEAN) ๔ เรื่องเดิมที่เป็นเรื่องข้อตกลงในเรื่องการลงทุนก็คือว่า

ข้อ ๑ ห้ามประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN) ด้วยกันบังคับให้ผู้ลงทุนต้องใช้วัตถุดิบในประเทศเพื่อใช้ในการผลิตเพื่อการส่งออกเท่านั้น นั้นหมายความว่าบังคับให้ใช้เฉพาะวัตถุดิบในประเทศใดประเทศหนึ่งเพื่อใช้ในการส่งออกนี้ไม่ได้

ข้อ ๒ ห้ามกำหนดให้การผลิตที่ผลิตขึ้นมาแล้วบังคับว่าจะต้องส่งออกเป็นปริมาณเท่าใด

ข้อ ๓ ห้ามกำหนดว่านักลงทุนต้องซื้อวัตถุดิบหรือเครื่องจักร รวมทั้งการส่งออกในประเทศจากรายใดบ้างเพื่อเปิดให้เสรี

ข้อ ๔ ห้ามมีการกำหนดว่าต้องส่งออกก่อนจึงจะสามารถนำเข้าวัตถุดิบมาเพื่อผลิตในการส่งออกได้ เพื่อเปิดให้มีความเสรีในการดำเนินการ

อันนั้นก็คือ ๔ ข้อที่ได้ดำเนินการมาก่อนหน้านี้ แต่ว่าความตกลง ฉบับที่ ๔ ฉบับใหม่นี้ขอเพิ่มอีก ๒ ข้อ ซึ่งเป็นมติร่วมกันของอาเซียน (ASEAN) ๒ ข้อที่ขอเพิ่มนั้นก็คือ ข้อ ๑ เพื่อความเป็นเสรีในการลงทุนยิ่งขึ้นก็ขอเพิ่มข้อ ๑ ว่า ห้ามรัฐบาลกำหนดให้นักลงทุนต้องส่งออกสินค้าตามปริมาณและมูลค่าใด ๆ ก่อนที่จะขายในประเทศได้ และในข้อ ๒ ก็คือ ห้ามรัฐบาลกำหนดให้นักลงทุนต้องส่งออกสินค้าที่ผลิตในประเทศไปขายที่ตลาดใดตลาดหนึ่งโดยเฉพาะ ต้องสามารถส่งออกได้โดยเสรี อันนี้ก็คือ ๒ ข้อที่เพิ่มขึ้นมาเพื่อให้ข้อตกลงทางด้านการลงทุนในกลุ่มประเทศอาเซียน (ASEAN) ด้วยกันนั้นมีความเป็นเสรียิ่งขึ้น และในอนาคตอาจจะเป็นไปได้ว่าอาจจะต้องมี ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ เกิดขึ้นอีกเพื่อเพิ่มความเป็นเสรี อันเป็นเป้าหมายของการเปิดเสรีลงทุนในระหว่างประเทศอาเซียน (ASEAN) ด้วยกัน อันนี้ก็คือสิ่งที่ขออนุญาตที่จะนำเสนอให้ที่ประชุมนี้ได้พิจารณา

สำหรับประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากข้อตกลงอาเซียน (ASEAN) เรื่องการลงทุน ฉบับที่ ๔ ที่ว่านี้ก็คือ

ประการที่ ๑ ก็จะช่วยให้เป็นการเปิดการลงทุนโดยเสรีมากยิ่งขึ้นดังที่ผม กราบเรียนแล้วเมื่อสักครู่

ประการที่ ๒ ก็คือสามารถที่จะช่วยสร้างความมั่นใจและเป็นการดึงดูดนักลงทุน ในกลุ่มประเทศอาเซียน (ASEAN) ด้วยกันเพื่อให้มาลงทุนในประเทศไทยและในกลุ่มประเทศ อาเซียน (ASEAN) มากยิ่งขึ้น รวมทั้งดึงดูดให้นักลงทุนไทยไปลงทุนในประเทศอาเซียน (ASEAN) ด้วยกันอีก ๙ ประเทศได้มากยิ่งขึ้น เพราะมันเปิดเสรีมากยิ่งขึ้น

ประการที่ ๓ ก็คาดการณ์ว่าจะเป็นการช่วยเพิ่มมูลค่าในการลงทุนในกลุ่ม ประเทศอาเซียน (ASEAN) ด้วยกันให้มากขึ้นในอนาคตหลังจากข้อตกลง ฉบับที่ ๔ นี้ได้มี การลงนามและให้สัตยาบรรณและมีผลทางปฏิบัติ

อย่างไรก็ตามสิ่งหนึ่งที่ขออนุญาตเรียนต่อท่านประธานและเพื่อนสมาชิก ก็คือว่าสำหรับผลกระทบหรือว่าสิ่งที่ตามมาจากการให้ความเห็นชอบถ้าที่ประชุมรัฐสภา ให้ความเห็นชอบก็ขอเรียนว่าจะไม่ส่งผลให้มีการแก้กฎหมายหรือระเบียบใด ๆ เพิ่มเติม แค่นี้ที่ประชุมนี้ให้ความเห็นชอบก็สามารถที่จะดำเนินการต่อไปในเรื่องของการที่จะนำไป ดำเนินการตามขั้นตอนกระบวนการ

ขอเรียนเพิ่มเติมอีกนิดเดียวว่าก่อนที่จะนำเรื่องนี้เข้าสู่ที่ประชุมรัฐสภานั้น สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนหรือบีโอไอ (BOI) ได้ไปรับฟังความเห็นมาแล้ว อย่างน้อย ๔ ครั้ง -----

ทั้งในส่วนของกรุงเทพมหานคร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดชลบุรี และรับฟังความเห็นผ่านเว็บไซต์ (Website) ของบีโอไอ (BOI) ซึ่งผลที่ได้รับก็คือไม่มีความเห็นคัดค้านในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงเป็นที่มาที่คณะรัฐมนตรีขอเสนอให้ที่ประชุมรัฐสภาได้โปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องนี้ เพราะถือว่าเป็นสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้าเสรีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๘ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปก็เป็นวาระของสมาชิกอภิปรายท่านแรก นางอภิรดี ตันตราภรณ์ ขอเชิญครับ

นางอภิรดี ตันตราภรณ์ สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางอภิรดี ตันตราภรณ์ ขอแสดงความเห็นเกี่ยวกับพิธีสารแก้ไขเพิ่มเติมความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน ฉบับที่ ๔ ดังนี้

ท่านรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านได้ชี้แจงให้ข้อมูลเกี่ยวกับความตกลงฉบับนี้อย่างชัดเจน พิธีสารฉบับที่ ๔ นี้เป็นการปรับปรุงในส่วนข้อบทที่เกี่ยวกับการห้ามรัฐกำหนดเงื่อนไขให้นักลงทุนปฏิบัติต่าง ๆ ตามที่ท่านได้กล่าวมาแล้วอย่างชัดเจนเมื่อสักครู่ ที่สำคัญข้อบทนี้ไม่มีการผูกพันกับกลไกระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐกับเอกชน ซึ่งถ้าหากว่าประเทศไทยมีการกำหนดมาตรการหรือเงื่อนไขสำหรับนักลงทุนในอนาคต นักลงทุนจะฟ้องร้องรัฐไม่ได้ เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ พิธีสารฉบับนี้ไม่มีผลให้ประเทศไทยต้องแก้ไขกฎหมาย ดังนั้นรัฐบาลจึงไม่จำเป็นต้องขอเสนอแก้ไขกฎหมายเพื่อรองรับพิธีสารฉบับนี้ นอกจากนั้นพิธีสารฉบับนี้จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการลงทุนเพิ่มขึ้น ทั้งในด้านขาเข้าประเทศและขาออกไปในประเทศอาเซียน (ASEAN) อื่น ด้านขาเข้าจะช่วยดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ กล่าวคือนักลงทุนต่างประเทศมีความมั่นใจและเชื่อมั่นต่อการลงทุนในประเทศไทยมากยิ่งขึ้น สำหรับด้านขาออกในปัจจุบันประเทศไทยเป็นผู้ลงทุนในอาเซียน (ASEAN) เป็นอันดับ ๒ รองจากประเทศสิงคโปร์ จึงจะเป็นการสร้างเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุนของประเทศไทยในการออกไปลงทุนในประเทศอาเซียน (ASEAN) เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานของโลกในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยให้แข็งแกร่งมากยิ่งขึ้น ดิฉันได้พิจารณาอย่างรอบด้านแล้วเห็นว่าร่างพิธีสารแก้ไขเพิ่มเติมความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน ฉบับที่ ๔ นี้จะช่วยสนับสนุนการลงทุน

ของประเทศไทย ลดข้อจำกัดหรือข้อกักรวหลายประการได้เป็นอย่างมาก จึงมีความเหมาะสม และสร้างแรงจูงใจในการลงทุนและเกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ จึงเห็นควรสนับสนุนให้มีการให้ความเห็นชอบและให้สัตยาบันในพิธีสารฉบับดังกล่าว ขอขอบคุณค่ะ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปคุณจิรายุ ห่วงทรัพย์ เชิญเลยครับ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม จิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผกาคความคิดเห็นไว้ในกรณีดังกล่าวนี้ เนื่องจาก เป็นเรื่องสำคัญของสมาชิกประชาคมอาเซียน (ASEAN) ระหว่างประเทศไทย ประเทศพม่า ประเทศลาว ประเทศกัมพูชา ประเทศเวียดนาม ประเทศมาเลเซีย ประเทศสิงคโปร์ ประเทศ อินโดนีเซีย ประเทศฟิลิปปินส์ และประเทศบรูไน ๑๐ ประเทศเหล่านี้มีความสำคัญ ท่านประธาน เพราะว่าเวลาเราค้าขายกันเองประเทศไทยก็มีมูลค่าการส่งออกกว่า ๒๐ เปอร์เซนต์ที่ไป ในประเทศเหล่านี้ แต่ท่านประธานครับ ในขณะนี้โลกมันกว้างเหลือเกินถ้าพูดถึง ๑๐ ประเทศ บวก ๓ บวก ๖ บวก ๔ อะไรก็แล้วแต่ เราเขียนกฎกติกาในอาเซียน (ASEAN) กันมาหลายครั้ง แล้วก็แก้ไขปัญหาได้บ้าง ไม่ได้บ้าง ที่ผมจะพูดอย่างนี้ท่านประธานครับ เล่มที่ผมถืออยู่ในมือ หรือว่ารายละเอียดที่ผมไม่แน่ใจเหมือนกันว่าหน่วยงานใดเป็นผู้แปลมานี้นะครับ คือเป็นคำพูด ในลักษณะแปลแบบกูเกิล ทรานส์เลต (Google translate) ท่านประธานที่เคารพครับ ผมก็ไม่ได้มีความรู้เรื่องภาษาอังกฤษมากมายนักท่านประธานดูในเล่มนี้ครับ ยกตัวอย่างเช่น

ข้อที่ ๑ ที่เขาแปลมาแล้วนี่นะครับ ของการลงทุน ของผู้ลงทุน ของสมาชิก
อีกรัฐหนึ่งในดินแดนของตน คือภาษาที่นำมาแปลควรจะให้สมาชิกรัฐสภาที่ไม่มีความรู้เรื่อง
ภาษาอังกฤษจะได้เข้าใจได้ด้วย เวลาไปตีความมันจะได้เข้าใจตรงกัน เพราะเวลาท่านมา
ขอความเห็น ท่านมาขอจากรัฐสภาฝากไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านดูข้อ ๒
ในส่วนที่เกี่ยวข้องสำหรับการให้เข้ามา การจัดตั้ง การได้มา การขยาย การจัดการ การดำเนินงาน
การปฏิบัติการ อ่านแล้วก็ยังงง ๆ อยู่ครับ

ดูในหัวข้อต่อมา ท่านประธานที่เคารพครับ ที่มีการสงวนไว้ ที่เขียนว่าข้อสงวน
วรรคหนึ่งจะถูกแทนที่ดังต่อไปนี้ การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ ข้อ ๗ (การห้ามข้อกำหนดให้ปฏิบัติ)
ผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการบริหารจะไม่ใช้บังคับกับ คือผมเข้าใจครับ กระทรวงพาณิชย์
กระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้มีความรู้ แต่ผู้แทนราษฎรมาจากหลากหลาย ท่านประธานครับ
๗๕๐ ท่านจากรัฐสภา บางท่านก็อ่านงง ๆ หลายท่านบอกว่าอ่านกฎหมายรู้ ดูกฎหมายเป็น
แต่เอาเข้าจริง ๆ พอท่านมาขอความเห็นจากรัฐสภา ท่านเขียนกันมาแบบนี้ ง

ท่านประธานดูต่อครับ (๒) (E) จะถูกแทนที่ดังต่อไปนี้ครับ (E) ประเภ
ของพันธกรณีหมายถึง พันธกรณีว่าด้วยการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ ท่านประธานเห็นใจ
พี่น้องประชาชน ๗๐ ล้านคนที่เขาพึ่งถ่ายทอดสถานะครับ ขนาดผู้แทนราษฎรอย่างผม
ผมยอมรับว่าผมโง่ครับ ไม่รู้จริง ๆ เพราะไม่ใช่กฎหมายด้านการต่างประเทศ แต่เป็น
ข้อสังเกตที่อยากจะให้สภา ถ้าท่านมาจากพี่น้องประชาชนท่านก็ควรทำความรู้ความเข้าใจ
ให้กับพี่น้องประชาชนได้เข้าใจครับ

ประเด็นต่อมาท่านประธานที่เคารพครับ ๖๕๕ ล้านคนในอาเซียน (ASEAN)
เวลาเขาถามอะไร เรามักจะพูดคุยแต่ในเฉพาะประชาคมอาเซียน (ASEAN) เท่านั้น
เราได้ถามไปที่ประเทศจีนไหมครับ เราได้มีความเห็นไปที่ประเทศญี่ปุ่นไหมครับ ประเทศ
เกาหลีใต้ไหมครับ ประเทศนิวซีแลนด์ไหมครับ หรือที่เรียกกันว่า อาเซียนบวก ๔ (ASEAN+4)
ประเด็นก็คือว่าเวลาเราแก้ไขเรามักจะมองแต่ในประเทศอาเซียน (ASEAN) คือ ๑๐ ประเทศ
แต่เราลืมไปว่าทุกวันนี้เราเขียนกฎกติกาแต่เฉพาะในอาเซียน (ASEAN) เท่านั้น พอเราไปค้าขาย
กับประเทศจีน ไปค้าขายกับประเทศญี่ปุ่น ประเทศนิวซีแลนด์ ประเทศเกาหลี มีปัญหาตลอด
ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นผมจึงฝากบอกไปยังกระทรวงการต่างประเทศหรือว่า

กระทรวงพาณิชย์ ท่านอย่าเขียนในลักษณะนี้เข้ามาในสภาอีก ขอให้ความรู้กับรัฐสภาและพี่น้องประชาชนที่ดูอยู่เขาจะได้เข้าใจด้วยนะครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ สมัยก่อนท่านประธานเป็นนายกรัฐมนตรีนะครับ ผมจำได้ว่าประเทศไทยนั้นกำลังเข้าสู่เสื้อตัวที่ ๕ ตัวที่ ๕ นี่คือระดับเอเซียนะครับ ไม่ใช่อาเซียน (ASEAN) ตั้งแต่นั้นมาจนถึงปัจจุบันนี้เป็นอย่างไรครับ เดี่ยวปฏิวัติ เดี่ยวยึดอำนาจ เดี่ยวล้มรัฐธรรมนูญ กติกาเป็นกติกาไถ่กันไปหมดแล้วท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมจึงบอกท่านประธานที่เคารพครับว่าเวลาที่เราเขียนข้อตกลง ไม่ว่าจะเป็นอาฟตา (AFTA) หรือข้อตกลงทางอาเซียน (ASEAN) อะไรก็แล้วแต่ ภาชีศูนย์เปอร์เซ็นต์ สินค้านำเข้าเราขายภายในประเทศมันต้องเขียนให้ละเอียดครับ และต้องทำให้มากกว่านี้ อันนี้อยู่ดี ๆ ก็เข้ามาสภาแล้วก็บอกฉันจะแก้ตรงนี้คุยกันมาเรียบร้อยแล้ว ๙ ประเทศ แต่สภาเพิ่งมาเห็นแบบนี้ ท่านประธานครับ ผมถามผมแปรญัตติได้ไหมละครับ ไม่ได้ ผมไปแก้ไข สงวนความเห็นในหลายข้อที่ท่านไปเซ็นสัญญากันและร่างกันมาที่จะต้องลงนามกันได้ไหมครับ ไม่ได้ครับ สมาชิกรัฐสภาของไทยที่นั่งกันอยู่ทุกวันนี้เหมือนเป็นองค์พิธีกรรมครับ แค่มารออภิปรายสัก ๑๐ คนแล้วก็โอเค (OK) ผ่าน ลงคะแนนเห็นด้วย ไปเจอจากความ นี่คือปัญหาของรัฐสภาไทยหรือเปล่า ท่านประธานที่เคารพครับ

ประเด็นต่อมา ท่านประธานครับ มีข้อสังเกตที่ผมอยากจะฝากไว้ซึ่งขอขอบคุณเจ้าหน้าที่สภาที่ท่านทำเล่มนี้มาก็ตรงใจผมนะครับ บางทีหลายท่านอาจจะไม่ได้อ่านข้อมูลหน้า ๒๔-๒๕ ตรงใจครับ เมื่อคืนนี้นั่งอ่านในกูเกิล (Google) ก็เห็นว่าปัญหาของประเทศไทยมีเช่นนี้จริง ๆ เช่น รูปแบบการเจรจาในลักษณะเนกาทีฟ ลิสต์ (Negative list) ก็คือการเจรจาแบบเป็นลบ เอาปัญหาที่มันเป็นเชิงลบมาแก้ไข แต่อาเซียน (ASEAN) พยายามคุยนักคุยหนาว่าประเทศเราอาจจะมีการใช้เงินแบบยูโร หรือว่าอาเซียน (ASEAN) แต่ปรากฏว่าที่ผ่านมาเราเอาแต่ปัญหามาคุยกัน เราไม่เคยคิดในเชิงบวก ท่านประธานครับ ผมไม่รู้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศไม่ค่อยเห็นท่านมาสภาครับ เห็นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ถ้าท่านได้ไปเจอจากความท่านลองคิดเรื่องพวกนี้บ้างสิครับ นอกจากนี้ท่านประธานครับ

ข้อ ๒ ประโยชน์ของอะเคีย (ACIA) ปัจจุบันคุ้มครองแต่นักลงทุนในแต่ละประเทศ
แน่นอนครับ ประเทศไทยก็ต้องคุ้มครองนักลงทุนเหมือนที่ท่านรัฐมนตรี ท่านรองนายกรัฐมนตรี
ได้พูดเมื่อสักครู่นี้ที่มีการแก้ไข ห้ามกำหนดให้นักลงทุนต้องส่งออกสินค้า ห้ามกำหนดโลคอล
คอนเทนต์ (Local content) หรือว่าวัสดุที่ผลิตในประเทศ อย่างนี้เป็นต้น ผมถามว่าประเทศไทย
คิดประเทศเดียวหรือครับ ประเทศสิงคโปร์ก็คิด ประเทศมาเลเซียก็คิด ประเทศฟิลิปปินส์
ยังคิดหนักเข้าไปอีก นี่ยังไม่มีประเทศติมอร์ตะวันออกเข้ามา เป็นประเทศเกิดใหม่นะครับ
ท่านประธาน ถ้าเข้ามาสู่อาเซียน (ASEAN) ๑๑ ประเทศ เรื่องนี้จะยุ่งกันไปใหญ่ครับ -----

เพราะเรามัวแต่จะขายของกัน แต่ ๖๐๐ กว่าล้านคน เราลืมว่าโลกนี้ประเทศจีนกำลังแผ่อิทธิพล มาทางใต้มาทางเส้นอาร์ ๓ เอ (R3A) มาทางรถไฟความเร็วสูง มาทุกทาง แต่เรามัวพุดคุยกัน แต่เรื่องของในอาเซียน (ASEAN) ท่านประธานครับ

ข้อ ๓ ในปัจจุบันรัฐบาลยังขาดการประชาสัมพันธ์กับในภาคเอกชนและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องทราบถึงข้อตกลงอะเซีย (ACIA) ก็คือข้อตกลงของอาเซียน (ASEAN) อันนี้สภา เป็นผู้ทำความเข้าใจ ขอขอบคุณท่านประธานนะครับ ต้องชื่นชมเจ้าหน้าที่ของสภาเราทางรัฐบาล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กระทรวงพาณิชย์ท่านเห็นหรือไม่ครับ ถ้าผมเป็นนักลงทุนจะทำ ประกอบวงจรอิเล็กทรอนิกส์สักชิ้นหนึ่งผมได้รับการส่งเสริมนอกจากคณะกรรมการส่งเสริม การลงทุนหรือบีโอไอ (BOI) แล้ว กระทรวงพาณิชย์ที่เป็นผู้ส่งเสริมการส่งออกและนำเข้า การค้าขายท่านได้ช่วยอะไรบ้าง กระทรวงการต่างประเทศท่านได้ช่วยเจรจาแปลเป็นภาษา พม่าให้ผมหรือไม่ครับ คนพม่าชอบสินค้าไทย ท่านได้แปลเป็นภาษาเวียดนามให้กับสินค้า บ้านเราบ้างหรือไม่ครับ ผมจึงบอกท่านประธานที่เคารพครับ ๕-๖ ปีที่ผ่านมาทำไมเศรษฐกิจ จึงไม่กระเตื้องก็เพราะเราแจก ๆ อย่างเดียว เราไม่เคยที่จะพัฒนาธุรกิจภายในประเทศและ เจรจาเพื่อการส่งออก การส่งออก ๖ เดือนที่ผ่านมามันจึงตกลง ตกลง ตกลง ท่านจึงต้องมา แจกชิมช้อปใช้เพื่อให้เกิดการบริโภคภายในประเทศ อันนี้คือปัญหาท่านประธานครับ

ข้อ ๔ การเจรจาข้อตกลงทางด้านการลงทุนที่อาจจะมีประสิทธิภาพกว่าคือ การเจรจาในกรอบที่ใหญ่ขึ้น นี่สภาเราแนะนำนะครับท่านรัฐมนตรี ท่านรองนายกครับ ฝากท่านประธานนะครับ สภาเราแนะนำบอกว่ากรอบที่ใหญ่ขึ้นก็คืออาเซียนบวก ๓ (ASEAN+3) หรือที่เรียกกันว่าซีอีพีอีเอ (CEPEA) เพื่อให้ประเทศนอกกลุ่มมีการพัฒนาและนำเข้าข้อตกลง ต่าง ๆ มาพัฒนาครับ การเจรจากรอบนี้ฉบับที่ ๔ คุยกันแต่ใน ๑๐ ประเทศ แต่เราไม่เคย คิดเลยว่าอีก ๓ ประเทศ อีก ๖ ประเทศ และทั่วโลกอีกร้อยกว่าประเทศไทยแลนด์อยู่ตรงไหน และจะเจรจาอะไร ประเด็นต่อมาท่านประธานที่เคารพครับ

ข้อ ๕ เป็นความเห็นของสภาตรงใจผมทุกข้อ ข้อที่ ๕ ท่านบอกว่าอย่างไรครับ รัฐบาลควรศึกษาถึงผลกระทบต่อพันธกรณีภายใต้อะเซีย (ACIA) โดยเฉพาะในส่วนของ การเปิดเสรีทางด้านการลงทุน เพื่อพิจารณาว่าประเทศไทยได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์มาก น้อยขนาดไหน ตรงใจกับท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ ท่านรองนายกครับ ที่ท่านบอกเมื่อสักครู่นี้

ที่มีการขอเพิ่มเป็น ๒ ข้อ ตกลงประเทศไทยได้หรือเสียประโยชน์ครับ อยู่ดี ๆ บ้านเราผลิตสินค้าที่แปรรูปจากเกษตรกรรมส่งออกไปยังอาเซียน (ASEAN) แน่นนอนเราก็ต้องใช้โลคอลคอนเทนต์ (Local content) หรือวัสดุภายในประเทศ วัตถุดิบภายในประเทศอยู่แล้ว เมื่อใดก็แล้วแต่ท่านไปเขียนล็อกกับในอาเซียน (ASEAN) ก็หมายความว่าต่อไปนี้คนไทยที่ลงทุนภายในประเทศไทยบังคับไม่ได้แล้ว ต่างชาติจะมาเช่าที่นาปลูกข้าวโพดแปรรูปเป็นพ็อปปอร์น (Popcorn) จะแปรรูปเป็นขนมขบเคี้ยวแล้วส่งออกไปยังประเทศเวียดนามหรือส่งออกไปยังอาเซียน (ASEAN) ทำยากแล้ว ผมจึงถามท่านประธานที่เคารพครับว่าข้อสังเกตของสภาทำไมเราจึงได้มีการพูดคุยกัน ท่านประธานครับ ดูข้อที่ ๖ ต่อไปนะครับ

ข้อ ๖ รัฐบาลควรพัฒนาบุคลากรที่มีส่วนในการเจรจาความตกลงการค้าและการลงทุนต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประเทศไทยมีทีมผู้เชี่ยวชาญและนักเจรจาที่มีคุณภาพชัดเจนได้ นะครับ เพื่อให้ประเทศไทยมีทีมผู้เชี่ยวชาญและนักเจรจาที่มีคุณภาพในการรักษาผลประโยชน์ของชาติ ผมเป็นนักธุรกิจลงทุนพันล้านบาท ผมมีคนแบบนี้หรือไม่ครับ ไปหาข้าราชการกระทรวงพาณิชย์ ไปหากระทรวงการต่างประเทศแทบจะหมอบคานเข้าไป ผมถามว่าการทำงานในเชิงรุกที่รัฐบาลได้ทำนั้นมีมากน้อยขนาดไหน อันนี้เป็นบทคัดย่อของสภาเราเป็นข้อนำสังเกตที่กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ และผู้เจรจาความ เช่น บีโอไอ (BOI) หรือหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนต่าง ๆ ต้องตระหนักครับ ประเด็นต่อมาสุดท้ายครับ

ข้อ ๗ แนวทางการเปิดเสรีการลงทุนของประเทศไทยในความตกลงด้านการลงทุนต่าง ๆ นั้นมักมีระดับการเปิดเสรีเท่ากับระดับกฎหมายภายในกำหนดไว้ หมายความว่ารัฐบาลไม่ต้องปรับปรุงหรือแก้ไขกฎหมายภายในประเทศเลยหรือครับ ท่านไปเซ็นสัญญากับอาเซียน (ASEAN) ฉบับที่ ๔ เดียวจะมีฉบับที่ ๗ ๘ ๙ อะไรมาอีก คุณกันเสร็จทุกคนลงมติบัตรสีน้ำเงินเห็นชอบ ผ่าน ตกลง ลงนามกัน ๑๐ ประเทศแล้วอย่างไรครับ กฎหมายภายในประเทศไม่ได้มีการแก้ไขเพื่อรองรับในกรณีที่ท่านไปเจรจาความกับอาเซียน (ASEAN) -----

อันนี้เป็นข้อสังเกตที่สภาต้องทักท้วงได้ครับ ไม่ใช่พูดแล้วก็ลอยไปลงมดแล้วพุงนี้ก็ค่อยว่ากันใหม่ สุดท้ายปลายทางท่านประธานที่เคารพครับ ผมภูมิใจที่เกิดเป็นคนอาเซียน (ASEAN) ผมเป็นนักเดินทาง ผมขับรถไปมาทุกประเทศในอาเซียน (ASEAN) นี้ด้วยรถยนต์ของผมเองครับ ประเทศลาว เขมร ประเทศกัมพูชา ประเทศเวียดนาม ประเทศบรูไน ประเทศสิงคโปร์ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศฟิลิปปินส์ เราเห็นความเป็นชาติพันธุ์แม้จะพูดภาษาแตกต่างกัน แต่ไปไหนเรามองเลยครับ เราไปยุโรปเราเจอผู้คนแถวบ้านเรา เพราะฉะนั้นความเป็นปึกแผ่นของประชาคมอาเซียน (ASEAN) เป็นเรื่องที่ดีครับ และเป็นเรื่องที่รัฐบาลไทยต้องดูรายละเอียดแล้วก็อย่าปล่อยให้ให้น่าเอกสารแบบนี้เข้ามาในสภาครับ ผมเข้าใจครับ ท่านแปลตรงตัวเป๊ะแปลฝรั่งเป็นไทยเป๊ะ แต่รัฐสภาต้องได้รับการกลั่นกรองและขัดเกลาเพื่อที่จะนำพาประเทศไปสู่โลกใหม่ของการค้าครับ ประเทศไทยเคยจะเป็นเสือไม่ใช่นะครับ ทุกวันนี้แมวไหวหรือเปล่าครับเศรษฐกิจมีแต่ตกต่ำลง เพราะฉะนั้นฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ด้วยครับ ฝากไปยังกระทรวงการต่างประเทศ และผู้ที่เกี่ยวข้องอย่าได้มองเพียงแค่กรอบการเจรจาเพียงแค่ออกเอาใจใครบางคน แต่อยากให้มองถึงบ้านเราครับว่าเราแก้ไขปัญหากฎหมายแล้วมันไปสอดคล้องกับกฎบัตรหรือว่าสิทธิบัตรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเจรจาความของอาเซียน (ASEAN) หรือไม่ ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณครับ ต่อไปท่านวุฒิสมาชิกท่านสมชาย หาญหิรัญ นะครับ

นายสมชาย หาญหิรัญ สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สมชาย หาญหิรัญ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ต้องขอบพระคุณท่านรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นะครับที่ให้ข้อมูลของเราค่อนข้างละเอียด แล้วก็ตรงประเด็นในเรื่องของพิธีสารความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน ฉบับที่ ๔ ถ้าเราเข้าใจดีว่าความตกลงเรื่องว่าด้วยการลงทุนของอาเซียน (ASEAN) นี้หรือที่เรียกย่อ ๆ ว่าอะเซีย (ACIA) นี่ก็เป็นการรวมกันของ ๒ พิธีสารที่เราเคยคุยกันมาก่อนค่อนข้างนานตอนที่ก่อตั้งอาเซียน (ASEAN) ก็คือเอไอเอ (AIA) ที่เราพูดถึงก็คือความตกลงเรื่องเขตการลงทุนของอาเซียน (ASEAN) และอีกอันหนึ่งก็คือเรื่องของการคุ้มครองที่ไอจีเอ (IGA) รวมกันเป็นอะเซีย (ACIA) เพื่อเป็นฐานหนึ่งและเป็นฐานที่สำคัญของเสาหลักเศรษฐกิจที่เรารู้จักกันในนามว่าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

(ASEAN) ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN) ซึ่งมี ๔ ด้านที่สำคัญนั้นก็คือเรื่องของการที่จะทำให้อาเซียน (ASEAN) เป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน ๒. คือการสร้างขีดความสามารถทางเศรษฐกิจของอาเซียน (ASEAN) ทั้งหมด ๓. คือการสร้างความเท่าเทียมกันในการพัฒนาเศรษฐกิจของอาเซียน (ASEAN) และ ๔. คือการบูรณาการอาเซียน (ASEAN) เข้ากับเศรษฐกิจโลก นี่คือการสำคัญของเออีซี (AEC) และทำไมความตกลงเรื่องของพิธีสารในการแก้ไขความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ASEAN) ตอบโจทย์วิสัยทัศน์ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN) อย่างไรนั้น เราต้องเข้าใจนะครับเวลาที่เราจะต้องการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันนั้นที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอาเซียน (ASEAN) ในเวทีโลกได้นั้นทุกอย่างจะต้องมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าในเรื่องของตัวสินค้า เรามีความตกลงเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายสินค้าผ่านอาฟตา (AFTA) ที่เราเคยได้ยินมาเริ่มต้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๖ ซึ่งทำให้โครงสร้างของการส่งออกของประเทศไทยกับอาเซียน (ASEAN) นั้นเปลี่ยนแปลงไปค่อนข้างมาก และวันนี้ประมาณ ๑ ใน ๔ ของการส่งออกของประเทศไทยหรือการค้าของประเทศไทยนั้นเป็นกับประเทศสมาชิกของอาเซียน (ASEAN) แต่แน่นอนครับ จะทำให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันหรือประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN) มีขีดความสามารถในการแข่งขันโดยผลิตและใช้วัตถุดิบ หรือแม้กระทั่งเงินทุน ใช้ที่เราเรียกว่าแคปิทัล (Capital) หรือปัจจัยการผลิตทั้งหมดยังมีศักยภาพนั้น จำเป็นครับที่จะต้องให้มีการไหลของปัจจัยการผลิตทั้งหมดนั้นอย่างอิสระ สะดวกและมีต้นทุนที่ต่ำที่สุด อาเซียน (ASEAN) มองภาพนี้ค่อนข้างชัด เราถึงมีความตกลงเรื่องของการเปิดเสรีทางด้านการบริการและค้อย ๆ ขยายไปอย่างช้า ๆ เพื่อให้ความมั่นใจว่าจะไม่กระทบกับใครทั้งสิ้น ซึ่งเข้าใจว่าเดี๋ยวก็คงจะมีการอภิปรายในวาระต่อไปเกี่ยวกับเรื่องการเปิดเสรีทางด้านการบริการ เรามีการเปิดเสรีทางด้านบุคลากร -----

เพื่อให้บุคลากรที่เราเรียกว่า สกิล เลเบอร์ (Skill labor) ที่มีขีดความสามารถหรือมีทักษะนั้นสามารถเคลื่อนย้ายได้อย่างเสรี เพื่อที่จะช่วยให้การผลิตของประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน (ASEAN) นั้นได้มีการแบ่งงานกันทำ มีการแบ่งการผลิต เรียกว่า ใครเก่งอะไรก็ผลิตอันนั้น หรือใครมีศักยภาพ หรือมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำที่สุด ดีที่สุด เพื่อที่จะช่วยให้แข่งขันในเวทีโลกได้ง่ายขึ้นก็มีการดำเนินการ

และอีกอันหนึ่งก็คือการเคลื่อนย้ายทุนครับ ซึ่งแน่นอนว่าทุนจะมี ๒ ส่วน ก็คือเรื่องของการเคลื่อนย้ายทุนที่จะอยู่ในส่วนของบริการ ซึ่งวันนี้ประเทศไทยได้มีการเปิดเสรีไปแล้วกับประเทศอาเซียน (ASEAN) บางส่วน และอีกข้อที่สำคัญก็คือเรื่องของการลงทุน วันนี้อาเซียน (ASEAN) มีการลงทุนที่เป็นการลงทุนโดยตรงจากทั่วโลกเข้ามา โดย ๑๕ เปอร์เซนต์ของทั้งหมดนั้นเข้ามาในอาเซียน (ASEAN) เป็นการลงทุนของอาเซียน (ASEAN) ด้วยกันเอง แต่หลังจากที่เรามีอะเซีย (ACIA) แล้ว สัดส่วนของการลงทุนระหว่างนักลงทุนอาเซียน (ASEAN) ในกลุ่มอาเซียน (ASEAN) นั้น มีทั้งหมด ๑๐ เปอร์เซนต์และขยายเป็น ๑๕ เปอร์เซนต์ในปีที่แล้ว นั่นแสดงให้เห็นถึงความตกลงว่าด้วยการลงทุนของอาเซียน (ASEAN) นี้ส่งเสริมให้นักลงทุนสามารถเดินทางและไปลงทุนในประเทศอาเซียน (ASEAN) ที่มีศักยภาพหรือเหมาะสมกับการลงทุนของตัวเองได้ แต่อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนจากนอกอาเซียน (ASEAN) เข้ามาลงทุนในอาเซียน (ASEAN) มากขึ้น ซึ่งวันนี้คิดเป็นประมาณ ๘๕ เปอร์เซนต์ของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของสมาชิกอาเซียน (ASEAN) ทั้งหมด จำเป็นที่ความตกลงเงื่อนไขของการส่งเสริมการลงทุนของกลุ่มประเทศอาเซียน (ASEAN) นั้นจะต้องเหนือกว่าที่เรากำหนดไว้ในดับเบิลยูทีโอ (WTO) หรือที่เราเรียกว่า ทริมส์ (TRIMs) พิธีสารแก้ไขเพิ่มเติมความตกลงว่าด้วยการลงทุนของอาเซียน ฉบับที่ ๔ นั้นเป็นเงื่อนไขนี้ครับ คือทำให้อาเซียน (ASEAN) มีศักยภาพและดึงดูดนักลงทุนโดยตรงจากนอกอาเซียน (ASEAN) เข้ามาในประเทศ ซึ่ง ๒ ข้อที่เพิ่มเติมนั้นเป็น ๒ ข้อที่สร้างความมั่นใจให้นักลงทุนอาเซียน (ASEAN) ที่ท่านรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้นำเสนอไปนั้น ก็คือเราไม่ผูกเงื่อนไขในเรื่องของการส่งออก การขายของในประเทศหรือแม้กระทั่งเรื่องของตลาดว่าจะส่งออกไปที่ไหนนั้นผูกไว้กับการได้สิทธิประโยชน์ในการลงทุนในกลุ่มประเทศอาเซียน (ASEAN) ซึ่งจะเป็นข้อที่สำคัญที่จะทำให้อาเซียน (ASEAN) บรรลุวิสัยทัศน์ที่ว่าด้วยการเป็น

ตลาดและฐานการผลิตเดียวกันได้อย่างเต็มศักยภาพที่ตัวเองมีอยู่ และที่สำคัญวันนี้ประเทศไทย
เปิดเสรีในส่วนนี้แล้ว ซึ่งเพื่อนสมาชิกได้ชี้แจงข้อคิดเห็นเรื่องเกี่ยวกับการแก้ไขระเบียนกฎหมาย
ต่าง ๆ ว่าวันนี้กฎหมายของประเทศไทยที่มีอยู่ในปัจจุบันนั้นไม่จำเป็นต้องมีการแก้ไขในพิธีสาร
แก้ไขเพิ่มเติมความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน ฉบับที่ ๔ นี้ แต่ผมมีข้อคิดเห็นที่อยากจะ
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาผ่านไปถึงท่านรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
พาณิชย์ และ ครม. ทั้งหมดว่าเพื่อที่จะให้นักลงทุนไทยได้ประโยชน์จากการแก้ไขพิธีสาร
ดังกล่าวนี้ ผมคิดว่าถึงเวลาที่ประเทศไทยอาจจะต้องมีการปรับปรุงระเบียบส่งเสริมการลงทุน
ซึ่งเป็นข่าออก เราเข้าใจดีครับ พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุน ที่สำนักงานส่งเสริมการลงทุนหรือ
บีโอไอ (BOI) นั้นมีส่วนใหญ่ เพื่อเป็นการรองรับของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเข้ามา
แต่ผมคิดว่าวันนี้ถึงเวลาที่เราอาจจะต้องมองในการสนับสนุนและส่งเสริมให้นักลงทุนไทย
ในเรื่องสิทธิประโยชน์พิเศษต่าง ๆ ในการลงทุนไปต่างประเทศ โดยเฉพาะในอาเซียน
(ASEAN) ซึ่งเรามีการแก้ไขพิธีสารดังกล่าว ซึ่งปัจจุบันอาจจะมีบ้าง อย่างเช่น การให้ข้อมูล
การประสานงาน หรือแม้กระทั่งเงื่อนไขในการโอนเงินต่าง ๆ แต่ผมคิดว่าถ้าอยากจะให้
นักลงทุนไทยซึ่งปีที่ผ่านมาไปลงทุนในอาเซียน (ASEAN) รวมกันแล้วกว่า ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท
ซึ่งเราเป็นนักลงทุนในอาเซียน (ASEAN) เป็นอันดับที่ ๒ เมื่อนับในกลุ่มของประเทศสมาชิก
อาเซียน (ASEAN) ด้วยกันเองรองจากประเทศสิงคโปร์ -----

ซึ่งผมคิดว่าพิธีสารแก้ไขเพิ่มเติมความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียนฉบับนี้ ซึ่งจะทำให้เรียกว่า น่าสนใจและเหนือกว่าที่ดับเบิลยูทีโอ (WTO) ให้ไว้ ก็ฝากทางท่านประธานรัฐสภาผ่านไปถึง ทางรัฐบาลในการแก้ไขในเรื่องของการสนับสนุน พ.ร.บ. ปีโอไอ (BOI) ด้วย ด้วยความขอบคุณยิ่ง ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชวน หลีกภัย ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญ ท่านวิรัตน์ วรศสิริน เชิญครับ

นายวิรัตน์ วรศสิริน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ ผม วิรัตน์ วรศสิริน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเสรีรวมไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ วันนี้รัฐสภามีการพิจารณาเรื่องด่วน ๔ เรื่อง ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เสนอมาให้รัฐสภาพิจารณานั้น พรรคเสรีรวมไทยมีสมาชิกทั้งหมด ๑๐ คน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา จึงใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานว่าพรรคเสรีรวมไทยยังเห็นว่า คณะรัฐมนตรียังไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ เนื่องจากการถวายสัตย์ปฏิญาณยังไม่ถูกต้อง ยังคงเป็นรัฐบาลที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ดังนั้นพรรคเสรีรวมไทยจึงใคร่ขอเรียนที่ประชุม แห่งนี้ว่า พรรคเสรีรวมไทยจะไม่ร่วมอภิปราย ไม่ร่วมลงมติ และไม่ร่วมในการทำงานทั้ง ๔ เรื่อง ที่เสนอมาในวันนี้ จึงขอแสดงจุดยืนและกราบเรียนท่านประธานตามนี้ครับ กราบขอบพระคุณ ท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไป ผมขอฟังความเห็นของสมาชิกวุฒิสภาอีกท่านหนึ่ง และถ้าไม่มีทางฝ่าย ส.ส. อภิปรายอีก ผมก็จะขอให้ท่านรัฐมนตรีสรุปนะครับ เชิญท่านกิตติ วะสินนท์ ครับ

นายกิตติ วะสินนท์ สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : กราบขอบพระคุณท่านประธาน ที่เคารพ กระผม นายกิตติ วะสินนท์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก็เช่นเดียวกันผมขออนุญาต ขอบคุณผ่านท่านประธานไปยังท่านรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ที่กรุณามานำเสนอเรื่องพิธีสารแก้ไขเพิ่มเติมความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน ฉบับที่ ๔ ให้ทางรัฐสภาพิจารณาซึ่งผมสนับสนุนเห็นชอบ รัฐสภาน่าจะให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๗๘

เพราะว่าเป็นความสอดคล้องกับกรอบที่วางไว้ตั้งแต่ต้นอย่างที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านอื่นได้เคยพูดไว้ รวมถึงเรื่องที่จะเป็นไปตามเสาหลักในส่วนของเสาเศรษฐกิจหรืออาเซียน อิโคโนมิก คอมมูนิตี (ASEAN Economic Community) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN) แล้วก็การที่จะสอดคล้องกับพิมพ์เขียวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN) หรือเออีซี บลูพริ้นต์ (AEC Blueprint) ปี ๒๐๒๕ หรือ พ.ศ. ๒๕๖๘ เรื่องนี้ก็น่าสนใจอีกอย่างหนึ่ง เหมือนกับเป็นพัฒนาการที่เกิดขึ้นในช่วงที่ประเทศไทยยังเป็นประธานอาเซียน (ASEAN) อยู่ ถึงแม้ว่าจะเป็นช่วงปลาย แต่ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ดีที่มีพิธีสารเหล่านี้เข้ามาในช่วงที่เรายังเป็นประธาน และก่อนที่จะส่งมอบอย่างเป็นทางการให้กับทางประเทศเวียดนามในปีถัดไป แล้วก็ เป็นเรื่องที่น่าสนใจอีกเช่นเดียวกันว่าตัวความตกลงอะเซีย (ACIA) ลงนามที่หัวหินเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้วในปี ๒๕๕๒ ซึ่งประเทศไทยเป็นประธานเช่นกัน อันนี้ก็มีความสอดคล้องเป็นจังหวะ จะค่อนข้างน่าสนใจ ผมขออนุญาตขอบคุณเป็นพิเศษที่ท่าน ส.ว.อภิรดี ตันตราภรณ์ ขออนุญาต เอย่นาม ที่ท่านได้กรุณากล่าวนำ เข้าใจว่าเป็นการศึกษาอย่างดีของคณะกรรมการการพาณิชย์ และการอุตสาหกรรมของทางวุฒิสภา ซึ่งทางวุฒิสภาได้รับแจกเอกสารนั้นเป็นเอกสารที่ดีมาก กระชับมากเพียง ๕ หน้า ผมก็หวังว่าทุกท่านในรัฐสภาจะได้มีโอกาสเห็น -----

ผมมีเรื่องที่จะขออนุญาตสอบถามทางท่านรองนายกรัฐมนตรีหรือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จะมอบหมายให้ท่านอื่นช่วยเพิ่มเติมนะครับ คือผมเห็นว่าสิ่งที่กล่าวถึงการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันมันไม่ใช่เรื่องของการเป็นคำโฆษณาเท่านั้น แต่มันมีนัยที่สำคัญของการที่อาเซียน (ASEAN) ๑๐ ประเทศจะสามารถรวมคน ประชากรซึ่งมีเกือบ ๖๕ ล้านคน มีจีดีพี (GDP) เกือบ ๓ ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียว และแน่นอนเรื่องตลาดและเรื่องฐานการผลิตมันเป็นเรื่องที่สำคัญ ผมเชื่อว่าภาคธุรกิจพร้อมอย่างมากที่จะก้าวไปให้เร็วกว่าที่จะเจอจากวันนี้ด้วยซ้ำ สามารถที่จะไปไกลกว่าในหลาย ๆ ประเทศ ในภาคภูมินี้ ภาคธุรกิจไทย และยิ่งตอนนี้แน่นอนบางคนก็อาจจะบ่นเรื่องค่าเงินบาทสูง แต่ข้อเท็จจริงมันก็ดีกับการลงทุน แล้วก็การที่คนมาลงทุนในประเทศไทยช่วงนี้ก็อาจจะได้ประโยชน์ในเรื่องต่อเนื่องจากค่าของเงินในส่วนหนึ่ง ผมขออนุญาตจะขอให้ท่านช่วยขยายความนิดหนึ่ง คือแน่นอนในแง่ธุรกิจผมเชื่อมั่นในเรื่องสมรรถนะของภาคธุรกิจและการที่จะได้ประโยชน์แล้วก็จะได้ประโยชน์ในภาพรวมของอาเซียน (ASEAN) ๑๐ ประเทศ แต่ผมอยากให้ท่านช่วยขยายความนิดหนึ่งและประชาชนทั่วไป ผู้บริโภคจะได้อะไร ผมทราบว่าท่านสนใจเรื่องนี้และท่านมีคำตอบอยู่ในใจแล้ว ผมอยากจะให้ได้ยินเรื่องนี้ออกมาชัด ๆ นอกเหนือจากการที่จะสร้างงาน นอกเหนือจากการที่จะมีทางเลือกอะไรมากขึ้น จะมีอะไรที่มันชัดเจนมากขึ้น

ประเด็นที่ ๒ ในเอเชีย (ACIA) แล้วก็ในตัวพิธีสารมันมีเรื่องข้อสงวน ซึ่งแต่ละประเทศก็มีข้อสงวน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วอย่างกรณีของประเทศไทยถ้าพูดกันง่าย ๆ เราก็จะมีเรื่อง พ.ร.บ. ประกอบธุรกิจคนต่างด้าวที่เรายังไม่สามารถที่จะเปิดเสรีร้อยเปอร์เซ็นต์ เราอาจจะต้องสงวนเรื่องการทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ ทำไม้จากป่าไม้ธรรมชาติ และการประมง ในน่านน้ำไทยเป็นต้น แต่ ๑๐ ประเทศข้อสงวนไม่เหมือนกันแล้วแต่กฎหมายของแต่ละประเทศ ขออนุญาตเรียนถามว่าขณะนี้ผมเชื่อว่าผู้เจรจาได้ดูแล้วว่าข้อสงวนมันพอสมควรเหมือนกัน แต่ผมก็เชื่อว่าในอนาคตมันจะต้องมีการคลายตัวของข้อสงวน ไม่ทราบว่ามีความมุ่งหมายของการเจรจาอย่างไรในเรื่องนี้ที่จะให้สิ่งที่เรียกว่าการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติหรือเนชันนัล ทรีตเมนต์ (National treatment) ขออนุญาตพูดภาษาอังกฤษ เป็นการทั่วไปสำหรับนักลงทุนอาเซียน (ASEAN) แล้วก็ขยาย ตอนนี้ผมเข้าใจว่าขยายไปแล้วสำหรับนักลงทุนต่างประเทศที่เข้ามา

มีฐานการลงทุนฐานการผลิตในประเทศอาเซียน (ASEAN) ด้วยนะครับ ขออนุญาตถามเรื่อง
ข้อสงวนชนิดหนึ่งมันจะคล้ายตัวไปอย่างไรนะครับ

ประเด็นที่ ๓ ซึ่งคงจะเป็นที่สนใจมากเพราะว่าผมพูดไปตั้งแต่แรกแล้วว่า
อยากเห็นอะไรที่มันคืบหน้าในช่วงที่ประเทศไทยเป็นประธานและเรากำลังจะมีความ
คืบหน้าในเรื่องพิธีสารแก้ไขเพิ่มเติมความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน ฉบับที่ ๔ แต่ว่า
ข้อแม้อันหนึ่งของพิธีสารอันนี้ก็คือจะต้องมีการให้สัตยาบัน เพราะแต่ละประเทศจะต้องไป
ทำกระบวนการของตัวเอง ก็ขออนุญาตว่าปัจจุบันเป็นอย่างไร ๑๐ ประเทศให้สัตยาบันแล้ว
กี่ประเทศ และคาดว่าหลังจากประเทศไทยให้สัตยาบันแล้วมันจะมีผลบังคับใช้จริงเมื่อไร

ประเด็นที่ ๔ ทางรัฐบาลก็ได้พยายามผลักดันเรื่องเขตเศรษฐกิจพิเศษ
ภาคตะวันออกหรืออีอีซี (EEC) มาโดยตลอด แล้วก็ให้นิยามของอีอีซี (EEC) ด้วยว่ามันไม่ใช่
เพื่อจะสร้างแม่เหล็กให้แก่การลงทุนหรือเศรษฐกิจเฉพาะกับประเทศไทยนะ แต่กับภูมิภาคด้วย
ตัวนี้มันจะไปโยงหรือไม่โยงกับอีอีซี (EEC) หรือไม่ อย่างไร มันจะเป็นประโยชน์ไหมและ
ถ้ามันมีช่องทางอะไรอย่างอื่นที่จะช่วยให้ความตกลงฉบับนี้สอดคล้องแล้วก็สนับสนุนแนวทาง
ที่เรา กำลังดำเนินการได้มากขึ้น ผมก็จะยินดีมากถ้าท่านจะกรุณาช่วยชี้แนะ -----

ประเด็นสุดท้าย เรื่องการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ ซึ่งผมคิดว่าอาจจะมีคนกังวล คืออ่านไปแล้วก็คงเป็นคำหุ ๑ คำหนึ่ง แต่จริง ๆ ก็คือว่าจะได้รับการปฏิบัติเหมือนคนไทย ในสิ่งเหล่านี้ผมเข้าใจว่าความตกลงและพิธีสารยังจำกัดอยู่เฉพาะกับผู้บริหารอาวุโสและ กรรมการบริหารเท่านั้น ผมเข้าใจถูกต้องนะครับ และจำนวนเป็นอย่างไร และในเรื่องนี้ การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติจะมีพัฒนาการไปในเชิงที่จำกัดอยู่แค่นี้ หรือจะขยายตัวมากขึ้นอย่างไร ที่ได้มีท่านผู้ทรงเกียรติกังวลเรื่องคำแปล ผมค่อนข้างเห็นใจทางกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการต่างประเทศ ที่เวลาแปลความตกลง อะไรต่าง ๆ ต้องใช้คำเฉพาะ ซึ่งไม่สามารถที่จะไปใช้คำที่ไปคิดเองแล้วมันจะทำให้เกิดการตีความที่ผิดเพี้ยนไปได้มันก็เลยต้องเป็นคำเฉพาะ แต่ว่าผมเห็นด้วยกับท่านที่ได้ให้ความเห็นว่าต้องคำนึงถึงผู้อ่านด้วย ผู้อ่านจะไม่ใช่นักวิชาการ จะไม่ใช่นักธุรกิจที่มีประสบการณ์โดยตรง แล้วก็ท่านได้พูดถึงเอกสารประกอบการพิจารณาที่สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจัดทำขึ้นซึ่งอันนี้ก็ดีมากช่วยเยอะนะครับ และที่จริงก็ได้มีการพูดถึง มีการสรุปสาระด้วยเพียงแต่ว่าสรุปไว้อย่างสั้น ๆ ก็จะเป็นประโยชน์ ในประเด็นนี้อาจจะต้องฝากทางสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรช่วยพิจารณาว่าอาจจะต้องช่วยคุณใดหนึ่ง ช่วยท่านบรรดา ส.ส. ส.ว. ในการที่จะอ่านในถ้อยคำธรรมดา ซึ่งอันนี้อาจจะไม่ใช่นักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอย่างเดียวแต่หน่วยราชการอาจจะต้องช่วยในการอธิบายด้วย เพราะว่าการอ่านความตกลงไม่ใช่เรื่องง่ายเพราะว่าการเจรจามันต้องระมัดระวังเรื่องถ้อยคำขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ท่านสมาชิกวุฒิสภาอภิปรายไป ๓ ท่านแล้ว และทาง ส.ส. ได้อภิปรายไป ๒ ท่านแล้ว มีคำถาม และข้อสังเกตพอสมควรครับ ผมขอให้ท่านรัฐมนตรีชี้แจงนะครับ

นายโชคดี แก้วแสง (รองเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน) : ครับ กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ท่านสมาชิกรัฐสภาทุกท่านครับ กระผม นายโชคดี แก้วแสง รองเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ก็ต้องขออนุญาตตอบคำถามท่านสมาชิก ในบางประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ในประเด็นแรก ซึ่งท่านจียาญได้เรส (Raise) ขึ้นมาในเรื่องของค่าแปล อันนี้ กระผมต้องยอมรับโดยดี แต่ว่าเหตุที่เราต้องทำแบบนี้เนื่องจากต้นฉบับเป็นภาษาอังกฤษ แล้วก็ป็นศัพท์กฎหมายระหว่างประเทศ เพราะฉะนั้นการที่แปลให้ถูกต้องตามหลักการแปล เพื่อให้ทางสมาชิกรัฐสภาได้รับค่าแปลที่ถูกต้องและแม่นยำ อันนี้เป็นสิ่งซึ่งมีความจำเป็น เหมือนกัน แต่ว่าจะรับข้อสังเกตของท่านสมาชิกไว้

ในประเด็นอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งโยงมาถึงที่ท่านได้สอบถามเรื่องการประชาสัมพันธ์ ที่จริงแล้วตอนที่การลงทุนข้อตกลงนี้มีผลบังคับใช้เมื่อประมาณปี ๒๕๕๕ เราได้มีการสัมมนา ทั่วประเทศไทยเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจกับนักลงทุนทุกภาคส่วน หลังจากที่เออีซี (AEC) หลังจากทีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้ (ASEAN) มีผลเมื่อปี ๒๕๕๘ เราได้มีการประชาสัมพันธ์ อย่างต่อเนื่อง ขณะนี้ก็มีการบรรจุเรื่องดังกล่าวอยู่ในเว็บไซต์ (Website) ด้วย แล้วเวลา มีนักลงทุนมาขอคำปรึกษาจากทางสำนักงาน ทางบีโอไอ (BOI) ก็จะให้ข้อมูลในเรื่องดังกล่าว

ส่วนในประเด็นที่ท่านได้พูดถึงว่าทำไมอาเซียน (ASEAN) ชอบดูเฉพาะเนกาทีฟ ลิสต์ (Negative list) อันนี้ก็ต้องเรียนท่านว่าอาเซียน (ASEAN) ๑๐ ประเทศนี้มีความแตกต่างกันเยอะพอสมควร เพราะฉะนั้นหลายเรื่องที่ประเทศพัฒนาอยากจะได้แต่ว่าประเทศกำลัง พัฒนาซึ่งประเทศพัฒนาด้อยกว่าก็อาจจะเห็นว่ามีมีความจำเป็นที่ต้องสงวนหรือว่าต้องรักษา ผลประโยชน์บางส่วนไว้ เพราะฉะนั้นการที่จะสามารถตกลงกันโดยที่ ๑๐ ประเทศสามารถ มีความเห็นร่วมกันก็เป็นเรื่องซึ่งสำคัญที่สุด แล้วก็ทางอาเซียน (ASEAN) เองหลักการเปิดเสรี ก็คือค่อยเป็นค่อยไป แล้วก็จะไม่มีการแลกเปลี่ยนคือตามความสมัครใจอย่างที่ท่านกิตติได้ พูดถึง

ส่วนประเด็นที่เกี่ยวข้องอีกเรื่องหนึ่งที่ท่านกิตติ วัฒนินท์ ได้พูดถึงว่าความตกลง อันนี้มีประโยชน์ต่อประชาชนอย่างไรบ้าง ที่จริงถ้ามองในส่วนการลงทุนประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น ก็คือการจ้างงานนั่นเอง ซึ่งการลงทุนที่เกิดขึ้นในประเทศไทยตอนนี้ซึ่งก็ก่อให้เกิดการจ้างงาน ในระดับที่สูงพอสมควร

ส่วนการลงทุนที่มาจากภาคการเกษตรแน่นอนครับว่าสินค้าเกษตรที่ผลิต ในประเทศไทยก็สามารถจำหน่ายหรือขายให้กับนักลงทุนที่มาลงทุนเหล่านั้นด้วยเช่นเดียวกัน

อีกประเด็นหนึ่งที่ท่านได้สอบถามถึงเรื่องสถานะของรายการข้อสงวน ก็อย่าง ที่ท่านเข้าใจว่าแต่ละประเทศก็สามารถกำหนดรายการข้อสงวนที่เป็นของตัวเองได้ ส่วนของ ประเทศไทยที่เราเคยสงวนไว้ ๒๕ รายการ ขณะนี้ก็ยังเหมือนเดิมยังไม่ได้ปรับเปลี่ยนไปจากเดิม

อีกประเด็นหนึ่งที่ท่านได้สอบถามในเรื่องของการลงนามว่าข้อตกลงพิธีสารแก้ไข ฉบับที่ ๔ ขณะนี้มีใครลงนามหรือให้สัตยาบันไปแล้วบ้าง กราบเรียนว่าใน ๙ หรือ ๑๐ ประเทศ ได้ลงนามไปแล้วยกเว้นทางประเทศเวียดนาม สาเหตุที่ประเทศเวียดนามยังไม่ได้ลงนาม เนื่องจากว่าเขาต้องไปผ่านกระบวนการภายในเช่นเดียวกับทางประเทศไทยเหมือนกัน แล้วก็ ความตกลงนี้จะมีผลบังคับต่อเมื่อสภาให้ความเห็นชอบและทางกระทรวงการต่างประเทศ ได้มีหนังสือให้สัตยาบัน

ผมคิดว่าในประเด็นที่เกี่ยวข้องที่กระผมจะขออนุญาตชี้แจงก็คงมีแค่นี้ครับ ขอบพระคุณมากท่านประธานครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : มีท่านสภิตย์
ลิมพงศ์พันธุ์ ที่ได้แสดงความประสงค์จะอภิปรายไว้แต่แรก เมื่อได้ฟังการอภิปรายเพื่อนสมาชิก
และคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีแล้ว ท่านยังตั้งใจจะอภิปรายหรือไม่ ท่านสภิตย์ เชิญท่านสรุป
สัก ๕ นาทีนะคะ

นายสภิตย์ ลิมพงศ์พันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม สภิตย์ ลิมพงศ์พันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ
ก่อนวิกฤติปี ๒๕๔๐ การลงทุนของประเทศไทยมีการลงทุนเฉลี่ยร้อยละ ๔๑.๓ ของผลิตภัณฑ์
มวลรวมภายในประเทศ แต่หลังจากนั้นเป็นต้นมาการลงทุนโดยเฉลี่ยของประเทศลดน้อย
ถอยลงมาอยู่ที่ประมาณร้อยละ ๒๕.๒ แม้วก่อนปี ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นปีที่เกิดวิกฤติเศรษฐกิจ
จะมีเศรษฐกิจที่ค่อนข้างร้อนแรง อาจจะทำให้การลงทุนมากกว่าปกติ แต่อย่างไรก็ตาม
ร้อยละของการลงทุนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่มีอยู่ในปัจจุบันร้อยละ ๒๕.๒ นั้น
น้อยเกินไปที่จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศขยายตัวตามศักยภาพที่ควร
จะเป็น -----

การปรับปรุงแก้ไขพิธีสารแก้ไขเพิ่มเติมความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน ฉบับที่ ๔ ที่นำเสนอโดยรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นั้น แม้จะดูเสมือนเป็นจุดเล็ก ๆ ของการขยายโอกาสในการลงทุน แต่การแก้ไขเพิ่มเติมความตกลงที่มีมาตรฐานที่สูงขึ้นและเป็นสากลมากขึ้นเช่นนี้ เป็นสัญลักษณ์ของการเปิดกว้างการลงทุนของประเทศและของกลุ่มอาเซียน (ASEAN) เป็นสัญลักษณ์ของการไว้วางใจและความเชื่อมั่นของนักลงทุนทั้งจากอาเซียน (ASEAN) และจากทั่วโลก และเป็นสัญลักษณ์ของประเทศไทยที่มีความผูกพันมีความมุ่งมั่นต่อความก้าวหน้าไปอีกระดับหนึ่งของการลงทุนในอาเซียน (ASEAN) และการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN) การเปิดโอกาสให้มีการลงทุนกว้างขึ้นเช่นนี้ในระยะกลาง ในระยะยาวผมเชื่อว่าจะส่งผลให้ความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยดีขึ้น จากรายงานของสภาธุรกิจโลกหรือเวิลด์ อีโคโนมิก ฟอรัม (World Economic Forum) ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษ ในปี ๒๐๑๙ นั้น ประเทศไทยยังต้องพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและนวัตกรรม การเปิดกว้างการลงทุนที่เพิ่มขึ้นจะเป็นโอกาสที่การลงทุนจะได้เพิ่มขึ้น รวมถึงโอกาสในการถ่ายทอดทางเทคโนโลยีที่มีมากขึ้น การเพิ่มโอกาสในการลงทุนที่อาจจะส่งผลกระทบปานกลางและระยะยาวจากพิธีการแก้ไขเพิ่มเติมที่นำเสนอในวันนี้จะผลักดันให้บรรลุความสำเร็จของอุตสาหกรรมเป้าหมาย ๑๐ ประการ คือ อุตสาหกรรมเป้าหมายเดิม ๕ ประการ อุตสาหกรรมเป้าหมายใหม่ ๕ ประการ และเพิ่มเติมขึ้นมาอีก ๒ อุตสาหกรรมเป้าหมาย ในภายหลัง นอกจากนี้ยังเป็นการเพิ่มโอกาสของความสำเร็จในระยะเบี่ยงเศรษฐกิจตะวันออกที่จะมีการลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้น ระยะเบี่ยงเศรษฐกิจตะวันออกที่ปัจจุบันได้เปลี่ยนเป็นเขตพัฒนาพิเศษ เพราะว่าขยายจากเขตพัฒนาเศรษฐกิจเป็นเขตพัฒนาพิเศษโดยรวม เพราะรวมการพัฒนาสังคมเข้าไปด้วย ทั้งทางด้านการสาธารณสุขและทางด้านการศึกษา การเพิ่มน้ำหนักในการลงทุนนั้นยังเป็นการเปิดโอกาสผลักดันให้เศรษฐกิจกระแสใหม่เป็นจริงมากขึ้น ดังที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม ที่ได้เสนอบีซีจี โมเดล (BCG Model) หรือไบโอ เซอร์คิวลาร์ กรีน อีโคโนมี (Bio Circular Green Economy) ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษ คือเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว แต่แท้ที่จริงตัวซี (C) ที่เป็นตัวแทนของเซอร์คิวลาร์ (Circular) นั้น ควรจะเพิ่มเศรษฐกิจสร้างสรรค์หรือครีเอทีฟ อีโคโนมี (Creative Economy) เข้าไปด้วย แล้วควรจะเพิ่มตัวดี (D)

หรือดิจิทัล อีโคโนมี (Digital Economy) เข้าไปด้วย ตามที่กระผมได้เคยร่วมงานกับสมาชิกสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศได้นำเสนอในเรื่องของเศรษฐกิจกระแสใหม่ นอกจากนี้การเพิ่มโอกาสในการลงทุนนั้นจะทำให้น้ำหนักของการลงทุนในโครงสร้างเศรษฐกิจไทยเพิ่มขึ้น จะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศดีขึ้น นำไปสู่การก้าวพ้นกับดักรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงได้เร็วขึ้น -----

ท่านประธานที่เคารพ ผมจึงเห็นควรสนับสนุนการให้ความเห็นชอบพิธีสารแก้ไขเพิ่มเติมความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน ฉบับที่ ๔ ตามที่เสนอ เพราะจะเป็นการเปิดโอกาสขยายการลงทุนสร้างความไว้วางใจและความเชื่อมั่นในการลงทุนในอาเซียน (ASEAN) ที่สำคัญเป็นอีกก้าวหนึ่งที่สำคัญในการเปิดโอกาสให้นักธุรกิจไทยได้ลงทุนในอาเซียน (ASEAN) ได้มากขึ้น จากปัจจุบันตามสถิติการลงทุนของประเทศไทยในต่างประเทศมีมูลค่ามากกว่าการลงทุนจากต่างประเทศที่เข้ามาสู่ประเทศไทย ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกที่ประชุมอภิปรายได้ข้อมูลมาพอสมควรแล้วทางรัฐบาลได้ตอบข้อซักถามด้วยครับ ผมขอปิดการอภิปรายนะครับ

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับพิธีสารแก้ไขเพิ่มเติมความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน ฉบับที่ ๔ หรือไม่ ก่อนที่จะดำเนินการเพื่อให้สมาชิกออกเสียงลงคะแนน ลงมติ ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ

(ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย รองประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกการตรวจสอบองค์ประชุมจะใช้วิธีการเดิมนะครับ คือจะใช้เจ้าหน้าที่นับคะแนนตามที่สมาชิกลงในที่กำหนดไว้คือในแต่ละพรรค ของ ส.ว. ก็นั่งในที่ของ ส.ว. พรรคการเมืองใดก็นั่งในบล็อก (Block) นั้นนะครับ เมื่อนั่งครบถ้วนแล้วก็จะนับองค์ประชุมครับ โดยมีเจ้าหน้าที่นับที่โต๊ะแถวต้องขอความร่วมมือหน่อยนะครับ เจ้าหน้าที่ช่วยชี้แจงด้วยหาที่นั่งที่ว่างให้ท่านสมาชิกครับ ก็ต้องใช้เวลาน้อย เมื่อสักครู่นี้ก็กะเวลาว่าท่านสมาชิกคงทานข้าวเสร็จแล้ว ไม่ต้องรีบครับ เดี่ยวทางเจ้าหน้าที่จะช่วยบริการหาที่นั่งให้ ท่านเพียงแต่บอกว่าอยู่พรรคไหน อีกสักครั้งหนึ่งคงจำที่ได้แล้ว ผมขออนุญาตกดออกอีกครั้งหนึ่งนะครับ มีสมาชิกบ่นว่าไม่ได้ยิน -----

เจ้าหน้าที่มีการเรียกสมาชิกที่อยู่ข้างบนก็เริ่มนับคะแนนได้แล้วครับ จะได้ตัวเลขที่ชัดเจน เพราะว่าที่อยู่ข้างบนนับง่ายนะครับ เมื่อท่านเข้ามาใหม่ก็บวกเข้าไปเลย ท่านสมาชิกที่ยืนอยู่ กรูณานั่งดีกว่า เพราะว่าเดี่ยวแจกบัตรแล้วจะได้กาบัตรเลยจะได้ไม่สับสนนะครับ นั่งสักพักเดี่ยว เดี่ยวแจกบัตรลงคะแนนแล้วก็หมดเรื่องกาบัตร ท่านสมาชิกเข้าประจำที่นั่งลงคะแนน หรือจะยืนปักหลักไว้ก็ขอให้อยู่อย่างนั้นเจ้าหน้าที่จะได้นับถูกต้อง เจ้าหน้าที่ก็คอยดูด้วยว่า ผู้ที่เข้ามาใหม่จะได้นับด้วยนะครับ เดี่ยวผมจะส่งสัญญาณให้เริ่มนับนะครับ ส่วนข้างบน ขอให้นับไปพลาง ๆ ก่อน เพราะเข้ามาใหม่ก็เห็นชัดเจนเลย ท่านสมาชิกทยอยเข้ามาแล้วครับ ผมขออนุญาตนัดหนึ่งอยากให้พร้อม ๆ จะได้ไม่นับผิดนะครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการนับองค์ประชุม)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เจ้าหน้าที่
เริ่มปฏิบัติการนับจำนวนสมาชิกที่อยู่ในห้องประชุมแล้วรายงานผลด้วยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการรวบรวมผลการตรวจสอบองค์ประชุม)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านกรุณา
อยู่สักครู่ถ้าประกาศผลนับคะแนนแล้วก็จะแจกบัตรลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่บอกคะแนนแล้ว
เดี๋ยวย่อยบอกท่านประธานกับผมอีก ๒ คน เจ้าหน้าที่มีหน้าที่แจกบัตรลงคะแนนก็เตรียมบัตร
ลงคะแนนเอาไว้ด้วยนะครับ เมื่อลงคะแนนบอกท่านประธานกับผมอีก ๒ ท่านก็นับได้แล้ว
อย่าลืมบอกท่านจรินทร์ด้วยนะครับ จำนวนทั้งสิ้นของสมาชิกที่อยู่ในห้องประชุม ๕๗๐ คน
ครบองค์ประชุมนะครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปผมขอให้
เจ้าหน้าที่แจกบัตรลงคะแนนแบบเดิมนะครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการแจกบัตร)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : คือเปลือง
กระดาษหน่อยแต่ทำอย่างไรได้ครับ ชุดหนึ่ง ๓ ใบ สีน้ำเงิน เห็นด้วย สีแดง ไม่เห็นด้วย สีขาว
ไม่ออกเสียง เชิญแจกทุกท่านครับ แล้วเนื่องจากเป็นการลงคะแนนโดยเปิดเผยท่านต้องลงชื่อ
ของท่านแล้ว ส.ส. พรรคใดก็ระบุไป ส.ว. ก็ระบุไป เลขที่ของท่านก็ระบุไว้ นะครับ ถ้าลงซ้ำ
โมฆะ ถ้าไม่เขียนไว้ก็ใช้ไม่ได้ นะครับ ท่านอย่าเพิ่งไปไหน นะครับ ขอเวลาอีกนิดเดียวเจ้าหน้าที่
แจกบัตรลงคะแนนให้สมาชิกทุกท่านหรือยังครับ เมื่อแจกบัตรให้กับสมาชิกแล้วให้ท่านสมาชิก
ลงคะแนนเสียงเลือกบัตรใบที่ท่านชอบ สีน้ำเงิน สีแดง สีขาว นะครับ สีน้ำเงิน เห็นด้วย สีแดง
ไม่เห็นด้วย สีขาว ไม่ออกเสียง แล้วชูขึ้นส่งคืนแก่เจ้าหน้าที่

(สมาชิกทำการใช้บัตรแสดงตนและลงคะแนน)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : มีสมาชิกท่านใดยังไม่ได้บัตรลงคะแนนหรือไม่ครับ ยังไม่ได้บัตรลงคะแนนและยังไม่ได้คืนบัตรลงคะแนนที่ท่านลงมติไว้ ชูมือไว้เจ้าหน้าที่จะได้ไปเก็บ เจ้าหน้าที่ดูหน่อยผมเห็นท่านสมาชิกหลายท่านชูแล้วยังไม่ได้ไปเก็บ อยู่ชั้นบนรู้สึกจะสะดวกเรียบร้อยกว่าเพื่อน มีจำนวนคนน้อย ยังไม่ได้ปิดการลงคะแนน ท่านสมาชิกที่เข้ามาใหม่ก็ใช้ได้ครับ มีการยกมืออยู่เจ้าหน้าที่ดูหน่อยบัตรสีน้ำเงิน สีแดง สีขาว ยังเห็นมีชูมืออยู่ ข้างบนไม่มีแล้ว ชั้นบนเรียบร้อย ข้างล่างใกล้ ๆ นี่เองเพิ่งส่งก็เห็นใจครับ เข้าไปแทรกข้างในที่ว่างไม่ค่อยมี ตรงนั้นชูบัตรไว้แล้วนะครับ ส่วนบัตรที่ไม่ใช่อย่าเพิ่งส่งนะครับ เดี่ยวสับสน ผมจะขอถามเป็นครั้งสุดท้ายก่อนจะปิดการลงคะแนน มีสมาชิกท่านใดยังไม่ได้ลงมติกาบัตรและชูบัตรลงคะแนนคืนให้กับเจ้าหน้าที่มีหรือไม่ ยังมีอีกท่านหรือครับ มีหรือไม่ข้างหลัง ไม่มีแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนน

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการรวบรวมบัตร)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เจ้าหน้าที่นับผลไปนะครับ มีอีกท่านหนึ่ง ขอโทษครับ เจ้าหน้าที่ดูหน่อยอยู่ข้างหลังสุดเลย มีหรือไม่ครับ เป็นเรื่องสำคัญนะครับ เพียวนี้อนุโลมนะครับ เวลาปิดการลงคะแนนแล้วต้องปิดเลยนะครับ เพราะเครื่องมือเราไม่สะดวก คราวนี้ปิดการลงคะแนนจริง ๆ เจ้าหน้าที่นับผลได้เลยครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการรวบรวมผลการลงคะแนน)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เนื่องจาก การลงคะแนนของเราเป็นการลงคะแนนโดยเปิดเผยบัตรที่ท่านลงมานี้เจ้าหน้าที่จะนำไปพิมพ์ เพื่อแสดงว่าสมาชิกท่านใดลงคะแนนเสียงอย่างไรนะครับ ดังนั้นไม่ต้องกลัวว่าผิดพลาดครับ บัตรลงคะแนนอาจจะมีมากกว่าจำนวนผู้แสดงตนแต่ตอนเข้าประชุม ๕๗๐ คน เพราะผมเห็น เดินเข้ามาที่หลังอีกหลายคน สำหรับบัตรเก่าคืนให้กับเจ้าหน้าที่บัตรที่เหลือ ๒ บัตรคืนให้กับ เจ้าหน้าที่ไปนะครับอาจจะไปทำประโยชน์อะไรได้บ้าง เจ้าหน้าที่เก็บบัตรเก่าด้วยนะครับ ผลการลงมติหลังจากการตรวจนับคะแนนเรียบร้อยแล้วปรากฏผลดังนี้ครับ เห็นด้วย ๕๗๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑ ท่าน งดออกเสียง ๓ ท่าน รวมทั้งสิ้น ๕๘๒ ท่านนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุม มีมติเห็นชอบพิธีสารแก้ไขเพิ่มเติมความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน ฉบับที่ ๔

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ในการนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้มีหนังสือแจ้งว่าเพื่อให้การตอบชี้แจงข้อซักถามของ สมาชิกรัฐสภาครอบคลุมประเด็นคำถามอย่างครบถ้วน จึงขออนุญาตให้ผู้แทนหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมตอบชี้แจงข้อซักถาม ซึ่งผมได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อประโยชน์ในการพิจารณา ผมจึงอนุญาตตามข้อบังคับ ข้อ ๗๖ มีบุคคลดังนี้ ๑. นางสาวเกตสุดา สุประดิษฐ์ รองผู้อำนวยการ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ๒. นางสาวรีนวนดี สุวรรณมงคล เลขานุการสำนักงานคณะกรรมการ กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ๓. นายธวัชชัย พิทยโสภณ ผู้ช่วยเลขานุการสำนักงาน คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ๔. นายธรรมรักษ์ หมื่นจักร ผู้อำนวยการ ฝ่ายกลยุทธ์สถาบันการเงินธนาคารแห่งประเทศไทยครับ ขอเชิญคณะรัฐมนตรีและผู้เข้าร่วม ชี้แจงเข้าประจำที่ครับ

(ผู้ชี้แจงเข้าประจำที่)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านรัฐมนตรี พร้อมแล้วขอเชิญท่านแถลงต่อที่ประชุมนะครับ

นายอุตตม สาวนายน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภา และท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม นายอุตตม สาวนายน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้นำเสนอพิธีสารอนุวัติ ข้อผูกพันการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการเงิน ฉบับที่ ๘ ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียนต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๗๘ ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กระผมขอเรียนว่าการเปิดเสรีการค้า บริการด้านการเงินภายใต้กรอบอาเซียน (ASEAN) นั้นเป็นไปตามกรอบความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียน (ASEAN) หรืออาเซียน เฟรมเวิร์ก อะกรีเมนต์ ออน เซอร์วิสเชส (ASEAN Framework Agreement on Services) -----

ซึ่งจัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๘ เพื่อกำหนดกฎกติกาการประกอบธุรกิจบริการ เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการค้าบริการโดยใช้หลักการเปิดเสรีอย่างค่อยเป็นค่อยไป แบบก้าวหน้าเป็นลำดับ การเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการด้านการเงินของอาเซียน (ASEAN) ได้เริ่มต้นขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ โดยมีการเจรจาเป็นรอบ รอบละ ๒-๓ ปี และดำเนินการเจรจาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ซึ่งที่ผ่านมาอาเซียน (ASEAN) ได้บรรลุข้อผูกพันเปิดเสรีการค้าบริการด้านการเงินมาแล้ว ๗ รอบ สำหรับการเจรจาในรอบที่ ๘ นี้อาเซียน (ASEAN) ได้เริ่มกระบวนการเจรจามาตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ จนได้ข้อยุติในปี ๒๕๖๑ เมื่อเสร็จสิ้นการเจรจาเปิดเสรีในแต่ละรอบ สมาชิกอาเซียน (ASEAN) จะร่วมกันจัดทำพิธีสารอนุวัติข้อผูกพันการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการเงิน เพื่อให้แต่ละประเทศสมาชิกได้ลงนามและให้สัตยาบัน เพื่อให้ข้อผูกพันการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการเงินมีผลใช้บังคับกับทุกประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN) ต่อไป

ประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN) ทั้ง ๑๐ ประเทศ ได้ลงนามในพิธีสารอนุวัติข้อผูกพันการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการเงิน ฉบับที่ ๘ ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียน พร้อมกับข้อผูกพันการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการเงินฉบับนี้เป็นภาคผนวกแนบท้ายนะฉบับ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า พิธีสารฉบับที่ ๘ ในระหว่างการประชุมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาเซียน (ASEAN) ครั้งที่ ๒๓ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ ณ จังหวัดเชียงราย ประเทศไทย ท่านประธานรัฐสภาและท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ พิธีสารฉบับที่ ๘ นี้มีสาระสำคัญเช่นเดียวกับพิธีสารฉบับก่อนหน้าที่ได้เคยมีการลงนามและให้สัตยาบันไปแล้ว กล่าวคือ เพื่อมุ่งขยายความร่วมมือด้านการค้าบริการด้านการเงินระหว่างประเทศ สมาชิกอาเซียน (ASEAN) โดยลดหรือยกเลิกข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าบริการด้านการเงินภายใต้กรอบอาเซียน (ASEAN) ให้มากกว่าภายใต้กรอบขององค์การการค้าโลก สำหรับข้อผูกพันการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการเงินของประเทศไทยที่เพิ่มเติมในการเจรจารอบที่ ๘ นี้ ได้แก่

ข้อ ๑ การปรับปรุงข้อผูกพันในสาขาหลักทรัพย์ สาขาย่อยบริการจัดการลงทุน หรือแอสเซต แมเนจเม้นต์ (Asset management) โดยยกเลิกเงื่อนไขที่กำหนดให้ต้องมีสถาบันการเงินที่จัดตั้งภายใต้กฎหมายไทย ถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของทุนที่ชำระแล้ว

ในระยะ ๕ ปีแรกหลังจากที่ได้รับใบอนุญาต และอนุญาตให้มีสัดส่วนการถือหุ้นของต่างชาติ
ในบริษัทจัดการการลงทุนได้ถึงร้อยละ ๑๐๐ ของทุนที่ชำระแล้ว เพื่อเป็นการยกระดับข้อมูลพัน
ให้เทียบเท่ากับกฎหมายของไทยที่ใช้บังคับอยู่แล้วในปัจจุบันตั้งแต่ปี ๒๕๕๕

ข้อ ๒ การเจรจาทวิภาคี เพื่อจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ระหว่างกันของสมาชิก
อาเซียน (ASEAN) โดยในพิธีสารฉบับที่ ๘ นี้เป็นการเจรจาระหว่างประเทศไทยกับประเทศ
มาเลเซีย ซึ่งข้อมูลพันดังกล่าวเปิดโอกาสให้ธนาคารพาณิชย์ของทั้ง ๒ ประเทศเข้าสู่ตลาด
ระหว่างกันได้บนหลักการต่างตอบแทน และให้ความยืดหยุ่นในการประกอบธุรกิจมากยิ่งขึ้น
ทั้งนี้การดำเนินการและการปฏิบัติต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์การให้ใบอนุญาตและการกำกับ
ของหน่วยงานกำกับดูแลภาคการเงินของทั้ง ๒ ประเทศ

กล่าวโดยสรุปครับ ข้อมูลพันของไทยที่แนบท้ายพิธีสารฉบับที่ ๘ นี้อยู่ภายใต้
กรอบกฎหมายของประเทศไทยที่บังคับใช้ในปัจจุบันอยู่แล้ว จึงไม่มีผลต้องให้แก่กฎหมาย
แต่อย่างใด ท่านประธานรัฐสภาและท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ พิธีสารฉบับที่ ๘ นี้เป็น
การดำเนินการตามแผนการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN) โดยจะเป็นส่วนสำคัญ
ของการส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ทั้งในเชิงลึกและเชิงกว้างให้มากขึ้นของประชาคม
เศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN) ทั้งนี้ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากพิธีสารฉบับที่ ๘ นี้ ได้แก่

ข้อ ๑ ในสาขาหลักทรัพย์ สาขาย่อยบริการจัดการลงทุน จะเป็นการเพิ่มทางเลือกให้นักลงทุนของไทยให้หลากหลายมากขึ้น ทั้งที่เป็นนักลงทุนรายย่อยและนักลงทุนสถาบัน นอกจากนี้ยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการธุรกิจจัดการลงทุนของไทยสามารถเรียนรู้จากความเชี่ยวชาญและนวัตกรรมทางการเงินรูปแบบใหม่ ๆ ของผู้ประกอบการต่างชาติ ในขณะเดียวกันจะเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมในการแข่งขัน ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการธุรกิจจัดการลงทุนรายเดิมของไทยที่อาจจะยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาประสิทธิภาพทางธุรกิจได้เร่งปรับตัว เพื่อยกระดับคุณภาพของผลิตภัณฑ์และบริการให้สามารถแข่งขันได้ เป็นประโยชน์กับประชาชน นักลงทุน

ข้อ ๒ การเจรจาทวิภาคีเพื่อจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ระหว่างกันครับ ระหว่างประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย นั้น เป็นการเพิ่มโอกาสให้กับธนาคารพาณิชย์จากทั้ง ๒ ประเทศได้ขยายธุรกิจระดับภูมิภาค ซึ่งจะช่วยสนับสนุนและขับเคลื่อนการค้าและการลงทุนในภูมิภาคอาเซียน (ASEAN) ให้เติบโตมากขึ้น ทั้งยังเป็นการเพิ่มโอกาสและความยืดหยุ่นให้แก่ธนาคารพาณิชย์ไทยที่ประกอบธุรกิจในประเทศมาเลเซียครับ หรือสนใจที่จะเข้าไปในประเทศมาเลเซียในอนาคตได้ด้วยทุนจดทะเบียนที่ไม่สูง และได้รับสิทธิประโยชน์ในการประกอบธุรกิจจากความตกลงนี้

ข้อ ๓ การอนุญาตให้สถาบันการเงินทั้งบริษัทจัดการลงทุน และธนาคารพาณิชย์เข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทยตามข้อผูกพันทั้ง ๒ สาขาข้างต้นนั้น กราบเรียนว่าไม่ได้เป็นการเปิดให้ผู้ประกอบธุรกิจรายใหม่จากต่างชาติเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทยได้โดยอัตโนมัติ แต่ยังคงต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบ หลักเกณฑ์ และการพิจารณาตามขั้นตอนของหน่วยงานกำกับดูแลที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ธนาคารแห่งประเทศไทยและกระทรวงการคลัง เป็นต้น

ข้อ ๔ ประเทศไทยจะได้รับประโยชน์จากพิธีสารฉบับนี้จากประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN) อื่น ๆ โดยผู้ประกอบการของประเทศไทยจะมีข้อจำกัดในการประกอบธุรกิจบริการทางการเงินที่ลดลงในสาขาบริการด้านการเงิน อาทิ ประเทศกัมพูชาเปิดให้ผู้ให้คำปรึกษาด้านการลงทุนและการให้บริการจัดการกองทุนสามารถให้บริการข้ามพรมแดนหรือจัดตั้งธุรกิจในการให้บริการในเขตแดนกัมพูชาได้ ซึ่งนับเป็นโอกาสของผู้ประกอบการ

ของประเทศไทย หรือการที่ประเทศเมียนมาร์เปิดให้ธนาคารพาณิชย์ต่างชาติเปิดสาขา
ในประเทศเมียนมาร์ได้ ซึ่งจะเปิดโอกาสให้ธนาคารพาณิชย์ไทยที่มีสำนักงานอยู่ในประเทศ
เมียนมาร์สามารถดำเนินการกิจการในรูปแบบสาขาได้

ท่านประธานรัฐสภา และท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติ ด้วยเหตุผลข้างต้น
พิธีสารฉบับนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องมือในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะ
การส่งเสริมการที่ประเทศไทยจะมีบทบาทนำในเศรษฐกิจของอาเซียน (ASEAN) โดยเป็นจุด
เชื่อมต่อที่สำคัญของภูมิภาค สอดรับกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
ที่มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ และขยาย
โอกาสทางการค้า การลงทุนในเวทีภูมิภาค โดยสาขาบริการด้านการเงินถือเป็นส่วนสำคัญ
ของการสนับสนุนภาคเศรษฐกิจอื่น ๆ ให้สามารถเจริญเติบโต และขยายกิจการเข้าสู่อาเซียน
(ASEAN) รวมถึงเชื่อมโยงต่อไปยังภูมิภาคอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป กระผมจึงหวังว่า
รัฐสภาจะพิจารณาให้ความเห็นชอบพิธีสารอนุวัติข้อผูกพันการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการเงิน
ฉบับที่ ๘ นี้ ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียน พร้อมด้วยตารางข้อผูกพัน
การเปิดเสรีการค้าบริการด้านการเงินของไทย ซึ่งเป็นภาคผนวกแนบท้าย ขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิก
ต่อไปเป็นการอภิปรายของท่านสมาชิกเพื่อแสดงความคิดเห็นหรือข้อซักถามเกี่ยวกับพิธีสาร
ฉบับนี้ ขณะนี้มีผู้ลงชื่อแสดงความประสงค์จะอภิปรายรวมทั้งสิ้น ๗ ท่าน เป็น ส.ส. ฝ่ายค้าน
๑ ท่าน ส.ส. ฝ่ายรัฐบาล ๔ ท่าน สมาชิกวุฒิสภา ๒ ท่าน ผมจะเริ่มต้นด้วย ส.ส. ฝ่ายรัฐบาล
๑ ท่านก่อนแล้วก็ตามด้วย ส.ส. ฝ่ายค้านแล้วก็สมาชิกวุฒิสภานะครับ -----

ก็จะเริ่มต้นด้วยท่านอิสระ เสรีวัฒนวุฒิ ส.ส. ฝ่ายรัฐบาล พรรคประชาธิปัตย์ แล้วก็ตามด้วยท่านจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ ส.ส. พรรคเพื่อไทย ตามด้วยท่าน อภิรดี ตันตราภรณ์ สมาชิกวุฒิสภา สำหรับท่านอิสระ เสรีวัฒนวุฒิ ได้ประสงค์จะขอเสนอภาพนิ่งจำนวน ๒ ภาพ เป็นภาพเกี่ยวกับพิธีสารการค้าการบริการด้านการเงินฉบับที่ ๘ เพื่อประกอบการอภิปราย ผมตรวจสอบแล้วเห็นสมควรอนุญาต เชิญท่านอิสระก่อนเลยนะครับ

นายอิสระ เสรีวัฒนวุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ครับกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายอิสระ เสรีวัฒนวุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา พิธีสารอนุวัติข้อผูกพันการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการเงินฉบับนี้เป็นฉบับที่ ๘ ซึ่งมีกรอบเวลาในการเจรจาตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ และได้ข้อยุติในปี ๒๕๖๑ จนนำไปสู่การลงนามโดยรัฐบาล รัฐมนตรีและผู้แทนรัฐบาลของประเทศอาเซียน (ASEAN) ทั้ง ๑๐ ประเทศที่จังหวัดเชียงรายเมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมา ผมให้ความสนใจกับพิธีสารตัวนี้เนื่องจากเป็นพิธีสารที่เกี่ยวข้องกับด้านการต่างประเทศและการเงินการคลังครับ ก่อนที่ผมจะลงไปในรายละเอียดจะขออนุญาตชี้แจงถึงรายละเอียดของคำศัพท์ที่ใช้ในพิธีสารฉบับนี้ เนื่องจากตัวต้นฉบับของพิธีสารเป็นพิธีสารภาคภาษาอังกฤษเมื่อมีการแปลมาก็อาจจะมีคำพูดที่แปลกหูไม่คุ้นหูไปบ้าง ตัวอย่างเช่นคำว่า การบริการในภาษาอังกฤษใช้คำว่า เซอร์วิสเชส (Services) ซึ่งหมายถึงตัวผลิตภัณฑ์ แต่ในเวลาเดียวกันภาษาอังกฤษของคำว่า เซอร์วิสเชส (Services) ก็หมายถึงกิจกรรมการจำหน่ายผลิตภัณฑ์นั้นซึ่งในภาษาไทยเมื่อแปลก็อาจจะเป็นคำที่แปลกหู เช่นคำว่า การค้าบริการ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เป็นการบัญญัติศัพท์เพื่อที่จะลดความคลุมเครือและให้เกิดความชัดเจนหรือในกรณีที่ต้องมีการตีความ ดังนั้นในการอภิปรายของผมก็จะขออนุญาตใช้คำ ๒ คำนี้เพื่อเห็นถึงความแตกต่างที่ชัดเจนครับ เพื่อที่จะให้เข้าใจได้ง่ายถึงเนื้อหาสาระของพิธีสารนี้ผมขออนุญาตแบ่งพิธีสารนี้ออกเป็น ๒ ส่วน ขออนุญาตโชว์แผนภาพนะครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นายอิสระ เสรีวัฒนวุฒิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ครึ่ง
ส่วนแรกก็คือส่วนที่เรียกว่าเป็นตัวพินิจสารหลัก ส่วนพินิจสารหลักนั้นประกอบด้วย
ส่วนที่เป็นส่วนอารัมภบทและข้อตกลง ๑๐ ข้อ ในส่วนที่ ๒ ซึ่งถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง
คือส่วนแนบท้ายซึ่งจะระบุถึงข้อตกลงจำเพาะที่ประเทศไทยจะต้องมีข้อผูกพันด้วย ในส่วนหลัก
ประกอบด้วยเนื้อหาสาระหลาย ๆ อย่างแต่ผมขมวดเป็นประเด็นสั้น ๆ เพื่อที่จะทำให้ที่ประชุม
แห่งนี้ได้เข้าใจง่าย ในส่วนพินิจสารหลักมีอยู่ ๒ ประเด็นใหญ่ ๆ ครับ

ประเด็นที่ ๑ นั่นก็คือเป็นการขยายความร่วมมือทางด้านการเงินการธนาคาร
เพื่อที่จะลดอุปสรรค ช่องว่างภายใต้หลักการที่จะเป็นการยกระดับการเปิดการค้าเสรีให้สูงกว่า
ที่ตกลงกันไว้ตามองค์การการค้าโลกหรือดับเบิลยูทีโอ (WTO) หลักสำคัญอันหนึ่งที่จะเกิดขึ้น
ในพินิจสารนี้นั่นก็คือหลักที่เรียกว่า โมสต์ เฟเวอร์ด เนชัน ทรีตเมนต์ (Most Favored Nation
Treatment) หรือเอ็มเอฟเอ็น (MFN) แปลไทยเป็นไทยก็คือเป็นหลักปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความ
อนุเคราะห์ยิ่ง ขยายความต่อไปก็คือหมายความว่าอย่างไร หมายความว่าตัวอย่างเช่น
ถ้าประเทศไทยไปให้สิทธิประโยชน์ที่สูงที่สุดกับใครคนใดคนหนึ่งจะต้องให้สิทธิประโยชน์ที่สูง
ที่สุดและที่ดีที่สุดนั้นให้กับประเทศสมาชิกอื่นในอาเซียน (ASEAN) ด้วย อันนี้คือประเด็นที่ ๑
ของตัวพินิจสารหลัก

ประเด็นที่ ๒ ก็เป็นการดำเนินการรวมตัวของภาคธนาคารภายใต้กรอบการ
รวมตัวของภาคธนาคารเอปียูเอฟ (ABIF) เนื้อหาสาระของกรอบนี้นั่นก็คือจะเปิดโอกาสให้
ประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN) ตั้งแต่ ๒ ประเทศขึ้นไปสามารถที่จะเจรจาตกลงกันได้
ณ เวลาใดก็ได้ นี่ก็คือตัวพินิจสารหลักทางด้านซ้ายมือ ในส่วนที่เป็นส่วนแนบท้ายที่ผมบอกว่าสำคัญ
เป็นอย่างยิ่งเพราะอะไร เพราะเป็นส่วนที่จะมีข้อผูกพันจำเพาะกับประเทศไทย แบ่งเป็น
๒ ประเด็นเช่นกันครับ

ประเด็นแรก ประเด็นที่มุ่งเน้นเกี่ยวกับธุรกิจหลักทรัพย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ธุรกิจด้านบริหารจัดการการลงทุนในส่วนนี้เป็นการเสนอ เป็นการตกลงให้แก้ไขข้อจำกัดที่ว่า
การที่จะมาลงทุนบริหารจัดการด้านการลงทุนในประเทศไทยจากเดิมจะต้องมีผู้ถือหุ้นไทย
ไม่น้อยกว่า ๕๐ ก็ไปอนุญาตให้ต่างชาติที่เป็นประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN) สามารถถือหุ้น

ได้ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ แต่เรื่องนี้ถามว่าจะเกิดผลกระทบกับประเทศไทยอะไรหรือไม่ครับ
ก็ไม่เกิดครับ เพราะว่าอะไร เพราะว่าป็นแนวปฏิบัติที่ประเทศไทยดำเนินการอยู่แล้ว ดังนั้น
แม้ว่าจะมีการบรรลุข้อตกลงนี้ก็ไม่มีความจำเป็นที่เราจะต้องแก้ไขกฎหมายในประเทศแต่อย่างใด
นี่คือส่วนที่ ๑

ส่วนที่ ๒ เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจธนาคาร เมื่อจะเข้าใจถึงธุรกิจธนาคาร ต้องเข้าใจว่ากรอบในการตกลงกันทั้งหมดกำลังตกลงกันเพื่อที่จะจัดตั้งสิ่งที่เรียกว่า ควอลิฟายด์ อาเซียน แบงก์ (Qualified ASEAN Banks) หรือว่าธนาคารที่ได้รับการยอมรับในมาตรฐานเดียวกันของอาเซียน (ASEAN) เป็นการเปิดเสรีด้านการธนาคาร ซึ่งในส่วนแนบท้ายนี้เป็น ข้อตกลงจำเพาะระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย ขออนุญาตอภิปรายที่เกี่ยวข้องกับ คิวเอบี (QABs) ให้ที่ประชุมแห่งนี้ทราบสักเล็กน้อยครับ เมื่อมีการเปิดเสรีด้านการธนาคาร ผลดีจะเกิดอะไรขึ้นมา แน่นนอนที่สุดก็จะทำให้ผู้ประกอบการมีโอกาสในการที่จะเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้นจากการที่มีผู้ให้บริการมากขึ้น และเมื่อมีผู้ให้บริการมากขึ้นก็จะนำไปสู่ต้นทุน การบริการที่ต่ำลง คุณภาพที่สูงขึ้น การระดมทุนไม่ใช่การระดมทุนในประเทศอีกต่อไป แต่จะเป็นการระดมทุนที่มาจากต่างประเทศด้วย และที่สำคัญสำหรับผู้ประกอบการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเอสเอ็มอี (SMEs) รายย่อยก็จะเกิดความอุ่นใจมากขึ้นถ้ามีธนาคารของไทยไปเปิด ในประเทศนั้นเวลาที่เขาไปลงทุนที่ประเทศนั้น ๆ อันนี้ก็เป็นข้อดี แต่จำนวนที่มากขึ้นก็มา พร้อมกับการแข่งขันที่สูงขึ้น ในมุมมองของการธนาคาร แน่นนอนที่สุดเมื่อมีผู้ประกอบการ ธนาคารมากขึ้นนะครับ ประกอบกับวันนี้เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การอยู่หนึ่งคือการถอยหลัง ในส่วนของผม ผมจึงเห็นว่าภาคการธนาคารของไทยจึงจะต้องเตรียมพร้อม ในการที่จะรับมือกับการพัฒนาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ๓ ด้าน ด้านที่ ๑ คือการพัฒนา ระบบบริหารความเสี่ยง เรื่องที่ ๒ ที่จะลืมไม่ได้นั่นก็คือการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลาย และตอบโจทย์ต่อผู้บริโภค และสุดท้ายสำคัญที่สุดคือการพัฒนาบุคลากรของตัวเองให้พร้อม และมีศักยภาพมากพอที่จะรองรับต่อการเปลี่ยนแปลง นี่คือการธนาคาร แต่เมื่อเปิดเสรีแล้ว การแข่งขันคงไม่ได้จบอยู่ที่การธนาคารนะครับ เมื่อมีผู้ให้บริการมากขึ้นการเข้าถึงแหล่งเงิน มากขึ้น แน่นนอนที่สุดทุกกิจการ ทุกภาคส่วน ทุกธุรกิจก็ย่อมจะเกิดการแข่งขันที่สูงขึ้นครับ เพราะอะไร เพราะว่าเขาเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น จากเดิมกิจการนี้มีผู้ประกอบการแค่ ๓ ราย ๕ ราย เมื่อเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้นกิจการนี้ก็อาจจะมีผู้ประกอบการมากขึ้น อันนี้เป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการในประเทศไทยทั้งหมดจะต้องเตรียมตัวและรับทราบถึงผลกระทบ ที่อาจเกิดตามมา เมื่อมาพูดถึงประเทศไทยกับประเทศมาเลเซียครับ ข้อตกลงนี้เป็นการตกลง

เพื่อที่จะให้ทั้งประเทศไทยและประเทศมาเลเซียต่างฝ่ายต่างสามารถที่จะมาเปิดธนาคารคิวเอบี (QABs) ได้ ๓ แห่ง ขออนุญาตโชว์แผนภาพได้ไหมครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นายอิสระ เสรีวัฒนวุฒิ (แบบบัญชีรายชื่อ) : ถามว่าตรงนี้จะกระทบอะไรกับประเทศไทยไหม ผมมองในภาพกว้างก่อนนะครับ ปัจจุบันจำนวนธนาคารในประเทศไทยทั้งหมดมีธนาคารที่เป็นของประเทศไทยจริง ๆ อยู่เพียงแค่ ๑ ใน ๓ หรือ ๓๓ เปอร์เซนต์ แต่ ๑ ใน ๓ ที่ว่านี้เป็นส่วนแบ่งตลาดทั้งสิ้นคือ ๗๓ เปอร์เซนต์ครับ ดังนั้นการจะมีธนาคารต่างประเทศเพิ่มขึ้นอีกสักเล็กน้อยคงไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญมากนักครับ ที่นี้มาดูที่ประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย ปัจจุบันนี้ที่ว่า ๓ : ๓ ประเทศมาเลเซียมาเปิดที่เราแล้ว ๒ แห่ง ก่อนที่จะมีพิธีสารข้อตกลงนี้ ในขณะที่ประเทศไทยไปเปิดที่มาเลเซียแล้ว ๑ แห่ง นั่นแปลว่าอะไร แปลว่าหลังจากวันนี้เมื่อบรรลุข้อตกลง เมื่อสภาแห่งนี้ให้สัตยาบันประเทศมาเลเซียจะมาเปิดที่ประเทศไทยได้เพิ่มอีกแค่แห่งเดียว ในขณะที่เราสามารถที่จะไปเปิดที่ประเทศมาเลเซียได้อีก ๒ แห่ง และส่วนหนึ่งของเงื่อนไขในพิธีสารนี้นั่นก็คือบอกไว้ว่าธนาคารประเทศมาเลเซียจะมาเปิดที่ประเทศไทยต้องมีทุนจดทะเบียน ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ในขณะที่ประเทศไทยที่จะไปเปิดที่ประเทศมาเลเซียใช้ทุนจดทะเบียน ๒,๔๐๐ ล้านบาท นี่ก็เป็นข้อได้เปรียบข้อดีของพิธีสารฉบับนี้ แต่เหรียญทุกอย่างก็มี ๒ ด้าน ในการธนาคารสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งคือขนาด เมื่อผมไปดูในรายละเอียดว่าธนาคารที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ๕ ลำดับแรกก็คือธนาคารของประเทศสิงคโปร์กับประเทศมาเลเซีย ลองไปดูให้ลึกลงไปธนาคารที่ใหญ่ที่สุดของประเทศมาเลเซียมีสินทรัพย์รวมกันมากกว่าธนาคารที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทยถึง ๒ เท่า วันนี้เรากำลังจะตกลงกับเพื่อนที่ตัวใหญ่กว่าเรามาก ๆ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่ทุกฝ่าย ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชนควรจะรับทราบถึงสิ่งที่จะตามมา และได้เตรียมความพร้อมไว้แน่นอนที่สุดครับหลังจากชั่งน้ำหนักแล้วผมเห็นว่าผลดีมีมากกว่าผลเสียแน่นอน แต่พิธีสารฉบับนี้ถ้าจะให้เปรียบก็คงเปรียบเหมือนฝน ถ้ามาในที่นาที่เตรียมสภาพที่นาไว้เตรียมเมล็ดพันธุ์ไว้อย่างดี ปรับปรุงสภาพมีการวางแผนไว้อย่างดีฝนนี้ก็จะสร้างความอุดมงามได้ ในเวลาเดียวกันฝนนี้เองถ้ามาในที่นาที่ยังเตรียมไม่พร้อม ที่ยังไม่มีวางแผนไว้อย่างดีฝนนี้ก็อาจจะทำลายล้างสร้างให้เกิดปัญหาที่ตามมาได้นับไม่ถ้วน ดังนั้นผมจึงอยากให้

บันทึกไว้ในสภาแห่งนี้ถึงผลดีและผลเสีย และผู้ประกอบการทุกภาคส่วนจะได้เตรียมพร้อมที่จะ
รับมือเพื่อที่จะให้เกิดการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN) อันเป็นเสาหลักสำคัญ
ในการที่จะก้าวสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN) อย่างสมบูรณ์ ขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญ
ท่านจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ และหลังจากนั้นเป็นท่านอภิรัตน์ ตันตราภรณ์ เชิญครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา จะขอเวลาของรัฐสภาแห่งนี้อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องของพิธีสารอนุวัติ
ข้อผูกพันการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการเงิน ฉบับที่ ๘ ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยการค้า
บริการของอาเซียน ซึ่งเสนอโดยคณะรัฐมนตรี ต้องเรียนอย่างนี้การเปิดเสรีทางการค้าทางการเงิน
ครั้งนี้มันก็เป็นความคืบหน้าดำเนินการต่อเนื่องมาตั้งแต่ฉบับที่ ๑-๗ ในช่วง ๑๐ กว่าปีที่ผ่านมา
ต้องกราบเรียนว่าโดยภาพรวมแล้วผมก็ให้ความเห็นชอบที่จะให้พิธีสารฉบับนี้ได้ผ่านสภาแล้ว
ก็ได้ไปปฏิบัติใช้ แต่อย่างไรก็ตามต้องอภิปรายในข้อห่วงใยและข้อกังวลบางประการที่จะต้อง
นำเสนอต่อท่านประธานผ่านมายังคณะรัฐมนตรีและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพราะว่าวันนี้ต้องเรียนอย่างนี้
พิธีสารฉบับนี้ก็ต่อเนื่องอย่างที่ได้เรียนมาตั้งแต่ฉบับที่ ๑-๗ ทุกอย่างที่จะเกิดขึ้นในฉบับที่ ๘
การเปิดเสรีด้านต่าง ๆ ทางด้านการเงิน การค้าบริการเราเห็นภาพมาตั้งแต่ ๑๐ กว่าปีที่แล้ว
ว่าสุดท้ายมันเป็นอย่างไร มันจะต้องก้าวมาถึงจุดใด วันนี้ก็ไม่ใช่สิ่งแปลกใหม่ แต่สถานการณ์
ภายในประเทศของเราเองนั้นต่างหากที่มีความเปลี่ยนแปลงไปครับ ต้องเรียนท่านประธานด้วย
ความเคารพว่าในอดีตที่ผ่านมาถ้ามองภาพไปเมื่อ ๑๐ กว่าปีที่แล้ว ประเทศไทยอยู่ในฐานะ
ผู้นำของอาเซียน (ASEAN) ทั้งเรื่องของภูมิศาสตร์ ทั้งเรื่องของการเงิน ทั้งเรื่องของการค้า
การลงทุน แต่ปัจจุบันเราอยู่รั้งท้าย ข้อได้เปรียบที่เราเคยมีในการเจรจาความในเรื่องต่าง ๆ
นั้นมันหดหายไป ต้องเรียนกับท่านประธานอย่างนี้ครับว่าวันนี้เรากำลังมีพิธีสารซึ่งวันนี้
โดยเฉพาะเรื่องของการธนาคารไปอยู่กับไทย-มาเลเซียเป็นหลัก เพราะประเทศอื่นการเจรจา
ความยังไม่แล้วเสร็จในเรื่องของการเจรจาทวิภาคี ต้องกราบเรียนอย่างนี้ครับ ท่านประธาน
ลองนึกสภาพว่าอย่างที่เราเพื่อนสมาชิกท่านอิสสระได้อภิปรายเมื่อสักครู่ ขนาดของแบงก์กิง
เซกเตอร์ (Banking sector) ของประเทศไทยกับของประเทศมาเลเซียมันคนละไซส์ (Size)
กันของเขาใหญ่กว่าเราเป็นเท่าตัว ลองนึกภาพต่อไปว่าในอนาคตจะต้องมีการเปิดเสรีทางการเงิน
และประเทศที่จะต้องเจรจาความทวิภาคีกลายเป็นประเทศสิงคโปร์ และประเทศไทยจะเอา
ความได้เปรียบใดเข้าไปต่อล้อต่อกรกับเขาในการเจรจาความต่าง ๆ วันนี้โดยเฉพาะภาคการธนาคาร

เป็นภาคซึ่งโดนดิสรัปต์ (Disrupt) มากที่สุด สาขา ๑ ท่านประธานครับ เราจะเอาความมั่นคงให้กับพี่น้องประชาชนที่ทำงานอยู่ในภาคการเงินการธนาคารเหล่านี้จากที่ไหน ในขณะเดียวกันสิ่งที่เกิดขึ้นในวันนี้นั้นธนาคารต่างประเทศเวลาเขาจะมาเปิดสาขา เขาจะมาทำธุรกรรมทางการเงิน มันไม่เหมือนสมัยก่อนที่จะต้องมาเปิดสาขา เปิดอาคารมีตึก มันไม่มีแล้ว เพราะจากสภาพการเงินการค้ำในปัจจุบันเขาส่งมาแต่ผลิตภัณฑ์ทางการเงินก็ได้แล้ว ในขณะที่ถ้าเกิดว่าภาคธุรกิจภาคการเงินของประเทศไทยไม่มีความพร้อมในการรองรับ ผมเกรงครับว่าสุดท้ายภาคการธนาคารของประเทศไทยจะเดือดร้อน ถึงแม้ว่าวันนี้สัดส่วนของธนาคารจำนวน ๓๐ กว่าธนาคารที่มาเปิดทำการในประเทศไทย มีของประเทศไทยประมาณ ๑๐ แต่เราครองสินทรัพย์ถึง ๗๐-๘๐ เปอร์เซ็นต์ อันนี้ถูกต้องนะครับ แต่การเงินมันไปเร็ว ถ้าไม่มีมาตรการที่ดีเพียงพอผมเป็นห่วงอนาคตอันใกล้นี้ ภาคการเงินการธนาคารของประเทศไทยจะเกิดปัญหาและมันจะเกิดปัญหากระทบกับภาคธุรกิจการค้าทั้งหมดในประเทศได้ นอกจากนั้นในพิธีสารครั้งนี้มันมี ๒ ส่วนเรื่องของข้อบทพิธีสารหรือที่เรียกว่าเป็น บิมส์เท็ก (BIMSTEC) กับในส่วนของการทำตารางการผูกพันการเปิดเสรีเอสไอซี (SOC) ต้องเรียนอย่างนี้ว่าในส่วนของการเปิดเสรีเรื่องของบริษัทจัดการการลงทุนหรือแอสเซต แมเนจเมนต์ (Asset management) นั้น วันนี้เรามีการปรับถึงแม้ว่าเรารู้ตัวล่วงหน้าว่ามันจะต้องมาถึงจุดนี้ก็ตามมีการปรับก็คือในอดีตจะต้องมีคนไทยถือหุ้น ๕๐ เปอร์เซ็นต์เป็นเวลาอย่างน้อย ๕ ปี ด้วยพิธีสารฉบับนี้จะมีการปรับเปลี่ยนนั่นก็คือการถือหุ้นนี้สามารถเป็นต่างประเทศ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ได้ อันนี้เราเข้าใจว่ามันเป็นจุดที่ต้องเป็นไป -----

แต่เรียนด้วยความเคารพมันไม่ใช่เปิดได้ทันที ไม่ใช่ว่าบริษัทต่างชาติจะมาเปิดได้โดยอัตโนมัติ
อยากเข้ามาก็เข้ามันก็ไม่ใช่ถึงขนาดนั้น เพราะว่าต้องผ่านกระบวนการ ไม่ว่าจะเป็น ก.ล.ต.
ไม่ว่าจะเป็นความเห็นชอบจากทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ผมเรียนอย่างนี้ครับ
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังผมไว้อใจครับ เพราะว่าท่านอยู่ในภาคการเงิน การธนาคาร
มาโดยตลอดชีวิตการทำงานของท่านครับ ท่านมีความเข้าใจในเรื่องของไฟแนนเชียล ทูลส์
(Financial tools) เรื่องของผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เรื่องของการปฏิบัติการกิจของภาคนี้อย่างแจ่มชัด
แต่วันหนึ่งเกิดเปลี่ยนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เกิดวันหนึ่งบอกท่านายกรัฐมนตรี
อยากควบคลังขึ้นมา ผมเรียนท่านประธานครับ ผมนอนไม่หลับ ผมไม่มั่นใจว่าท่านจะมีความรู้
ความเข้าใจเพียงพอในการกำกับดูแล แล้วก็ดูแลพี่น้องที่อยู่ในภาคการเงินของประเทศไทย
ได้อย่างสมบูรณ์จริงหรือไม่ เพราะฉะนั้นจุดอ่อนเหล่านี้มันก็ต้องเป็นสิ่งที่เราจะต้องไปพิจารณา
เพื่อหาทางอุดช่องโหว่รอยรั่ว

ประเด็นสุดท้าย ซึ่งเป็นประเด็นที่ต้องอภิปรายกับท่านประธานผ่านไปยัง
คณะรัฐมนตรีก็คือ ตัวควอลิฟายด์ อาเซียน แบงก์ (Qualified ASEAN Banks) หรือคิวเอบี
(QABs) ซึ่งเป็นการเจรจาวิภาคีกับประเทศมาเลเซียเพื่อให้ธนาคารสามารถเข้าไปปฏิบัติการกิจ
ไปทำธุรกรรมในต่างประเทศได้อย่างเสรีมากขึ้น ต้องเรียนอย่างนี้ครับ พอดูในรายละเอียด
แล้วมันก็เป็นสิ่งซึ่งมีความก้าวหน้า แต่ ณ วันนี้ต้องเรียนด้วยความเคารพว่ารัฐสภาแห่งนี้
กำลังใช้เวลาเพื่อเอื้อเอกชนบางรายหรือไม่ วันนี้ธนาคารไทยที่มีสาขามีการปฏิบัติการค้า
การขายอยู่ในประเทศมาเลเซียมีแค่ ๑ ธนาคาร ธนาคารอื่นยังไม่มีวีแววหรือยังไม่มีแสดง
เจตจำนง หรือแสดงความประสงค์ว่าอยากจะเข้าไปทำธุรกรรมที่นั่นอย่างสมบูรณ์ วันนี้สภา
เราใช้เวลาพิจารณาก็กลายเป็นว่าเราไปอนุมัติเพื่อที่จะให้ธนาคารนี้สามารถเข้าไปได้อย่าง
สะดวกขึ้น แต่ในขณะเดียวกันประเทศมาเลเซียวันนี้มีอยู่ ๒ ธนาคารในประเทศไทย เท่าที่
ผมทราบเขาเตรียมที่จะเข้ามาอีกหนึ่งตามข้อตกลง วันนี้เราต้องการที่จะให้ข้อสรุปในเรื่อง
ของการเปิดเสรีนี้ โดยเฉพาะเรื่องของการธนาคารไม่ให้ประเทศไทยเสียเปรียบ เพราะฉะนั้น
ต้องกราบเรียนผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการรอบคิวเอบี (QABs) ที่กำลังทำขึ้นนี้ไม่ใช่กรอบ
ซึ่งครอบคลุม วันนีเราเจรจาความกับประเทศมาเลเซียสำเร็จแล้ว ประเทศอินโดนีเซีย
ประเทศฟิลิปปินส์ และประเทศอื่น ๆ ที่ยังอยู่ในอาเซียน (ASEAN) ยังไม่มีข้อตกลงครับ

สุดท้ายกรอบนี้จะสามารถนำไปใช้กับประเทศอื่นที่อยู่ในอาเซียน (ASEAN) ได้จริงหรือไม่อย่างไร เพราะการตกลงแต่ละประเทศนั้นเป็นการตกลงในเรื่องของการทำความตกลงทวิภาคีข้อสรุปของแต่ละจุดของแต่ละประเทศนี้อาจจะมีความแตกต่างกัน เราอยากเห็นว่าการเข้าสู่การเปิดเสรีทางการเงิน การค้า การบริการของอาเซียน (ASEAN) จะเกิดประโยชน์กับประเทศไทยให้มากที่สุดครับ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านอภิตี ตันตราภรณ์ ครับ

นางอภิตี ตันตราภรณ์ สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางอภิตี ตันตราภรณ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะ ขอแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพิธีสารอนุวัติข้อผูกพันการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการเงิน ฉบับที่ ๘ ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียน ต่อที่ประชุมรัฐสภาดังนี้

คณะกรรมการการพาณิชย์และอุตสาหกรรม วุฒิสภา ได้ร่วมกันพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับพิธีสารดังกล่าว เราได้ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและได้เชิญผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาเข้าร่วมประชุม พิจารณาแล้วเรามีความเห็นว่าข้อบทพิธีสารฉบับนี้เป็นการเจรจาขยายความร่วมมือด้านการค้าบริการด้านการเงินระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN) โดยลดหรือยกเลิกข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าบริการด้านการเงิน ภายใต้กรอบอาเซียน (ASEAN) ให้มากกว่ากรอบองค์การการค้าโลก ซึ่งจะช่วยให้ภาคบริการของประเทศไทยมีการพัฒนาคุณภาพของสินค้าและบริการได้ดีขึ้น มีต้นทุนที่ต่ำลง และสามารถแข่งขันกับต่างชาติที่เข้ามาทำธุรกิจในประเทศไทย-----

อย่างไรก็ตามเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาของประเทศให้สูงสุด รัฐบาลอาจพิจารณาให้ความช่วยเหลือแก่ภาคบริการในอุตสาหกรรมบริการของไทย พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญในด้านเทคโนโลยีการเงิน เพื่อให้ธุรกิจบริการการเงินและประกันภัยของไทยมีการปรับตัวและรองรับกับบริการการเงินรูปแบบใหม่ เช่น อีเพย์เมนต์ (e-Payment) อีมันนี่ (e-Money) การกู้ยืม การขอสินเชื่อ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในยุคเศรษฐกิจใหม่ รวมถึงกลุ่มฟินเทค สตาร์ทอัพ (FinTech Startup) ซึ่งควรให้แรงจูงใจแก่กลุ่มนี้เพื่อให้สามารถพัฒนาเครื่องมือและรูปแบบการเงินรูปแบบใหม่เพื่อบริการ เข้าถึงและตรงตามความต้องการของผู้บริโภค เรียนท่านประธานการให้สัตยาบันความตกลงดังกล่าวจะเกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต่อผู้ประกอบการและเศรษฐกิจของประเทศเมื่อมีการบังคับใช้อย่างเต็มที่ เนื่องจากเป็นการลดข้อจำกัดในการประกอบธุรกิจบริการด้านการเงิน กระทรวงการคลังควรจะมีการประชาสัมพันธ์ทำงานร่วมกับภาคเอกชน เพื่อส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของสมาชิกอาเซียน (ASEAN) สู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN) โดยเร็ว ดิฉันได้พิจารณาอย่างรอบด้านแล้ว มีความเห็นว่าร่างพิธีสารอนุวัติข้อผูกพันการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการเงิน ฉบับที่ ๘ ภายใตกรอบความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียนที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้นำเสนอมีความเหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการและระบบเศรษฐกิจของประเทศ จึงเห็นควรให้การสนับสนุนให้ความเห็นชอบและให้สัตยาบันในพิธีสารดังกล่าว ขอขอบคุณค่ะ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ถัดไปเป็นท่านชาดา ไทยเศรษฐ์ ท่านยังไม่อยู่ในห้องประชุมนะครับ ผมขอเข้าไปท่านกรณ์ จาติกวณิช เลยครับ ท่านอยู่ไหมครับ ท่านชาดา ไทยเศรษฐ์ เข้ามาแล้วนะครับ ถ้าอย่างนั้นท่านชาดา ก่อนแล้วค่อยตามด้วยท่านกรณ์ จาติกวณิช แล้วผมจะเชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจง

นายชาดา ไทยเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ชาดา ไทยเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี พรรคภูมิใจไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา คือเรื่องการเปิดเสรีทางการค้า ฉบับที่ ๘ ผมเรียนด้วยความเคารพว่า ผมมีความเป็นห่วง ในความเห็นด้วยนั้นเห็นด้วยอยู่แล้ว แล้วโลกต้องมาถึงวันนี้แน่นอนครับ สิ่งที่สำคัญในกรณีของแบงก์ผมไม่ค่อยเป็นห่วง เพราะแบงก์มีเงื่อนไขในเรื่องของทุนจดทะเบียน ซึ่งก็เป็นตัวหลักประกันหนึ่งให้กับทุนจดทะเบียนกับธนาคารของประเทศไทย แต่สิ่งที่สำคัญ

ผมกำลังจะถามว่าแล้วในกรณีบริษัททั่วไปซึ่งจดทะเบียนหุ้นส่วน ๑๐๐ เปอร์เซนต์ เกิดขึ้นมา
ประมาณงานระดับเล็กในประเทศ ไม่ว่าจะจากส่วนราชการ หรือทั่วไปของนักลงทุนทั่วไป แล้วถ้า
เกิดว่ารายย่อยของไทยก็จะลำบาก สิ่งที่ผมอยากจะฝากก็คือว่าทางกระทรวงการคลังก็ต้องตั้ง
เงื่อนไขว่าถ้าเป็นต่างชาติ ๑๐๐ เปอร์เซนต์จะต้องมีทุนจดทะเบียนให้มากขึ้น ถ้าไม่อย่างนั้น
ผู้ประกอบการไทยก็จะถูกแย่งตลาด อันนี้มันก็เป็นเทคนิคที่เราจะต้องช่วยผู้ประกอบการไทย
ในประเทศ ก็ฝากท่านรัฐมนตรีผ่านท่านประธานรัฐสภาว่าเราควรต้องมีเงื่อนไขบางส่วนเพื่อเป็น
การช่วยเหลือผู้ประกอบการ เป็นการช่วยทางเทคนิค ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วเขาจดทะเบียน
๑๐๐ เปอร์เซนต์ เกิดเขามีปัญหาเขาก็ทิ้งได้ถ้าทุนจดทะเบียนเขาไม่มาก เราไปมีเฉพาะเรื่อง
ของการลงทุนในด้านแบงก์ แต่การลงทุนในการรับเหมาหรือกิจการทั่วไปของคนชั้นกลางของ
ผู้ประกอบการไทยจะกลายเป็นขาดการดูแลจากรัฐ ก็ฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ด้วยความเคารพครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านกรณ จาติกวณิช และหลังจากนั้นจะเชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจง

นายกรณ จาติกวณิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม กรณ จาติกวณิช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นเลยขอพูดตามตรงเลยว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ดีแล้วก็สนับสนุนทุก ๆ มาตรการที่จะทำให้มีการแข่งขันในธุรกิจการนำเสนอการบริการทางการเงินให้กับพี่น้องประชาชนคนไทยมากยิ่งขึ้น

ประเด็นปัญหาที่อยากจะนำเสนอผ่านท่านประธานสภาไปสู่ท่านรัฐมนตรีก็คือ พิสัยฉบับนี้เราคงหวังผลในการที่จะไปกระตุ้นทำให้มีการแข่งขันเพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชนผู้ใช้บริการคนไทยได้ไม่มากนัก มันมีข้อจำกัดคืออันดับแรกแน่นอนที่สุดมันเป็นข้อจำกัดเพราะว่าเป็นการลงนามระหว่าง ๒ ประเทศเท่านั้น ซึ่งธนาคารมาเลเซียพูดตามจริงก็คืออยู่ที่นี้อยู่แล้วโดยที่มีอยู่ ๒ ธนาคาร คือธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด กับเมย์แบงก์ ประกอบธุรกิจแล้วก็ให้บริการทางการเงินให้กับผู้ใช้บริการที่เป็นคนไทยอยู่แล้ว การที่มีการลงนามในพิสัย ฉบับที่ ๘ ฉบับนี้ก็คงไม่ได้เพิ่มการแข่งขันจากประเทศมาเลเซียที่จะส่งผลกระทบต่อประโยชน์ในส่วนของพี่น้องประชาชนคนไทยมากนัก เช่นเดียวกันมองในมุมกลับธนาคารของประเทศไทยเองก็ไม่ได้แสดงเจตจำนงที่ชัดเจนที่อยากจะไปเปิดธนาคารที่ประเทศมาเลเซีย เนื่องจากก็ไม่ได้มองว่ามีโอกาสในการทำธุรกิจหรือทำกำไรมากนัก สิ่งที่เราได้เห็นในช่วงไม่นานนี้ที่ผ่านมาคือในส่วนของธนาคารไทยที่ได้ตัดสินใจไปขยายฐานการทำธุรกิจในประเทศอาเซียน (ASEAN) ประเทศอื่น ล่าสุดก็มีธนาคารชั้นนำของประเทศไทยธนาคารหนึ่งไปซื้อกิจการธนาคารที่ประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งก็สะท้อนให้เห็นว่าในแง่ของโอกาสธนาคารไทยเองมองว่าโอกาสอาจจะอยู่ที่อื่นนอกเหนือจากทางประเทศมาเลเซียซึ่งก็ไม่ได้เป็นอะไร แต่ประเด็นที่น่าคิดก็คือที่ยังไม่ได้มีการลงนามในพิสัยกับประเทศนั้นธนาคารไทยที่มีเจตจำนงจะไปทำธุรกิจในประเทศนั้นก็สามารถที่จะไปทำได้ แต่เป็นการไปทำในรูปแบบของการซื้อกิจการ กรณีนี้ธนาคารกรุงเทพ จำกัด ขออนุญาตเอ่ยนามครับ ก็เป็นที่ทราบกันดีในที่สาธารณะอยู่แล้ว ได้ใช้เงินจำนวนหนึ่งประมาณ ๙๐,๐๐๐ ล้านบาทในการที่จะซื้อกิจการของธนาคารที่ประเทศอินโดนีเซียธนาคารหนึ่ง ชื่อพีที เพอร์มาตา ซึ่งเมื่อเราลองวิเคราะห์ไปดูว่าด้วยสาเหตุใดทางกรุงเทพมหานครถึงได้สนใจที่จะซื้อธนาคารที่ประเทศอินโดนีเซีย

ก็คงเป็นเพราะเขามองว่าโอกาสในทางธุรกิจยังดี สัดส่วนประชากรจากอินโดนีเซียที่มีบัญชีธนาคารยังน้อยกว่าประเทศไทยเรามาก นอกจากนั้นส่วนต่างระหว่างเงินกู้ ดอกเบี้ยเงินกู้กับ ดอกเบี้ยเงินฝากที่ประเทศอินโดนีเซียก็ยังกว้างกว่าของประเทศไทยด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้น ก็จึงมีการตัดสินใจที่จะเข้าไปซื้อ

ประเด็นที่สำคัญก็คือถ้าสมมุติว่ามีพิธีสารลักษณะนี้กับประเทศอินโดนีเซีย โอกาสของธนาคารกรุงเทพ จำกัด ที่เป็นทางเลือกนอกเหนือจากการเข้าไปซื้อกิจการธนาคารเอเซีย ก็คืออาจจะเป็นการเปิดสาขาของตนเอง ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ยากที่จะเริ่มจากการเปิดสาขาที่ละ ๑ สาขา ๒ สาขา ในการที่จะแข่งขันกับธนาคารที่เขาประกอบกิจการอยู่แล้วเพราะฉะนั้น ทางเลือกที่เป็นไปได้ก็คือทางเลือกที่เขาได้เลือกเดินอยู่แล้วโดยไม่ต้องมีพิธีสาร ก็คือการซื้อ กิจการ นอกจากนั้นประเด็นปัญหาที่ตามมาที่ผมบอกว่าการลงนามในสัญญาฉบับนี้จะไม่ได มีผลต่อการเพิ่มระดับการแข่งขันในประเทศไทยมากเท่าที่ควร ก็เป็นประเด็นที่ท่านรัฐมนตรี ได้นำเรียนกับเราเมื่อสักครู่ว่าเงื่อนไขการเข้ามาของธนาคารต่างประเทศก็ยังอยู่ที่นโยบาย ของฝ่ายกำกับดูแลอยู่ดี พุดง่าย ๆ ก็คือจะออกใบอนุญาตให้เขาหรือไม่ ซึ่งในส่วนตรงนี้ ผมคิดว่ามันเป็นประเด็นคำถามสำคัญว่าเราควรที่จะเข้าสู่ยุคที่ควรจะมีการเปิดให้ผู้ให้บริการ สามารถที่จะขอใบอนุญาตได้ง่ายกว่าในยุคสมัยปัจจุบันหรือไม่ เพราะที่ผ่านมาก็ต้องเรียนว่า มีการปกป้องดูแลคุ้มครองผู้ประกอบการเดิมพอสมควร การขอใบอนุญาตธนาคารพาณิชย์ เป็นสิ่งที่ทำไม่ได้ ถ้าจะเข้ามาต้องการที่จะทำธุรกิจนี้ก็ต้องมาซื้อธนาคารที่มีอยู่แล้วเท่านั้น

เพราะฉะนั้นนโยบายที่จะมีผลต่อการเพิ่มการแข่งขันที่แท้จริงน่าจะอยู่ที่นโยบายการเปิดเสรีให้ผู้ที่ ณ ปัจจุบันไม่มีใบอนุญาตสามารถที่จะขอใบอนุญาตได้ ส่วนประเด็นที่สำคัญที่สุดที่ผมอยากจะฝากไว้ในวันนี้ก็คือการแข่งขันที่จะเพิ่มขึ้นในยุคสมัยปัจจุบันมันไม่ได้เป็นการแข่งขันระหว่างธนาคารแข่งกับธนาคาร เพราะฉะนั้นการที่เราจะมีการเจรจาในการที่จะเปิดโอกาสให้กับธนาคารในประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาทำธุรกิจในประเทศเรามากขึ้น สุดท้ายแล้วเรากำลังพูดถึงประเด็น เรากำลังใช้เวลาแม้แต่ในสภานี้ในการพิจารณาการลงนามระหว่างประเทศมาเลเซียกับประเทศไทยในวันนี้ก็ค่อนข้างไม่ได้ประโยชน์เท่าที่ควร เพราะการแข่งขันในการให้บริการทางการเงินในยุคสมัยปัจจุบันมันเป็นการแข่งขันระหว่างธนาคารกับผู้ประกอบการที่เขาเรียกว่านอนแบงก์ (Non bank) ก็คือผู้ประกอบการที่ไม่ได้เป็นธนาคาร หรือว่าในโลกทางการเงินในยุคสมัยปัจจุบันเริ่มเรียกกันว่าโซเชียล แบงก์กิง (Social banking) โซเชียล แบงก์ (Social bank) ก็เหมือนกันโซเชียล มีเดีย (Social media) โซเชียล มีเดีย (Social media) เคยได้เปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมการสื่อสารมาแล้ว โซเชียล แบงก์กิง (Social banking) ก็มีแนวโน้มโอกาสที่จะเปลี่ยนแปลงการแข่งขันในธุรกิจธนาคารเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นประเด็นที่สำคัญที่สุดที่เราควรที่จะใช้เวลาทั้งในส่วนของการพิจารณาในเชิงนโยบาย ซึ่งผมทราบว่าที่กระทรวงการคลังให้ความสำคัญกับเรื่องนี้อยู่แล้วและเราควรที่จะยกระดับการพิจารณาเรื่องนี้ในระดับอาเซียน (ASEAN) ด้วย เพราะในหลาย ๆ เรื่องเราอาจจะไม่สามารถที่จะแข่งขันด้วยตัวเองได้กับผุ้ที่กำลังกันกับกลุ่มประเทศอาเซียน (ASEAN) ด้วยกันอาจจะเป็นไปได้ แข่งขันกับใครครับ ผู้ที่มีแนวโน้มที่จะเข้ามาให้บริการทางการเงินในอนาคตไม่ใช่ธนาคารที่ ๓ จากมาเลเซียหรือที่ ๒ จากมาเลเซียครับ มันคือบริษัทเทคโนโลยีขนาดใหญ่วันนี้อาจจะเป็นแกร็บ (Grab) อาจจะเป็นกูเกิล (Google) อาจจะเป็นอะเมซอน (Amazon) ซึ่งข้อได้เปรียบของผู้ประกอบการเหล่านี้ที่เป็นบริษัทเทคโนโลยีขนาดใหญ่ก็เป็นที่เราทราบกันดี ข้อได้เปรียบของเขาก็คือข้อมูลก็คือเดต้า (Data) ด้วยข้อมูลเขาสามารถที่จะวิเคราะห์วิจัยความต้องการ ประเมินความเสี่ยงของผู้ที่ประสงค์จะกู้ยืมเงินได้แม่นยำแล้วละเอียดถี่ถ้วนมากกว่าธนาคารพาณิชย์ทั่วไปครับ เพราะฉะนั้นในอนาคตและในหลาย ๆ ประเทศก็คือ ณ ปัจจุบันผู้ให้บริการหลักทางการเงินไม่ใช่ธนาคารแต่เป็นบริษัทเทคโนโลยีขนาดใหญ่ ดังนั้นสิ่งที่เราควรจะต้องเห็นควรจะต้องมีการถกเถียงกันในสภาแห่งนี้ก็คือประเทศไทยจะรองรับอย่างไร ประเทศไทยเราจะเตรียมตัว

ต่อการแข่งขันหรือรูปแบบการแข่งขันที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างไร ที่สำคัญที่สุดก็คือเรื่องของ
ตัวอินฟราสตรักเจอร์ (Infrastructure) ซึ่งตรงนี้ผมขออนุญาตที่จะผ่านท่านประธานชมเชย
รัฐบาลในช่วงที่ผ่านมาที่ขับเคลื่อนให้มีการพัฒนาเรื่องของการยืนยันตนเองในระบบอิเล็กทรอนิกส์
หรือที่เรียกกันในประเทศไทยว่าเอ็นดีไอ (NDI) เนชันนัล ดิจิทัล ไอดี (National Digital
Identity) ในส่วนของตรงนี้จะป็นกุญแจเข้าสู่การให้บริการทางการเงินในระบบเทคโนโลยี
ดิจิทัลที่จะทำให้ประเทศไทยเราหรือประชาชนคนไทยได้ประโยชน์ ผมสามารถที่จะเรียนรู้จาก
บางประเทศที่พัฒนาไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็นประเทศเอสโตเนียหรือประเทศสวีเดน ตัวเปลี่ยนแปลง
โครงสร้างเศรษฐกิจ ตัวเปลี่ยนแปลงวิธีการใช้บริการและให้บริการทางการเงินที่สำคัญ
ก็คือตัวดิจิทัล ไอดี (Digital ID) ของทั้ง ๒ ประเทศ เพราะฉะนั้นประเด็นที่ท้าทายรัฐบาล
ณ ปัจจุบันก็คือเมื่อวันนี้เรามีเอ็นดีไอ (NDI) ของเราเองแล้วกำลังเริ่มประยุกต์ใช้ ณ วันนี้
เราจะสามารถขยายผลให้คนไทยทุกคนมีตัวดิจิทัล ไอดี (DID) ของตนเองได้โดยเร็วได้อย่างไร
เราจะสามารถเชื่อมโยงตัวดิจิทัล ไอดี (Digital ID) ของประชาชนคนไทยสู่การเข้าถึงการบริการ
ในระบบรัฐเองให้ทั่วถึงได้อย่างไร เพื่อที่จะลดต้นทุนค่าใช้จ่ายและเพื่อที่จะเปิดพื้นที่ให้กับ
ผู้ให้บริการสามารถที่จะเข้ามาให้บริการที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นประเด็นนี้
จึงเป็นประเด็นที่ท้าทาย แล้วที่ท้าทายที่สุดอีกเรื่องหนึ่งจากการที่ในอนาคตการแข่งขัน
ในภาคการเงินจะไม่ได้เป็นการแข่งขันกันระหว่างสถาบันการเงินแต่จะเป็นการแข่งขันระหว่าง
สถาบันการเงินที่มีอยู่แล้วกับบริษัทเทคโนโลยีขนาดใหญ่ก็คือความเป็นอริปไตย การรักษา
อริปไตยของประเทศ ซึ่งประเด็นนี้ท้าทายมาก ท่านประธานคงจินตนาการได้ว่า ณ ปัจจุบัน
บริษัทเทคโนโลยีขนาดใหญ่ไม่มีบริษัทไทยเลยโดยส่วนใหญ่พวกเราที่ส่งดาต้า (Data) ให้กับเขา
ทุกวิทุกวินาทีเกือบจะทุกวินาทีก็ให้กับบริษัทเทคโนโลยีที่เป็นของต่างชาติทั้งสิ้น -----

ผู้สะสมดาต้า (Data) ผู้ที่มีศักยภาพในการนำดาต้า (Data) นั้นมาแปรเป็นบริการทางการเงินให้กับคนไทยในอนาคตคือบริษัทยักษ์ใหญ่ข้ามชาติทั้งสิ้น เมื่อถึงวันนั้นไม่ต้องพูดถึงนะครับว่าธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินของไทยจะอยู่ได้อย่างไร แต่เราต้องมองว่าการกำกับดูแล การควบคุม การกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจและการเงินของประเทศเราจะดำเนินการอย่างไร ในเมื่อผู้ให้บริการไม่ได้เป็นผู้ที่อยู่ใต้การควบคุมของเราในวันนี้ครับ เพราะฉะนั้นประเด็นเหล่านี้ผมถึงมองว่าเป็นประเด็นที่สำคัญนะครับ ก็ไม่ได้อยากที่จะลดทอนผลงานของทางรัฐบาลในการที่จะดำเนินการไปสู่การลงนามในพิธีสารฉบับที่ ๘ ฉบับนี้นะครับ แต่อยากที่จะถือโอกาสนี้ในการที่จะย้ำประเด็นที่สำคัญกว่าที่เราควรจะต้องใช้เวลาในการพิจารณาเรื่องอะไร เพื่อที่จะเปิดโอกาสให้กับพี่น้องคนไทยในอนาคต และในขณะเดียวกันป้องกันอิทธิพลของประเทศของเราครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ก่อนที่ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจง พอดีมีสมาชิกขออภิปรายก่อนนะครับ เดี่ยวจบท่านนี้แล้วท่านรัฐมนตรีค่อยชี้แจงตอบคำถาม ท่านสันติ กิระนันท์ พรหมพลังประชารัฐ เชิญครับ

นายสันติ กิระนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม สันติ กิระนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรหมพลังประชารัฐ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ วันนี้ฟังท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านอภิปรายเกี่ยวกับพิธีสารอนุวัติข้อผูกพันการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการเงิน ฉบับที่ ๘ ภายใต้อกรอบความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียน วันนี้เรากำลังพูดถึงภาคการเงิน เรายังไม่ได้พูดถึงภาคธุรกิจจริง กราบเรียนว่าภาคธุรกิจจริงนั้นเป็นสิ่งสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ในขณะที่ภาคการเงินนั้นเป็นเสมือนเส้นโลหิตใหญ่ถ้าเผื่อขาดเลือดในเส้นเลือดแล้วภาคธุรกิจจริงก็คงจะไปได้ลำบากยากเย็นทีเดียวครับ เรากำลังพูดถึงกรอบของอาเซียน (ASEAN) เพราะว่าเราต้องพูดถึงประชากรของอาเซียน (ASEAN) ประมาณ ๖๐๐ ล้านคน มากกว่าที่จะพูดถึงเพียงแค่ประชากรในประเทศไทย ๖๗ ล้านคน ขนาดของตลาดของอาเซียน (ASEAN) นั้นเป็นที่จับตามองของคนทั่วโลก ดังนั้นแนวคิดในการร่วมมือร่วมมือกันที่เราเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN) ปีสองปีแล้วเรียกว่าพึงพาทรัพยากรของภูมิภาคอาเซียน (ASEAN) เพื่อคนอาเซียน (ASEAN) ด้วยกัน

พิธีสารฉบับนี้ความจริงแล้วในความเห็นของผมซึ่งได้ทำงานอยู่ในภาคการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคตลาดทุนมายาวนานประมาณสัก ๒๐ ปี ต้องกราบเรียนว่าพิธีสารฉบับนี้อาจจะมาซ้ำไปสักหน่อยหนึ่ง ผมอาจจะขออนุญาตยกตัวอย่างเอกสารที่วันนี้ได้รับ ขออนุญาตแสดงนะครับ หน้า ๖ ซึ่งเป็นบทวิเคราะห์นั้นก็ยังเป็นการวิเคราะห์ที่ล้ำสมัยเกินไปแล้ว เพราะยังพูดถึงเรื่องของการเชื่อมโยงตลาดหลักทรัพย์ระหว่างประเทศไทย ประเทศสิงคโปร์ ประเทศมาเลเซีย เรียกว่าอาเซียน ลิงก์เกจ (ASEAN Linkage) นั้นเป็นสมัยตั้งแต่ผมทำงานอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อาเซียน ลิงก์เกจ (ASEAN Linkage) นั้นยกเลิกไปนานแล้วครับ เพราะว่าไม่คุ้มในการลงทุนนะครับ ซึ่งในการไม่คุ้มในการลงทุนต้องกราบเรียนว่าวันนี้มันเป็นข้อบ่งชี้ชัดเจนอันหนึ่งที่สนับสนุนการอธิบายของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ขออนุญาตเอ่ยนาม คุณกรณ์นะครับ วันนี้ภาคการเงินนั้นเรื่องของเรามีขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษ ฟิสิเคิล 프리เซนซ์ (Physical presence) หรือว่าต้องไปตั้งสาขาอยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่งนั้นอาจจะล้ำสมัยไปแล้ว เนื่องจากทุกวันนี้ในการทำธุรกรรมทางการเงินนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นก็คือฟินเทค (FinTech) ซึ่งเป็นคู่แข่งสำคัญของภาคการเงินทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นภาคธนาคารพาณิชย์หรือว่าจะไม่ใช่ธนาคารพาณิชย์ก็ตาม -----

ดังนั้นผมขออนุญาตสนับสนุนแนวคิดของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ขออนุญาตเอ่ยนามอีกครั้ง
คุณกรณ์ว่าวันนี้ควรจะใส่ความพยายามไปในการพิจารณาหรือว่าพูดถึงการพัฒนาทางด้านนี้
ให้มากขึ้น อย่างไรก็ตามก็ดีครับท่านประธาน พิธีสารฉบับนี้เมื่อสักครู่นี้ผมกราบเรียนว่าอาจจะมา
เข้าไปเนื่องจากพิธีสารฉบับนี้วันนี้ที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือว่าจะต้องมาให้สัตยาบันกันกำลัง
พูดถึง ๒ เซกเตอร์ (Sector) ที่ปรากฏอยู่ในวันนี้ก็คือเซกเตอร์ (Sector) หนึ่งที่เป็นเรื่องตลาดทุน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มย่อยที่เป็นเรื่องบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ที่จริงแล้วบริษัทหลักทรัพย์
จัดการกองทุนต่างชาติสามารถมาถือหุ้นร้อยเปอร์เซ็นต์ได้แม้แต่ยังไม่มีพิธีสารฉบับนี้ก็ตาม
ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ ดังนั้นการที่รับพิธีสารฉบับนี้ซึ่งต้องรับ ไม่อย่างนั้นแล้วกำลังเกิดเหตุการณ์
ที่เราเปิดประตูให้ต่างชาติเข้ามาถือหุ้นในบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนในประเทศไทยได้
ร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่เราเองครับที่อาจจะยังไม่สามารถเปิดประตูออกไปที่ประเทศเพื่อนบ้าน
อีก ๙ ประเทศได้เต็มที่ในอาเซียน (ASEAN) นั่นมีทั้งอาเซียน (ASEAN) ตอนบนและอาเซียน
(ASEAN) ตอนล่าง ซึ่งต้องยอมรับว่าอาเซียน (ASEAN) ตอนบน อย่างเช่น ประเทศเมียนมาร์
ประเทศลาว ประเทศเขมร ประเทศเวียดนามระดับการพัฒนาในภาคการเงินนั้นอาจจะยัง
ไม่ได้ทัดเทียมประเทศไทย ในขณะที่อาเซียน (ASEAN) ตอนล่างไล่ลงไปตั้งแต่ประเทศมาเลเซีย
ประเทศสิงคโปร์ ประเทศอินโดนีเซีย แล้วอาจจะบวกประเทศบรูไนดารุสซาลามเข้าไป
อีกประเทศหนึ่ง ระดับของการพัฒนาในภาคการเงินนั้นก็มิตั้งที่ทัดเทียมประเทศไทยและ
มีทั้งที่รู้दन้ากว่าประเทศไทย แต่ที่รู้दन้ากว่าประเทศไทยก็คงจะไม่ใช่เพราะประเทศเขาเอง
แต่เนื่องจากเขาเป็นประเทศที่เปิดรับวัฒนธรรมของโลกนี้อย่างกว้างขวาง อย่างเช่นประเทศ
สิงคโปร์เป็นต้น ดังนั้นการที่เราเห็นอาเซียน (ASEAN) เป็น ๒ ท่อนคือท่อนบนกับท่อนล่างนั้น
โอกาสที่จะเกิดขึ้นจากพิธีสารฉบับนี้ไม่เพียงแค่ว่าเราเปิดประตูรับเขาเข้าบ้านเพื่อมีการ
ถ่ายทอดเทคโนโลยีเท่านั้น แต่ยังเป็นโอกาสที่เราจะเปิดประตูจากบ้านของเราออกไปสู่
ประเทศเพื่อนบ้านเพื่อประโยชน์ในการลงทุนแล้วก็ขยายขอบเขตของการทำธุรกิจ ซึ่งแน่นอน
นักธุรกิจทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในภาคธุรกิจจริงหรือในภาคการเงินนั้นการกระจายการดำเนินงาน
ในธุรกิจที่ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษอีกครั้งนะครับที่เรียกว่าเป็นการทำไดเวอร์ซิฟิเคชัน
(Diversification) เป็นสิ่งจำเป็นนะครับ เพราะทำให้ต้นทุนต่อการให้บริการต่อหน่วยลดต่ำลง

ประสิทธิภาพเป็นสิ่งที่ต้องสร้างขึ้นเพื่อให้เกิดความสามารถในการแข่งขัน ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติบางท่านก็อาจจะให้ข้อสังเกตไว้ ซึ่งก็เป็นข้อสังเกตเดียวกันที่ผมอยากจะให้ข้อสังเกต เป็นความกังวลใจเช่นเดียวกันว่าจำเป็นที่จะต้องดูแลผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งรายที่ยังไม่ได้ใหญ่โตมากนัก อันนั้นต้องกราบเรียนว่าเรามีผู้กำกับดูแลทั้งใน ๒ เชกเตอร์ (Sector) อย่างเช่นธนาคารแห่งประเทศไทยดูแลแบงก์กิง เชกเตอร์ (Banking sector) ก็คือ ธุรกิจธนาคารพาณิชย์ เรามีสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ดูแลการประกอบธุรกิจในตลาดทุน เรามี คปภ. สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม การประกอบธุรกิจประกันภัยที่ดูแลในธุรกิจประกันภัยทั้งประกันวินาศภัยและประกันชีวิต ดังนั้นแล้วการที่มีผู้กำกับดูแลและเป็นผู้กำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพอยู่พอสมควรแล้วอันนั้น อาจจะหลักประกันอันหนึ่งที่ทำให้เกิดความมั่นใจว่าใครก็ตามที่จะมาประกอบธุรกิจ ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเงินในประเทศไทยนั้นจะต้องเป็นไปตามหลักที่เรียกว่าฟิต แอนด์ พรอปเพอร์ (Fit and Proper) ก็คือจะต้องได้มาตรฐานของการดำเนินธุรกิจอย่างน้อยที่สุด ของประเทศไทยซึ่งวันนี้หลายเชกเตอร์ (Sector) หลายศัพท์เชกเตอร์ (Sector) นั้นมีระดับ มาตรฐานไม่แตกต่างกับระดับสากลแล้วก็จะเป็นการป้องกันความปลอดภัยว่าผู้ที่ให้บริการ ในประเทศนั้นอาจจะไม่ต้องกังวลใจมากนัก ในขณะที่เดียวกันการเปิดประตูออกไปสู่ต่างประเทศ ก็จะเป็นการขยายโอกาสให้กับผู้ทำธุรกิจในประเทศไทยได้ออกไปขยายธุรกิจในต่างประเทศ อย่างเช่นสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กรุณาอภิปรายไปแล้วเมื่อสัก ๒-๓ สัปดาห์ที่ผ่านมา ธนาคาร แห่งใหญ่แห่งหนึ่งของประเทศไทยที่มีขนาดใหญ่มากก็คือธนาคารกรุงเทพได้ออกไปซื้อธุรกิจ ของธนาคารอินโดนีเซียก็คือธนาคารเพอร์มาตาทั้งหมดคงจะจ่ายเงินรอบแรกไปประมาณ ๘.๑ หมื่นล้านบาท ซึ่งธนาคารเพอร์มาตานั้นมีไซส์ (Size) หรือมีขนาดใกล้เคียง ใกล้เคียงกับธนาคารทีเอสไค ในประเทศไทย แต่นั่นก็คือแสดงให้เห็นชัดเจนนะครับว่าวันนี้โลกการเงินนั้นไร้พรมแดน ฉะนั้นแล้วการทำพิธีสารฉบับนี้แม้ว่าจะเข้าไปก็ยิ่งดีกว่าที่จะไม่มา -----

อย่างไรก็ดีครับ เราคงไม่ได้พูดถึงข้อดีทั้งหมดเท่านั้นในการที่จะต้องให้สถาบันรับพิจารณานี้ คงจะต้องพูดถึงความกังวลใจซึ่งผมจะไม่กล่าวซ้ำว่าความกังวลใจนั้นธุรกิจการเงินกำลังแข่งกับฟินเทค (FinTech) แต่ความกังวลใจที่มากกว่านั้นเพิ่มขึ้นไปอีกสักชนิดหนึ่งคือนอกเหนือจากการแข่งกับฟินเทค (FinTech) แล้วนะครับ ไซเบอร์ ซีเคียวริตี้ (Cyber security) และอาชญากรรมทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นสิ่งที่ต้องกังวลใจ บวกมากับอีกเรื่องหนึ่งก็คือการฟอกเงิน ที่เรียกว่า มัณนิ ลอนเดอร์ริง (Money laundering) เมื่อมีธุรกรรมทางการเงินที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ไม่มีพรมแดนว่าบางประเทศ การแข่งขันนั้นเริ่มที่จะเป็นระดับภูมิภาค สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่ผมพูดมาสัก ๒-๓ เรื่องไต่ย้อนหลังกลับขึ้นไปก็คือการฟอกเงิน อาชญากรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ แล้วก็เรื่องไซเบอร์ ซีเคียวริตี้ (Cyber security) เป็น ๓ อย่างที่เกี่ยวข้องกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ คงไม่ได้ปรากฏในพิจารณารอบครับ แต่ว่าคงจะต้องเป็นกรอบการเจรจากับประเทศเพื่อนบ้านว่าจะจัดการและกำกับดูแลสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อย่างไร สุดท้ายท่านประธานที่อภิปรายมาทั้งหมดนั้นแม้จะเป็นความเห็นที่สะสมมาจากประสบการณ์ในการทำงานในอดีตนั้น อย่างไรก็ตามก็พิจารณาว่าผมก็ขออนุญาตสนับสนุนที่จะต้องทำให้เกิดขึ้นและจะต้องพัฒนาให้ก้าวหน้าขึ้นมากกว่านี้ โดยครอบคลุมความกังวลใจดังที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานและเพื่อนสมาชิกผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปขอเชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงข้อซักถาม ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายไว้ครับ

นายอุตตม สาวนายน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นผมต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติที่ได้กรุณาอภิปรายโดยให้ความเห็นตั้งข้อสังเกตรวมถึงแสดงความกังวลห่วงใยเกี่ยวกับพิจารณฉบับที่ ๘ ที่เกี่ยวข้องกับภาคบริการทางการเงินในครั้งนี้ ซึ่งผมเรียนว่าทางกระทรวงการคลังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก.ล.ต. ธนาकरแห่งประเทศไทย พวกเราจะนำประเด็นเหล่านี้ไปพิจารณาให้เป็นประโยชน์ครับ โดยเฉพาะในภาคปฏิบัติที่จะตามมานะครับ ผมกราบเรียนในประเด็นต่อไปนี้เพื่อขออนุญาตชี้แจง

ในเรื่องแรกกระบวนการอย่างที่ท่านได้รับทราบแล้วนะครับ ฉบับที่ ๘ นี้เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากฉบับก่อนหน้ามาเป็นเวลากว่า ๑๐ ปี ๒๐ ปีครับ โดยการทำงานผมกราบเรียนว่ามีระบบที่ผ่านคณะกรรมการพิจารณาการเปิดเสรีการค้าบริการทางการเงินหรือที่เรียกว่า คบป. สั้น ๆ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากทั้ง ธปท. ก.ล.ต. คปภ. คณะกรรมการที่ดูแลเรื่องประกันภัยกระทรวงการคลัง และรวมถึงผู้แทนของภาคเอกชนเองด้วย อันนี้เป็นเรื่องสำคัญที่มีภาคเอกชนที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับบริการด้านการเงิน อาทิ สมาคมธนาคารไทย สมาคมประกันชีวิตไทย สมาคมประกันวินาศภัย สมาคมจัดการการลงทุน สภาธุรกิจตลาดทุนไทยเองขอยกตัวอย่างมาร่วมกันพิจารณา มาร่วมกันคิดว่าอะไรจะเป็นประโยชน์กับประเทศไทยให้ได้มากที่สุด และขณะเดียวกันเราจะดูแลผลประโยชน์ของผู้ประกอบการไทยอย่างไรให้รัดกุมให้ดีที่สุด เพราะฉะนั้นเป็นกระบวนการที่ใช้มาต่อเนื่อง นอกจากนั้นก็เป็นขบวนการที่มีการเปิดรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทั่วไปด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นมิใช่ความเห็นจากผู้ประกอบการจากธุรกิจเท่านั้น แต่จากประชาชนทั่วไปที่คณะกรรมการพิจารณาการเปิดเสรีการค้าทางการเงินถือปฏิบัติให้ได้ความเห็นมาทั้งในการใช้เว็บไซต์ (Website) ที่จะเปิดรับฟังแล้วก็จัดสัมมนาให้รับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อพิธีสาร ฉบับที่ ๘ นี้ ก็ขอกราบเรียนว่าสิ่งที่พิธีสารฉบับนี้นำเสนอนั้นก็ได้ผ่านกระบวนการดังที่ผมได้กราบเรียนได้นะครับ รับฟังความคิดเห็น ระดมความคิดเห็นด้วยกันจากหลายภาคส่วน ผมขอกราบเรียนในบางประเด็นที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติได้กรุณาอภิปรายนะครับ

ประเด็นแรก เป็นในเรื่องของการเจรจา โดยเฉพาะแบบทวิภาคีที่เกี่ยวข้องกับ ภาครณาการพาณิชย์ ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ ได้พูดไว้ในตรงนี้อาจจะมีประเด็นว่าคู่เจรจานั้นเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร ก็กราบเรียนว่าจะเจรจาทวิภาคีได้ในกรอบนี้ ก็ต้องเป็นความยินยอมของประเทศคู่ นั้น ๆ ที่ จะเห็นพ้องต้องกันที่จะเปิดเจรจา และแน่นอน ในส่วนของประเทศไทยนั้นตามที่ผมเรียนดูทั้งประโยชน์ที่จะได้รับ แล้วก็ไม่ได้เกิดความเสียเปรียบ ดูแลตรงนี้ให้เกิดความสมดุลให้มากที่สุด

ประเด็นที่ ๒ ก็คือการเปิดเสรีตามที่ท่านสมาชิกรัฐสภาได้กรุณาอภิปรายไปแล้วว่าการเปิดเสรีนั้นก็ยังคงอยู่ในกฎเกณฑ์ของผู้กำกับดูแลในประเทศไทย และนอกจากนั้นเรายังสามารถกำหนดเงื่อนไขได้ตามที่เราเห็นสมควรในการที่จะอนุญาตให้องค์กรธุรกิจ จากต่างประเทศมาดำเนินธุรกิจได้ในประเทศไทยภายใต้พิธีสาร ฉบับที่ ๘ นี้

ประเด็นที่ ๓ ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งก็คือการพัฒนาเศรษฐกิจไทยและระบบการเงินของประเทศไทยไปสู่ยุคเทคโนโลยีใหม่ หรือที่ทราบกันดีก็คือเทคโนโลยีดิจิทัล เพราะฉะนั้นพิธีสารฉบับนี้หากจะได้ประโยชน์สูงสุดต้องควบคู่ไปกับการพัฒนา ยุกระดับระบบการเงินของประเทศไทย ตลาดทุนของประเทศไทย เป็นสิ่งซึ่งเรียนว่ารัฐบาลให้ความสำคัญในเรื่องนี้ อย่างมาก ในส่วนของกระทรวงการคลัง ขออนุญาตยกตัวอย่าง เรากำลังดำเนินการโดยใช้เทคโนโลยีบล็อกเชน (Block chain) ที่จะเชื่อมโยงข้อมูลของกรมต่าง ๆ หน่วยงานต่าง ๆ ในกระทรวงการคลัง เชื่อมโยงกับตลาดหลักทรัพย์ ภาคธุรกิจ เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานทางการเงินของประเทศนั้นทันสมัยแล้วก็ก้าวทันโลก

ประเด็นที่ ๔ การกำกับดูแล ผมขออนุญาตให้ความมั่นใจว่าหน่วยกำกับดูแล ธนาคารแห่งประเทศไทย อาทิ ก.ล.ต. ทำหน้าที่อย่างเข้มข้นแล้วก็มีข้อมูล มีเทคโนโลยี ที่จะช่วยในการกำกับดูแลสอดส่องผู้ประกอบการ แล้วก็ดูแลผลประโยชน์ของประชาชน ที่ใช้บริการทางด้านการเงิน

ประเด็นสุดท้ายที่ผมขอกราบเรียนก็คือประโยชน์จากพิธีสารนี้ ประโยชน์สูงสุด ถ้าจะพึงเกิดก็ต้องติดตามดูเป็นระยะต่อไป และที่สำคัญประโยชน์ที่จะเกิดนี้ จะเกิดได้อย่าง เต็มศักยภาพก็ต้องควบคู่ไปกับการดำเนินนโยบายและแผนงานอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการค้าขาย

ในภาคส่วนอื่น ๆ การลงทุนในภาคส่วนอื่น ๆ ควบคู่กันไปครับ ก็จึงจะเกิดประโยชน์สูงสุดกับประเทศไทยในบริบทของสมาชิกอาเซียน (ASEAN) ขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกยังมีท่านสมาชิกที่แสดงความจำนงไว้ตั้งแต่แรกอีกท่านหนึ่งนะครับ คือท่านพิสิฐ ลี้อาธรรม พรรคประชาธิปัตย์ ไม่ทราบว่าท่านยังตั้งใจไหมครับ ถ้าตั้งใจก็ขอให้พูดสรุปครับ อภิปรายสรุปในประเด็นนี้ ไม่อยู่แล้วนะครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : อยู่ครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : อยู่ครับ
ท่านพิสิฐ ลี้อาธรรม เชิญสรุปข้อคิดเห็นหลังจากที่ฟังท่านสมาชิกอภิปรายและฟังคำตอบจากท่านรัฐมนตรีแล้วนะครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับพิธีสารฉบับนี้

พิธีสารนี้ถ้าเกิดมีการดำเนินการตั้งแต่แรก ๆ ก็คือเมื่อ ๒๕ ปีที่แล้วในปี ๒๕๓๘ ก็น่าจะเป็นข่าวใหญ่ที่สร้างความตื่นเต้นให้กับวงการการเงิน แต่ว่าในรอบ ๒๕ ปีนี้ระบบการเงินโลกได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก มีวิกฤติที่เกิดขึ้นในเมืองไทยวิกฤตินี้ทำให้แบงก์กรุงเทพ ซึ่งก่อนวิกฤติแบงก์กรุงเทพเป็นแบงก์ที่ใหญ่ที่สุดในอาเซียน (ASEAN) มีสินทรัพย์ที่ใหญ่กว่าแบงก์ของประเทศสิงคโปร์หรือประเทศมาเลเซีย แต่บัดนี้อย่างที่สมาชิกได้กล่าวว่าแบงก์ของเราก็เล็กลงไปเยอะด้วยผลจากวิกฤติ ขณะเดียวกันวิกฤติของโลกที่เกิดขึ้นเมื่อปี ๒๐๐๘ ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาก็ได้มีผลทำให้มุมมองการบริหารกิจการแบงก์เปลี่ยนไป บทบาทของระบบแบงก์จากเดิมซึ่งเป็นเสาหลักกลายเป็นว่า ณ เวลานี้เสาหลักของระบบการเงินเป็นเรื่องเอเอ็มซี (AMC) หรือแอสเซต แมเนจเมนต์ คัมพานี (Asset Management Company) ต่าง ๆ ที่ทำการบริหารสินทรัพย์ของผู้ลงทุน เพราะฉะนั้นที่ผมอยากจะขอตั้งเป็นข้อสังเกตก็คือว่าบริบทของการเจรจาเปิดเสรีการค้าฉบับนี้ ยังอยู่บนพื้นฐานของหลักคิดเก่า ๆ เมื่อ ๒๕ ปีที่แล้วในเรื่องของการถือครองหุ้น ในเรื่องของการเปิดสาขา ณ เวลานี้ในเรื่องของการเปิดสาขาหรือเปิดธุรกิจของแบงก์ แบงก์ต่าง ๆ ในโลกล้วนแต่มองตรงกันข้ามกับที่เราคิด คือจากเดิมที่พยายามจะมาเปิดสาขา ขณะนี้เรามีแต่ปิดสาขา แม้กระทั่งแบงก์ไทยเองก็ปิดสาขา เพราะฉะนั้นเรื่องของสาขาเรื่องของ การขยายธุรกิจ ในลักษณะของการมีอาคารมีตึกกรมไม่ใช่แล้ว ในเรื่องของ การถือหุ้นก็เช่นกันเรายังมุ่งมั่นแต่เรื่องของ การถือหุ้นไม่เกิน ๔๙ เปอร์เซ็นต์บ้างหรือจะเป็นก็เปอร์เซ็นต์ก็แล้วแต่ แต่เราก็ทราบดีว่าโลกทุกวันนี้เงินที่มาลงทุนเป็นเงินของประชาชน ไม่ใช่เงินของครอบครัวใดครอบครัวหนึ่งอย่างเมื่อสมัยก่อน เพราะฉะนั้นเงินที่อยู่ในหุ้นของแบงก์ต่าง ๆ ณ เวลานี้ส่วนใหญ่จะเป็นเงินของกองทุนต่าง ๆ ที่มีประชาชนเป็นเจ้าของก็คือพวกกองทุนธราภาพ เพราะฉะนั้นบริบทของการดูแลเรื่องนี้ผมอยากจะฝากทางท่านที่รับผิดชอบได้โปรดลองไปดูว่าหากเรายังเจรจาในแนวนี้อยู่ เราก็จะไม่ทันโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นที่ท่านสมาชิก ๒ ท่านได้อภิปราย ท่านกรณ์และท่านสันติ ขออภัยที่เอ่ยนามเป็นประเด็นสำคัญ เพราะเทคโนโลยีทำให้ระบบการทำธุรกิจจากเดิมที่ต้องไปเปิดสาขา เดียวนี้ไม่ต้องไปเปิดสาขาจากเดิมที่จะต้องส่งคนไปคุม เดียวนี้สามารถคุมทางไกลได้ครับ จากเดิมที่จะต้องมีการถือหุ้นมาก ๆ ณ เวลานี้ บริษัทหลักทรัพย์ของไทยที่มีต่างชาติถือหุ้นเพียงแค่ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ เขาก็มีอำนาจยึดครองเบ็ดเสร็จในการบริหารกิจการ เพราะฉะนั้นประเด็นของการเปิดเสรี

หรือเรื่องของการที่จะให้มีการเข้ามาของต่างชาติ ผมก็มีความคิดเห็นที่อาจจะต้องขอเป็นข้อสังเกตให้กับท่านว่าอย่างในกรณีที่ท่านไปให้บริษัทหลักทรัพย์สามารถถือหุ้นได้ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ โดยใครก็แล้วแต่ ผมก็มีความรู้สึกว่าจะตรงกันข้ามกับหลักคิดที่เราเคยมีในอดีตว่าสถาบันการเงินควรจะต้องเป็นการดำเนินการแบบมหาชน ๑. ประโยชน์จะได้กระจายไปยังผู้ถือหุ้นหลากหลาย ๒. การควบคุมดูแลเป็นไปตามกฎหมายมหาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องมีคณะกรรมการตรวจสอบ แต่ถ้าเราให้ใครคนใดคนหนึ่งจากที่ไหนก็ไม่ทราบมาถือหุ้นหลักทรัพย์ ๑๐๐ เปอร์เซนต์แน่นอนการเปิดเผยข้อมูลก็จะยาก ไม่มีคณะกรรมการตรวจสอบที่จะดูแลเขา บัญชีที่เขาทำก็อาจจะเป็นบัญชีที่ไม่ถูกต้องเสียทีเดียว แล้วหากเขาใช้เครื่องมือตรงนี้เป็นแหล่งในการปั่นหุ้นหรือปั่นอัตราแลกเปลี่ยนของเราผมก็คิดว่าก็จะเป็นปัญหาต่อไปในอนาคต เพราะฉะนั้นเรื่องของการให้มีการถือหุ้น ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ผมก็ขอให้ท่านได้โปรดให้ข้อมูลประกอบด้วยว่ามีเหตุผลอะไร เป็นไปได้ที่ต่างชาติอยากจะมาซื้อบริษัทหลักทรัพย์ ๑๐๐ เปอร์เซนต์แล้วก็ของเราไม่มีช่องให้ก็ไม่ซื้อ -----

แต่ผมเข้าใจดี ณ เวลานั้นเรามีบริษัทหลักทรัพย์ ๓๐-๔๐ แห่ง แล้วก็กว่าครึ่งก็ไม่ได้มีการทำกำไร ก็อยากจะทิ้งอยากจะขาย พวกนี้ก็จะได้ประโยชน์จากการที่มีใครก็ไม่ทราบมาซื้อไปครับ อันนี้ผมขอฝากเป็นข้อสังเกตว่าการคุมต่อไปมันก็จะยากลำบากมากขึ้น ขณะเดียวกันธุรกิจใหญ่ที่สุดก็คือเรื่องของการบริหารหลักทรัพย์ บริหารสินทรัพย์ที่เรียกกันว่าเอเอ็มซี (AMC) ทุกวันนี้เป็นธุรกิจที่เป็นเสาหลักของการเงินโลก แต่สิ่งที่เราเปิดในหลักการอาจจะเป็นเรื่องถูก แต่ว่าภารกิจของทางผู้กำกับจะต้องไปดูแลให้ดีขึ้น แล้วเรื่องของผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการจะได้รับการคุ้มครองดีขึ้นหรือไม่ เพราะธุรกิจเหล่านี้จะมีการโฆษณา จะมีการคิดค่าใช้จ่ายที่ไม่เปิดเผย หรือเคลือบแฝงอยู่ เพราะฉะนั้นบทบาทหน้าที่ของท่านในฐานะผู้กำกับคงต้องให้ความมั่นใจกับประชาชนว่าในกรณีของธุรกิจเหล่านี้เราจะต้องมีระบบของการดูแลอย่างดีเพื่อจะไม่ให้ประชาชนซึ่งต่อไปจะต้องพึ่งกองทุนเหล่านี้มากขึ้น ๆ ในอนาคตจะได้ไม่ถูกเอาเปรียบจนเกินไป ขอขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ก็ขอฝากท่านรัฐมนตรีจากข้อสังเกตของท่านพิสิฐ ลี้อาธรรม ไปพิจารณาด้วยนะครับ ท่านสมาชิกครับ ท่านสมาชิกก็ได้อภิปรายกัน ที่ประสงค์อภิปรายก็ได้อภิปรายกันครบถ้วนแล้ว แล้วท่านรัฐมนตรีได้ตอบชี้แจงคำถามและข้อสังเกตต่าง ๆ แล้ว ได้เวลาพอสมควรแล้วผมขอปิดการอภิปรายครับ

ต่อไปจะเป็นการขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับพิธีสารอนุวัติข้อผูกพันการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการเงิน ฉบับที่ ๘ ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียนหรือไม่ ก่อนที่จะดำเนินการขอมติก็ต้องตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ ในการตรวจสอบองค์ประชุมผมก็จะขอให้เจ้าหน้าที่ตรวจนับจำนวนสมาชิกซึ่งอยู่ในห้องประชุมตามวิธีปฏิบัติที่ทำมาแล้ว ๒ ครั้ง ผมต้องกดออกเพื่อเชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมที่ประชุมกรรมาธิการอยู่นะครับ เชิญเข้ามานั่งในห้องแล้วจะนับจำนวนได้ง่ายขึ้น ขึ้นข้างบนก็นับสะดวกนะครับ

(ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย รองประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เป็นขั้นตอนการนับองค์ประชุมครับ นับองค์ประชุมด้วยเจ้าหน้าที่จะเป็นผู้นับ ท่านสมาชิกสะดวกตรงไหนก็นั่งตรงนั้นเลย ขึ้นข้างบนก็จะสะดวกกว่านะครับ กติกาก็แบบเดิมนั่งแล้วเดี๋ยวเขานับจำนวนถ้ารีบก็มานั่งครบถ้วนไม่ยืนอยู่ก็จะนับได้ง่าย ถ้ายืนแล้วก็นับลำบากครับ -----

แถวข้างหน้ายังว่างอยู่ครับ นั่งชั่วคราวสัก ๑๐ นาที ข้างบนก็ว่าง ผมขออนุญาตกดออกอีกที
อาจจะดงหน้อยเพื่อให้สมาชิกที่กำลังประชุมอยู่ได้ทราบ คงต้องรอสักนิดครับ เทียบกับ
เมื่อสักครู่นี้ก็รู้สึกจะไม่เท่ากัน เจ้าหน้าที่ที่อยู่ชั้นบนเริ่มนับคะแนนไปได้เลย ท่านเข้ามาใหม่
ก็นับเติมไปเลย เชิญเจ้าหน้าที่นับผู้เข้าประชุมนะครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการรวบรวมผลการตรวจสอบองค์ประชุม)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ขณะนี้จำนวน
ผู้เข้าประชุม ๕๒๓ ท่าน ครบองค์ประชุม

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปจะเป็น
การแจกบัตรออกเสียงลงคะแนน

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการแจกบัตร)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เจ้าหน้าที่
ดำเนินการส่งบัตรออกเสียงลงคะแนน กติกาเดิมเป็นบัตรชุด สีน้ำเงิน สีแดง สีขาว น้ำเงิน
เห็นด้วย สีแดง ไม่เห็นด้วย สีขาว ไม่ออกเสียง กรุณาอย่าลืมใส่ชื่อ นามสกุล เลขประจำตัว
ประเภทสมาชิก ถ้าสังกัดพรรคการเมืองก็ใส่ด้วยครับ เพราะจะนำไปบันทึกไว้เพื่อตรวจสอบ
อย่าลืมกรอกชื่อ กรอกใบเดียว สีแดง สีน้ำเงิน สีขาว ที่ไม่ใช่เดี๋ยวนะไปเก็บครับ

(สมาชิกทำการใช้บัตรแสดงตนและลงคะแนน)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านที่กรอกบัตร
ใส่ชื่อเรียบร้อยแล้วชูบัตรใบเดียวขึ้นสีหนึ่งสีใดที่ท่านเลือกได้แล้ว ส่วนที่ยังไม่ได้ใช้เก็บไว้ก่อน
เดี๋ยวนะจะเก็บครับ ท่านที่ยังไม่ได้ส่งบัตรลงคะแนนชูบัตรวันใดหนึ่ง เจ้าหน้าที่ตรวจดูท่านใด
ยังไม่ได้ส่ง -----

ท่านใดชูบัตรขึ้นมาก็เข้าไปรับบางทีเขายากหน่อย ข้างบนเรียบร้อยข้างบนดูจะง่ายกว่า
ท่านใดยังไม่ได้ส่งบัตรคืน ชูมือไว้สักนิดนะคะครับ เดี่ยวผมปิดลงคะแนนแล้วยุ่ง หมายถึงบัตร
ที่ลงคะแนน บัตรที่เหลือยังไม่ต้องคืนครับ เจ้าหน้าที่ช่วยดูแลนิดว่าส่งบัตรลงคะแนนกัน
ครบถ้วนหรือยัง ไม่มีท่านใดยังไม่ได้ส่งบัตร ส่งบัตรกันครบถ้วนแล้ว ผมขอปิดการลงคะแนน
เจ้าหน้าที่นับบัตรครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการรวบรวมผลการลงคะแนน)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : หลังจากนั้น
เจ้าหน้าที่จะเก็บบัตรที่เหลือคืนนะครับ รอสักครู์ถึงจะทราบผลนะครับ ผลการลงมติ จำนวน
ผู้ออกเสียงลงคะแนน ๕๔๕ ท่าน มติเห็นด้วย ๕๔๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ๔ ท่าน

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เป็นอันว่า
ที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับพิธีสารอนุวัติข้อผูกพันการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการเงิน ฉบับที่ ๘
ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียน ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีและคณะผู้ชี้แจง
จบการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๒ นะครับ ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๓

๓. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (หลักเกณฑ์และวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทก่อนฟ้องคดี) (คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิก
ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตราขึ้นเพื่อดำเนินการตามหมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ซึ่งมีความสอดคล้องกับแผนการ
ปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม เรื่องและประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ การพัฒนากลไก
ช่วยเหลือและเพิ่มศักยภาพเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม นอกจากนี้เพื่อให้
การตรากฎหมายสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗
วรรคสอง สำนักงานศาลยุติธรรมได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของบุคลากรในหน่วยงาน
กระบวนการยุติธรรมและบุคคลทั่วไป รวมถึงหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องกับ
การระงับข้อพิพาทแล้ว คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (หลักเกณฑ์และวิธีการใกล้เคียง
ข้อพิพาทก่อนฟ้องคดี) ต่อรัฐสภา เพื่อพิจารณาต่อไป

ทั้งนี้ คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรได้มีหนังสือแจ้งว่าเพื่อให้
การตอบชี้แจงข้อซักถามของสมาชิกรัฐสภาครอบคลุมประเด็นคำถามอย่างครบถ้วน จึงขออนุญาต
ให้ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมตอบชี้แจงข้อซักถาม ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องคือ ๑. นายศุภกิจ
แย้มประชา รองเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ๒. นางสาวเรวดี ขวัญทองยิ้ม ผู้อำนวยการ
ฝ่ายประมวลกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผมได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อประโยชน์
ในการพิจารณา จึงได้อนุญาตตามข้อบังคับ ข้อ ๗๖ ในการนี้ขอเชิญคณะรัฐมนตรีและผู้เข้าร่วม
ชี้แจงเข้าประจำที่นะครับ

(ผู้ชี้แจงเข้าประจำที่)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านรัฐมนตรี
พร้อมแล้วขอเรียนเชิญท่านรองนายกรัฐมนตรีชี้แจงต่อที่ประชุมครับ

นายวิษณุ เครืองาม (รองนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา
ที่เคารพ คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (หลักเกณฑ์และวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทก่อนฟ้องคดี) มายัง
ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเพื่อกรุณาพิจารณา การเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการเสนอ
ครั้งแรก ฉบับแรกตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ และครั้งแรก ฉบับแรกของรัฐสภาใหม่นี้ และเป็น
ครั้งแรก ฉบับแรกในระบบนิติบัญญัติของประเทศไทย ซึ่งโดยปกติร่างพระราชบัญญัตินั้น
จะต้องเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นสภาแรก แล้วจึงขึ้นสู่การพิจารณาของวุฒิสภาตามลำดับ
แต่ด้วยเหตุที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๐ บัญญัติว่าในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับใดเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปประเทศตามหมวด ๑๖ ของรัฐธรรมนูญ
ก็ให้เสนอต่อที่ประชุมร่วมกันของทั้ง ๒ สภาเพื่อพิจารณาได้ จึงได้มีการเสนอมาเป็นครั้งแรก
ตามบทบัญญัติดังกล่าว เหตุที่เรื่องนี้ถือว่าเป็นกฎหมายในเชิงปฏิรูปตามแผนการปฏิรูปประเทศ
และตามหมวด ๑๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนั้นมีความเป็นมาสืบเนื่องมาครั้งแรก
สำนักงานศาลยุติธรรมเป็นเจ้าของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และมีความเห็นว่าสมควรจะแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งเป็นกฎหมายหลักของประเทศในส่วนของ
การพิจารณาพิพากษาคดีแพ่ง เพื่อที่จะทำให้การดำเนินคดีเป็นไปโดยรวดเร็ว ซึ่งจะเป็นการ
ประหยัดเวลาของคู่ความ ประหยัดเวลาของศาล ประหยัดเวลาของประชาชน ประหยัดค่าใช้จ่าย
ต่อมาเมื่อมีการตั้งคณะกรรมการปฏิรูปประเทศขึ้น ก็ได้มีการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ที่ได้ยกร่างขึ้นแล้วนี้ต่อคณะกรรมการปฏิรูปประเทศในด้านกระบวนการยุติธรรม ซึ่งมีนายอัคร
จารุจินดา เป็นประธาน ที่ประชุมคณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม
มีความเห็นว่ากฎหมายนี้หากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมตามที่ดำริไว้แล้วจะมีผลเป็นการปฏิรูป
กระบวนการยุติธรรมของประเทศให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว ประหยัด และบังเกิดประโยชน์
ต่อประชาชนจริง จึงเห็นชอบให้นำเสนอต่อรัฐบาล ต่อมาก็ได้มีการประกาศใช้แผนปฏิรูปประเทศ
ซึ่งก็ได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ได้มีการนำเอารายชื่อร่างกฎหมายฉบับนี้ใส่ไว้ในบัญชี
กฎหมายที่จะต้องปฏิรูป แสดงให้เห็นมีความคิดว่าเป็นกฎหมายในเชิงปฏิรูปตั้งแต่แรกเริ่ม

เมื่อเรื่องนี้มาถึงคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีก็มีความเห็นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๐ ว่าเป็นกฎหมายในเชิงปฏิรูปจริง จึงส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเข้าไปตรวจพิจารณา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้มอบให้คณะกรรมการชำระประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแต่งตั้งขึ้นเป็นการถาวรหลายสิบปีแล้ว หากจะมีการแก้ไขกฎหมายหลักของประเทศฉบับนี้ก็ต้องเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการถาวรชุดนี้ คณะกรรมการดังกล่าวได้พิจารณาแล้วก็ได้ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม พร้อมทั้งมีความเห็นว่าเป็นกฎหมายในเชิงปฏิรูปจริง

เสร็จแล้วจึงส่งกลับคืนคณะรัฐมนตรีและรัฐบาลจึงได้เสนอต่อที่ประชุมร่วมกันของทั้ง ๒ สภา เพื่อพิจารณาในวันนี้ หลักการสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ก็คือการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งด้วยการเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ ตริ เข้าไว้ในประมวลกฎหมายดังกล่าว หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่แก้ไขในวันนี้ก็คือขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ปกติแล้วการดำเนินคดีแพ่งในศาลนั้นเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลายืดยาว บางครั้งต้องต่อสู้กันถึง ๒ ศาล ๓ ศาล นอกจากจะใช้เวลาอันยืดยาวแล้วยังต้องเสียค่าใช้จ่าย ไหนจะค่าขึ้นศาล ไหนจะค่าทนายความและยังจะต้องมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางสัญจรขึ้นโรงขึ้นศาล ค่าพยาน ดังนั้นเป็นต้น ซึ่งเป็นเรื่องที่ทำให้ความลำบากให้แก่คู่ความ ขณะเดียวกันก็เป็นภาระของศาลยุติธรรมที่จะรับพิจารณาพิพากษาคดีซึ่งบางครั้งเป็นคดีเล็กน้อย คดีมีมูลค่าไม่สูง แต่บางครั้งก็เป็นคดีที่มีมูลค่าสูงหลายร้อยหลายพันหรือนับหมื่นล้านบาท ปรากฏว่าในเวลาที่ผ่านมาในประเทศไทยเราในบรรดาคดีทั้งหลายที่เป็นคดีแพ่งขึ้นโรงขึ้นศาลนั้นแต่ละปีจะมีการขอประนีประนอมยอมความไกล่เกลี่ยกันในศาลหลังจากที่ฟ้องกันไปแล้ว เสียเวลากันไปแล้ว แต่ละปีจะมีคดีที่ขอไกล่เกลี่ยกันในศาลประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ คดีต่อปีครับ ในจำนวนประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ คดีต่อปีนี้ศาลก็จะแต่งตั้งผู้ประนีประนอมหรือผู้ไกล่เกลี่ยของศาลซึ่งเป็นมืออาชีพ ผ่านการฝึกฝนอบรมมาแล้วให้ลงไปทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยแทนศาล แต่ละคดีจะมีผู้ประนีประนอม หรือผู้ไกล่เกลี่ย ๑ คน ใช้เวลาบางครั้ง ๑ ชั่วโมง ๒ ชั่วโมง ๓ ชั่วโมงก็แล้วเสร็จ สามารถไกล่เกลี่ยกันได้สำเร็จจนคดียุติแล้วเสนอให้ศาลพิพากษตามยอมประมาณร้อยละ ๘๐ แสดงให้เห็นว่าการขอประนีประนอมยอมความไกล่เกลี่ยกันในศาลนั้นเป็นที่นิยม แต่นั่นหมายความว่าต้องมีการยื่นฟ้องกันไปแล้ว บางครั้งก็สืบพยานกันไปแล้วด้วย เสียเวลาไปแล้ว เสียเงินเสียทองไปแล้ว บางครั้งก็เป็นประปักษ์ต่อกันไปแล้วแต่ก็มาจบลงด้วยการไกล่เกลี่ย คำถามจึงมีตลอดมาว่าเหตุใดเราจึงไม่ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมคดีแพ่งของประเทศให้คู่กรณีสามารถไกล่เกลี่ยกันนอกศาลโดยยังไม่ทันฟ้องได้ ความจริงการไกล่เกลี่ยกันเองนอกศาลโดยไม่ทันฟ้องศาลก็สามารถจะทำได้แต่นั้นคือการไกล่เกลี่ยกันเอง ประนีประนอมกันเอง ซึ่งอาจจะตกลงยุติด้วยการมีเอกสาร ๑ ฉบับ ลงชื่อคู่กรณีทั้ง ๒ ฝ่าย แต่ทั้งหมดนี้เป็นกระบวนการที่ศาลไม่ได้รับรู้ด้วย ศาลไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องด้วย ประนีประนอมกันเอง ยอมกันเอง ถ้าหากทั้ง ๒ ฝ่ายพร้อมใจกันปฏิบัติตามเอกสารที่ลงนามไว้นั้นก็เป็นการดี แต่ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ปฏิบัติตาม

ในที่สุดก็จะเสียเวลาต้องมาเป็นโจทก์เป็นจำเลยฟ้องศาลกันไปนั่นเอง เพราะไม่สามารถบังคับตามคำประนีประนอมนอกศาลนั่นเองได้ ก็ต้องสืบพยานกันบ้าง ใช้เวลาบ้าง เสียเงินเสียทองบ้าง จนกระทั่งศาลพิพากษาให้ คำถามจึงมีว่าเหตุใดจึงไม่ให้มีการไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมกันนอกศาล หรือดึงเข้ามาในศาลโดยศาลเข้าไปเป็นผู้รับรู้โดยยังไม่ทันฟ้องคดี เพื่อจะได้ไม่ต้องเสียค่าทนายความ เพื่อจะได้ไม่ต้องเสียเวลา หลักอย่างนี้มีปฏิบัติอยู่ในหลายประเทศในโลก เช่น ประเทศอังกฤษ ประเทศออสเตรเลีย และแม้แต่หลายประเทศในทวีปแอฟริกา จึงมีความคิดว่าถ้าจะต้องมีการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมควรจะมีการยอมให้คู่กรณีสามารถประนีประนอมกันได้โดยยังไม่ทันฟ้องคดีต่อศาล -----

เพียงแต่ฝ่ายหนึ่งมายื่นคำร้องต่อศาลว่าประสงค์จะไกล่เกลี่ยกับอีกฝ่ายหนึ่ง ถ้าศาลเห็นสมควร ศาลก็จะเรียกอีกฝ่ายหนึ่งมาแล้วถามว่าจะยอมประนีประนอมกันไหม เริ่มต้นถ้าศาลไม่เห็นสมควร ตั้งแต่ยื่นคำร้อง ศาลก็ไม่เรียกอีกฝ่ายหนึ่งมา ถ้าศาลเห็นสมควรเรียกมา อีกฝ่ายไม่ยอม ประนีประนอมด้วย ศาลก็ไม่สามารถจะไกล่เกลี่ยให้ได้ แต่ถ้าหากว่าฝ่ายหนึ่งยอม อีกฝ่ายหนึ่ง ก็ยอม ศาลก็จะแต่งตั้งผู้ประนีประนอมขึ้น ซึ่งเป็นผู้ที่ขึ้นบัญชี ขึ้นทะเบียนไว้กับศาล และมีอยู่ทุกศาลทั่วพระราชอาณาจักรแล้วในขณะนี้ ผ่านการฝึกฝนอบรมวิธีการมาเรียบร้อยแล้ว แล้วก็ได้นำไปใช้สำหรับการประนีประนอมยอมความในศาลกันอยู่แล้ว ก็จะผ่องถ่ายเอาคนเหล่านี้ มาเป็นผู้ประนีประนอมตามที่ศาลจะตั้งขึ้นเฉพาะคดี ขอกราบเรียนท่านประธานอีกครั้งหนึ่ง ว่าโดยประสบการณ์ใช้เวลาประมาณ ๑-๒ ชั่วโมงก็สามารถประนีประนอมกันได้ สุดแต่ ความยากง่ายของคดี เสร็จแล้วก็ทำเอกสารและทำรายงานยื่นต่อศาล แล้วถ้าหากว่าฝ่ายหนึ่ง ต้องการที่จะให้เอกสารประนีประนอมนั้น มีผลก็สามารถมายื่นคำร้องต่อศาลได้ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้มีการทำเอกสารประนีประนอมนั้น แล้วศาลก็จะพิพากษาตามยอมให้ ซึ่งหมายความว่าถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งบิดพลิ้วไม่ปฏิบัติตามเอกสารที่เขาอุทສ่าห์ประนีประนอมนั้น ก็สามารถออกคำบังคับคดีได้ วิธีนี้จึงประหยัดเวลาของทั้งศาล ของทั้งคู่ความ ของทั้งประชาชน ประหยัดค่าใช้จ่าย และคดีก็น่าจะดำเนินไปได้โดยรวดเร็ว เรื่องที่เคยไปประนีประนอมกันในศาล หลังฟ้องประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ คดีก็จะลดจำนวนลง เพราะส่วนหนึ่งก็จะมาประนีประนอมกัน ก่อนฟ้องไปก่อนแล้ว เพื่อที่จะให้ทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินไปได้ตามที่กราบเรียนท่านประธานนี้ ก็ทำได้ด้วยการแก้ไขเพิ่มเติม ใส่มาตรา ๒๐ ตรึงไปในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เพื่อเป็นมูลเหตุจูงใจให้มีการประนีประนอมกันก่อนฟ้องมากขึ้นกฎหมายก็ได้กำหนดไว้ด้วย ว่าปกติแล้วคู่ความถ้ามีการฟ้องคดีจะต้องเสียค่าขึ้นศาลหรือที่เรียกกันว่าค่าธรรมเนียมศาล ซึ่งอาจจะสูงถึงหลักแสนบาท แต่ถ้าหากว่าใช้วิธีทั้งหมดดังที่ได้กราบเรียนท่านประธานมานี้ จะเสียค่าขึ้นศาลไม่เกินร้อยละ ๒๕ ซึ่งก็จะเป็นการจูงใจให้หันมาใช้วิธีนี้มากยิ่งขึ้น ทั้งหมดนี้ คือมาตรการที่เป็นหลักการใหญ่ของกฎหมายที่เสนอมาในวันนี้ จึงนำเสนอต่อที่ประชุม ร่วมกันของรัฐสภาเพื่อกรณารับไว้พิจารณา อันจะเป็นการเร่งรัดการดำเนินคดีให้เป็นไป โดยรวดเร็ว สามารถประหยัดค่าใช้จ่าย เป็นประโยชน์ต่อประชาชนและได้ผลในการปฏิรูป กระบวนการยุติธรรมของประเทศครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกต่อไปเป็นการอภิปรายของท่านสมาชิกก่อนที่จะพิจารณาลงมติในวาระ ๑ แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่าจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการนะครับ มีผู้แสดงความจำนง เป็น ส.ส. ฝ่ายค้าน ๘ ท่าน ส.ส. ฝ่ายรัฐบาล ๑ ท่าน สมาชิกวุฒิสภา ๕ ท่าน ผมขอเริ่มด้วย ส.ส. ฝ่ายค้านนะครับ เชิญท่านธีรวัชร พันธ์มาศ ครับ

นายธีรวัชร พันธ์มาศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกครับ ผม นายธีรวัชร พันธ์มาศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคอนาคตใหม่ ท่านประธานที่เคารพครับ จากการที่ได้ฟังท่านผู้แทนฝ่ายรัฐบาลคือท่านรองนายกรัฐมนตรีได้กรุณากล่าวถึงร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เกี่ยวกับเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทก่อนฟ้องคดีนั้น ในเชิงหลักการแล้วกระผมเห็นพ้องด้วยว่าควรจะมีการไกล่เกลี่ยเพื่อที่จะลดปริมาณคดีเข้าสู่ศาลและประหยัดค่าใช้จ่ายนะครับ แต่กระผมมีความเป็นห่วงอยู่หลายประเด็นที่อยากจะขอให้รัฐสภาแห่งนี้ได้โปรดพิจารณาและถ้าเกิดมีการตั้งกรรมาธิการวิสามัญในการพิจารณาได้โปรดนำไปเพื่อจะแก้ไขเพื่ออุดช่องว่างของสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นก็ได้ โดยที่ตามมาตรา ๒๐ ทรี ที่ก่อนยื่นฟ้องคดีบุคคลเป็นคู่ความอาจร้องขอได้ และสามารถตกลงกันได้ตามวรรคหนึ่ง

ประเด็นที่ ๑ ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตก็คือสภาพบังคับของสัญญาประนีประนอมยอมความมันเหมือนสภาพบังคับอะไรบ้าง หรือเป็นแค่สัญญาธรรมดาไม่สามารถบังคับได้ เพราะกรณีเหล่านี้ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้โปรดอธิบายก็คือถ้าจะให้มันมีผลจริง ๆ จะต้องยืนตามวรรคสองก็คือคู่สัญญายื่นร้องคำร้องต่อศาลเพื่อที่จะให้ แล้วอีกฝ่ายหนึ่งไม่ค้ำคองตกลงตามนั้นสามารถมีคำพิพากษาตามยอมได้จึงจะมีสภาพบังคับ กรณีอย่างนี้ถ้าทำตามวรรคแรกอย่างเดียวมันก็เหมือนกับสัญญาทั่วไป ตรงนี้จะมีสภาพบังคับอย่างไรถ้าเกิดว่าแต่ละฝ่ายตกลงแล้วไม่ยอมทำตาม

ประเด็นที่ ๒ ที่อยากจะขอทราบเรียนตั้งข้อสังเกตก็คือในเรื่องของข้อเท็จจริงที่จะเกิดขึ้นในระหว่างที่มีการไต่ถามข้อพิพาท เคยมีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙๖๕๓/๒๕๕๗ ได้กล่าวไว้ดังนี้ครับ ข้อเท็จจริงใดเป็นเรื่องที่คู่ความประสงค์จะให้เข้าพิจารณาโดยแท้ในชั้นไต่ถามซึ่งเป็นกระบวนการที่อาศัยความจริงใจของคู่กรณีที่กำลังแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจที่จะหาทางระงับข้อพิพาทด้วยการตกลงข้อมูลบางอย่างเป็นคุณเป็นโทษต่อเจ้าของ ข้อมูลเช่นนี้ก็ไม่ว่าจะนำมาใช้เป็นประโยชน์ภายหลังได้ มิฉะนั้นจะเป็นการทำลายความเชื่อมั่นของคู่กรณีต่อระบบการไต่ถามระงับข้อพิพาทที่ต่อไปคู่นี้อาจได้เปิดเผยข้อมูลแก่กันเพื่อหาทางระงับคดี ตามคำพิพากษาศาลฎีกาฉบับนี้เขียนไว้มันเป็นข้อสังเกตที่ดีก็คือว่าในกระบวนการไต่ถามมันไม่ใช่ ๒ ชั่วโมงจบหรือครับ บางคดีหลายวันหลายครั้งหลายนัด มันต้องใช้ความจริงใจที่จะเปิดเผยข้อมูล แต่ถ้าเกิดทำตามวรรคหนึ่ง วรรคเดียวแล้วไปฟ้องคดีต่ออีกฝ่ายหนึ่งไม่ปฏิบัติตามสัญญาประนีประนอมยอมความไปฟ้องคดีต่อแล้วเอาข้อมูลในชั้นที่ไต่ถามไปต่อสู้คดี ถ้าเป็นอย่างนี้หลักประกันในการเปิดเผยข้อมูลในการที่จะเจรจาประนีประนอมไม่ยอมไม่มีใครกล้า เมื่อไม่มีใครกล้าโอกาสที่จะเป็นประกันในการเปิดเผยข้อมูลเพื่อเจรจาหาทางยุติมันก็จะไม่เกิดขึ้นเป็นแต่เรื่องปลอม ๆ ตรงนี้เป็นข้อสังเกตอยากจะให้การร่างกรณีนี้ให้แก้ไขอุดช่องตรงนี้ด้วย

อีกกรณีหนึ่งในเรื่องของคุณภาพของผู้ประนีประนอมหรือผู้ไต่ถาม โดยปกติคุณภาพของผู้ประนีประนอมผู้ไต่ถามจะมีความสามารถในการอบรมเทคนิคการไต่ถามข้อพิพาทการประนีประนอมข้อพิพาทตรงนั้นผมคิดว่าผมยอมรับได้ว่ามีเทคนิคในการไต่ถามข้อพิพาทได้ แต่อีกเรื่องหนึ่งคือเป็นเรื่องของความรู้ความสามารถทางด้านกฎหมาย ในเมื่อคำร้อง

ตามวรรคหนึ่งที่ว่าแก้ไขไม่ได้บอกว่าต้องเป็นประเด็นมีข้อกฎหมายอย่างไร ข้อเท็จจริงอย่างไร ขึ้นมา กรณีอย่างนี้ถ้าเกิดเป็นฝ่ายที่เป็นผู้ร้องซึ่งมีความรู้มีทนายความ มีความรู้ความสามารถทางกฎหมายมากกว่าเตรียมการอย่างดีส่งไปให้อีกฝ่ายหนึ่งเกิดไม่รู้จักกฎหมายมีหมายศาลเข้ามา มีสอบถามนี้กว่าเป็นหมายศาลรีบตอบมาตกลงขึ้นมาทันทีแต่ไม่มีทนายความ ไม่มีอะไรมาเลย อีกฝ่ายหนึ่งสมมุติว่าเป็นบริษัททวงหนี้ชั้นนำที่มีความเชี่ยวชาญมาอาศัยตรงนี้ เป็นเครื่องมือในการที่จะเอาเปรียบอีกฝ่ายหนึ่งถามว่าทางฝ่ายศาล องค์การตุลาการจะมีอะไรเป็นหลักประกัน ให้อีกฝ่ายที่มาตอบตกลงโดยไม่มีนักกฎหมายหรือทนายความ หรือถ้ามีตั้งทนายความก็จะเสียค่าใช้จ่ายขึ้นมาอีก แล้วตรงนี้จะมีความเป็นธรรมได้อย่างไรหลักประกัน ในเมื่อผู้ใกล้ชิดข้อพิพาทความรู้กฎหมายมีเฉพาะบางท่านที่จบกฎหมาย บางท่านก็ไม่จบกฎหมาย สิ่งตรงนี้เป็นสิ่งที่อาจจะทำให้เกิดความไม่ยุติธรรมขึ้นก็ได้เพราะในการดำเนินคดีบางครั้งไปทำสัญญา ประนีประนอมยอมความ ๑ คดียอมรับไปแล้ว บังคับคดีไปแล้ว เอาข้อเท็จจริงอันนี้ไปฟ้อง อีกคดีหนึ่งซึ่งคดีใหญ่กว่า นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้สำหรับการแก้ไขในส่วนตรงนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าการที่เราจะทำอะไรก็ควรที่จะให้โอกาสทั้ง ๒ ฝ่ายที่เท่าเทียมกันในเชิงการใช้กฎหมาย ประเด็นของศาลในฐานะองค์การตุลาการปกติมักจะเป็นองค์กรต้องรับแต่ว่ามีอำนาจเด็ดขาดมากกว่าอำนาจอื่นในอำนาจนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ เพราะฉะนั้นการตั้งรับจะไม่ล่วงลึกเข้าไปสู่วิธีการก่อนที่จะถูกศาลตั้งรับโดยแท้จริง -----

กรณีนี้มันเป็นการที่ล้ำออกมาก่อนเรื่องที่เป็นทางการในข้อโต้แย้ง ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ประเด็นตรงนี้จะแก้อย่างไร ท่านประธานครับ นี่คือข้อสังเกตที่กระผมขอประธานกราบเรียนให้ทางคณะกรรมการวิสามัญได้ไปพิจารณาต่อ ยังมีอีกเรื่องหนึ่งครับเป็นเรื่องที่ค่อนข้างสำคัญ นั่นก็คือในส่วนของการแก้ไขฉบับนี้นะครับ ให้ไปใช้มาตรา ๒๐ ทวิ นั่นคือการไกล่เกลี่ยหลังฟ้องคดีเข้ามาแทน ในส่วนการไกล่เกลี่ยหลังฟ้องคดีมีกรณีหนึ่งก็คือให้ใช้หลักเกณฑ์ วิธีการในการไกล่เกลี่ยของศาลแต่งตั้งผู้ประนีประนอมและอำนาจหน้าที่ของผู้ประนีประนอมให้เป็นตามข้อกำหนดไว้ในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา กรณีอย่างนี้ผมถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ นะครับ หลายท่านอาจจะดูว่าเป็นเรื่องเล็ก เพราะอันนี้เป็นเรื่องของอำนาจนิติบัญญัติกับอำนาจตุลาการ การที่ให้ศาลซึ่งมีอำนาจตุลาการสามารถออกกฎเองมาบังคับใช้ในการพิจารณาความซึ่งกระทบต่อบุคคลภายนอกคู่ความตัวเอง แล้วที่ประชุมใหญ่ศาลฎีการับรองโดยไม่ผ่านสภานิติบัญญัติ ผมคิดว่าตรงนี้เป็นการใช้อำนาจตุลาการที่ล้นเกิน ผมไม่เห็นพ้องด้วยด้วยความเคารพศาล แต่ไม่เห็นพ้องด้วยในเชิงหลักการจริง ๆ ดังนั้นถ้าจะมีข้อกำหนดต่าง ๆ ของศาลฎีกาควรจะมาเป็นพระราชบัญญัติหรือแก้ไขในประมวลวิธีพิจารณาความแพ่งโดยตรงเข้ามาในสภาเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรซึ่งมาจากประชาชนเป็นอำนาจนิติบัญญัติได้กลั่นกรอง ได้ดูเพราะอะไรครับ ชนชั้นใดออกกฎหมายเพื่อประโยชน์ของชนชั้นนั้น มุมมองของคนแต่ละคนก็มุมมองความเคยชินและอำนาจในการใช้ อำนาจตุลาการเคยชินในการใช้อำนาจในการวินิจฉัยตัดสินคดี แต่ในการต่อสู้คดีของประชาชน ของคู่ความ ของทนายความอาจจะมุมมองนั้นไม่เห็น การออกข้อบังคับจะเป็นข้อบังคับที่เป็นมุมมองของอำนาจตุลาการของศาลเท่านั้น และศาลอนุมัติเอง ผมคิดว่าสิ่งนี้ผมไม่เห็นพ้องด้วย และยืนยันขอให้บันทึกในรัฐสภาแห่งนี้ว่าผมไม่เห็นพ้อง และข้อบังคับตรงนี้จะควรที่จะเข้ามาสู่สภานิติบัญญัติเพื่อจะให้กลั่นกรอง เพื่อให้มุมมองอื่นเข้ามาสู่ข้อบังคับมันจะเกิดความเป็นธรรมมากกว่าที่จะออกโดยฝ่ายเดียว ท่านประธานสิ่งที่ผมตั้งข้อสังเกตนี้ไม่ทราบว่าจะได้ไปแก้ไขในส่วนกรรมการวิสามัญหรือไม่ แต่เป็นหลักการที่ผมคิดว่าควรจะมีการแก้ไขและวางการป้องกันโดยเฉพาะในเรื่องหลังคือเรื่องของข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา ข้อบังคับในส่วนนี้ แล้วขอฝากท่านประธานไปยังคณะกรรมการวิสามัญถ้ารับหลักการฉบับนี้ได้โปรดพิจารณาและแก้ไขด้วยครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชวน หลีกภัย ประธานรัฐสภา ได้กลับมา ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ มีผู้แสดงความจำนง ขณะนี้ ๑๔ ท่านครับ เพราะฉะนั้นก็ขอสมาชิกได้คำนึงถึงเวลาเพื่อไว้ด้วย เพราะเรายังมีวาระที่ต้องพิจารณาต่อไป หลังจากประชุมเสร็จวาระนี้แล้วก็มีประชุมหน่วยประจำชาติรัฐสภาด้วย ขอเชิญท่านต่อไปคือดอกเตอร์นิคม เวชกามา ดอกเตอร์นิคมขอความกรุณาเวลาไม่ควรจะเกิน ท่านธีรจชัยนะครับ เชิญเลยครับ

นายนิคม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นิคม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมต้องขอร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไข ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ผมไม่พูดไม่ได้ ท่านประธาน เมื่อ ๓๐ ปีก่อน สมัยเรียนกฎหมายเพื่อจะจบแต่สอบ ๓ ครั้ง เฉพาะประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งครับ เพราะฉะนั้นต้องขออนุญาตท่านประธานครับ แต่ก่อนที่จะ ผมจะพูดในเนื้อหาผมฟังท่านรองนายกรัฐมนตรีพูดแล้ว ท่านก็สาธยายยาวพอสมควร ผมเข้าใจท่านพูดนะ แต่ผมก็ยังข้องใจอยู่ท่านประธานว่าการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แก้อยู่มาตราเดียว คือมาตรา ๒๐ ตรี ท่านบอกว่าเป็นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของกฎหมาย โครงสร้างของปฏิรูปประเทศ อันนี้คือผมยังข้องใจอยู่ที่ท่านพูดผมเข้าใจท่านก็บรรยายดี ยกแม่น้ำทั้งห้า แต่ว่ามันเป็นการแก้ไขเพียงนิดเดียวซึ่งผมเห็นด้วยนะที่พูด -----

ท่านประธาน ผมเห็นด้วยจริง ๆ กฎหมายหลายร้อยฉบับตั้งแต่สมัยรัฐบาล คสช. มาจนวันนี้ ผมก็เห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ท่านคิดเพื่อพี่น้องคนยากคนจน ส่วนที่ผ่านมาหลายพระราชบัญญัติ ไม่ว่าพระราชบัญญัติเรื่องห้ามกินสุรา หรือว่าไม่ให้นั่งรถข้างหลัง ซึ่งก็ออกเข้าเลิกเย็น มันเป็นกฎหมายที่ใช้ไม่ได้ กระทบต่อความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนครับ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ดีที่สุดของรัฐบาลชุดนี้ที่มีท่าน พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี เพียงแต่ว่าผมมีข้อติดค้าง ส่วนในข้อที่ท่านบอกปฏิรูปประเทศตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๐ หมวด ๑๖ ผมยังข้องใจอยู่ในเรื่องนี้ ครั้งแรกผมเข้าใจผิดที่ท่านเอาเข้ามาว่ากฎหมายนี้ทำไมเอาเข้ามารัฐสภา เพราะโดยหลักการแล้วการแก้ไขกฎหมาย ร่างพระราชบัญญัติทั้งหลายต้องไปผ่านของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสียก่อน แต่วันนี้ท่านชี้แจงแล้วว่ามันเป็นการเอาเข้ามาในลักษณะปฏิรูปประเทศ นี่ก็คือความข้องใจของผมว่าแก่นิดเดียว ซึ่งโดยเนื้อหาของสาระของข้อกฎหมายเป็นเรื่องดีครับ เพราะเป็นการทำให้พี่น้องประชาชนผู้ยากไร้ได้มีโอกาสที่จะมีชีวิตที่ดีขึ้น คนถูกฟ้องส่วนใหญ่เป็นหนี้เป็นสิน แน่นนอน คือคนยากคนจน ผมจึงต้องบอกท่านประธานไปว่าเรื่องการร้องประนีประนอมผมไปศึกษา ในรายละเอียด ผมอ่านจบไป ๒-๓ รอบของร่างกฎหมายฉบับนี้ ทำไมต้องให้ผู้ยื่นซึ่งปกติก็เป็นคนยากคนจนอยู่แล้ว อยากจะให้มีการประนีประนอมเพื่อจะได้ไม่ต้องฟ้องร้องศาลต่อไป โดยเนื้อหาของสาระโดยปกติแล้วศาลเองก็ทำการไกล่เกลี่ยประนีประนอมอยู่แล้ว แต่ในลักษณะของฟ้องเป็นคดีแล้วก็มาไกล่เกลี่ยประนีประนอมในระหว่างดำเนินคดี แต่กฎหมายฉบับนี้เป็นการไกล่เกลี่ยประนีประนอมก่อนที่จะฟ้อง ถ้ามันจบแล้วไม่ต้องฟ้องเป็นเรื่องดี เพียงแต่ผมติดใจเรื่องวิธีการว่าผู้ยื่นขอประนีประนอมต้องจ่ายค่าธรรมเนียมศาลจะ ๒๕-๒๖ เปอร์เซ็นต์ ก็แล้วแต่ ถ้าจะไปแก้ไขกระบวนวิธีการหรือวิธีการแก้ไขไม่ต้องเสียสตางค์ได้ไหมครับ เนื่องจากความยากความจนของเขานี้ละท่านประธาน ส่วนท่านบอกว่าถ้าศาลไม่ตัดสินหรือไม่สั่งการจะคืนให้ อันนั้นเป็นวิธีการหนึ่งเท่านั้น ฉะนั้นวิธีการที่ว่านี้ไม่ต้องเสียสตางค์เลยในความคิดเห็นของผมครับ เพราะฉะนั้นไหน ๆ ก็จะช่วยเขาเพื่อให้ความยุติธรรม ความเป็นธรรมแก่พี่น้องประชาชนแล้ว ไม่มีเลยได้ไหมค่าธรรมเนียมศาล อันนี้คือประเด็นที่ผมต้องฝากท่านประธาน เพราะคนถูกฟ้องก็คือคนยากคนจน คนรวยเขาไม่กลัวหรอก จ้างทนายมาฟ้อง แต่คนจนอย่าว่าแต่จ้างทนายเลยท่านประธาน แค่ว่าไปศาลยังไม่มีค่ารถ แต่บางครั้งมันต้องเป็นหนี้

โดยเฉพาะหนี้ธนาคารทั้งหลาย หนี้ กยศ. เป็นหนี้และไม่มีเงินจ่ายก็ถูกฟ้อง การประนีประนอม เป็นเรื่องดี ผมเห็นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่เขาไม่เป็นหนี้และการที่มีการประนีประนอม ในระหว่างญาติพี่น้องถ้าเกิดจะฟ้องกัน ท่านประธานครับ มันจะทำให้ความสมานฉันท์ปรองดอง ดีขึ้น ถ้ามันขึ้นไปสู่ศาลโดยการสู้กันในกระบวนการแล้ว มันดูหน้ากันไม่ได้ ไม่มีญาติพี่น้อง เพราะฉะนั้นคดีเสร็จก่อนเป็นเรื่องดี เพียงแต่ผมต้องถามท่านประธานไปถึงท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านนั่งดูอยู่ ท่านผู้มีอำนาจว่าประเด็นเรื่องค่าธรรมเนียมถอดออกได้ไหม ไม่ต้องมี ไม่มีใคร อยากเป็นคดีความโดยไม่จำเป็น ชีวิตผมอยู่กับครู เป็นทนายเป็นนิติกร -----

โดยเฉพาะกับชาวบ้านรักมาก ผมจึงยืนยันว่าคดี กยศ. ผมเป็นผู้ต้องหามากที่สุด เห็นคำประกัน
ทุกรายที่รู้จักผมก็ถูกฟ้องหมด อันนี้มันเป็นเรื่องที่เจ็บปวดของพี่น้องประชาชนถึงการศึกษา
ไม่ให้มีค่าเรียนดีที่สุด อันนี้ผมฝากท่านประธานว่าทำไมเราถึงจะไม่มีค่าธรรมเนียม ทำไมในเมื่อ
ไหน ๆ ศาลก็จะดำเนินการในกระบวนการยุติธรรมอยู่แล้ว การเจรจากันก่อนการประนีประนอม
ผมเองก็ถูกฟ้องไปประนีประนอมหลายเรื่องซึ่งต้องยกเลิกเห็นคุณค่า เพราะฉะนั้นกฎหมาย
ฉบับนี้ต้องยกย่อง ตั้งแต่เป็นนายกรัฐมนตรีประยุทธ์มาผมยกย่องกฎหมายฉบับนี้ละครับ
อย่างอื่นผมไม่เอาด้วยเรื่องบ้านผมเดือดร้อน เรื่องสุนัขทุกวันนี้ ถึงแม้ท่านจะเดินตามหลัง
อเมริกา ฝรั่งเศสแล้วแต่ พี่น้องบ้านผมเดือดร้อน ท่านประธานครับ ๒ ประเด็นใหญ่ ๆ เท่านั้น
คือเรื่องท่านใช้คำว่าปฏิรูปประเทศเข้ามา นำกฎหมายเข้ามาในรัฐสภา เรื่องที่บอกว่าค่าธรรมเนียม
ส่วนวิธีการผมอ่านกลับไปกลับมาเข้าใจ ท่านนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรีท่านก็มาพูด
ซ้ำอีกผมก็ยังเข้าใจดีขึ้น เพียงแต่ผมติดใจอยู่เรื่องเดียวคือพอใครเป็นคนยื่นขอประนอม
คนจะแพ้คดีมันต้องยื่นเสียเงินอันนี้คือปัญหา ขอบคุณมากท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปคุณคารม พลพรกลาง

นายคารม พลพรกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียน
ท่านประธานที่เคารพ ผม นายคารม พลพรกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ
พรรคอนาคตใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก็ขออนุญาตที่จะอภิปรายตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เพื่อเพิ่มมาตรา ๒๐ ตรี เพื่อให้เห็นว่า
ผมมีข้อกังวลใจหลายประเด็น

ประเด็นแรก ผมมีคำถามไปยังผู้เสนอทางคณะรัฐมนตรีว่า กฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่งเป็นกฎหมายวิธีสบัญญัติ เพราะอะไรจึงต้องนำเข้าเป็นกฎหมายปฏิรูปประเทศ
จริง ๆ แล้วเท่าที่ฟังการนำเสนอข้อจำเป็นในการที่จะให้มีกฎหมายฉบับนี้หรือมาตรานี้ขึ้นมา
ปัจจุบันนี้สังคมไทยก็มีการประนีประนอมก่อนฟ้อง ระหว่างฟ้อง หรือแม้แต่บังคับคดีแล้วก็มี
ประเด็นไม่อยู่ที่ว่าเป็นการอำนวยความสะดวกเพื่อให้เกิดความสะดวกแก่ประชาชน ประเด็น
อยู่ที่ว่า อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าท่านสังเกตดี ๆ ว่ามาตรา ๒๐ ตรี ให้มีการนำ
ข้อพิพาทที่เกิดขึ้นกับประชาชนระหว่างเอกชนด้วยกัน เพื่อจะให้มีการยุติข้อพิพาทไม่ให้
มีคดีขึ้นสู่ศาลครับ ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่าเจตนาจริง ๆ ผมอยากจะทำให้อภิปรายให้

ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติให้ทราบว่าข้อพิพาทที่เกิดขึ้นทุกวันนี้คดีไม่ว่าจะเป็นคดีกู้ยืมเงิน
คดีบัตรเครดิต คดีกับสถาบันการเงิน อำนาจต่อรองระหว่างประชาชนที่เป็นหนี้กับเจ้าหนี้เหล่านี้
อำนาจต่อรองจริง ๆ ท่านประธานต้องทราบว่าคือคนที่มีอำนาจต่อรองเหนือกว่า ประเด็น
ไม่ได้อยู่ที่ว่าค่าธรรมเนียม ๒๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วถ้าเกิดศาลไม่รับคำร้องตามสัญญาประนีประนอม
ยอมความตามวรรคสองแล้วคืนค่าธรรมเนียม ประเด็นมีว่าผู้เสนอได้ผูกเอามาตรา ๑๓๘
มาใส่ในวรรคสอง ทำไมผมต้องพูดเรื่องนี้ มาตรา ๑๓๘ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
เป็นเรื่องพิพากษาตามคำพิพากษาตามยอมที่คู่ความหรือคนจะมีคดีนำเสนอเข้ามาที่ศาล
มาตรา ๑๓๘ เมื่อสัญญาประนีประนอมยอมความไม่ขัดต่อความสงบ ไม่เป็นไปในเรื่องกลฉ้อฉล
ศาลต้องพิพากษตามยอม ท่านประธานรู้หรือไม่ว่าลักษณะอย่างนี้เขาเรียกว่าซ่อนบางอย่างไว้
เอาบางอย่างมาแสดงว่าเจตนาดีกับชาวบ้าน -----

ไม่อยากให้มีข้อพิพาทขึ้นศาล ไม่อยากให้เกิดโรงรกรศาล ผมเป็นทนายความเท่าที่มีประสบการณ์
ท่านประธาน คดีที่ขึ้นศาล ศาลพิพากษตามยอม คนที่เป็นลูกหนี้คือคนจน คือชาวบ้าน
คือประชาชนที่เลือกพวกผมมา เวลาเขาเป็นหนี้ เวลาทำสัญญายอมน้อยคนที่จะมีความรู้
แม้จะมีทนายความ เวลาขึ้นศาลส่วนใหญ่อยากให้จบเร็วอย่างที่ท่านรองนายกรัฐมนตรี ขออนุญาต
ที่จะเอ่ยนามท่าน ความเร็วกับความยุติธรรมสวนทางกันเสมอ เขาทำสัญญาประนีประนอม
ยอมความ ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานทราบ เขาเป็นหนี้ครับ เขาอยากคิดว่าเขาจะจบเร็ว
ผ่อนได้ ทำสัญญายอมความแล้ว สุดท้ายผ่อนไม่ได้ต้องมาฟ้องตามวรรคสองให้อามาตรา ๑๓๘
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้ สุดท้ายสัญญาประนีประนอมยอมความทำถูกต้อง
ขณะนั้น เขาไม่มีเงินผ่อนชำระเขาต้องถูกยึดทรัพย์ ท่านทราบไหมครับว่าลักษณะอย่างนี้คือ
การเอาเปรียบประชาชน ลักษณะอย่างนี้ อย่างที่ผมอภิปรายนี้ไม่ได้ตรงไปตรงมา เพราะเหตุ
ว่าอะไร เพราะเหตุว่าส่วนใหญ่แล้วคนที่มีความจำเป็นต้องยอมก็คือคนที่เป็หนี้ คือประชาชน
แต่ถ้าเอากฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาผมจึงตั้งข้อสังเกตว่าแม้เจตนาจะดีไม่อยากให้เกิดคดีขึ้นไปสู่ศาล
จริง ๆ แล้วขึ้นสู่ศาลการประนีประนอมยอมความโดยผู้ประนีประนอมมีทั้งเร็วและช้าไม่มีใคร
ปฏิเสธ แต่ประเด็นอยู่ที่ว่าเวลาประนีประนอมยอมความไปแล้วมันอุทธรณ์ฎีกาได้ยาก ไม่ใช่
ไม่ได้ คดีมันยุติ พอคดียุติชาวบ้านเป็นหนี้ ประชาชนเป็นหนี้ก็ยึดทรัพย์สิครับ ท่านประธาน
ต้องทราบนะครับว่าปัจจุบันนี้นายทุนต่างประเทศคนที่เขาเข้ามา เขามีทุนเขาเข้ามาเป็น
เจ้าของบริษัทที่ให้บริการกับประชาชน ไม่ว่าจะเป็นคดีผู้บริโภค คดี ผบ. ที่ทนายความเขาเรียก
สัญญาเขาเรียกว่าสัญญาที่เป็นรูปแบบสัญญาตัวเล็กมาก และขณะที่เซ็นสัญญาน้อยคนที่จะอ่าน
และน้อยคนที่จะเข้าใจ เพราะว่าไม่ได้มีความรู้จับเนติบัณฑิตเหมือนท่านรองนายกรัฐมนตรี
จับดอกเตอร์เหมือนรองนายกรัฐมนตรีจะได้อ่านแล้วเข้าใจ อันนี้ผมกราบเรียนว่าอันนี้คือ
ข้อเสียเปรียบ เมื่อทำสัญญาประนีประนอมยอมความอย่างที่ผมอภิปรายเสร็จสุดท้ายแล้ว
ถูกยึดทรัพย์ ถูกยึดบ้าน ยึดรถ ยึดทรัพย์สิน อันนี้ครับที่ผมสงสัยว่าการที่เอากฎหมายฉบับนี้
ผ่านคณะรัฐมนตรีไปให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้วก็ส่งเข้ามาที่ประชุมร่วมกัน
ของรัฐสภา คนร่างกฎหมายก็คือฝ่าย ครม. ไม่ได้มาจากประชาชนคือสภาผู้แทนราษฎร
การสอบถามผมดูในเอกสารที่เสนอมาศาลยุติธรรมมีการไปฟังความคิดเห็น เห็นด้วยในส่วน
ที่เขาเรียกว่า ประเด็นที่อยู่ในหน้า ๑๑ นะครับท่านประธาน เรื่องการรับฟังความคิดเห็น

และผลการรับฟังความคิดเห็นมันน้อยมาก ๕๒ คน เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ๕ คน กับประเทศนี้ ประเทศไทยคนจนก็เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จึงเป็นเรื่องที่ผมอยากตั้งข้อสังเกตแล้วก็อยากฝากไว้ว่าให้สมาชิกรัฐสภามองว่ากฎหมายฉบับนี้อำนวยความยุติธรรมจริงหรือเปล่า หรือเป็นการเอื้อใคร หรือจะเป็นการบีบคนที่เขาไม่มีทางต่อสู้ โดยใช้ระบบบอกวาก่อนขึ้นศาล ไม่อยากให้เกิดศาล ทั้งที่ศาลเราต้องยอมรับว่ามีความเป็นธรรม ศาลยุติธรรมยังพึ่งพาได้ อย่างน้อย ๆ ผู้ไกล่เกลี่ยก็ทำหน้าที่แทนศาล ทำในศาลด้วยครับ ความเร็วหรือช้าไม่ใช่ประเด็น คดีเยอะหรือคดีน้อยไม่ใช่ประเด็น ประเด็นคือความยุติธรรมมันมีให้กับประชาชนหรือเปล่า เพราะฉะนั้นในส่วนของผมจึงเห็นว่ากฎหมายตัวนี้ก็ยังสงสัยอยู่ว่าเป็นกฎหมายปฏิรูปประเทศ อย่างนั้นหรือ แล้วก็เขียนมาแบบนี้จุดประสงค์ผมพยายามจะเข้าใจแล้วก็อ่านโดยละเอียดแล้ว ผมเห็นว่าไม่ได้ตรงไปตรงมา เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตตั้งข้อสังเกตไว้ในเวลาที่ท่านประธาน อนุญาต เพื่อจะบอกว่ากฎหมายแบบนี้เป็นกฎหมายที่ยังต้องมีการสอบทานกันอีก เพราะฉะนั้น เพื่อให้มีการนำไปสู่สุดท้ายแล้วจะประกาศใช้ควรจะต้องมีความละเอียดและรอบคอบมากกว่านี้ ขอบพระคุณ ท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : เรียนท่านประธานครับ กระผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ต้องกราบเรียนว่า ในร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังกล่าวนี้นี้ เดิมทีถ้าดูเผิน ๆ ก็จะเหมือนกับเป็นกฎหมายทั่วไป แต่ท่านรองนายกรัฐมนตรีวิชณุ ท่านก็ได้อธิบายแล้วว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่สืบเนื่องมาจากแนวทางการปฏิรูปประเทศ ซึ่งในช่วงที่ริเริ่มตอนนั้นตั้งแต่ช่วงสถาปนาปฏิรูปแห่งชาติ หรือ สปช. ในคณะกรรมการการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมของ สปช. เห็นครับว่าประโยชน์ของกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่จะทำให้ได้ประโยชน์กับพี่น้องประชาชนทั้งประเทศ รวมถึงจะทำให้กระบวนการยุติธรรมที่เกิดขึ้นนั้นดีขึ้นกว่าเดิม กฎหมายดังกล่าวนี้จะลดปัญหาความขัดแย้งของคนในสังคม ลดปัญหาคดีความที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมากที่เกิดขึ้นอยู่ในแต่ละวัน ในการที่จะมีคดีความเกิดขึ้นแต่ละคดีนั้นเราเสียงบประมาณมหาศาล เสียทั้งค่าขึ้นศาล เสียทั้งค่าใช้จ่ายของจำนวนผู้พิพากษา ซึ่งมีผู้พิพากษาในแต่ละชั้นศาล ๆ ละ ๓ คน มีทั้งชั้นต้น อุทธรณ์ ฎีกา มีทั้งเจ้าหน้าที่ศาล พนักงานศาล เพราะฉะนั้นคดีความที่เกิดขึ้นเพียง ๑ คดี ท่านประธานครับ จะทำให้เกิดปัญหารอบด้าน ดังนั้นในสภาปฏิรูปแห่งชาติจึงได้เห็นแนวทางหรือเสนอแนวทางว่าเดิมทีในเรื่องของการประนีประนอมยอมความนั้นเป็นเรื่องที่ปฏิบัติอยู่แล้ว แต่ช่องทาง หรือแนวทาง หรือวิธีการที่จะทำให้เกิดการไกล่เกลี่ย เกิดการประนีประนอมยอมความให้ง่ายขึ้นนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมาย ดังนั้นในส่วนของสภาปฏิรูปแห่งชาติเองจึงได้เสนอเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องปฏิรูปประเทศ แล้วก็เสนอเรื่องดังกล่าวนี้สู่คณะรัฐมนตรี แล้วก็มีความกรรมการอีกหลายชุดที่พิจารณาเรื่องเหล่านี้ ดังนั้นโดยสรุปก็คือกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายปฏิรูปประเทศที่จะทำให้ประเทศไทย ประเทศชาติ และสังคมดีขึ้น ส่วนค่าธรรมเนียมค่าขึ้นศาล ตอนแรกผมก็ยังเข้าใจว่าจำนวนบอกว่าร้อยละ ๒๕ ซึ่งดูแล้วเยอะ แต่ถ้าอ่านให้หมดร้อยละ ๒๕ ของค่าขึ้นศาลตามตาราง ๑ ค่าธรรมเนียมศาลหรือค่าขึ้นศาล ก็คือค่าธรรมเนียมศาลปกติ ร้อยละ ๒ แต่จะไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท อย่างนี้นะครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเอาคดีนี้เรื่องเหล่านี้ขึ้นไปให้ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมยอมความแล้วร้อยละ ๒๕ ของค่าขึ้นศาล ก็จะถือว่าจำนวนไม่มาก ก็จะได้ประโยชน์กับคนที่มีความผิดแล้วก็จะลดจำนวนคดีให้น้อยลง

ก็เลยกราบเรียนว่าร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นร่างกฎหมายที่เป็นประโยชน์ในเรื่องของการปฏิรูปประเทศส่วนหนึ่งที่ทางกระบวนการการปฏิรูปประเทศได้ดำเนินการมาจนถึงเป็นร่างกฎหมายฉบับนี้เพื่อให้รัฐสภาได้พิจารณา ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณท่านเสรีครับ ต่อไปขอเชิญคุณกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ ครับ

นายกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม กมลศักดิ์ ลีวาเมาะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๔ จังหวัดนราธิวาส พรรคประชาชาติ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นผมขอเรียนว่าโดยหลักการที่เสนอให้สภาแห่งนี้เพื่อทำการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. -----

เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทก่อนฟ้องคดีนี้ ผมเห็นด้วยในหลักการแต่ว่า สิ่งที่ผมจะอภิปรายต่อไปนี้เป็นข้อเสนอแนะและข้อห่วงกังวล ในฐานะที่ก่อนหน้านี้เคยคลุกคลี อยู่กับกระบวนการทางศาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประนีประนอมยอมความนี้เป็นกระบวนการหนึ่ง ที่จะลดคดีนำคดีขึ้นสู่ศาล แล้วก็ป็นหนทางหนึ่งที่จะให้กระบวนการยุติธรรมเข้าถึงพี่น้อง ในรากหญ้าได้ง่าย ผมเชื่อว่าก่อนหน้านี้แล้วก็ในระหว่างนี้มีการพยายามร่างพระราชบัญญัติ ยุติธรรมชุมชนหลายฉบับ แต่ว่าด้วยเหตุผลกลใดก็แล้วแต่พระราชบัญญัติหลาย ๆ ฉบับ ยังไม่เข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมอ่านดูมาตรา ๒๐ ตรี ผมขออนุญาต แยกเป็น ๓ ช่วง เสนอความเห็นเป็น ๓ ช่วง ก็คือว่าช่วงที่มีการรับข้อเสนอก่อนยื่นฟ้องคดี เพื่อเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ย แล้วก็เมื่อเข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยสุดท้ายก็คือภายหลัง การไกล่เกลี่ยสำเร็จ ผมขอเสนอแนะอย่างนี้ ท่านประธานถ้าดูตามมาตรา ๒๐ ตรี เราจะได้เห็นว่าเจตนารมณ์ก็คือต้องการลดทอนคดีขึ้นสู่ศาล ถ้าหากพิจารณาตามบทบัญญัติด้วยกร่าง ก็คือรวมทั้งรายละเอียดข้อพิพาทที่คู่กรณีมายื่นความจำนงพุดง่าย ๆ คำว่าคู่กรณีในที่นี้ไม่ได้ หมายความว่า เป็นโจทก์ฝ่ายเดียว หรือบุคคลที่กำลังจะใช้สิทธิเรียกร้องหรือถูกโต้แย้งสิทธิ ฝ่ายเดียว แต่คนที่อาจจะตกเป็นจำเลยในอนาคตก็สามารถที่จะยื่นเข้าหลักเกณฑ์การพิจารณา ก่อนฟ้องคดีไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องคดีได้ ดังนั้นผมเสนอว่าเพื่อให้การเข้าถึงได้โดยง่ายอยาก ให้มีการรับเรื่องด้วยวาจาได้ด้วย เพราะว่าชาวบ้านส่วนใหญ่เขาไม่ทราบหรือว่าเขาจะบรรยาย รายละเอียดข้อพิพาทอย่างไร จะคำนวณทุนทรัพย์อย่างไรให้เข้าหลักเกณฑ์เหมือนวิธีพิจารณา ความแพ่งกรณีที่มีการฟ้องคดีที่ศาล ที่นี้พอมาถึงตรงนี้แล้วหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติสำคัญมาก ผมดูมาตรา ๒๐ ตรี ยังไม่ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติตั้งแต่การส่งคำคู่ความให้กับ อีกฝ่ายหนึ่ง ระยะเวลาในการตอบรับก็ไม่ปรากฏ ถ้าหากเป็นกรณีทั่วไปเมื่อมีการส่งคำฟ้อง ส่งคำคู่ความในกรณีถูกฟ้องคดีก็จะมีระยะเวลาในการยื่นคำให้การ แต่กรณีลักษณะอย่างนี้ ประเด็นที่ ๑ ก็คือคำคู่ความใครเป็นผู้ชำระค่าธรรมเนียมในการส่งคำคู่ความก็หลายร้อยบาท ใครเป็นผู้ชำระ แล้วระยะเวลาในการให้คำตอบว่ามีความประสงค์จำนงที่จะเข้าสู่กระบวนการ ไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องคดีมีระยะเวลากี่วัน ดังนั้นกระบวนการหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติถือว่าเป็น สิ่งสำคัญ ถ้าหากดูให้นำความตามมาตรา ๒๐ ทวิมาใช้ อันนี้คือการประนีประนอมยอมความ เมื่อมีการฟ้องคดี ซึ่งถือเป็นหลักเกณฑ์ต่างช่วงเวลากัน อันนี้คือประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ก็คือเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมร้อยละ ๒๕ ตรงนี้ผมเป็นห่วงแล้วก็เห็นด้วยกับที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปก่อนหน้านี้ ผมมาอ่านดูตอนท้ายเกี่ยวกับการวางค่าธรรมเนียมศาลมันย้อนแย้งแล้วก็ไม่ตรงกับสิ่งที่เราปฏิบัติกันมาก่อนหน้านี้ นั่นหมายความว่าค่าธรรมเนียมศาลถึงแม้จำนวนมันอาจจะน้อยร้อยละ ๒๕ ของจำนวนทุนทรัพย์ตามตารางการวางค่าธรรมเนียมตามวิธีพิจารณาความแพ่ง แต่ประชาชนที่ไม่มีเงินจริง ๆ เข้าถึงไม่ได้ ๒. ก็คือว่าปกติแล้วค่าธรรมเนียมวางศาลหากคดีมีการประนีประนอมยอมความได้จะมีการคืนค่าธรรมเนียม ๓ ใน ๔ หรือ ๗ ใน ๘ ตามแต่ดุลพินิจหรือระเบียบที่มีอยู่ แต่กรณีการไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องคดีปรากฏว่ากลับตรงกันข้ามครับ ท่านประธาน -----

เมื่อมีการประนีประนอมยอมความโดยศาลมีคำพิพากษามาตามยอมแล้ว กรณีที่ศาลปฏิเสธให้คืนค่าขึ้นศาลทั้งหมด ถามว่าแล้วหากกรณีที่ศาลประนีประนอมยอมความ กรณีที่ศาลประนีประนอมยอมความเป็นไปตามที่คู่กรณีร้องขอหรือตรงตามเจตนารมณ์ที่คู่กรณีได้มีการไกล่เกลี่ยแล้วไม่คืนค่าธรรมเนียมศาล ผิดหลักที่เราปฏิบัติกันมา กรณีที่ประนีประนอมยอมความแล้วอีกฝ่ายไม่ต้องรับภาระค่าธรรมเนียมคืนให้กับคู่ความอีกฝ่าย ตรงนี้ผมเป็นห่วง ๒. เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมที่ผมเป็นห่วงที่สุดก็คือว่าจะเป็นช่องทางในการเลี่ยงค่าธรรมเนียมของสถาบันการเงินอื่น ๆ หรือไม่ แล้วมันจะโยงกับสิ่งที่ผมจะเป็นห่วงในเรื่องของข้อกฎหมายเกี่ยวกับการฟ้องชำ ทานประธานขอเวลานิดหนึ่งครับท่านประธาน กรณีที่วางค่าธรรมเนียมร้อยละ ๒๕ ของตารางค่าธรรมเนียม หากตกลงกันได้ แล้วศาลมีคำพิพากษามาตามยอม เท่ากับว่าฝ่ายที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเต็มจำนวนตามตารางค่าธรรมเนียมเสียเงินแค่ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ถามต่อว่าสัญญาประนีประนอมที่ศาลมีคำพิพากษามาตามยอมก่อนฟ้องคดีมีผลผูกพันขนาดไหน เพราะคดี ๑ คดี ไม่สามารถมีคำพิพากษา ๒ ครั้ง ถูกหรือไม่ นี่คือหลักทั่วไป จะเป็นฟ้องชำ ทานที่ตามวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๘ คำถามถามว่า กรณีที่ให้ศาลพิพากษามาตามยอมก่อนฟ้องคดี ปกติแล้วคำพิพากษามันจะมีได้เมื่อมีคู่ความก็คือโจทก์และจำเลย แต่กรณีนี้คู่กรณียังไม่ใช่โจทก์และจำเลย แล้วยังไม่มีคำฟ้องจะใช้คำว่าศาลมีคำพิพากษามาตามยอมได้หรือไม่ อันนี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายและจะถือว่าคำพิพากษามาตามยอมที่มีอยู่ก่อนฟ้องคดีมีผลผูกพันและถือว่าเป็นการฟ้องชำหรือไม่ หากคำพิพากษาที่ศาลมีคำพิพากษามาตามยอมก่อนฟ้องคดีแล้วตกลงกันไม่ได้ พุดง่าย ๆ ไม่สามารถปฏิบัติได้ แล้วต้องมีการนำคดีขึ้นสู่ศาลทำเป็นคำฟ้องอีก ในข้อหาเดียวกันคู่ความรายเดียวกันจะเป็นอย่างไรในส่วนของข้อกฎหมาย อันนี้ฝากเป็นข้อเสนอแนะ แล้วก็อย่าอยากให้ปัญหาในอนาคต จริง ๆ ยังมีอีกหลายประเด็น แต่ว่าอีกประเด็นหนึ่งสุดท้ายฝากไว้ อย่างที่ผมเกริ่นตั้งแต่ต้นว่าคู่กรณีก็คือไม่จำเป็นต้องคนที่ เป็นโจทก์ฝ่ายเดียว จำเลยก็ได้ ยกตัวอย่างกรณีนักศึกษาที่มีหนี้ กยศ. ต้องการที่จะยื่นคำร้องเรียกกองทุนให้มาเข้าสู่กระบวนการนี้ ถามว่าถ้าดูตามนี้ทำได้ แต่นักศึกษาเหล่านี้ต้องหาค่าธรรมเนียมร้อยละ ๒๕ เพื่อให้เรียกกองทุน กยศ. มาเจรจาไกล่เกลี่ย เมื่อเจรจาไกล่เกลี่ยแล้วตกลงกันได้ ก็ขอให้ศาลมีคำพิพากษามาตามยอม สุดท้ายปฏิบัติชำระไม่ได้ ถามว่าคดีนี้ กยศ. จะสามารถนำคดีขึ้นสู่ศาลฟ้องใหม่ในข้อหาเดียวกัน ทุนทรัพย์จำนวนเดียวกันได้หรือไม่

จะเป็นกรณีของการฟ้องซ้ำหรือไม่ และท้ายที่สุดแล้วฝากในเรื่องของอายุความ เกรงว่า
คนที่ไม่รู้กฎหมายไม่เป็นไร บางคนรู้กฎหมายอาจจะเอาเรื่องกระบวนการใกล้เคียงก่อนฟ้องคดี
เพื่อให้อายุความสะดุดหยุดอยู่ หรือสะดุดหยุดลงก็แล้วแต่ อันนี้ฝากเป็นข้อเสนอแนะแล้วก็
ห่วงใย ดังนั้นวิธีปฏิบัติและหลักเกณฑ์ตามที่ผมได้เสนอมาทิ้งหมดน่าจะไปพิจารณาเพื่อให้
กระบวนการใกล้เคียงของคู่กรณีของพี่น้องมีมาตรฐานมากกว่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณนะครับ ต่อไปท่านสุรสิทธิ์
นิติวุฒิวรวัธน์ ครับ

นายสุรสิทธิ์ นิธิวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียน ท่านประธานรัฐสภา ผม นายสุรสิทธิ์ นิธิวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคพลังประชารัฐ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเองขออภิปรายสนับสนุนร่างของคณะรัฐมนตรี ซึ่งผมถือว่าเป็นมิติใหม่ที่เราจะได้มีโอกาสในการที่จะมีร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการระงับข้อพิพาททางเลือก เราเองมีระบบการไกล่เกลี่ยที่เกิดขึ้นมาช้านาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าคนที่อยู่ในแวดวงของนักกฎหมายนี้คงจะทราบดีว่าในเรื่องของข้อพิพาททั้งหลายนี้ มีการไกล่เกลี่ยมาก่อนข้างมากไม่ว่าจะอยู่ในขั้นตอนใด ไม่ว่าในหน่วยงานใดก็มีการเจรจา อยู่มาตลอด แต่ว่าการไกล่เกลี่ยในนอกระบบมันก็มีปัญหาในทางปฏิบัติ ก็คือผู้ไกล่เกลี่ยอาจจะ มีปัญหาในเรื่องของผลประโยชน์ มีการฉ้อฉล มีสิ่งที่ไม่ดีเข้ามาเยอะเยอะ ดังนั้นปัญหาที่เกิดขึ้น กับคู่กรณีที่มีความขัดแย้งกันอยู่ก็เกิดปัญหาขึ้นมาตลอด สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่พวกเราทุกคน มีความเข้าใจ ผมเชื่อมั่นว่ารัฐธรรมนูญที่มีบทบัญญัติกำหนดเอาไว้ให้การเสนอร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้เป็นไปตามหมวด ๑๖ ในเรื่องของการปฏิรูปประเทศ เป็นบทบังคับที่ทำให้รัฐบาลเอง มีความตระหนักว่าในเรื่องของกระบวนการยุติธรรมเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และรัฐบาลนี้ ผมเองก็เข้าใจว่าถ้าได้รับแรงในการดำเนินการในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ มากยิ่งขึ้น ผมอยากเรียนว่าในปัญหาที่เกิดขึ้นสำหรับผู้ไกล่เกลี่ยก็เป็นสิ่งหนึ่งที่มีมาช้านาน และผมเองอยากเรียนว่าในเรื่องของการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๒๐ ทวิ ในมาตรา ๒๐ ตรีนี ก็เป็นการสอดคล้องกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในมาตรา ๒๐ ทวิ ซึ่งเป็นเรื่อง ของการไกล่เกลี่ยในกระบวนการหลังฟ้องที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑๗ เมื่อปี ๒๕๕๒ ผมจำได้ว่าท่านประธานท่านได้ทำหน้าที่เป็นนายกรัฐมนตรีสมัยนั้น ตรงนี้คือสิ่งหนึ่งที่ผมคิดว่าเป็นแนวทางที่สำคัญที่จะคุ้มครองพี่น้องประชาชนโดยเฉพาะกระบวนการไกล่เกลี่ย เพราะว่า เรามีข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาว่าด้วยการไกล่เกลี่ย พ.ศ. ๒๕๕๔ มากำหนดเอาไว้ มันจะเป็นสิ่งหนึ่งที่จะกำหนดแนวทางในการไกล่เกลี่ย มีการแต่งตั้งคณะบุคคลหรือบุคคล มาทำหน้าที่ในการประนีประนอม ตรงนี้จะพูดถึงในเรื่องของคุณสมบัติในเรื่องของการดำเนินการ ในการลงโทษซึ่งอย่างน้อยที่สุดผมคิดว่าการเข้ามาสู่กระบวนการนี้ย่อมดีกว่า และที่ผ่านมา ต้องยอมรับว่าในเรื่องของการไกล่เกลี่ยโดยผู้ประนีประนอมมีปัญหาค่อนข้างน้อยมาก ผมคิดว่า ในสิ่งเหล่านี้มันจะปรากฏในเรื่องของความเป็นจริงในข้อเท็จจริงครับว่า การดำเนินการในเรื่อง

ของการใกล้เคียงมีผลในการที่จะทำให้เกิดการสมานฉันท์ของคู่กรณีค่อนข้างมาก คณะรัฐมนตรี
โดยท่านรองนายกรัฐมนตรีได้นำเสนอไปแล้วว่ากระบวนการในการใกล้เคียงมีผลค่อนข้างมาก
หลายสิบเปอร์เซ็นต์ ซึ่งผมเองต้องขออนุญาตท่านประธานว่าอยากจะหยิบยกในเรื่องของสถิติ
การใกล้เคียงข้อพิพาทในศาลโดยผู้ประนีประนอมประจำศาลทั่วประเทศ ได้มีรายงานประจำปี
ของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการได้ระบุเอาไว้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๑
สิงหาคม ๒๕๖๒ ว่าคดีที่ฟ้องร้องกันต่อศาลทั่วประเทศ ใน ๙๔๗,๐๑๓ คดีได้เข้าสู่การใกล้เคียง
ข้อพิพาทในศาลถึง ๔๓๕,๓๑๖ คดี ซึ่งคิดเป็นจำนวน ๔๖ เปอร์เซ็นต์ด้วยกัน ในจำนวน
๔๖ เปอร์เซ็นต์นี้มีการใกล้เคียงสำเร็จ ๔๑๘,๐๔๐ คดี เท่ากับ ๙๖ เปอร์เซ็นต์ ใกล้เคียง
ไม่สำเร็จเพียง ๑๗,๒๗๖ คดี เท่ากับ ๔ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ดังนั้นกระบวนการใกล้เคียงเหล่านี้
จึงเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญ ซึ่งผมคิดว่ามันน่าจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง -----

โดยเฉพาะอย่างยิ่งการไกล่เกลี่ยในชั้นก่อนฟ้องคดีก็เป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้การระงับข้อพิพาทก่อนฟ้องได้สำเร็จลุล่วงไปอย่างดี ซึ่งผมคิดว่าปัญหาของการดำเนินงานคงจะมีน้อยลงเนื่องจากระบบกระบวนการทั้งหลายในการที่จะสร้างผู้ประนีประนอมที่เคยมีปัญหาอยู่ได้ดำเนินการโดยนำข้อกำหนดของประธานศาลฎีกานำมาใช้ได้ ผมเรียนว่าในกระบวนการเหล่านี้นอกเหนือจากที่ทางคณะรัฐมนตรีได้เสนอไปแล้ว ผมอยากเรียนว่ามันมีคำถามอยู่ว่าแล้วกระบวนการที่สถานีนิติบัญญัติแห่งชาติได้ดำเนินการออกพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. ๒๕๖๒ มันมีความสอดคล้องมีการขัดกันกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ผมเรียนว่าจากการที่ผมได้โอกาสได้ดูในพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งบังคับใช้แล้วเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายนที่ผ่านมา เป็นกระบวนการไกล่เกลี่ยทางอาญา กระบวนการไกล่เกลี่ยทางแพ่ง เป็นกระบวนการไกล่เกลี่ยทางอาญาในชั้นสอบสวนและกระบวนการไกล่เกลี่ยในภาคประชาชน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็เป็นสิ่งหนึ่งที่จะทำให้คดีทั้งหลายไม่ว่าคดีแพ่งหรือคดีอาญาซึ่งมีการกำหนดว่าคดีแพ่งจำนวนทุนทรัพย์ไม่มาก แล้วก็ในเรื่องของคดีอาญาที่กำหนดเอาไว้ในบางประเภท ดังนั้นในกลไกทั้งหลายจะเป็นสิ่งหนึ่งที่จะทำให้ต่อไปในอนาคตคดีจะมีโอกาสได้ลดลงความสัมพันธ์ระหว่างคู่กรณีก็จะดีขึ้น ทุกสิ่งทุกอย่างผมคิดว่ามันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ต่อข้อห่วงใยของท่านสมาชิกหลายท่านที่ผมเองก็นั่งคิดนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของค่าใช้จ่ายของผู้ที่จะมาดำเนินการที่เป็นคู่กรณี ผมเองผมเรียนว่าในกระบวนการทางศาลเรามีกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการร้องขอดำเนินคดีอย่างบุคคลอนาถาอยู่แล้วก็ยังเป็นช่องทางหนึ่ง แต่ในช่องทางการไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องก็เป็นสิ่งหนึ่งที่ทุกคนห่วงใยเช่นเดียวกันว่าในวงเงิน ๒๕ เปอร์เซ็นต์ซึ่งลดมาเยอะแล้ว แต่ว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็กำหนดเอาไว้ให้ศาลนั้นสามารถใช้ดุลพินิจในการที่จะกำหนดเป็นอย่างอื่น ก็คืออาจจะไม่คิดค่าใช้จ่ายเลย ซึ่งถ้าหากว่าคู่กรณีเป็นคนที่มีความยากจน ดังนั้นผมเรียนว่าในกระบวนการทั้งหลายที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทก่อนฟ้องจึงเป็นสิ่งหนึ่งที่ผมถือว่าเป็นช่องทางที่สำคัญจะทำให้เกิดกระบวนการได้อย่างครบถ้วนนะครับ ผมเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าพี่น้องประชาชนที่เดือดร้อนหรือว่ามีปัญหาในเรื่องของกระบวนการยุติธรรมหรือว่าปัญหาในเรื่องของค่าใช้จ่ายอะไรต่าง ๆ ก็จะได้รับ การดูแลจากรัฐบาลหรือว่าทางศาลต่อไปนะครับ ผมเองต้องขอขอบคุณท่านประธาน ณ โอกาสนี้ครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปคุณหมอลั่น
ศรีแก้ว ครับ

นายลั่น ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : เรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม ลั่น ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภา กระผมขออนุญาตท่านประธานที่จะได้แสดงความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี
โดยท่านรองนายกรัฐมนตรีได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภา
ท่านประธานที่เคารพ กระผมดูหลักการ เหตุผลของตัวร่างพระราชบัญญัตินี้จากการแถลง
หรือจากการนำเสนอของท่านรองนายกรัฐมนตรี ผมแบ่งเป็น ๒ ประเด็นครับ

ประเด็นที่ ๑ เป็นเรื่องที่มาของการนำเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้
ตามมาตรา ๒๗๐ ของรัฐธรรมนูญวรรคสอง ให้เสนอต่อการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ประเด็นที่ ๒ เป็นตัวสาระสำคัญของตัวร่างพระราชบัญญัติ ท่านประธานครับ
สิ่งที่ผมฟังท่านรองนายกรัฐมนตรีได้เสนอต่อที่ประชุมรัฐสภาของเรา ท่านมีความภาคภูมิใจ
อย่างสุดซึ่งผมขอใช้ประโยคนี้อย่างมั่นใจเป็นกฎหมายฉบับแรกที่ได้เสนอต่อที่ประชุมร่วมรัฐสภา
ตามมาตรา ๒๗๐ วรรคสอง -----

อ้างเหตุผลว่าเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแผนการปฏิรูปประเทศ เรื่องกระบวนการยุติธรรม ปฏิรูปเรื่องของวิธีการพิจารณาความแพ่งในกลุ่มที่ ๒ ที่ท่านบอกว่าในกลุ่มปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม ท่านภูมิใจมากบอกเป็นครั้งแรกฉบับแรก ผมฟังผมก็อยากจะมีภาคภูมิใจตามท่านรองนายกรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้แทนของรัฐมนตรีทั้งคณะ ท่านประธานที่เคารพ แต่ผมฟังแล้วผมสะท้อนและหดหู่มาก ที่สะท้อนและหดหู่สภาเราเปิดมาสมัยนี้เป็นสมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง ปีที่ ๑ มีกฎหมายเข้าสู่การพิจารณาของสภา ๓ ฉบับ ๒ ฉบับแรกว่าด้วยกฎหมายเรื่องเกี่ยวกับเงินตรา ผมจะไม่ลงรายละเอียด ฉบับที่ ๓ คือฉบับนี้ นั่นหมายความว่ารัฐสภาเราในฐานะที่จะเป็นผู้ออกตัวบทกฎหมายไปให้ฝ่ายบริหารบริหารประเทศตามเจตนารมณ์ของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญตามที่ท่านแถลงต่อรัฐสภามันไม่ได้มีความก้าวหน้าอะไรเลย และกฎหมายฉบับนี้ท่านก็อ้างว่ามันเข้าเงื่อนไขหมวด ๑๖ ว่าด้วยการปฏิรูปประเทศ อันนี้ผมไม่เถียงถ้าท่านจะอ้างว่าทำให้พี่น้องประชาชนเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมทั่วถึงเป็นการปฏิรูปกระบวนการ ท่านประธานถ้าท่านรองนายกรัฐมนตรีในฐานะผู้นำเสนอกฎหมายว่าด้วยปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๐ เข้ามาผมจะภาคภูมิใจมากครับ ปฏิรูปมันต้องดูทั้งระบบ ดูกระบวนการทั้งหมดครับ อันนี้มาปฏิรูปประเด็น ๓๒ อย่างนี้รัฐสภาทำงานหนักมาก ปฏิรูปมีทั้งหมด ๑๑ ด้าน ๑๑ ด้านถ้ามีกฎหมายปฏิรูปเข้าสู่รัฐสภาแห่งนี้ ๑๑ ฉบับ ผมจะขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ด้านกฎหมายว่าไป ด้านการยุติธรรมว่าไป ด้านเศรษฐกิจว่าไป เพราะอะไรครับ เพราะท่านใช้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๐ ว่าด้วยบทเฉพาะกาล เขียนบังคับว่าต้องนำเสนอต่อที่ประชุมร่วมรัฐสภาเหมือนกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ๑๐ ฉบับ เหมือนกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ๑๐ ฉบับเลย แต่สิ่งที่ได้มาท่านกลับปฏิรูปประเด็นเดียว โกล่เกลี่ยข้อพิพาท แล้วอ้างว่าพี่น้องประชาชนเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมทั่วถึง มันอยู่ตรงไหนท่านประธานครับ วิธีคิดคืออะไร มันเป็นการปฏิรูปแบบตัดแปะครับ เอามาเสียบ ๆ เข้าไป แล้วเราจะมีกฎหมายแบบนี้เข้ามาในรัฐสภาเต็มเลย เราประชุมอย่างนี้ ขณะนี้เดือนกุมภาพันธ์หน้ากว่าจะได้มีโอกาสได้ใช้ห้องประชุมสุริยันสภาการประชุมเราดีขึ้น การทำงานเราอาจจะดีขึ้น แต่สิ่งหนึ่งผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรองนายกรัฐมนตรีในฐานะเป็นฝ่ายดูแลกฎหมาย การจะพิจารณาว่ากฎหมายใดเข้าหมวดปฏิรูปประเทศมันต้องเป็นกฎหมายที่สมกับการปฏิรูปประเทศจริง ๆ แล้วทำไม

ท่านไม่ทำกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรมมาเป็นแม่แบบ แล้วกฎหมายทั้งหลายทั้งปวงก็เอาแม่แบบไปเขียนต่อก็เข้ากฎหมายกระบวนการตามปกติ คิดอย่างนี้ผมไม่ได้เรียนกฎหมายผมอาจจะคิดโง่ก็ได้ ขอภัยท่านประธานที่ใช้คำพูดที่รุนแรง ไปนิดหนึ่ง อาจจะคิดไม่ฉลาดพอแต่ว่าสิ่งที่ท่านไปตัดแปะ อีกหน่อยก็เรื่องของปฐมภูมิเข้ามา ๑ ฉบับ แพทย์ปฐมภูมิ หลักประกันเข้ามามีอีก ๑ ฉบับ ว่าด้วยเรื่องเศรษฐกิจมาอีก ๑ ฉบับ มันไม่เห็นร่องรอยของการเชื่อมโยงการปฏิรูป ท่านมีหน้าที่เสนอทุก ๓ เดือน ภาพตรงนั้น มันได้เกิดขึ้น อันนี้เป็นประเด็นที่ผมต้องขออนุญาตใช้เวลาท่านประธานในเรื่องนี้จริง ๆ อยากจะฝากท่านไปพิจารณาว่าอะไรมันควรหรือไม่ควรอย่างไร ที่ผมพูดอย่างนี้ผมไม่ได้จะปฏิเสธที่จะไม่รับหลักการกฎหมายฉบับนี้ ดูหลักการและเหตุผลมาดีมากเพื่อจะให้พี่น้องประชาชนได้มีโอกาสใกล้เคียงข้อพิพาทก่อนที่จะฟ้องคดีกัน คดีไปรกรากศาลแม่ฟ้องศาล ก็ทำหน้าที่ในการใกล้เคียงผลงานออกมาชัดเจน ท่านก็อ้างในเอกสารฉบับนี้ ผมต้องขออนุญาต ท่านประธานยกขึ้นมาอีกแล้ว ภูมิใจครับ สำนักวิชาการ สภาผู้แทนราษฎรเราทำเอกสารประกอบการพิจารณาให้ข้อมูลครบถ้วน ชี้ให้เห็นหมดข้อดี ข้อเสีย แม้กระทั่งการรับฟังความเห็นซึ่งเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว ๕๕ คน ยิ่งใหญ่มาก ท่านประธานสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนคือหลักการและเหตุผลที่ท่านทำมา -----

โดยเฉพาะสาระสำคัญของตัวบทบัญญัติที่การแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เรื่องหลักเกณฑ์วิธีการที่ว่าด้วยการไต่ถามข้อพิพาทก่อนฟ้องคดี แก้มมาตรา ๒๐ เพิ่มมาตรา ๒๐ ตรีเข้าไป ท่านประธานครับ สาระสำคัญมี ๓ เรื่อง เพื่อนสมาชิกพูดไปแล้ว เรื่องที่ ๑ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการไต่ถามข้อพิพาทก่อนฟ้อง เรื่องที่ ๒ เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการพิพากษาตามสัญญาประนีประนอม พิพากษายอม ภาษากฎหมายเรียกพิพากษายอม เมื่อยอมแล้วก็ให้ศาลพิพากษาไว้เพื่อเป็นหลักประกันในการที่จะดำเนินการ ก็มีค่าดำเนินการเป็นค่าธรรมเนียมศาลร้อยละ ๒๕ ของค่าธรรมเนียมปกติ อันนั้นเป็นสาระสำคัญ ๓ เรื่อง ไม่ได้ขัด เป็นเรื่องดีที่จะมีโอกาสนั้นครับ แต่ท่านประธานครับ ผมมาดูในรายละเอียด ทำไมเขียนหมวด ๑๖ ว่าด้วยการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมครับ กระบวนการยุติธรรมไม่พอครับ มีกระบวนการปฏิรูปกฎหมายอีกนะครับ ๒ เรื่องนี้ควบคู่กันมาเลย ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม ๔ เรื่องท่านประธานครับ สุดท้ายคือเรื่องตำรวจ เรื่องการบังคับใช้กฎหมาย ผมไม่เห็นกฎหมายตำรวจเข้ามาในสภาแห่งนี้เลย เรื่องวัฒนธรรมองค์กรที่ท่านจะเข้าไปเกี่ยวข้องในกระบวนการของยุติธรรมทั้งหมด เรื่องของปรับปรุงระบบการสืบสวนสอบสวน การถ่วงดุลอะไรต่าง ๆ เรื่องของการกำหนดเวลา การเข้าถึงความเป็นธรรม เขาให้โอกาสคนที่มีฐานะไม่ดีมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ๔ เรื่องตรงนี้ท่านเขียนไว้มีอะไรมารองรับครับ หรือจะแยกไปตามกฎหมายปกติที่มีอยู่ เขียนทำไม ถ้าเป็นผมและผม ยกร่างกฎหมายฉบับนี้มาเขียนเลยครับ เขียนรองรับทั้ง ๔ เรื่องนี้แล้วก็เสนอไปให้กฎหมายปกติเขามาดูตามแบบนี้ ไปปรับแก้ไข มันจะได้เป็นการปฏิรูปที่เราเห็นทิศทางอย่างชัดเจน

ท่านประธานครับ ดูสาระสำคัญ ดูเหตุผลที่ท่านอ้าง เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อความเป็นธรรมในสังคมนี้ ทำไมต้องฟ้องท่านประธานครับ แค่ความแพ่งทำไมต้องฟ้อง ก็เพราะมันมีความเหลื่อมล้ำ มันมีความไม่เป็นธรรมคู่ความไม่เคยมีความเท่าเทียมกันในสังคมนี้ อันนี้ผมอยากฝากท่านประธานไปเลยครับ ไปยังท่านรองนายกรัฐมนตรีหรือกรรมการที่จะตั้งขึ้น คู่ความไม่เคยมีความเท่าเทียมกัน ถ้ามีความเท่าเทียมกันเขาไม่ต้องฟ้อง ในระบบปกติที่ศาลสามารถไต่ถามได้ ผมเชื่อว่าส่วนหนึ่งคู่ความเขายอมความด้วยความเป็นธรรม เขามีความเท่าเทียมกัน แต่อีกส่วนหนึ่งอีกฝ่ายต้องจำยอมรับที่จะไต่ถาม ที่จะยอมรับสภาพอย่างนั้น เพราะเขาไม่มีทางเลือกครับ เขาไปปรับเขามาแล้วจะกาอีกเบอร์หนึ่งแต่มีคนบังคับ

อีกเบอร์หนึ่ง มันจำเป็นต้องกาครับ คือตามสภาพ นี่ผมเปรียบเทียบให้เห็นง่าย ๆ เพราะฉะนั้น
ในสังคมที่ไม่มีความเป็นธรรม สังคมที่มีความเหลื่อมล้ำ โดยเฉพาะเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม
ท่านมีหลักประกันอะไรครับที่แก้มาตรา ๒๐ ตรีขึ้นมาแล้วจะเป็นหลักประกันว่าคู่ความจะต้อง
มีความเป็นธรรม เข้าสู่กระบวนการด้วยความเป็นธรรม เท่าเทียมทั้ง ๒ ฝ่าย ผมไม่อยากให้ใช้
กฎหมายฉบับนี้ที่อ้างว่าเป็นกฎหมายปฏิรูปไปให้ความยุติธรรมกับผู้ที่มีโอกาสมากกว่า มันจะเกิด
คำเปรียบเปรยว่าได้เปรียบอย่างยุติธรรมครับ คนที่มีอำนาจ มีวาสนา มีเงิน มีข้อพิพาทเกิดขึ้น
กระบวนการนี้จะไปรองรับ ไปประทับตราว่าเขาได้เปรียบอย่างยุติธรรม ซึ่งผมเชื่อมั่นว่ารัฐสภา
แห่งนี้ สมาชิกทุกคนไม่เชื่อ ไม่ยอมรับในสิ่งนั้น มันเป็นความอยุติธรรม ถ้าเกิดขึ้นมาอย่างนั้น
และสังคมบ้านเรามันเป็นอย่างนั้นด้วย เพราะฉะนั้นฝากประเด็นนี้เลยกรรมการต้องไปดู
หากลไกอะไรเข้ามารองรับว่า การที่จะมีการไกล่เกลี่ยกันต้องเข้ามาในฐานะที่มีความเสมอภาคกัน
เท่าเทียมกัน ไม่อย่างนั้นไกล่เกลี่ยไม่ใช่ไกล่เกลี่ยครับเป็นการบังคับไกล่เกลี่ย -----

ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพในเรื่องนี้ครับ ผมไม่อาจจะลงตัวพได้เพราะไม่มีความรู้สึกซึ่งเรื่องกฎหมาย แต่ก็ฝากครับ ฝากว่าสิ่งที่จะเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชน ต้องเป็นไปโดยรวมจริง ๆ ครับ ให้เข้ามามีส่วนร่วมจริง ๆ หลักอะไรล่ะครับที่ท่านจะบอกได้ว่าเขาต้องได้รับความเป็นธรรมแม้จะเขียนมาอย่างนี้ก็ไม่มีเพราะท่านปฏิรูปแบบตัดแปะ ไม่มีกระบวนการอย่างอื่นมารองรับเลย ท่านจึงหวังว่าเดี๋ยวก็มีกฎหมายฉบับอื่นเข้ามา รอเมื่อไรล่ะครับ เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่าการปฏิรูปของท่าน มันเลยไม่มีผลงานอย่างไรรครับ จะว่าล้มเหลวเลยก็ได้ มันไม่มีผลงานเพราะวิธีคิดของท่าน มันก็ผิดแล้ว ด้วยความเคารพท่านประธานจะให้ผมยอมรับกฎหมายฉบับนี้ในวาระรับหลักการ ผมยินดีเพราะว่าเห็นแก่พี่น้องประชาชน แต่ฝากท่านประธานไปยังท่านรองนายกรัฐมนตรี ควรพิจารณาให้ถี่ถ้วนอย่าเห็นว่ารัฐสภาแห่งนี้จะเป็นตรายางให้ท่านทุกเรื่อง อย่าได้ดูถูก ฝ่ายนิติบัญญัติพวกเรายินดีที่จะช่วยรัฐบาลเพื่อประเทศชาติบ้านเมือง แต่ศักดิ์ศรีของความเป็น ฝ่ายนิติบัญญัติพวกผมก็มีไม่ใช่เอาอะไรยึดเยียดมาก็ทำตามที่ท่านบอก ฝากด้วยความเคารพจริง ๆ ฝากไปพิจารณา กราบขอบคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณนะครับ ต่อไปท่านวุฒิสมาชิก ท่านวันชัย สอนศิริ ครับ

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานเพื่อนสมาชิกได้อภิปราย ในหลายแง่มุมแล้วผมจะขอเข้าตรงประเด็นที่เพื่อนสมาชิกหลายท่านยังไม่ได้อภิปรายไว้ แล้วก็ฝากเป็นข้อสังเกตต่อคณะกรรมการที่จะตั้งขึ้น ประเด็นสาระสำคัญกฎหมายฉบับนี้ เขียนไว้เท่าที่ดูแล้วเป็นนวัตกรรมใหม่ของกระบวนการไกล่เกลี่ยและเป็นนวัตกรรมของการ เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมลดความเหลื่อมล้ำต่อการเข้าถึงและการแก้ปัญหาในการสู้คดี แต่เพื่อนสมาชิกได้ให้ข้อสังเกตบางประการต่าง ๆ นั้นไปบ้างแล้ว ถ้าจะดูในรายละเอียดของ เหตุผลนั้นแยกแยะออกมาได้จากกฎหมายฉบับนี้ ๑. ทำให้คดีข้อพิพาทต่าง ๆ นั้นที่จะพึงมี ในขณะนี้และในอนาคตยุติลงไปได้ ๒. รวดเร็ว ๓. ไม่ต้องฟ้องคดีและไม่ต้องทะเลาะกัน ถ้าสามารถจบประหยัดเวลา ประหยัดทรัพยากรต่าง ๆ เป็นประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจและ สังคมเป็นจำนวนมากไม่ต้องเสียเงินเสียทองเสียเวลาเสียบุคลากรในการพิพาทไม่ว่าจะเรื่องเล็ก

หรือเรื่องใหญ่รวมทั้งเรื่องในครอบครัว แต่ท่านประธานกฎหมายฉบับนี้จะสัมฤทธิ์ผลได้นั้น
อยู่ที่ผู้ประนีประนอมไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าขีดเส้นได้
ตรงนี้เลยครับ เรื่องนี้จะสัมฤทธิ์ผลตามสิ่งที่กฎหมายฉบับนี้เขียนไว้อยู่ที่ผู้ประนีประนอม
ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทคือหัวใจใหญ่ของเรื่องนี้เลยครับท่านประธาน -----

ผมเป็นทนายความไปไกล่เกลี่ยในโรงในศาลมา ๓๐-๔๐ ปีแล้วครับท่านประธาน และไปไกล่เกลี่ยนอกศาลในศูนย์ดำรงธรรมศูนย์อื่น ๆ ของส่วนราชการมาเยอะแยะตลอดชีวิตของการเป็นทนายความ สิ่งหนึ่งซึ่งผมอยากจะกราบเรียนไปยังประธานผ่านทางท่านรองนายกรัฐมนตรีและศาลยุติธรรมที่กำลังจะต้องทำเรื่องนี้ครับ ปรากฏว่าไม่ว่าจะเป็น พ.ร.บ. การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ปี ๒๕๖๒ ไม่ว่าการไกล่เกลี่ยใด ๆ ที่มีอยู่ในประเทศนี้ รวมทั้งการไกล่เกลี่ยในศาลไม่ค่อยเป็นมรรคเป็นผลนั้น ส่วนใหญ่ไม่มีใครเอาจริงเอาจังเกี่ยวเรื่องนี้ครับ เราอาจจะเคยเห็นนักสอบสวนยอดเยี่ยม เราอาจจะเคยเห็นมือปราบดีเด่น เราอาจจะเคยเห็นผู้พิพากษาคัดสินคดีที่อ่านคำพิพากษาแล้วเฉียบขาด หรือนักปกครองแหวนเพชร ทั้ง ๆ ที่กฎหมายฉบับนี้และเรายอมรับกันว่าการไกล่เกลี่ยนั้นมันสุดยอดที่สุด ระวังข้อพิพาทคดีที่สุด ประหยัดที่สุด เราเคยเห็นนักไกล่เกลี่ยดีเด่นของประเทศนี้หรือไม่ครับท่านประธาน เราเคยเห็นศาลที่ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยสุดยอดมีหรือไม่ครับ หายากมากเลยครับท่านประธาน และผู้ประนีประนอมที่มีอยู่ส่วนใหญ่เป็นคนทั่ว ๆ ไป พ่อค้าวานิช นักธุรกิจ บางทีนะครับท่านประธานผมขออนุญาตกราบเรียนเลยประนีประนอมเจรจาไปบอกไปเปลี่ยนทนายคนนี้เสีย อย่างนี้ก็มักครับ นั่นแปลว่าการไกล่เกลี่ยนั้นผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานเลยครับ อยากให้ศาลมาทำหน้าที่นี้โดยตรง และมีบุคลากร มีหน่วยงานเฉพาะ อย่าสักแต่ว่าทำเป็นศูนย์หรือเป็นงานฝาก ทุกวันนี้เราทำเหมือนงานฝาก ถ้าเป็นผู้พิพากษาคัดสินคดีแล้วรู้สึกดี มีคุณค่า ทำไมสายปกครองไม่มีนักไกล่เกลี่ยโดยเฉพาะที่ปฏิบัติหน้าที่นี้โดยตรง ทำไมในศาลไม่เอาศาลที่ทำหน้าที่นี้ตั้งแต่ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกาที่มีหน่วยงานนี้โดยเฉพาะมีความเชี่ยวชาญอย่างแท้จริง มิเช่นนั้นกฎหมายฉบับนี้ครับท่านประธานผ่านไปยังท่านรองนายกรัฐมนตรีและศาลยุติธรรมที่นั่งอยู่ตรงนี้ เราปฏิรูปกันแต่กฎหมายบอกว่ากฎหมายปฏิรูปซึ่งผมก็ยอมรับ แต่ถึงเวลาไปปฏิบัติแล้วผมเกรงว่ามันจะไร้ผล ตรงนี้ละครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมจึงขอตั้งเป็นข้อสังเกตว่าท่านจะต้องมีบุคลากรที่เป็นผู้พิพากษาเป็นศาลสร้างความเชี่ยวชาญในด้านนี้โดยเฉพาะ เพราะเวลาผมไปไกล่เกลี่ยในโรงในศาลเยอะมากที่คนที่เป็นผู้ประนีประนอมหรือผู้ไกล่เกลี่ยไม่ค่อยรู้เรื่องสำนวนละครับ -----

ขออภัยท่านที่อยู่ทางบ้านและฟังว่าผมไม่ได้มีเจตนาไปก้าวกาล่งท่าน แต่ในความเป็นจริงมีบางคน บางที่ บางแห่ง ไม่ได้รู้ในรายละเอียดและสำนวนความเข้าใจทางกฎหมายจริง ๆ แล้วก็ นำการไต่เถียงไปสักแต่ว่าเป็นพิธีกรรมเท่านั้นเองท่านประธาน เพราะฉะนั้นขออนุญาต กราบเรียนว่าเมื่อมีกฎหมายดี ๆ อย่างนี้ มีวิธีการ มีกระบวนการที่จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชน อย่างนี้ เวลาทำยากให้มันทำได้ดีจริง ๆ ไม่อย่างนั้นเราจะเหมือนกับออก พ.ร.บ. การไต่เถียง ข้อพิพาท ปี ๒๕๖๒ ก็ไม่มีอะไรเป็นขึ้นเป็นอันกันเลยครับท่านประธาน ขยันออกกฎหมาย กันเยอะแยะ แต่ไม่ขยันในการปฏิรูปให้เป็นเรื่องเป็นราวเลย ผมขออนุญาตตั้งเป็นข้อสังเกต ในเรื่องนี้เป็นประเด็นใหญ่ ผมรับหลักการในกฎหมายฉบับนี้ แต่ท่านผู้ที่เกี่ยวข้องต่อกฎหมาย ฉบับนี้จะต้องปฏิรูปให้การทำงานตามกฎหมายนี้สัมฤทธิ์ผล นั่นล่ะครับจึงจะเชื่อได้ว่าเป็น การปฏิรูปทั้งกฎหมายและการทำงานเพื่อลดความเหลื่อมล้ำเพื่อคนยากคนจนอย่างแท้จริง ครับท่านประธาน กราบขอบพระคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณครับ เนื่องจากมีการเสนอชื่อ เพิ่มเติมเข้ามา นะครับ แต่ผมขอความกรุณาพวกเราว่าความจริงเมื่อตอนเริ่มต้นท่านธีรวัชชัย ท่านนิยมนั้นก็ได้คุมเวลาไว้ดีมากนะครับ เพราะฉะนั้นขอท่านสมาชิกไม่ควรจะเกิน ๗ นาที อย่างที่ท่านก่อน ๆ ได้ทำเอาไว้ พรรคอนาคตใหม่มีการเสนอเข้ามาอีก ๓ ท่าน ผมก็ขออนุญาต ไปทีละชื่อ ท่านวิรัช พันธุมะผล ขอเชิญนะครับ

นายวิรัช พันธุมะผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม วิรัช พันธุมะผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคอนาคตใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้ฟังวาจาอันเฉียบแหลมของ ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรี วิษณุ เครืองาม สมดังศรีธนญชัยของประเทศไทย ท่านพูดเคลิ้ม เคลิ้มจน ผมเชื่อท่านนะครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ท่านวิรัชอย่าไปเสียดสีเลยครับ

นายวิรัช พันธุมะผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ขออภัย ผมชมท่านนะครับ ผมไม่ได้ว่าท่าน

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เดียวมีการโต้ตอบมาเสียเวลา เชิญครับ

นายวิรัช พันธุมะผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ขอโทษ คือในการใช้กฎหมายตัวนี้ครับ ท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านอธิบายว่าเป็นกระบวนการปฏิรูป กระบวนการยุติธรรม ท่านพูดว่ามีเหตุมีผล ท่านอธิบายอย่างละเอียดเยี่ยมเลยครับ ผมเชื่อว่าท่าน แต่พอผมมาเปิดแล้วจากประสบการณ์ชีวิตของผม การเจรจาไกล่เกลี่ยไม่ว่าคดีแพ่ง คดีอาญา ก่อนที่คดีไปถึงศาลมีมากมายก่ายกองครับ ชีวิตผมเป็นนักกฎหมายมา มีการไกล่เกลี่ยก่อนถึง ศาลมากมาย ความจริงคดีแพ่งที่ไปถึงศาลผมว่าไม่ถึง ๑ ใน ๑๐ ของคดีที่ข้อพิพาท พิพาทกัน แล้วไปถึงศาล เพราะฉะนั้นเรื่องอย่างนี้ไม่ใช่เรื่องปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การปฏิรูป ต้องหมายถึงการเปลี่ยนแปลงการจัดองค์การของกระบวนการยุติธรรม ที่มาของบุคลากร การบริหารบุคลากร วิธีดำเนินการ เช่น วิธีพิจารณาความแพ่งเปลี่ยนจากวิธีปัจจุบันเป็น วิธีไต่สวน หรือคดีอาญามีระบบลูกขุนขึ้นมา แล้วก็การบังคับตามขององค์การ เพราะฉะนั้น นี่คือการปฏิรูป แต่การที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านกรุณาอธิบายไว้ ผมว่าไม่ใช่เป็นการปฏิรูป เป็นอย่างที่ท่าน ขออนุญาตเอ่ยนาม คุณหมอพูดไว้ว่าเป็นเรื่องการตัดแปะเฉย ๆ ครับ เพราะฉะนั้นขออนุญาตเรียนว่า ถ้าเรายอมรับว่าการตัดแปะอย่างนี้เป็นการปฏิรูปกฎหมาย

รัฐบาลก็จะไม่ใช่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๓ ซึ่งบัญญัติไว้ว่าร่างพระราชบัญญัติให้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรแล้วก็มาตรา ๑๓๖ เขาบอกว่าเมื่อสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแล้วมีมติเห็นชอบให้สภาผู้แทนราษฎรเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อวุฒิสภานี้คือวิธีการ วิธีการในการลัดขั้นตอนต่อไปก็ไม่ต้องละ ถ้าเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงอะไรท่านก็เป็นการปฏิรูปหมวด ๑๑ ด้าน ท่านสบายเลยทุกด้านท่านก็เป็นการปฏิรูปหมวด เพราะฉะนั้นท่านก็เสนอตามมาตรา ๒๗๐ เอาเข้าที่ประชุมรัฐสภา สิ่งนี้ถ้าเรายอมหรือครับ ถ้าเรายอมต่อไปเราไม่มี ส.ส. ท่านเกือบไม่ต้องทำอะไรเลย เพราะว่าท่านไม่มีโอกาสพิจารณากฎหมายเลยครับ เพราะว่าท่านก็จะบอกว่าท่านรองนายกรัฐมนตรีผู้ชาญฉลาดก็บอกว่านี่เป็นการปฏิรูปผสมท่านนะครับ ขออนุญาตครับ อาจารย์ผมเคารพท่าน ท่านก็จะบอกว่าเป็นการปฏิรูปหมวดนี้คือประเด็นที่ ๑ ผมอยากจะพูดนะครับ

ประเด็นที่ ๒ การเจรจาไกล่เกลี่ยมันมีประโยชน์มากนะครับ ถ้าไม่อย่างนั้นศาลคงจะต้องมีทุกอำเภอ ทุกตำบล เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นควรว่าการที่มีกฎหมายตัวนี้ ไม่รู้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับท่านวุฒิสภายอมรับร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ แต่ความจริงผมว่ามันดี แต่ว่าขั้นตอนเดินมาผมว่าไม่ดีไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ ต่อไปนี้เราต้องมองต่อไปว่าท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านคงลืมไปเพ็งมีพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ผมขอให้ดู พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๔ มีนาคม แล้วก็ประกาศผลวันที่ ๒๓ พฤษภาคม เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้ใช้ก่อนมี ส.ส. ๑ วัน แล้วในพระราชบัญญัตินี้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยทั้งคดีแพ่งและคดีอาญา แล้วก็ให้มีหน่วยงานที่จะรับผิดชอบในมาตรา ๕ เขาบอกว่าให้หน่วยงานของรัฐที่ประสงค์ดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามพระราชบัญญัตินี้แจ้งให้กระทรวงยุติธรรมทราบด้วย เอ๊ะยังไม่มีเลย ท่าน ส.ส. ท่านวุฒิสมาชิกท่านเห็นหรือยังว่ามีหน่วยงานไหนที่ประกาศว่าจะจะเป็นหน่วยงานในการเจรจาไกล่เกลี่ยหรือไม่ครับ ยังไม่มีผมยืนยันว่ายังไม่มี ยังไม่ทันใดเลยท่านก็เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งขึ้นมา ทั้ง ๆ ที่ไม่มีก็ไกล่เกลี่ยได้ ไม่ต้องมีมาตรานี้ที่ท่านแก้ไขมาตรา ๒๐ ตริ ก็ไม่ต้องไกล่เกลี่ยได้ เขาไกล่เกลี่ยได้อยู่แล้ว ในทางปฏิบัติใช่หรือไม่ท่านประธานครับ ท่านก็เป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนี้ ที่นี้พูดถึงหน่วยงานตัวนี้จริง ๆ ไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายตัวนี้มีกฎหมายอื่นทั่วไป หลักทั่วไปของประมวลกฎหมายแพ่ง

และพาณิชย์ ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ก็มีการประนีประนอมยอมความในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ถ้าคู่ความตกลงกันไม่ต้องไปศาลหรือ ถ้าตกลงกันเซ็นสัญญา ถ้าไม่พอใจก็ฟ้องต่อศาลซึ่งง่ายกว่ากัน แล้วยังสามารถที่จะพิสูจน์ได้กว้างขวางกว่า แต่ว่าในกระบวนการนี้ยังไม่ได้เขียนว่าอะไรบ้างที่ถ้าไม่พอใจ และถ้าผู้ไกล่เกลี่ยนี้ตัดสินไม่ชอบ ด้วยความคิดเห็นของอีกฝ่ายหนึ่งจะสามารถอุทธรณ์ได้ในกรณีใดบ้าง เป็นการจำกัดอำนาจศาลหรือไม่ เหมือนอนุญาโตตุลาการที่เมื่ออนุญาโตตุลาการมีความเห็นชี้ขาดในเรื่องใดแล้ว บ้างก็จำกัดอำนาจ ๒ ศาลในการที่จะพิจารณาในคดีนั้น ๆ ไปอีกเยอะ นี่คือบทเรียนที่ดี นี่คือบทเรียนที่ดีที่เราจะไม่ก้าวล้าลงไปตรงนี้ ที่นี้หน่วยงานในพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ปี ๒๕๖๒ ก็ยังไม่ได้ตั้งหน่วยงานขึ้นมา บอกว่าจะไปศาลดีหรือไม่ ขออนุญาตผมอยู่กับศาล มาตลอดชีวิต ชาวบ้านไปถึงศาลข้างล่างยังไม่ทันขึ้นศาลเลยข้างล่างแล้วเจอศาลยังสั่นใหญ่เลย บางท่านก็ดูด้วย บางท่านก็ใจดีนะครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ท่านวิรัชสรุปนะครับ

นายวิรัช พันธุมะผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ครับผม เพราะฉะนั้นผมฝากคณะกรรมการวิสามัญถ้าจะรับครับ ผมอยากฝากท่านกรรมการว่าอย่าให้ศาลเป็นผู้รับคำร้องการเจรจาไกล่เกลี่ยเลย เรามีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อบต. จะตั้งหน่วยงานได้หรือไม่ จะตั้งนิติกรหรือว่าสำนักงานไกล่เกลี่ย กองไกล่เกลี่ยใน อบต. ท้องถิ่นแต่ละแห่ง ท่านอย่าลืมนะครับแต่ละจังหวัดจากตำบลไปจังหวัดมันไม่ใช่เรื่องง่าย บางคนไม่เคยไปจังหวัดด้วยซ้ำไป ประชาชนทั่วไปครับ เพราะฉะนั้นอย่าได้บอกว่าต้องไปศาล ในประเทศมาเลเซียเขามีศาลอำเภอ ถ้าเรามีศาลตำบลละครับ ศาลท่านคงไม่ไปนั่งที่ตำบล ถ้าให้ อบต. ตั้งสำนักงานไกล่เกลี่ยขึ้นมา แล้วถ้าจะรับหลักการกฎหมายนี้ผมเสนอว่าควรจะต้องตั้งหน่วยงานที่รับการเจรจาไกล่เกลี่ยรับคำร้องจากประชาชนใน อบต. ถ้าเป็นอย่างนี้ผมยังพอรับได้ แต่ว่าผมไม่รับร่างพระราชบัญญัตินี้จริง ๆ ครับ เพราะว่ามันมาผิดทาง แทนที่จะมาสู่ขอถูกต้องตามกฎหมาย สู่ขอจากสภาผู้แทนราษฎร ท่านไปขอที่พ่อแม่เลย พ่อแม่บอกยกให้

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ท่านวิรัชสรุปนะครับ

นายวิรัช พันธุมะผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณที่ให้โอกาสพูดครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปท่านสมชาย ฝั่งชลจิตร รักษาเวลาด้วยครับ

นายสมชาย ฝั่งชลจิตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม สมชาย ฝั่งชลจิตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคอนาคตใหม่ ขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสผมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่..) พ.ศ. เกี่ยวกับการดำเนินการทางคดีก่อนที่จะมีการฟ้อง นั่นก็คือการสร้างระบบประนีประนอมก่อนที่จะมีการฟ้องคดีตามร่างที่ได้เสนอต่อสภาในวันนี้ ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตกับท่านประธานว่าในระบบเศรษฐกิจปัจจุบันนี้มีเรื่องที่จะต้องบอกว่าพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่อยู่กับภาวะของการเป็นหนี้ หรือว่าระบบมันผลักดันให้คนส่วนใหญ่ของประเทศนี้เป็นหนี้ ไม่ว่าจะเป็นหนี้ค่าเช่า โทรศัพท์มือถือที่เราถืออยู่นี้ก็คือเราเสียค่าเช่าสัญญาณ บ้านที่เราอาศัยอยู่เราก็เช่าซื้อ

รถยนต์ที่เราขับกันอยู่เราก็เช่าซื้อ สิ่งเหล่านี้ล่ะครับมันคือโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจที่มันผูกพันกับวิถีชีวิตของพี่น้องส่วนใหญ่ของประเทศ เกษตรกรก็ไปกู้แบงก์ นักธุรกิจก็ไปกู้แบงก์ภาวะของความเป็นหนี้สินมันก็กระจายกันทั่วทุกหย่อมหญ้าของประชาชนคนยากไร้ แต่ว่าผู้ประกอบการซึ่งเป็นเจ้าของบริษัทเงินทุน บริษัทไฟแนนซ์ (Finance) และธนาคารมีไม่กี่รายระบบกฎหมายในปัจจุบันมีส่วนหนึ่งที่เอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มทุนจำนวนน้อยนิดนี้อยู่มากมายแล้วไม่ว่าจะเป็นอัตราดอกเบี้ยไม่ว่าจะเป็นการทบทันไม่ว่าจะเป็นการบวกเงินเพิ่ม แต่สิ่งหนึ่งที่มันเป็นอยู่ในอดีตที่ผ่านมาหรือ ณ วันนี้ก็คือถ้าหากว่าลูกหนี้ผิดนัดเขาจะต้องไปฟ้องคดีต่อศาลไม่ว่าจะเป็นธนาคาร สถาบันการเงิน ซึ่งปล่อยเงินกู้ให้กับไฟแนนซ์ (Finance) ทั้งหลายครับเขาต้องไปเริ่มคดีที่ฟ้องในศาลและเปิดโอกาสให้ลูกหนี้ได้ต่อสู้คดีภายใต้เงื่อนไขที่เขาได้เพื่อเรียกร้องหาความเป็นธรรมและมีกระบวนการในการเจรจาในศาล ซึ่งก็มีอยู่แล้วในกระบวนการประนีประนอม

แต่เป็นขั้นตอนหนึ่งที่กลุ่มเจ้าหน้าที่ทั้งหลายจะต้องไปยื่นฟ้องต่อศาลและต้องชำระค่าธรรมเนียมศาล เช่นเดียวกับการฟ้องทั่วไป ถ้าตกลงกันได้ศาลก็อาจจะมีการพิพากษาตามสัญญายอมความ แล้วลดอัตราค่าธรรมเนียมศาลให้ในบางส่วน แต่การร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งฉบับนี้เปิดโอกาสให้นำคดีไปสู่ศาลก่อนที่จะฟ้องคดีได้ ผมจึงตั้งข้อสังเกตว่ากระบวนการของการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ถูกผลักดันโดยใคร พี่น้องประชาชนหรือเจ้าหน้าที่ ลูกหนี้ทั้งหลายมีส่วนที่จะแสดงความคิดเห็นหรือไม่ ตัวแทนของผู้บริโภคทั้งหลาย สมาคมผู้บริโภคทั้งหลายมีส่วนในการไปรับฟังความคิดเห็นหรือไม่ หรือว่ามาจากเจ้าหน้าที่จำนวนไม่กี่รายในประเทศนี้ที่ต้องการกฎหมายฉบับนี้เพื่อที่จะเป็นเครื่องมือในการกำจัดหรือจัดการกับลูกหนี้ง่ายขึ้นกว่าเดิม โดยลดต้นทุนหรือจ่ายน้อยแต่ได้ผลผลิตมาก เรียกลูกหนี้ให้ไปทำสัญญายอม แล้วศาลก็พิพากษา มีสิทธิพิพากษาในสำนวนคดีโดยสำนวนคดียังไม่เข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาล พิพากษานอกสำนวนได้ นอกกระบวนการศาลได้ และเอาคำพิพากษานี้ตามสัญญายอมไปบังคับว่าถ้ากระบวนการนี้ขึ้นสู่ศาลห้ามลูกหนี้อุทธรณ์ฎีกา ปีบบังคับเขาไปเลยว่าตามสัญญายอมที่ทำกันถูกต้องแล้วห้ามอุทธรณ์ ฎีกา นี่คือการผูกมัดลูกหนี้ให้ตาย ผมจึงต้องตั้งคำถามว่า วันนี้บริษัทไฟแนนซ์ (Finance) ทั้งหลายกำลังรอกฎหมายฉบับนี้ผ่านหรือไม่ ได้จัดการกับลูกหนี้ที่ขับรถอยู่ทั่วประเทศได้ง่ายขึ้น มันเป็นคำพูดที่ต้องยืนยันว่าใครร่างกฎหมายก็เพื่อประโยชน์ของคนกลุ่มนั้น ภายใต้เงื่อนไขของรัฐบาลปัจจุบันทำไมจึงยื่นเข้ามาโดยอ้างเหตุผลการปฏิรูปกฎหมาย เพราะจะยืมมือ ส.ว. มาลงมติรับรองกฎหมายฉบับนี้ ส.ส. ถ้าไม่ร่วมมือกันจริง ๆ ท่านกำลังบอกว่าพี่น้องประชาชนทั่วประเทศกำลังรอดูท่านอยู่ว่าจะยืนอยู่ข้างกลุ่มทุนที่เอารัดเอาเปรียบ หรือจะยืนอยู่ข้างประชาชนซึ่งเป็นลูกหนี้ส่วนใหญ่ของประเทศนี้ครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณท่านสมชายครับ รักษาเวลาต่อไปท่านชำนาญ จันทรเรือง ครับ

นายชำนาญ จันทรเรือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม ชำนาญ จันทรเรือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคอนาคตใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมคงเป็นคนอภิปรายคนสุดท้ายก็คงจะไม่ได้ใช้เวลามาก เพียงแต่ผมฟังดูตั้งแต่เข้ามา ตั้งแต่เริ่มญัตติมารู้สึกจะไม่มีประเด็นที่ผมจะพูดถึง

ผมก็เลยเสนอชื่อเข้ามา ประเด็นที่ผมอยากจะเรียนถามท่านรองนายกรัฐมนตรีผ่านท่านประธาน ในการเสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้แก้ไขวิธีพิจารณาความแพ่ง โดยปกติแล้วปัจจุบันนี้ ฝ่ายปกครองเขาทำอยู่แล้ว โดยอาศัยกฎกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการไต่ถามและประนอม ข้อพิพาททางแพ่ง พุทธศักราช ๒๕๕๓ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา ๖๑/๑ และ ๖๑/๒ ซึ่งแต่ละอำเภอมีคณะกรรมการประนอมอยู่แล้ว คือมีนายอำเภอ เป็นประธาน มีพนักงานอัยการประจำจังหวัด มีปลัดอำเภอแล้วก็มีจากบัญชีไต่ถามและประนอมตามประกาศ ที่ขึ้นไว้ฝ่ายละ ๑ คน -----

อันนี้คือ ๘๐๐ อำเภอ แนนอนมากกว่าที่ทำการศาลทั่วประเทศ ผมเข้าใจว่าอย่างมากที่สุดก็ไม่เกิน ๑๐๐ ศาลนะครับ ส่วนที่ ๒ ก็คือว่าข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการปฏิบัติการ ประณีประนอมข้อพิพาทของคณะกรรมการหมู่บ้าน พ.ศ. ๒๕๓๐ มีอยู่ ๖๐,๐๐๐ กว่าหมู่บ้าน อันนี้มากมายมหาศาล และอำนาจหน้าที่สามารถใกล้เคียงประนอมได้ก่อนขึ้นศาลทั้งมรดก ที่ดินไม่จำกัดทุนทรัพย์ และกรณีวงเงินไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท มันจึงเป็นที่น่าสังเกตว่า ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในหลักเกณฑ์ และวิธีการใกล้เคียงข้อพิพาทก่อนฟ้องคดี มันจะสอดคล้องกันหรือไม่ มันกระทบกันหรือไม่ แล้วแก้ไขอันนี้ออกไปเสร็จบทบาทหน้าที่ของฝ่ายปกครองที่จะมีอำนาจหน้าที่ในประเด็นที่ ผมยกขึ้นมานี้จะยังคงใช้อยู่หรือไม่ แล้วศาลจะสามารถรองรับจำนวนคดีที่คนจะไปศาล แทนที่จะไปที่ว่าการอำเภอหรือไปที่ทำการกำนัน ผู้ใหญ่บ้านได้หรือไม่

ประเด็นสุดท้ายที่ผมจะถามก็คือว่าคณะประณีประนอมใกล้เคียงของฝ่ายปกครอง มันไม่มีเวลาทำการ มันไม่มีวันหยุดราชการ เวลาเย็น เวลาค่ำ วันเสาร์ วันอาทิตย์เขาทำได้หมด แต่ไปที่ศาล ศาลเปิดเฉพาะเวลาทำการ

ประเด็นสุดท้ายที่ผมจะเรียนถามก็คือว่าของฝ่ายปกครองเขาไม่มีค่าธรรมเนียม แต่ของร่างที่ท่านเสนอเข้ามานี้มีค่าขึ้นศาล เสียค่าขึ้นศาลร้อยละ ๒๕ หมายความว่าอย่างไร ต้องการหารายได้หรือไม่ หรือในทำนองกลับกันไม่คิดได้หรือไม่ ผมฝากประเด็นแต่เพียงเท่านี้ ขอบพระคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณท่านชำนาญที่รักษาเวลา ขอท่านสุดท้าย ท่านวุฒิสมาชิกสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย เชิญท่านรองนายกรัฐมนตรี เชิญครับ

นายวิษณุ เครืองาม (รองนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ที่เคารพ ขออนุญาตใช้เวลาตอนท้ายไม่นานนักเพื่อที่จะตอบหรือว่าเรียนท่านสมาชิกรัฐสภา ในบางประเด็น ซึ่งก็เป็นประเด็นเล็ก ๆ แต่ว่าสมควรที่จะกราบเรียนชี้แจง ขอกราบเรียนว่า การบังคับคดีในกรณีประณีประนอมยอมความตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น ถ้าหากว่าเป็นการประณีประนอมกันตามวรรคหนึ่ง คือหมายความว่าตั้งผู้ประณีประนอมแล้วก็ใกล้เคียงเสร็จเรียบร้อยก็ทำบันทึกไว้โดยไม่ตั้งใจที่จะไปศาล อันนี้เป็นข้อความในวรรคหนึ่ง หากบิดพลิ้ว ไม่ปฏิบัติตามมันก็ไม่มีช่องทางอะไรที่จะไปบังคับคดีกันเองได้ต้องไปฟ้องศาลอยู่ดีในที่สุด

แต่ว่าหลายคดีมันจะจบลงได้แล้วก็ปฏิบัติตามคำประนีประนอมกันในขั้นนี้ได้ เพราะว่าเชื่อใจผู้ประนีประนอมอยู่หนึ่ง และการประนีประนอมนั้นก็อยู่ภายใต้การควบคุมของศาลอยู่แล้ว อีกหนึ่ง เพียงแต่ยังไม่มีคำพิพากษาตามยอมเท่านั้น แต่ถ้าสมมุติต่อไปว่าหลังจากที่ทำบันทึกประนีประนอมกันแล้วคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนำเอาบันทึกนั้นไปร้องต่อศาลคือทำให้มันเป็นทางการตามวรรคสองภายใน ๓๐ วัน ศาลจะมีคำพิพากษาตามยอมให้ หากบิดพลิ้วไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาตามยอมตรงนี้บังคับคดีกันได้เลย เพราะฉะนั้นก็ประหยัดเวลาไปโดยที่ไม่ต้องมีโจทก์มีจำเลยกัน และถ้าสมมุติเกิดไม่ปฏิบัติตามอีกมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหวนกลับมาฟ้องเป็นคดีดังที่มีท่านสมาชิกวุฒิสภาถาม ขอรบกวนเรียนว่าเป็นฟ้องซ้ำไม่สามารถจะนำคดีมาฟ้องศาลเป็นคดีใหม่ได้

ประเด็นที่ ๒ มีผู้สอบถามว่าค่าขึ้นศาลนั้นไม่แพงร้อยละ ๒๕ หรือไม่เกิน ร้อยละ ๒๕ แต่มันจะมีค่าอื่นค่าคู่ความจุกจิกตามมาด้วยเหมือนกับคดีทั้งหลาย ใครจะออก ขอราบเรียนว่าคู่ความไม่ต้องออกเลยในส่วน of ค่าคู่ความนั้นเป็นค่าใช้จ่ายของศาลครับ เป็นค่าใช้จ่ายของสำนักงานศาลยุติธรรมทั้งสิ้น และแม้แต่ในส่วนค่าขึ้นศาลที่เสียถูกลงคือ ร้อยละ ๒๕ ดังที่ได้บัญญัติไว้ในวรรคสามนั้น มีหลายท่านทักท้วงว่าแล้วถ้าเกิดคู่กรณีมีฐานะ ลำบากยากจนร้อยละ ๒๕ มันก็หนักอยู่นะครับ ข้อความในวรรคสามนั้นก็จะเป็นอย่างที่ท่านสมาชิกรัฐสภาสุรสิทธิ์ และท่านสมาชิกรัฐสภาเสรี ได้กล่าวไว้แล้วว่ามีประโยคต่อไปว่า ร้อยละ ๒๕ เว้นแต่ศาลจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ตรงอย่างอื่นศาลจะกำหนดไว้ร้อยละ ๕ ร้อยละ ๑ ก็ได้ หรือไม่เก็บค่าขึ้นศาลเลยก็ได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้มันจะเป็นการยกเว้นและให้ ความเป็นธรรมโดยจะดูเป็นรายคดีไป ถ้าคำถามต่อไปมีว่าถ้าอย่างนั้นก็อย่าไปเขียนเสียเลยว่า เก็บค่าขึ้นศาลไม่ดีกว่าหรือ ก็ได้ถกเถียงกันมาแล้วว่าถ้าเราไปนึกถึงคดีนี้ กยศ. นึกถึงคดี บัตรเครดิต นึกถึงคดีเล็ก ๆ น้อย ๆ มันก็ควรอยู่หรือกึ่งจะไม่เก็บค่าขึ้นศาล แต่อย่าลืมว่า คดีที่จะไปสู่การประนีประนอมก่อนฟ้องคดีนั้นอาจจะเป็นคดีทรัพย์สินทางปัญญา อาจจะเป็นคดีการค้าระหว่างประเทศ อาจจะเป็นคดีที่ทุนทรัพย์มีมูลค่าเป็นร้อยเป็นพันล้านบาท เพราะฉะนั้นก็เลยต้องกำหนดเอาไว้ ส่วนศาลจะลดหย่อนอย่างไรนั้นก็ขอให้เหตุผลพินิจ ของศาลเป็นรายคดีไป ขอราบเรียนต่อไปว่าการปฏิรูปไม่ว่าจะปฏิรูปอะไรก็ตาม อย่างว่าแต่ ปฏิรูปกฎหมาย ปฏิรูปเศรษฐกิจ ปฏิรูปการเมือง ปฏิรูปสังคม อาจจะทำในภาพรวมภาพใหญ่ ก็ได้ แต่ในบางคราวมันก็ต้องทำในภาพเล็กหรือประเด็นย่อย ยิ่งปฏิรูปกฎหมายนั้นออกกฎหมาย สำเร็จเด็ดขาดมาฉบับเดียวให้ปฏิรูปทั้งระบบคงจะทำได้ยาก เพราะเหตุว่าเรื่องราวที่จะปฏิรูปนั้น มันกระจายกันอยู่ในกฎหมายหลายสิบฉบับ เพราะฉะนั้นถ้าทำในภาพรวมอย่างที่ท่านสมาชิก รัฐสภาแนะนำได้เป็นการดีครับ แต่ถ้าหากว่าไม่สามารถทำได้และจำเป็นเร่งด่วนก็คงต้องแก้ไข เป็นรายประเด็นไป ซึ่งเป็นธรรมดาตั้งแต่ในอดีตมาจนถึงปัจจุบันและในอนาคตก็คงจะต้อง เดินไปในลักษณะอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ขอราบเรียนในสิ่งที่ท่านสมาชิกรัฐสภา ท่านอาจารย์ชานาญได้ตั้งข้อสังเกตเอาไว้ดีว่า วันนี้เราก็มีการใกล้เคียงประนีประนอมกันอยู่ หลายเรื่องหลายราว หลายแห่ง หลายกฎหมาย เป็นความจริง และฝ่ายปกครองก็ทำได้ดีอยู่แล้ว แต่ขอราบเรียนว่าการประนีประนอมตามกฎหมายที่เสนอมายังท่านประธานในวันนี้ไม่ได้

มีความเข้าใจเกี่ยวกับการประนีประนอมตามระบบอื่นที่มีอยู่ วันนี้ฝ่ายปกครองก็ทำ ที่สำคัญพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทก็เพิ่งออกมาเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง ปี ๒๕๖๒ นี่ล่ะครับ แต่ข้อจำกัดในกฎหมายและระเบียบอื่นนั้นมันมี ตัวอย่างเช่นในพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทนั้นคดีแพ่งถ้าทุนทรัพย์มูลค่ามันสูงกว่า ๕ ล้านบาท ไกล่เกลี่ยไม่ได้ นะครับ แต่ว่าตามพระราชบัญญัติที่กราบเรียนเสนอท่านประธานมาในวันนี้ทุนทรัพย์จะก็ร้อย ก็พัน ก็หมื่น ล้านบาท ถ้าคู่กรณีเขาตกลงปลงใจแล้วสามารถประนีประนอมได้ทั้งสิ้น และการไกล่เกลี่ยตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นนั้นศาลไม่ได้เข้ามายุ่งเกี่ยว เป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่ที่จะเข้าไปจัดการกันเอง ซึ่งอาจจะกลายเป็นฝ่ายปกครอง อาจจะเป็นศูนย์ดำรงธรรม อาจจะเป็นตำรวจ แต่การประนีประนอมตามกฎหมายที่เสนอมาในวันนี้เป็นการไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมภายใต้อำนาจของศาล ศาลเป็นผู้ตั้งผู้ประนีประนอม ไม่ใช่ไปตั้งกันเอง และศาลจะเข้าไปกำกับดูแลแม้จะไม่ลงไปประนีประนอมด้วย เสร็จแล้วยังย้อนกลับมาหาศาลได้อีกให้ศาลพิพากษาตามยอมได้อีก โดยที่ทั้ง ๒ ฝ่ายไม่ต้องเป็นคู่กรณีพิพาทให้บาดหมางกัน เพราะฉะนั้นมันจะมีข้อดี ข้อเสียที่แตกต่างกัน -----

พิพาทตามยอมได้อีกโดยที่ทั้ง ๒ ฝ่ายไม่ต้องเป็นคู่กรณีพิพาทให้บาดหมางกัน เพราะฉะนั้นมันจะมีข้อดีข้อเสียที่แตกต่างกัน หลักอย่างนี้เองทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจึงได้เห็นว่าเป็นการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมชนิดหนึ่ง แล้วระบุไว้เป็นหนึ่งในหลายสิบประเด็นในแผนปฏิรูปแห่งชาติว่าจำเป็นจะต้องยกเรื่องนี้ขึ้นมาจัดการ ซึ่งบัดนี้ก็ได้เสนอมานี้เป็นเพียงมาตราเดียวของการแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ส่วนข้อสังเกตอื่น ๆ ของท่านสมาชิกวุฒิสภา ผมเข้าใจว่าเกือบทุกท่านเลยเป็นข้อสังเกตที่ดี บางเรื่องเองอาจจะไม่เคยคิดกันมาก่อน เมื่อท่านมาสะกิดก็ทำให้น่าคิด สิ่งเหล่านี้ก็ขออนุญาตที่จะฝากไว้ว่าถ้าสภาแห่งนี้รับหลักการขอให้ท่านกรรมาธิการได้กรุณาพิจารณาให้รอบคอบ ลึกซึ้ง และทำให้กฎหมายนี้สำเร็จผลเป็นการปฏิรูปอย่างแท้จริงกราบขอบพระคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ ขั้นตอนต่อไปก็จะเป็นเรื่องรับหลักการโดยที่เป็นร่างพระราชบัญญัติ ผมก็เรียนว่าโดยที่เรื่องนี้สมาชิกสนใจได้มีผู้อภิปรายถึง ๑๑ ท่าน ผมขอขอบคุณสมาชิกที่รักษาเวลาและทำให้กระจายโอกาสให้เพื่อนที่อยากอภิปรายด้วย ในขั้นตอนรับหลักการนั้นก็ต้องขออนุญาตปฏิบัติตามที่ปฏิบัติมาแล้วก็คือขอพวกเราเข้ามาในห้องประชุมนี้นะครับ ในเบื้องต้นก็คือการแสดงตนเพื่อให้ครบองค์ประชุมครับ

(นายชวน หลีกภัย ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกกรุณาเข้าประจำที่ก่อนเพื่อให้เจ้าหน้าที่นับองค์ประชุมครับ ขอเรียกอีกครึ่งนะครับ ขอเวลาสมาชิกสักนิดนะครับ พวกเรากำลังทยอยมา สมาชิกประจำที่นะครับ เจ้าหน้าที่กรุณาเริ่มนับจำนวนได้ครับ

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการรวบรวมผลการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : เจ้าหน้าที่ส่งรายงานหมดแล้วนะครับ
ยังไม่พร้อมนะ อยู่ในระหว่างจดจำนวนสมาชิกนะครับ ส่งหมดหรือยังครับ ข้างบนเรียบร้อยแล้ว
ใช่หรือไม่ครับ ท่านเลขาธิการส่งเรียบร้อยหรือยังครับ มีจำนวนสมาชิกทั้งหมด ๔๙๓ ท่าน
ครบองค์ประชุมนะครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ซึ่งถือเสียงข้างมาก เพราะฉะนั้นที่ประชุมก็มีมติเห็นด้วยรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ต่อไปก็จะเป็นเรื่องกรรมาธิการเสนอครับ

นางพิชารัตน์ เลาหพงศ์ชนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางพิชารัตน์ เลาหพงศ์ชนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคพลังประชารัฐในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันขอเสนอจำนวนกรรมาธิการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (หลักเกณฑ์และวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทก่อนฟ้องคดี) จำนวน ๔๙ ท่าน ขอผู้รับรองด้วยค่ะ (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ๔๙ ท่าน ผู้รับรองไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบเสนอกรรมาธิการ ๔๙ ท่าน สัดส่วนจะเป็นอย่างนี้ครับ สัดส่วนกรรมาธิการของคณะรัฐมนตรี ๑๒ คน สัดส่วนกรรมาธิการวุฒิสภา ๑๒ คน สัดส่วนกรรมาธิการสภาผู้แทนราษฎร ๒๕ คน สำหรับกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรนั้นจะมี สัดส่วนกรรมาธิการของแต่ละพรรคดังนี้ พรรคเพื่อไทย ๗ คน พรรคพลังประชารัฐ ๖ คน พรรคอนาคตใหม่ ๔ คน พรรคประชาธิปัตย์ ๓ คน พรรคภูมิใจไทย ๓ คน พรรคชาติไทยพัฒนา ๑ คน พรรคเสรีรวมไทย ๑ คน ขอเชิญคณะรัฐมนตรีเสนอครับ

นายวิชณุ เครืองาม (รองนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ คณะรัฐมนตรีขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการในสัดส่วนของคณะรัฐมนตรี ๑๒ คน ดังนี้ ๑. นายสุภกิจ แย้มประชา ๒. นายพรภัทร์ ตันติกุลานันท์ ๓. นายพลิชฐ์ อัสววัฒนาพร ๔. นางสาววิวรรณ จตุรพิชพร ๕. นายชาญณรงค์ ปราณีจิตต์ ๖. นางสาวเรวดี ขวัญทองยิ้ม ๗. นายสมศักดิ์ คุณเงิน ๘. นายภูติพ อินสุวรรณ์ ๙. นายทศพล เพ็งส้ม ๑๐. นายศิริพงษ์ รัสมี ๑๑. นายสามารถ เจนชัยจิตรวนิช และ ๑๒. นายเอกชัย แย้มสาหร่าย ครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ของคณะรัฐมนตรี ๑๒ ท่านนะครับ สัดส่วนวุฒิสมาชิกเชิญครับ

นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวันชัย สอนศิริ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการในสัดส่วนของวุฒิสภาจำนวน ๑๒ คน ดังนี้ครับ ๑. นายจเด็จ อินสว่าง ๒. พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ์

๓. นายณรงค์ อ่อนสอาด ๔. นางดวงพร รอดพยาธิ์ ๕. นายดิเรกฤทธิ์ เจนครองธรรม
๖. พลตำรวจเอก เดชนรงค์ สุทธิชาญบัญชา ๗. นายธานี อ่อนละเอียด ๘. นายปานเทพ
กล้าณรงค์ราญ ๙. นางสาวปิยฉุภรณ์ วันเฉลิม ๑๐. คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์ ๑๑. นายพลเดช
ปิ่นประทีป และ ๑๒. นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปเป็นส่วน
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครับ พรรคเพื่อไทย ๗ คน เชิญครับ

นางมนพร เจริญศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน มนพร เจริญศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเพื่อไทยในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ในสัดส่วนของพรรคเพื่อไทย ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ในสัดส่วนของพรรคเพื่อไทยจำนวน
๗ ท่าน ๑. นายนิรมิต สุจारी ๒. นายสิงห์มณ ดีนาง ๓. นายพีระเพชร ศิริกุล ๔. นายक्रमานิตย์
สังข์พุ่ม ๕. นายवासเทพ ศรีโสดา ๖. นายกิตติกร โล่สุนทร ๗. นายวัฒนา ช่างไฟเราะ
ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปพรรคพลังประชาชน
๖ ท่านครับ

นางกรณิศ งามสุคนธ์รัตนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : เรียน
ท่านประธาน ดิฉัน นางกรณิศ งามสุคนธ์รัตนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตคลองเตยและวัฒนา
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา พรรคพลังประชาชน ขอเสนอรายชื่อกรรมการร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในสัดส่วนของพรรคพลังประชาชน จำนวน
๖ ท่านค่ะ ๑. นายอาดิลัน อาลีอิสเฮาะ ๒. นายนิพันธ์ ศิริธร ๓. นายประสิทธิ์ มะหะหมัด
๔. นายสุทา ประทีป ณ ถลาง ๕. นายชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์ ๖. นายยุทธนา โพธิ์สุธน
ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปพรรคอนาคตใหม่
๔ คนครับ

นางสาวเบญจา แสงจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียน
ท่านประธาน ดิฉัน เบญจา แสงจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคอนาคตใหม่
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอเสนอกรรมการวิสามัญในสัดส่วนพรรคอนาคตใหม่ ๔ ท่านดังนี้
๑. นายวิรัช พันธุมะผล ๒. นายจิรวัฒน์ อรัณยกานนท์ ๓. นายชำนาญ จันทรเรือง ๔. นายนิธิ
ละเอียดดี ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปพรรคประชาธิปัตย์
๓ คนครับ

นายวิวรรธน์ นิลวัชรมณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : เรียน
ท่านประธานครับ ผม นายวิวรรธน์ นิลวัชรมณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานี
พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่..) พ.ศ. ในสัดส่วนของ
พรรคประชาธิปัตย์ ๓ ท่านดังนี้ ๑. นายอิสสระ สมชัย ๒. นายเชวงศักดิ์ พลลาภ ๓. พลตรี สมโชค
แดงบรรจง ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ พรรคภูมิใจไทย
๓ คนครับ

นายเกียรติ เหลืองขจรวิทย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ผม นายเกียรติ เหลืองขจรวิทย์ สมาชิกพรรคภูมิใจไทย ขอเสนอโควตา
พรรคภูมิใจไทย ๓ ท่าน ดังต่อไปนี้ ๑. นางนาที รัชกิจประการ ๒. นายณัฐชนน ศรีก่อเกื้อ
๓. นายเกียรติเกริกไกร ใจสมุทร ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปพรรคชาติไทยพัฒนา
๑ คนครับ

นายเสมอกัน เทียงธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ผม เสมอกัน เทียงธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในสัดส่วนของพรรคชาติไทยพัฒนาขอเสนอนายอภิวัฒน์ บัวพันธ์ ครับ
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปพรรคเสรีรวมไทย
๑ คนครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่
พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอเสนอรายชื่อกฎหมายการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในสัดส่วนของ
พรรคเสรีรวมไทย คือท่านฉลาด ขามช่วง ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ผู้รับรองถูกต้องครับ เลขาธิการกรุณา
อ่านรายชื่อครับ

นายสรศักดิ์ เพียรเวช (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (หลักเกณฑ์และวิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทก่อนฟ้องคดี) จำนวน ๔๙ ท่าน
ดังนี้ ๑. นายสุภกิจ แย้มประชา ๒. นายพรภัทร์ ตันติกุลานันท์ ๓. นายพลิชฐ์ อัสววัฒนาพร
๔. นางสาววิวรรณ จตุรพิธพร ๕. นายชาญณรงค์ ปราณจิตต์ ๖. นางสาวเรวดี ขวัญทองยิ้ม
๗. นายสมศักดิ์ คุณเงิน ๘. นายภูติท อินสุวรรณ์ ๙. นายทศพล เพ็งส้ม ๑๐. นายศิริพงษ์ รัสมิ
๑๑. นายสามารถ เจนชัยจิตรวนิช ๑๒. นายเอกชัย แย้มสาหร่าย ๑๓. นายจเด็จ อินสว่าง
๑๔. พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ์ -----

๑๕. นายณรงค์ อ่อนสอาด ๑๖. นางดวงพร รอดพยาธิ์ ๑๗. นายดิเรกฤทธิ์ เจนครองธรรม
๑๘. พลตำรวจเอก เดชณรงค์ สุทธิชาญบัญชา ๑๙. นายธานี อ่อนละเอียด ๒๐. นายปานเทพ
กล้าณรงค์ราญ ๒๑. นางสาวปิยฉัฏฐ์ วันเฉลิม ๒๒. คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์ ๒๓. นายพลเดช
ปิ่นประทีป ๒๔. นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ๒๕. นายนิรमित สุจारी ๒๖. นายสิงหนธร ดินาง
๒๗. นายพีระเพชร ศิริกุล ๒๘. นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม ๒๙. นายวาสุเทพ ศรีไสดา ๓๐. นายกิตติกร
โล่ห์สุนทร ๓๑. นายวัฒนา แซ่ไพเราะ ๓๒. นายอาดิลัน อาลีอิสเฮาะ ๓๓. นายนิพันธ์ ศิริธร
๓๔. นายยุทธนา โพธิ์สุรณ ๓๕. นายประสิทธิ์ มะหะหมัด ๓๖. นายสุทา ประทีป ณ ถลาง
๓๗. นายชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์ ๓๘. นายวิรัช พันธุมะผล ๓๙. นายจิรวัฒน์ อรัณยกานนท์
๔๐. นายชำนาญ จันทรเรือง ๔๑. นายนิธิ ละเอียดดี ๔๒. นายอิสสระ สมชัย ๔๓. นายเขวงศักดิ์
พลลาภ ๔๔. พลตรี สมโชค แดงบรรจง ๔๕. นางนาที รัชกิจประการ ๔๖. นายเกียรติเกริกไกร
ใจสมุทร ๔๗. นายฉัฏฐ์ชนน ศรีก่อเกื้อ ๔๘. นายอภิวัฒน์ บัวพันธ์ ๔๙. นายฉลาด ขามช่วง

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : สมาชิกไม่มีการเปลี่ยนแปลงอะไรนะ
ถ้าอย่างนั้นขอท่านสมาชิกได้กำหนดระยะเวลาแปรญัตติครับ

นางสาวกุลวลี นพอมรบดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน กุลวลี นพอมรบดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี
พรรคพลังประชาชน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอเสนอระยะเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๖๐ วัน
แปรญัตติจำนวน ๗ วัน ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : แปรญัตติ ๗ วันนะครับ

นางสาวกุลวลี นพอมรบดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : ใช่ค่ะ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ที่ประชุมไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : กรรมการชุดนี้ขอให้ประกาศว่าจะนัดประชุมครั้งแรกวันพฤหัสบดีที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ เวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา ห้องประชุม ๔๑๓ ชั้น ๔ อาคารรัฐสภาแยกกาย เรียนกรรมการได้รับทราบครับ จบเรื่องของระเบียบวาระนี้ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๔

๔. ร่างความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งเครือรัฐออสเตรเลีย สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐเกาหลี ราชอาณาจักรไทย สหรัฐอเมริกา และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ประกอบด้วยท่านที่ ๑ ท่านรองอธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ท่านเก็จพิรุณ เกาะสุวรรณ
ท่านที่ ๒ ท่านปองวลัย พัวพันธ์ นักวิชาการกรมเจรจาการค้า ขอความกรุณาท่านประธานได้โปรด
กรุณาอนุญาตด้วยครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอเชิญท่านผู้เข้าชี้แจงนะครับ นายโชคดี
แก้วแสง นางสาวเก็จพิรุณ เกาะสุวรรณ นายไพฑูรย์ มหาพัฒนาภรณ์ นายพีชภพ มงคลนาวิน
นางปองวลัย พัวพันธ์ เชิญเลยครับ สำหรับญัตตินี้นางสาวเก็จพิรุณ เกาะสุวรรณ นางปองวลัย
พัวพันธ์ เชิญรัฐมนตรีครับ

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
พาณิชย์) : เรื่องนี้ผมขออนุญาตทำหน้าที่แทนคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอร่างความตกลงระหว่าง
รัฐบาลแห่งเครือรัฐออสเตรเลีย สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐเกาหลี ราชอาณาจักรไทย
สหรัฐอเมริกา และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ความจริงเรื่องนี้ก็คือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ
ข้อตกลงเรื่องโควตาข้าวที่รัฐบาลเกาหลีได้จัดให้กับ ๕ ประเทศ เป็นรายประเทศ ๕ ประเทศ
ที่ว่าก็ประกอบด้วย ประเทศออสเตรเลีย ประเทศจีน ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศเวียดนาม
แล้วก็ประเทศไทย จัดโควตาข้าวให้เพื่อแลกกับการที่จะให้ ๕ ประเทศ ที่ผมเอ่ยนามเมื่อสักครู่
ได้ถอนคำคัดค้านจากการที่ประเทศเกาหลีเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีข้าวของประเทศเกาหลี
ในดับเบิลยูทีโอ (WTO) หรือองค์การการค้าโลก ซึ่งความเป็นมาของเรื่องนี้ก็คือว่า

ประการที่ ๑ ในปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๔๗ เป็นเวลา ๑๐ ปี เกาหลีได้ให้โควตาข้าว
กับสมาชิกองค์การการค้าโลก จำนวน ๑๖๓ ประเทศ เป็นจำนวน ๒๐๕,๒๒๘ ตันต่อปี โดยคิด
อัตราภาษีนำเข้าร้อยละ ๕ และต่อมาในปี ๒๕๔๘ ถึงปี ๒๕๕๗ อีกเป็นเวลา ๑๐ ปี ประเทศเกาหลี
ได้เพิ่มโควตาข้าวให้สมาชิกดับเบิลยูทีโอ (WTO) เป็น ๔๐๘,๗๐๐ ตันต่อปี โดยคิดอัตราภาษี
นำเข้าร้อยละ ๕ เช่นเดียวกัน ต่อมาเมื่อหมดปี ๒๕๔๘ ถึงปี ๒๕๕๗ พอมาปี ๒๕๕๘ ปรากฏว่า
ประเทศเกาหลีได้เปลี่ยนแปลงปรับปรุงเรื่องของการให้โควตาข้าวนำเข้าจากประเทศต่าง ๆ นั้น
กำหนดโควตาไว้เท่าเดิมคือปีละ ๔๐๘,๗๐๐ ตันต่อปี แล้วคิดอัตราภาษีร้อยละ ๕ เหมือนเดิม
ประเด็นใหม่ที่เกิดขึ้นก็คือ การกำหนดนำเข้าข้าวนอกโควตาที่ไม่จำกัดจำนวนนั้นประเทศเกาหลี
คิดภาษีนำเข้าถึงร้อยละ ๕๑๓ หรือ ๕๑๓ เปอร์เซนต์ เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงเป็นที่มา
ที่ ๕ ประเทศ ประกอบด้วย ประเทศออสเตรเลีย ประเทศจีน สหรัฐอเมริกา ประเทศเวียดนาม

และประเทศไทยได้คัดค้าน เพราะถือว่าภาชีนอกโควตานำเข้าข้าวของประเทศเกาหลีนั้นสูงมาก
ถึงร้อยละ ๕๑๓ เพราะฉะนั้นตรงนี้จะจึงเป็นที่มาของข้อตกลงนี้เพื่อแลกกับการถอนข้อคัดค้าน
ของ ๕ ประเทศ โดยประเทศเกาหลีได้กำหนดโควตาข้าวให้กับประเทศไทยใหม่ โดยกำหนดให้
โควตากับประเทศไทยต่อปี ๒๘,๔๙๔ ตัน -----

จากเงื่อนไขที่ได้มีการเจรจากันว่าเพื่อแลกกับการถอนนั้นสำหรับ ๕ ประเทศจะใช้ตัวเลขเฉลี่ยของการนำเข้า ๓ ปีย้อนหลัง คือปี ๒๕๕๘ ปี ๒๕๕๙ และปี ๒๕๖๐ รวมกันของประเทศนั้น ๆ ที่ส่งออกไปประเทศเกาหลีแล้วก็หารด้วย ๓ สำหรับประเทศไทยนั้นปรากฏว่า ๓ ปีย้อนหลังเมื่อหาร ๓ แล้วจะได้โควตานำเข้าสู่ประเทศเกาหลีหรือส่งออกไปประเทศเกาหลี ๑๕,๗๑๐ ตัน แต่ปรากฏว่าจากการเจรจาของกระทรวงพาณิชย์ปรากฏว่าประเทศเกาหลียอมเพิ่มให้เป็นกรณีพิเศษอีกประมาณ ๑๓,๐๐๐ ตัน เพราะฉะนั้นจึงเป็นที่มาของตัวเลขรวม ๑๕,๗๑๐ บวก ๑๓,๐๐๐ กว่าตัน เป็น ๒๘,๗๑๔ ตันต่อปี ตรงนี้จึงเป็นที่มาที่ขอเรียนให้เพื่อนสมาชิกรัฐสภาได้รับทราบว่าสุดท้ายเพื่อแลกกับการถอนคำคัดค้านประเทศเกาหลียอมให้โควตานำเข้ากับประเทศไทยต่อปี ๒๘,๗๑๔ ตัน โดยคิดอัตราภาษีคงเดิมคือร้อยละ ๕ และยังมีเงื่อนไขเพิ่มเติมในทางบวกโดยกำหนดให้ประเทศไทยสามารถส่งออกข้าวไปในโควตาพิเศษอีกโควตาหนึ่งยังประเทศเกาหลีซึ่งเป็นโควตาทั่วไปที่จะต้องไปแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ แต่ก็ถือว่าได้รับสิทธิเพิ่มเติมถ้าราคาหรือคุณภาพเป็นไปตามที่ประเทศเกาหลีต้องการ โดยกำหนดโควตาทั่วไปที่ต้องแข่งขันให้อีก ๒๐,๐๐๐ ตันต่อปี และคิดภาษีนำเข้าร้อยละ ๕ เช่นเดียวกัน เพื่อแลกกับการถอนคำคัดค้านอย่างที่กระผมกราบเรียนเมื่อสักครู่นี้ แต่เนื่องจากว่าเรื่องที่น่าเสนอต่อที่ประชุมรัฐสภานี้เป็นความตกลงระหว่างประเทศที่ถือว่าเกี่ยวข้องกับ การเปิดเสรีทางการค้า เพราะฉะนั้นเป็นที่มาที่จำเป็นต้องขอความเห็นชอบต่อรัฐสภาตาม มาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญ อย่างไรก็ตามเพื่อประหยัดเวลาที่เพื่อนสมาชิกอาจจะลุกขึ้น สอบถาม ขออนุญาตใช้เวลาตรงนี้อธิบายเพิ่มเติมคาดว่าสมาชิกอาจจะมีข้อสงสัย ประเด็นเดียวนั้นก็คือว่าในปี ๒๕๕๘ ถึงปี ๒๕๕๗ ก่อนที่ประเทศเกาหลีจะปรับเปลี่ยนโควตาและเป็นที่มาของ คำคัดค้านนั้น ปรากฏว่าประเทศไทยเคยได้รับโควตานำเข้าข้าว ส่งออกข้าวจากประเทศเกาหลี ๒๙,๙๖๓ ตันต่อปี ๒๙,๐๐๐ กว่าตันต่อปี ตัวเลขกลม ๆ แต่เพียงนี้เราได้รับโควตาคืนรวมกัน ไม่นับโควตาทั่วไป ๒๐,๐๐๐ ตันที่ต้องแข่งขัน จาก ๒๙,๐๐๐ เหลือ ๒๘,๐๐๐ โดยประมาณ ท่านอาจจะสงสัยว่าแล้วในที่สุดทำไมถึงลดลงไป ๑,๐๐๐ กว่าตัน ก็ขออนุญาตกราบเรียน ชี้แจงตรงนี้ว่าเนื่องจากตัวเลข ๓ ปีก่อนคือปี ๒๕๕๘ ปี ๒๕๕๙ ปี ๒๕๖๐ เราส่งออกข้าว ไปประเทศเกาหลีน้อยลง อันนี้ผมสอบถามจากเจ้าหน้าที่เพื่อประหยัดเวลาไม่ต้องให้ท่าน สอบถามแล้วก็ต้องชี้แจง ยกเว้นผมชี้แจงไม่ชัดเจนท่านก็สอบถามเพิ่มเติม เพราะฉะนั้น

ปี ๒๕๕๘ เราส่งออกไปแค่ ๖,๑๓๐ ตัน ปี ๒๕๕๙ ส่งออกไป ๑๔,๐๐๐ ตัน แล้วปี ๒๕๖๐ ส่งไป ๒๗,๐๐๐ ตัน รวมแล้วพอร ๓ ก็เลยเหลือแค่ ๑๕,๗๑๐ ตัน แต่เราเจรจาได้เพิ่มมาอีก ๑๓,๐๐๐ ตัน ก็เลยกลายเป็น ๒๘,๐๐๐ ตัน แต่ ๒๘,๐๐๐ ตันเทียวนี้อย่างน้อยกว่า ๑๐ ปีที่แล้วไปประมาณ ๑,๐๐๐ กว่าตัน ที่เป็นเช่นนั้นตัวเลขส่งออก ๓ ปีย้อนหลังที่ต้องมาคิดตัวเลขเฉลี่ยน้อยลงก็เพราะทางเจ้าหน้าที่ชี้แจงว่าเนื่องจากในช่วงระยะเวลานั้นเกิดกรณีเบร็กซิต (Brexit) ที่อยู่ระหว่างการที่ประเทศอังกฤษจะถอนตัวออกจากสหภาพยุโรปหรือไม่ถอน ทำให้ความไม่แน่นอนของอัตราภาษีมันเกิดความรู้สึกว่าอาจจะมีเปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้นจึงมีการนำเข้าข้าวจากประเทศไทยในตัวเลขที่มากขึ้นและผู้ส่งออกข้าวไทยก็เร่งส่งออกไปยังสหภาพยุโรปกับประเทศอังกฤษมากขึ้น รวมทั้งประเทศจีนและประเทศฟิลิปปินส์ ในช่วงระยะเวลาต่อมา -----

ทำให้ตัวเลขส่งออกข้าวไปประเทศเกาหลีมีตัวเลขลดน้อยลงไป พอมาเป็นแบบนี้ ๓ ปีรวมกัน
เลยเป็นที่มาที่ทำให้ตัวเลขเฉลี่ยมันน้อยลงและเป็นที่มาของตัวเลขที่สุดท้ายก็กลายเป็น
๑๕,๐๐๐ กว่าตัน แต่ได้เพิ่มมาอีก ๑๓,๐๐๐ ตัน ก็เลยกลายเป็น ๒๘,๐๐๐ กว่าตัน อย่างที่
นักราบเรียนต่อที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ อันนี้ก็ขออธิบายเพิ่มเติมเพื่อประกอบความเข้าใจ
ก็ขอให้ที่ประชุมนี้ได้โปรดให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๗๘ ที่ผมได้นำเสนอแทนคณะรัฐมนตรี
เมื่อสักครู่นี้ต่อไป ขอบขอบคุณท่านประธานครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปมีสมาชิกแสดงความจำนงอภิปราย
ไว้ครับ ท่านแรกขอเชิญคุณชาดา ไทยเศรษฐ์ เชิญครับ

นายชาดา ไทยเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชาดา ไทยเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี
พรรคภูมิใจไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ต้องชมเชยทางกระทรวงพาณิชย์
แล้วก็ต้องตำหนิกับผู้ที่เกี่ยวข้อง คือปัญหาของเรื่องนี้ทำไมประเทศเกาหลีสามารถเก็บภาษีได้
๕๑๓ เพอร์เซ็นต์ เนื่องจากว่าตอนที่ตั้งดับเบิ้ลยูทีโอ (WTO) นั้นเป็นเงื่อนไขที่เขาวางไว้ที่แรก
แต่ประเทศไทยเราพลาดเรื่องนี้มา แล้วเรื่องที่น่าเสียใจก็คือตลอดระยะเวลาสินค้าอ่อนไหว
ที่เขาให้มา ๒๐ ปี เขาให้เก็บได้ ๒๐ เพอร์เซ็นต์ อย่างต่ำ ๕ เพอร์เซ็นต์ แต่ประเทศไทยเก็บ
๕ เพอร์เซ็นต์มา ๒๐ ปีแล้ว ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเสียใจ มาเริ่มปีนี้ต้องเก็บไม่เกิน ๕ เพอร์เซ็นต์
นี่คือปัญหาที่เกิดขึ้นกับเกษตรกรพี่น้องชาวไทย แล้วในเรื่องของความโชคร้ายที่เราได้แค่
๑๓,๐๐๐ ตันนั้น ก็เป็นเหตุเนื่องจากว่าจะด้วยความขัดข้องประการใดก็ตามในปีนั้นตามที่
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้กรุณาชี้แจง อันนี้ผมต้องชมเชยทางกระทรวงพาณิชย์
ที่สามารถให้ได้เพิ่มมาอีก ๑๐,๐๐๐ กว่าตัน เป็น ๒๘,๐๐๐ ตัน แต่ในความเป็นจริงแล้ว
เราน่าจะได้มากกว่านั้นนะครับ แต่สิ่งที่ผมอยากจะบอกก็คือว่ากระทรวงพาณิชย์ต้องไวกว่านี้
ต้องดำเนินการหลาย ๆ เรื่องในเรื่องของปัจจุบันนี้ เรื่องการค้าเสรี เอฟทีเอ (FTA) จะเป็น
เงื่อนไขของดับเบิ้ลยูทีโอ (WTO) ก็ตาม เพราะว่าถ้าไม่อย่างนั้นเราเสียเปรียบ สินค้าอ่อนไหว
ที่เรากำหนดเราก็ไม่มีข้าว เท่าที่ผมทราบก็ไม่มีข้าวไปเป็นกาแฟกับอะไรสักอย่างหนึ่ง ก็ต้อง
ขอประทานโทษถ้าจำผิด ปัญหาคือว่าตอนเกิดดับเบิ้ลยูทีโอ (WTO) เราไม่เอาโอกาสแบบที่
ประเทศเกาหลีเอาไว้บ้าง เพราะหลังจากปี ๒๕๖๖ หรือปี ๒๕๖๘ เราอาจจะมีข้าวจากที่

ประเทศเวียดนามหรือข้าวจากประเทศเขมรเข้ามาบ้านเราในราคาที่ไม่ต้องเสียภาษี อันนี้คือปัญหาใหญ่ที่เราต้องแก้ไข ข้าวคือสิ่งที่สำคัญของเกษตรกรไทยซึ่งมีจำนวนมากที่ทำในเรื่องข้าวแล้วยังมีอีกหลายประการในเรื่องของสินค้าเกษตรอีกหลายตัวที่เราพลาดตั้งแต่วันที่เขาก่อตั้งดับเบิลยูทีโอ (WTO) ผมใช้คำว่าเราพลาด พลาดอย่างมหันต์ในหลาย ๆ เรื่อง ในวันที่ตั้งดับเบิลยูทีโอ (WTO) ซึ่งเราไม่สามารถจะกำหนดอะไรได้หลายอย่างแต่สินค้าตัวอื่นก็อย่าให้เกิดขึ้นแบบนี้อีกเลยนะครับ เราได้มา ๒๐,๐๐๐ กว่าตันนั้นก็ถือว่าเป็นโชคดีในความโชคร้ายตรงนี้ต้องขอชื่นชมจริง ๆ กระทรวงพาณิชย์ที่ต่อสู้ จริง ๆ แล้วสิ่งที่เราได้ครั้งนี้คือเขาต้องการปิดปากเพราะเราเป็นผู้ร้อง ๕ ประเทศ เขาต้องการปิดปากเรา จริง ๆ น่าจะต่อรองได้มากกว่านี้อีกสักหน่อยหนึ่ง แต่ผมทราบว่าการเจรจากันหลายครั้ง ได้มาถึงตรงนี้ก็เป็นเรื่องที่น่ายินดีแต่เราน้อยกว่าประเทศเวียดนาม เท่า ๆ กับประเทศเวียดนามแล้วเราน้อยกว่าประเทศที่ส่งออกแข่งกับเรานี้น้อยมาก แล้วข้าวประเภทนี้เขาไม่ได้จำกัดว่าต้องคนไทยเท่านั้นที่นำข้าวนี้เข้าประเทศเกาหลีเพียงแต่ว่าลักษณะต้องเป็นข้าวไทย แต่ใครจะนำเข้าก็ได้อันนั้นก็เป็สิทธิ ผมไม่มีอะไรมาครับท่านประธาน ก็ขอฝากว่าเราอย่าพลาดอย่างนี้อีกในสินค้าเกษตรหลาย ๆ ตัว ฝากทางกระทรวงพาณิชย์ด้วยความเคารพครับ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปนางสาวจิราพร สินธุไพร ครับ

นางสาวจิราพร สินธุไพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวจิราพร สินธุไพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด เขต ๕
พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นดิฉันต้องขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาส
ดิฉันได้อภิปรายแสดงความเห็นต่อร่างความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งเครือรัฐออสเตรเลีย
สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐเกาหลี ราชอาณาจักรไทย สหรัฐอเมริกา และสาธารณรัฐ
สังคมนิยมเวียดนาม ซึ่งนำเสนอโดยคณะรัฐมนตรี ท่านประธานที่เคารพคะ เป็นที่ทราบกันดี
ว่าตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมาประเทศไทยถูกประเทศคู่แข่งในตลาดส่งออกข้าว
แย่งส่วนแบ่งตลาดอย่างต่อเนื่อง ที่ผ่านมารัฐบาลประชาสัมพันธ์ว่ากำลังเจรจาหาตลาดส่งออก
เพิ่มเติม ในขณะที่ตลาดส่งออกเดิมอย่างประเทศเกาหลีได้กำลังกำหนดโควตานำเข้าข้าวให้ใหม่
ผ่านความตกลงฉบับนี้ ซึ่งดิฉันมีข้อสังเกตว่าการเจรจาจัดทำความตกลงระหว่างประเทศฉบับนี้
ของรัฐบาลทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบคู่แข่งอื่น ๆ ในตลาดส่งออกข้าว จากคำแถลงต่อรัฐสภา
ของท่านรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จะเห็นว่าประเทศไทยได้โควตา
การส่งออกข้าวน้อยกว่าประเทศคู่แข่งคนสำคัญคือประเทศจีน สหรัฐอเมริกา และประเทศ
เวียดนาม ประเทศจีนได้รับการจัดสรรโควตาที่ ๑๕๗,๑๙๕ ตัน สหรัฐอเมริกาได้รับการจัดสรร
ที่ ๑๓๒,๓๐๔ ตัน ประเทศเวียดนามได้รับโควตาที่ ๕๕,๑๑๒ ตัน ในขณะที่ไทยได้รับการจัดสรร
โควตาที่ ๒๘,๔๙๔ ตัน ซึ่งน้อยกว่าประเทศเวียดนามที่เป็นประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN)
เหมือนกันกับประเทศไทยถึง ๒ เท่าตัว และน้อยกว่าประเทศจีนและสหรัฐอเมริกาเป็นหลัก
๑๐ เท่าตัว สรุปคือ ๓ ประเทศนี้ได้รับการจัดสรรโควตามากกว่าประเทศไทยทั้งหมด ในขณะที่
ประเทศออสเตรเลียแม้ว่าจะได้รับการจัดสรรโควตาน้อยกว่าประเทศไทยคือได้รับจำนวน
๑๕,๕๙๕ ตัน แต่พบว่าเป็นการได้รับการจัดสรรโควตาในปริมาณที่เพิ่มขึ้นจากเดิมที่เคยได้
เพียง ๙,๐๓๐ ตัน และมีสัดส่วนที่ดีเมื่อเทียบกับผลผลิตของประเทศ ในขณะที่ประเทศไทย
นอกจากจะได้โควตาน้อยกว่าอีก ๓ ประเทศแล้ว เรายังได้รับการจัดสรรโควตาลดลงตามที่
ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงไป ท่านประธานที่เคารพคะ ถึงแม้ว่าท่านรองนายกรัฐมนตรี
จะบอกว่ นอกจากโควตาที่ประเทศไทยได้รับการจัดสรรในรายประเทศแล้วยังมีโควตารวม
ที่นอกเหนือจากนั้นเพิ่มเติมอีกคือจำนวน ๒๐,๐๐๐ ตัน แต่นั่นไม่ได้ทำให้ประเทศไทยได้เปรียบ
ประเทศอื่น ๆ เพราะประเทศจีน สหรัฐอเมริกา ประเทศเวียดนาม ประเทศออสเตรเลีย และ

ประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลกหรือดับเบิลยูทีโอ (WTO) ต่างก็สามารถใช้โควตานี้ได้ทั้งหมด ดังนั้นการจัดทำร่างความตกลงฉบับนี้จึงอาจถือเป็นการเจรจาที่ล้มเหลวของรัฐบาล ท่านประธานที่เคารพคะ แม้ว่าปัจจุบันไทยจะเป็นผู้ส่งออกข้าวลำดับ ๒ ของโลกรองจากประเทศอินเดีย แต่เราก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าประเทศจีนและสหรัฐอเมริกาก็เป็นประเทศผู้ส่งออกลำดับต้น ๆ ติดลำดับประเทศผู้ส่งออกข้าว ๕ อันดับแรกของโลก แล้วประเทศเวียดนามขณะนี้กำลังกลายเป็นคู่แข่งคนสำคัญของประเทศไทย ยิ่งไปกว่านั้นถ้ามาดูถึงคุณภาพของข้าวจะเห็นว่าข้าวหอมมะลิไทยได้เคยเสียแชมป์ (Champ) ให้ข้าวประเทศกัมพูชาเมื่อปี ๒๕๖๑ และล่าสุดในปีนี้ ปี ๒๕๖๒ ข้าวหอมมะลิไทยก็ได้เสียแชมป์ (Champ) ให้กับข้าวของประเทศเวียดนามในการประกวดข้าวโลกที่ประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าที่ผ่านมาเราแทบไม่มีการพัฒนาพันธุ์ข้าวเลย ในขณะที่ประเทศเวียดนามมีการพัฒนาพันธุ์ข้าวอย่างต่อเนื่อง แล้วรัฐบาลเองก็มีนโยบาย ๓ เพิ่ม ๓ ลด ที่มุ่งเน้นไปที่การลดต้นทุน เพิ่มคุณภาพจนทำให้ได้กำไรส่วนต่างที่เพิ่มมากขึ้น ดิฉันจึงค่อนข้างจะกังวลว่าศักยภาพของประเทศไทยในการส่งออกข้าวในอนาคตจะเป็นอย่างไร ทั้งในแง่ของคุณภาพและปริมาณ ซึ่งการเจรจาจะเป็นกลไกสำคัญที่จะช่วยผลักดันให้ปริมาณการส่งออกข้าวเพิ่มขึ้นได้ -----

ท่านประธานที่เคารพ จากข้อมูลที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้ชี้แจง โควตาที่ประเทศไทยได้รับการจัดสรรจากประเทศเกาหลีนั้นได้ระบุว่าประเทศไทย ได้รับการจัดสรรโควตาโดยคำนวณจากปริมาณการนำเข้าข้าวจากประเทศคู่ค้าเฉลี่ย ๓ ปี ย้อนหลังคือปี ๒๕๕๘ ถึงปี ๒๕๖๐ ข้อสังเกตของดิฉันคือทำไมประเทศไทยจึงยอมรับวิธีการ คำนวณนี้แต่แรก เพราะรัฐบาลต้องมีสถิติการส่งออกข้าวไปยังประเทศเกาหลีสะสมเก็บไว้ อยู่แล้ว รัฐบาลต้องทราบแต่แรกว่าถ้าใช้วิธีนี้ในการกำหนดปริมาณโควตาประเทศไทยจะได้รับการ จัดสรรโควตาน้อยและเสียเปรียบประเทศอื่นอย่างแน่นอน การรับวิธีการคำนวณนี้จึงเป็น การยอมรับให้ประเทศไทยเสียเปรียบแต่แรก ดังนั้นการพิจารณาของรัฐสภาแห่งนี้จึงแทบ ไม่มีความหมายเลย

ประการที่ ๒ ดิฉันมีข้อสังเกตว่าวิธีการคำนวณดังกล่าวอาจเป็นเพียงข้ออ้าง ที่ใช้เพื่ออธิบายความว่าประเทศไทยได้รับโควตาน้อยกว่าประเทศอื่น ท่านประธานที่เคารพคะ ถ้าเราดูในรายละเอียดจะเห็นว่าถ้าการจัดสรรโควตาของประเทศเกาหลีเป็นไปตามวิธีการคำนวณ จากปริมาณการนำเข้าข้าวจากประเทศคู่ค้าเฉลี่ย ๓ ปีย้อนหลัง เราจะเห็นว่าประเทศไทย ต้องได้รับการจัดสรรโควตานำเข้าเพียง ๑๐,๐๐๐ กว่าตัน ตามที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจง แต่ทางรัฐบาลก็ได้บอกว่าได้มีการไปขอเจรจาเพิ่มเติมจนสุดท้ายประเทศไทยได้รับการจัดสรร โควตาเพิ่มขึ้นเป็น ๒๘,๔๙๔ ตัน แสดงว่าแท้จริงแล้วโควตาที่ประเทศเกาหลีได้จัดสรรให้ ประเทศไทยไม่ได้เกิดจากการคำนวณตามวิธีการดังกล่าว ดิฉันไม่ได้บอกว่าที่ประเทศไทย ได้เพิ่มไม่ดี การที่เราได้โควตา ๒๘,๐๐๐ กว่าตัน ย่อมดีกว่า ๑๐,๐๐๐ กว่าตันแน่นอน แต่ดิฉันกำลังชี้ให้เห็นว่าวิธีการคำนวณดังกล่าวอาจเป็นเพียงข้ออ้างเพื่อใช้อธิบายความว่า ทำไมประเทศไทยถึงได้รับโควตาน้อยกว่าประเทศอื่นหรือไม่ อย่างไร เพราะจริง ๆ แล้ว ประเทศไทยสามารถใช้การเจรจาเพื่อขอให้รัฐบาลเกาหลีใช้วิธีอื่น ๆ ในการจัดสรรโควตา ซึ่งประเทศไทยอาจจะได้รับมากกว่านี้ก็ได้และไม่เสียเปรียบประเทศอื่น ท่านประธานที่เคารพคะ การถูกจำกัดด้วยโควตาที่น้อยกว่าประเทศคู่แข่งคนสำคัญ หมายความว่าถ้าในอนาคตประเทศไทย มีศักยภาพที่จะส่งออกข้าวไปประเทศเกาหลีได้เพิ่มมากกว่านี้เราก็ไม่สามารถส่งออกไปได้ มากกว่า ๒๘,๔๙๔ ตัน หรือถ้าจะใช้โควตารวมก็ต้องไปแข่งขันกับประเทศอื่นอีกหลายประเทศ ที่สำคัญถ้าอ้างว่าประเทศไทยได้รับการจัดสรรโควตาน้อย เพราะที่ผ่านมาสถิติย้อนหลัง ๓ ปี

ประเทศไทยส่งออกข้าวไปประเทศเกาหลีน้อยก็ยิ่งเป็นการตอกย้ำให้เห็นว่ารัฐบาลชุดที่แล้ว
ทำให้การส่งออกข้าวของประเทศไทยตกต่ำอย่างต่อเนื่อง

ท่านประธานที่เคารพคะ ข้อสังเกตข้อสุดท้ายแล้วเป็นข้อสังเกตที่สำคัญคะ
จากการตรวจสอบข้อมูลทราบว่าความตกลงฉบับนี้เจรจาเสร็จตั้งแต่ช่วงกลางปีที่ผ่านมา
แต่เพิ่งมีการนำเข้าสู่สภาเพื่อให้พิจารณาในวินาทีสุดท้าย ในเอกสารระบุว่าความตกลงฉบับนี้
จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ คือปีหน้าอีกไม่กี่วันแต่เพิ่งมีการผ่านการพิจารณา
ของคณะรัฐมนตรีในวันที่ ๑๑ ธันวาคมที่ผ่านมา แล้วเพิ่งให้รัฐสภาแห่งนี้พิจารณาในวันนี้คือ
วันที่ ๒๔ ธันวาคม ซึ่งเป็นอาทิตย์สุดท้ายของปีนี้ เท่ากับว่านี่เป็นการเสนอต่อรัฐสภาในวินาที
สุดท้าย หากเลยอาทิตย์นี้ไปกระบวนการทั้งหมดก็จะไม่ทันให้ความตกลงนี้สามารถมีผล
ใช้บังคับได้ การเร่งรัดให้รัฐสภาพิจารณาภายในสัปดาห์นี้จึงแทบจะเป็นการมัดมือชกให้
สมาชิกรัฐสภาต้องรับร่างความตกลงฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพ กระบวนการเร่งรัดตัดตอน
ในลักษณะนี้ทำให้ดิฉันสงสัยว่ารัฐบาลได้ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๘ อย่างถูกต้อง
โปร่งใสหรือไม่ ที่ผ่านมามีการเผยแพร่ข้อมูลและรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย
โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องชาวนากลุ่มเกษตรกร กลุ่มพ่อค้าแม่ขาย กลุ่มผู้ส่งออกต่าง ๆ
อย่างทั่วถึงหรือยัง -----

ดิฉันเน้นคำว่า อย่างทั่วถึง เพราะหลังจากที่ได้สอบถามผู้ส่งออกบางรายยังไม่ทราบว่ามีความตกลงฉบับนี้เกิดขึ้น จากที่ระบุในเอกสารได้บอกว่าการเผยแพร่ความตกลงนี้ผ่านทางเว็บไซต์ (Website) ซึ่งการเผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์ (Website) หน่วยงานเพียงอย่างเดียวและมีประชาชนรับรู้ข้อมูลเพียงไม่กี่ร้อยคน อาจจะไม่ได้สะท้อนถึงความจริงใจของรัฐบาลในการที่จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำความตกลงระหว่างประเทศอย่างแท้จริง ท่านประธานที่เคารพ ถ้าเราดูในรายละเอียดของร่างความตกลงฉบับนี้ จะเห็นว่าเป็นการลงนามในเอกสารขึ้นเดียวกันของทั้ง ๕ ประเทศ ซึ่งมีประเทศเกาหลีได้ร่วมลงนามด้วย ดังนั้นถ้ารัฐสภาแห่งนี้ให้ความเห็นชอบความตกลงฉบับนี้ก็เท่ากับว่ารัฐสภาไทยไม่ใช่แค่ต้องยอมรับให้ประเทศไทยได้รับการจัดสรรโควตาที่ ๒๘,๔๙๔ ตันเท่านั้น แต่ยังถือเป็นการยอมรับให้ประเทศอื่น ๆ ได้รับการจัดสรรโควตามากกว่าประเทศไทยด้วย การเสนอร่างความตกลงต่อรัฐสภาแบบรวบรัดเวลาแบบนี้เป็นการทำประหนึ่งว่าความตกลงฉบับนี้ไม่มีความสำคัญ ทำประหนึ่งว่าการเสนอร่างความตกลงฉบับนี้ต่อรัฐสภาเป็นเพียงแค่พิธีกรรม ย่อมไม่น่าใช้บรรทัดฐานที่ดีในการที่จะพิจารณาความตกลงระหว่างประเทศที่มีความซับซ้อน แล้วก็กระทบกับพี่น้องประชาชนและประเทศชาติในวงกว้าง รัฐสภาแทบไม่มีโอกาสในการขอให้ร่างความตกลงฉบับนี้กลับไปแก้ไขเพิ่มเติมได้ก่อนที่จะลงนาม เพราะ ๑. ประเทศไทยได้รับวิธีการ หลักการในการคำนวณโควตาไปแล้วตั้งแต่แรก และ ๒. หลังจากวันนี้เหลือเพียงเวลาแค่ ๑ อาทิตย์ก่อนที่จะถึงวันที่ร่างความตกลงมีผลใช้บังคับ จึงเท่ากับว่าเป็นการบังคับให้รัฐสภาแห่งนี้ต้องเห็นชอบความตกลงนี้ไปโดยปริยาย ท่านประธานที่เคารพคะ การพิจารณาร่างความตกลงระหว่างประเทศฉบับนี้ไม่มีฝ่ายค้าน ไม่มีรัฐบาล มีแค่ฝ่ายที่ยึดผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นหลัก รัฐสภาแห่งนี้ต้องยึดประโยชน์ของส่วนรวมไม่ใช่ประโยชน์ของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ดังนั้นการเร่งรัดเสนอแบบนี้จึงทำให้รัฐสภาแทบไม่มีเวลาศึกษาและไม่มีโอกาสที่จะตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษารายละเอียดในเชิงลึกได้ การให้ระยะเวลาย่างกำหนดพิจารณาที่น้อยแบบนี้ทำให้ไม่สามารถพิจารณาอย่างรอบคอบถี่ถ้วน เราจึงไม่อาจทราบได้ว่าการที่จะให้ร่างความตกลงฉบับนี้ผ่านอาจจะเป็นการซ้ำเติมพี่น้องชาวนาไทยในอนาคตหรือไม่ อย่างไร ดังนั้นต่อไปนี้ดิฉันขอให้เสนอร่างความตกลงระหว่างประเทศในลักษณะนี้ให้รัฐสภาพิจารณาตั้งแต่เนิ่น ๆ เพื่อที่จะได้มีเวลาในการศึกษาอย่างเต็มที่

เพราะความตกลงระหว่างประเทศเป็นสัญญาที่สำคัญ ผู้ก่อกำเนิดแล้วก็กระทบต่อประโยชน์
ของประเทศชาติและประชาชนโดยรวม ขอขอบคุณค่ะ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ขอเชิญนางสาววิบูลย์ลักษณ์
ร่วมรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ครับ

นางสาววิบูลย์ลักษณ์ ร่วมรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (สรรหา) : เรียนท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาววิบูลย์ลักษณ์ ร่วมรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ขอแสดงความเห็นเกี่ยวกับร่างความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งเครือรัฐออสเตรเลีย สาธารณรัฐ
ประชาชนจีน สาธารณรัฐเกาหลี ราชอาณาจักรไทย สหรัฐอเมริกา และสาธารณรัฐสังคมนิยม
เวียดนาม ดังนี้

คณะกรรมการการพาณิชย์และการอุตสาหกรรมได้มีการหารือร่วมกันกับ
คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา และได้พิจารณาศึกษาร่างความตกลงดังกล่าว
โดยได้ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและได้เชิญผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม
โดยมีความเห็นว่าการค้าระหว่างประเทศมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย
ทั้งในด้านของการนำเข้าและการส่งออก -----

ดังนั้นประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจขนาดกลางจึงควรยึดกฎกติกาของการค้าระหว่างประเทศเป็นหลัก การเจรจาเรื่องการเปลี่ยนแปลงระบบการนำเข้าข้าวของสาธารณรัฐเกาหลีกับประเทศผู้ส่งออกข้าว ๕ ประเทศที่ได้ยื่นหนังสือคัดค้านเปลี่ยนแปลงระบบการนำเข้าข้าวของสาธารณรัฐเกาหลีเมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๗ นั้น ในขณะนั้นดิฉันดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลก และได้รับมอบหมายจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ในขณะนั้นซึ่งคือท่านประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ของวุฒิสภา ในช่วงนั้น ให้ทำหนังสือยื่นคัดค้านการเปลี่ยนแปลงระบบการนำเข้าข้าวของสาธารณรัฐเกาหลี ประเทศไทยยื่นหนังสือคัดค้านเป็นประเทศแรกและมีอีก ๔ ประเทศที่ร่วมกับเรา ในจำนวน ๔ ประเทศนั้นเป็นประเทศที่ได้รับจัดสรรโควตาเพิ่มขึ้นในช่วงสิบปีก่อนหน้านั้นก็คือประเทศออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา แล้วก็ประเทศจีน สำหรับประเทศเวียดนามได้ยื่นคำคัดค้านตามมา ในฐานะที่เริ่มเป็นผู้ส่งออกข้าวในระยะหลัง การเจรจาต้องเรียนว่าการเจรจานี้เป็นการเจรจาภายใต้กรอบขององค์การการค้าโลก ได้ยึดหลักในการเจรจาจัดสรรโควตาภายใต้ดับเบิลยูทีโอ อะกรีเมนต์ (WTO Agreement) หรือข้อตกลงภายใต้องค์การการค้าโลกปี ค.ศ. ๑๙๙๔ หรือปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งสมาชิกองค์การการค้าโลกทุกประเทศถือกฎเกณฑ์นี้โดยใช้ข้อมูลของสถิติการนำเข้า ๓ ปีย้อนหลังเป็นพื้นฐานในการจัดสรรโควตาให้กับประเทศสมาชิกเฉพาะประเทศที่มีการยื่นคัดค้านหรือประเทศที่มีการส่งสินค้ารายการนั้น ๆ ไปยังประเทศที่ขอปรับเปลี่ยน เป็นประเทศที่มีการค้าอย่างมีนัยสำคัญ ในฐานะของประเทศไทยที่เราสามารถยื่นคัดค้านได้ เพราะเราได้รับจัดสรรโควตามาก่อนหน้านั้นก็ถือว่าเป็นประเทศที่หากประเทศเกาหลีจะเปลี่ยนแปลงมาตรการใด ๆ จำเป็นที่จะต้องหารือกับประเทศไทย อย่างไรก็ตามการเจรจบนพื้นฐานของการจัดสรรโควตาใหม่นั้นจำเป็นต้องใช้หลักเกณฑ์ภายใต้มาตรา ๑๓ ของดับเบิลยูทีโอ อะกรีเมนต์ (WTO Agreement) อยู่ดี ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษเพราะเป็นข้อตกลงระหว่างประเทศ การเจรจาได้เริ่มจริง ๆ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ เป็นต้นมา ได้มีการเจรจามีใช่การเจรจา ๒ ฝ่ายเท่านั้น แต่เป็นการเจรจาหลายฝ่ายร่วมกับประเทศที่ยื่นคัดค้านด้วยกัน ก็คือทั้งหมด ๖ ประเทศ ตั้งแต่ประเทศที่เป็นผู้ที่เสนอขอเปลี่ยนแปลงการนำเข้าระบบการนำเข้าข้าวและประเทศที่ยื่นคัดค้านใช้เวลาเกือบ ๕ ปีเต็มกว่าจะได้ข้อตกลง ได้รับทราบจากการชี้แจงว่าเพิ่งได้ข้อสรุปเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๖๒ จากนั้นทั้ง ๖ ประเทศเห็นพ้องต้องกัน

แล้วก็กลับไปดำเนินการภายในประเทศตามขั้นตอนทางกฎหมายของแต่ละประเทศ ในส่วน
ของประเทศไทยจึงมาถึงวันนี้ ต้องเรียนว่าโควตาที่ได้รับจัดสรรเป็นการเจรจาบนพื้นฐานของ
กฎกติกาองค์การการค้าโลก ในส่วนที่กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
ได้ไปเจรจาได้โควตาเพิ่มเติมเป็นส่วนที่น่าจะตัดทอนมาจากโควตาที่ให้เป็นการทั่วไปกับ
ประเทศอื่น ๆ กลับทอนมาให้กับประเทศที่เป็นคู่ค้าหลักแล้วก็มีโควตาเดิมอยู่ และได้จำนวน
เพิ่มขึ้นเป็น ๒๘,๔๙๔ ตัน ก็เข้าใจว่ากระทรวงพาณิชย์ได้มีความพยายามอย่างยิ่งในการที่จะ
เจรจาขอให้ได้โควตาที่ใกล้เคียงกับโควตาเดิม -----

ถ้าคำนวณจากจำนวนที่เขาจัดสรรเพิ่มเติมประเทศไทยได้รับจัดสรรเพิ่มเติมกว่าโควตาเดิมถึง ๑๐๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ขณะที่ประเทศอื่น ๆ จะได้รับจัดสรรเพิ่มขึ้นแค่ ๕ เปอร์เซ็นต์ถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์โดยประมาณ ก็เรียกได้ว่ากระทรวงพาณิชย์ได้พยายามเจรจาที่จะรักษาผลประโยชน์ไว้ให้กับประเทศมากที่สุด นอกจากนั้นยังได้พยายามเจรจาในส่วนที่เหลือเป็นโควตาทั่วไปให้กับสมาชิกองค์การการค้าโลกที่เหลือก็คือ ๑๕๐ กว่าประเทศ อีก ๒๐,๐๐๐ ตันในอัตราภาษี ๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นอัตราภาษีที่ต่ำมาก เพราะว่าถ้าหากจะส่งออกในอัตราภาษีนอกโควตาคือ ๕๑๓ เปอร์เซ็นต์นั้นค่อนข้างจะสูง แล้วมีโอกาสในการที่จะส่งออกค่อนข้างยากก็ขออนุญาตเรียนชี้แจงว่ากฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ดำเนินการมาในฐานะที่เคยเป็นอดีตเอกราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลกด้วย ก็ได้ตรวจสอบข้อตกลงฉบับนี้ก็เห็นว่าเป็นไปตามกฎกติกาสากลซึ่งประเทศไทยเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลกมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอิงและยึดหลักของกฎกติกาการค้าระหว่างประเทศ เพราะว่าจะเป็นหลักที่สำคัญที่ทำให้เราสามารถขยายการค้าและการส่งออกได้ในระยะยาว ดังนั้นดิฉันขอกราบเรียนว่าเมื่อพิจารณาถึงร่างความตกลงที่ทางรัฐบาลเสนอมาแล้วจะเห็นประโยชน์ที่ผู้ประกอบการและชาวนาไทยจะได้รับประโยชน์ในฐานะที่มีตลาดที่แน่นอน มีปริมาณที่ชัดเจนในอัตราที่ได้แต้มต่ออย่างมากกับประเทศที่ไม่มีโอกาสได้รับการจัดสรรโควตา เมื่อมาพิจารณาถึงประเทศที่เป็นคู่ค้าข้าวที่สำคัญของประเทศเกาหลีหรือคู่ค้าข้าวที่สำคัญของประเทศไทยก็ต้องเรียนว่าประเทศเกาหลีเป็นประเทศที่นำเข้าข้าวเมล็ดสั้นเป็นส่วนใหญ่ นำข้าวกล้องและข้าวเมล็ดยาวจากประเทศไทยบางส่วนแต่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นข้าวเมล็ดสั้นซึ่งทั้งประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศจีน และประเทศออสเตรเลียสามารถผลิตข้าวเมล็ดสั้นได้จึงได้รับปริมาณจัดสรรค่อนข้างมาก สำหรับประเทศไทยสามารถส่งข้าวเมล็ดยาวได้แล้วก็ข้าวกล้องได้ ในกรณีจริง ๆ แล้วเป็นมาตรฐานที่ค่อนข้างสูงและเป็นที่ต้องการของตลาดประเทศเกาหลี อย่างไรก็ตามปริมาณที่เราได้มาเป็นโอกาสที่ให้กับผู้ประกอบการของประเทศไทย ให้โอกาสกับชาวนาที่ได้มีโอกาสส่งข้าวออกไปทางประเทศเกาหลี แต่เรายังสามารถที่จะขยายโอกาสเหล่านี้ให้กับพี่น้องเกษตรกรและผู้ประกอบการของประเทศไทยโดยผ่านการส่งเสริม การรณรงค์ หรือว่าการส่งเสริมให้ประชาชนประเทศเกาหลีได้รับรู้รับทราบและได้ลองลิ้มรสข้าวของประเทศไทยมากขึ้นผ่านโครงการต่าง ๆ ที่กระทรวงพาณิชย์เคยดำเนินการอยู่แต่เราอาจจะดำเนินการ

ได้มากขึ้นในแง่ของโครงการในเรื่องของการรณรงค์การส่งเสริมข้าวไทยในภัตตาคารไทย
ในประเทศเกาหลีก็จะทำให้เป็นที่ต้องการของผู้บริโภคมากขึ้น ต่อไปมาตรฐานในการที่จะเปิด
ประมูลโควตาต่าง ๆ ก็จะกำหนดเป็นมาตรฐานของข้าวไทยมากขึ้นในอนาคตได้ ดังนั้นดิฉัน
จึงมีความเห็นว่าเพื่อเป็นประโยชน์ในการรักษาตลาดข้าวของประเทศไทยในสาธารณรัฐเกาหลี
จึงเห็นควรที่จะให้การสนับสนุนในการให้ความเห็นชอบให้มีการลงนามในความตกลงดังกล่าว
เพื่อที่จะให้ได้รับประโยชน์ทันทีในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ นี้ค่ะ ขอบคุณมากค่ะ

นายชวน หลีกภัย (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปท่านเกียรติ สิทธิอมร

นายเกียรติ สิทธิอมร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบบัญชีรายชื่อ) : เรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเกียรติ สิทธิอมร ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก็ต้องขออนุญาตเล่าให้ฟังก่อนว่าจริง ๆ วันนี้ไม่ได้ตั้งใจจะมาอภิปราย
แต่เมื่อเข้าพอมันมีวาระที่เป็นที่ทราบของเอกชนหลายรายโทรศัพท์มาหาผมเขาถามผมว่าทราบ
หรือเปล่าว่ามีวาระนี้เข้าสภา แล้วทำที่เราคืออะไรในเรื่องนี้ อันนั้นคือจุดเริ่มต้นของความกังวล
ก็เลยเริ่มเข้าไปดูในรายละเอียดครับ ผมตระหนักดีว่าการเจรจาระหว่างประเทศไม่ใช่เรื่องง่าย
เป็นเรื่องยากมีความสลับซับซ้อน ในฐานะอดีตประธานผู้แทนการค้าซึ่งเคยทำหน้าที่เจรจา
ทราบดีครับ และเชื่อว่าทุกฝ่ายพยายามทำดีที่สุด แล้วถึงนำมาสู่จุดนี้ แต่ผมก็ต้องตั้งคำถาม
อย่างนี้ว่าเมื่อก่อนนี้กรณีที่มีการเจรจาความตกลงระหว่างประเทศ กระบวนการปกติคือ
ต้องไปผ่านคณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ กนศ. แล้ว กนศ. เป็นคนกำหนด
ยุทธศาสตร์ว่าจะเจรจาอย่างไร วิธีการเป็นอย่างไร เป้าหมายของการเจรจาเป็นอย่างไร แล้วก็จะ
มีการกำกับดูแลช่วยเหลือสนับสนุนกระบวนการเจรจาต่อเนื่องกันไม่ว่าผู้เจรจานั้นจะเป็น
กระทรวงพาณิชย์ หรือกระทรวงการต่างประเทศ หรือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
หรือกระทรวงอื่น ๆ ที่นี้พอผมมาไล่ดูเอกสารฉบับนี้ ก็ทราบดีนะครับ มันในช่วงเปลี่ยนผ่าน
คือก่อนหน้านี้ไม่ได้มีรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง ก็คงจะมีกระบวนการอีกแบบหนึ่ง แต่ผม
ทราบว่าจริง ๆ กนศ. ก็มีครับ มีท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน แต่พออยู่กำลังจะมีการเลือกตั้ง
และมีการตั้งรัฐบาลชุดใหม่ขึ้นมา ก็เลยมีการเลื่อนประชุมออกไป แล้วผมก็ทราบมาว่าเรื่องนี้
ยังไม่ได้เข้า กนศ. เลย แนนอนที่สุดเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบไปเจรจาก็คงพยายาม
ทำเต็มที่ทำสุดความสามารถ ผมเชื่อว่าเจ้าหน้าที่กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศทุกคน
ปกป้องผลประโยชน์ประเทศไทย แต่คำถามที่สภาแห่งนี้สมควรจะได้รับคำตอบก็คือว่าสิ่งที่
เสนอต่อหน้าเรานี้มันดีที่สุดแล้วหรือยัง อะไรคือหลักประกันว่าสิ่งนี้เหมาะสมแล้ว ผมว่า
เพื่อความเป็นธรรมของทุกฝ่าย ไม่มีประเด็นทางการเมืองใด ๆ ทั้งสิ้น อะไรคือคำตอบที่ว่า
พยายามทุกวิถีทางแล้ว แล้วนี่ล่ะครับข้อเสนอที่ดีที่สุด

ที่นี้ข้อกังวลของผมหลังจากที่ได้มีโอกาสคุยกับผู้ประกอบการบางกลุ่ม บางราย เขาไม่ทราบจริง ๆ ท่านประธานเขาไม่ทราบว่าเรื่องนี้ ผมก็เลยเข้าไปไล่ดูว่ามันมีกระบวนการ รับฟังความคิดเห็นหรือไม่ ก็พบว่ามีการรับ เขียนไว้ในรายงานฉบับนี้แต่เป็นการทำฟังความคิดเห็น ผ่านเว็บไซต์ (Website) ในช่วงเวลาเดือนพฤศจิกายนที่ผ่านมา ผมก็เลยติดต่อไปที่กรมเจรจา การค้าระหว่างประเทศ ผมก็ทำการบ้านก็โทรศัพท์ไป มันมีกี่คนที่ตอบ ที่เข้าไปดูและกลุ่มคน เหล่านั้นเป็นใครบ้าง คือกระบวนการตรงนี้ผมคิดว่าเราคงต้องทบทวนและทำให้มันดีขึ้น ผมเชื่อว่าพยายามนะครับ แต่ในข้อมูลมีผู้เปิดอ่านในเว็บไซต์ (Website) ๗๐๐ กว่าคน มีคน แสดงความเห็น ๑๙ คนเท่านั้นเอง นี่คือข้อมูลของกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศที่ผมเพิ่ง ได้รับ ก็ต้องถามคำถามว่ากระบวนการของเราเช่นนี้นั้นมันเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ หรือเปล่า ครบถ้วนหรือไม่ กลุ่มผู้มีผลประโยชน์ได้เสียได้รับข้อมูลสมบูรณ์ถูกต้องหรือไม่ อันนี้ก็เป็นข้อสังเกตท่านประธานครับ ผมคิดว่ามันจะมีกรณีเช่นนี้อีกหลายความตกลง คำถาม ผมก็มีง่าย ๆ เลยว่าจากนี้ไปการเจรจาข้อตกลงเช่นนี้จะต้องผ่าน กนศ. หรือไม่ ถ้าต้องผ่าน กนศ. จะมีรายงานหรือมีสรุปรายงานการประชุมของยุทธศาสตร์ของการเจรจาและวิธีการ ในการเจรจาและเป้าหมายของการเจรจาให้ทางสภารับทราบด้วยไหม ผมว่ามันเป็นประโยชน์ ในอดีตผมก็นั่งอยู่ใน กนศ. นี่ครับ แล้วก็มีการกำหนดยุทธศาสตร์และมีการช่วยในการเจรจา ให้ได้สัมฤทธิ์ผลมากกว่าที่จะให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของบางกรมหรือของบางกระทรวง เท่านั้น ตรงนี้เป็นคำถามว่าจากนี้ไปข้อตกลงลักษณะเช่นนี้ผมคิดว่าจะต้องไปกระบวนการ ปกติแล้วก็คือต้องไปผ่าน กนศ. จะเป็นอย่างนั้นหรือไม่

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่าผมเห็นด้วยว่าเราต้องทำตามดับเบิลยูทีโอ (WTO) แต่ว่าในขณะเดียวกันดับเบิลยูทีโอ (WTO) ก็มีหลักอยู่อันหนึ่งก็คือภาษาอังกฤษเขาใช้คำยูนานิมีตี (Unanimity) หรือฉันทามติ คนคนเดียวล้มกระดานก็ล้มได้ครับ จริง ๆ เราใช้ประโยชน์จากการล้มกระดาน ผมไม่ได้แนะนำให้เราเป็นเด็กเกรแต่เราเป็นเด็กดีเกินไปปฏิบัติตามแล้วเสียประโยชน์ประเทศมันก็ไม่ดีเหมือนกัน เพราะขณะนี้ทราบกันดีว่าหลายประเทศในโลกนี้ไม่ได้ทำตามดับเบิลยูทีโอ (WTO) เกรขึ้นมาแต่ถกฉวยได้ประโยชน์จากกระบวนการเหล่านี้ ผมก็ต้องตั้งคำถามว่าจริง ๆ แล้วเรามีหลายเครื่องมือไม่ใช่เฉพาะที่ดับเบิลยูทีโอ (WTO) เรามีเอฟทีเอ (FTA) โดยตรงกับสาธารณรัฐเกาหลีด้วย ผมเป็นคนหนึ่งที่อยู่ในกลุ่มวิสัยทัศน์เอเชียตะวันออกเป็นคนกำหนดยุทธศาสตร์การเจรจากับประเทศเกาหลีกับประเทศญี่ปุ่นกับประเทศจีน ในขณะนั้น เรามีความสัมพันธ์พิเศษอยู่แล้วเราใช้เครื่องมือตรงนี้หรือเปล่า ผมจึงต้องตั้งคำถามอย่างนี้เพื่อให้เราได้ข้อตกลงที่ดีที่สุด ปฏิเสธไม่ได้ครับ ท่านประธานปฏิเสธไม่ได้เลยประเทศออสเตรเลียได้เพิ่มขึ้น ประเทศจีนได้เพิ่มขึ้น สหรัฐอเมริกาได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยได้ลดลงนิดหน่อยในแง่ของตัวเลขเทียบกับโควตาเดิม ประเทศเวียดนามเดิมไม่มีโควตาได้มาทีเดียว ๕๐,๐๐๐ เลย ตรงนี้ผมทราบว่าท่านพยายามดีแต่ท่านต้องอธิบายให้ได้ว่าทำไม ทำไมมันดีแล้วทำไมสภาแห่งนี้ควรจะอนุมัติข้อตกลงนี้ในตัวเลขลักษณะเช่นนี้ อันนี้เข้าใจยากเหมือนกัน ด้วยเหตุนี้เองผมมีคำถามต่อไปว่าถ้าวันนี้คือหลายประเทศผมอยากเรียนท่านอย่างนี้ในการเจรจาระหว่างประเทศหลายประเทศใช้สภาเป็นเครื่องมือในการเจรจา หลายประเทศเดินหน้าเลยไปบอกคู่เจรjabอกสภาไม่อนุมัติขอเจรจาใหม่ก็มี ผมไม่ได้บอกว่าเราต้องทำอย่างนั้นนะครับ ผมกำลังตั้งคำถามว่าวันนี้ถ้าเราไม่เห็นชอบตรงนี้เรายังมีช่องทางอื่นใดหรือไม่ที่จะปรับปรุงข้อตกลงนี้ให้ดีขึ้น คำถามนี้คือยุทธศาสตร์การเจรจาแล้วนะครับ มีหรือไม่ ถ้าไม่มีท่านช่วยอธิบายว่าไม่มีแล้วลองหมดแล้ว แต่ผมก็ยังเชื่อว่ามันยังมี น่าจะยังมีอีกหลายประตู่ที่จะสามารถจะปรับปรุงตรงนี้ได้ ผมอาจจะผิดก็ได้นะครับ แต่ผมเชื่อมั่นว่าจะปรับได้บ้าง ขอความชัดเจนตรงนี้ว่าสถานะเราอยู่ตรงไหนแล้วผมก็เห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกบางท่านที่บอกว่าเวลาที่ท่านให้สภาแคว้นเดียวมันไม่พอหรือเรื่องสำคัญ ควรจะให้ล่วงหน้าก่อนนาน ๆ ให้มีโอกาสได้ศึกษาในรายละเอียดและมีโอกาสให้สภาเองช่วยในเรื่องการเจรจาในบางเรื่อง หลายประเทศใช้สมาชิกสภา หลายกรรมาธิการช่วยเจรจาและเป็นผลบวกกับการเจรจาต่อรองระหว่างประเทศ

ผมก็อยากตั้งคำถามสั้น ๆ เหล่านี้ว่าจากนี้ไป กนศ. มีหรือไม่ กนศ. กำหนดยุทธศาสตร์ไว้หรือไม่
จะมีรายงานของ กนศ. มาให้สภาด้วยหรือไม่ ข้อตกลงระหว่างประเทศ อันที่ ๒ ก็คือ ณ วันนี้
สามารถที่จะปรับปรุงได้หรือไม่ อะไรคือหลักประกันว่านี่คือสิ่งที่ดีที่สุดขอ ๒-๓ คำถามนี้ละครับ
ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย
รองประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญ
ขออนุญาตท่านวีระกร คำประกอบ อีกท่านหนึ่งแล้วก็จะให้ท่านรัฐมนตรีชี้แจง

นายวีระกร คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกรัฐสภา ผม วีระกร คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่าผมมีความตั้งใจเป็นอย่างยิ่งที่จะเร่งรัด
ให้มีการเห็นด้วยกับความตกลงระหว่างรัฐออสเตรเลีย สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐ
เกาหลี ราชอาณาจักรไทย สหรัฐอเมริกา และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ในเรื่องของโควตา
นำเข้าข้าว -----

แต่อย่างไรก็ตามก็เป็นไปตามที่เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไว้คือโควตาลดลง แต่ก็ต้องยอมรับว่าในช่วงที่ผ่านมาการเจรจาของประเทศไทยก็อาจจะไม่สัมฤทธิ์ผลมากนัก เพราะอาจจะไม่ได้อยู่ในช่วงที่เรามีรัฐบาลประชาธิปไตยในช่วงนั้นบางครั้งก็คงจะจำเป็น แต่ว่าในปัจจุบันนี้เนื่องจากเราเป็นรัฐบาลประชาธิปไตยมีรัฐสภา การที่จะให้สภาได้ช่วยกันพิจารณาล่วงหน้าในระยะเวลาพอสมควรก็น่าจะเป็นเรื่องที่ดี และอย่างที่ท่านสมาชิกเกียรติ สิทธิอมร ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่านได้พูดเมื่อสักครู่นี้ก็มิใช่เหตุผล ในเรื่องของที่เราเจรจาดีที่สุดหรือยัง เราได้ผลดีที่สุดหรือยัง ฝ่ายท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไปด้วยว่าในช่วงที่ผ่านมาไม่เป็นอะไรแล้วมันผ่านไปแล้ว แต่นับจากนี้เป็นต้นไปการเจรจากับต่างประเทศอยากเห็นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านนายกรัฐมนตรีด้วยเข้าไปนะครับ การเจรจาการค้าโดยเฉพาะไปขายผลิตผลการเกษตรของประเทศไทยถือเป็นเรื่องสำคัญ ครั้งหนึ่งผมเคยมีโอกาสเป็นเลขาธิการท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ท่านขยันเวลาท่านออกไปเจรจาการค้าระหว่างประเทศได้ผลดี ถ้ายังนายกรัฐมนตรีไปเองท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไปเอง ต้องหมั่นไปด้วยครับ ผมจะติดตามท่านในฐานะเป็นเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเดินทางไปต่างประเทศ ผมก็ต้องยอมรับว่าท่านมีความเชี่ยวชาญในเรื่องของการเจรจาธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ การขายพืชผลการเกษตรของประเทศไทยผมว่าท่านทำได้ดีในส่วนนี้ในส่วนนี้ท่านทำได้ดีการเจรจา แต่ว่าก็เกิดจากความขยันต้องไปบ่อย ๆ ต้องไปเหมือนเป็นพรรคพวกที่สนิทสนม การเจรจาการค้าก็จะราบรื่น แล้วโควตาต่าง ๆ ก็คงจะไม่โดนเพื่อนสมาชิกตำหนิ เช่นโควตาเดิมเมื่อปี ๒๕๔๘ ถึงปี ๒๕๕๓ ได้ ๒๙,๙๖๓ ตัน ในขณะที่ประเทศเวียดนามได้เพียง ๙,๐๓๐ ตัน เสร็จไปเจรจามาประเทศไทยเหลือ ๒๘,๐๐๐ ตัน ลดลงไปประมาณ ๑,๐๐๐ ตัน ซึ่งปริมาณไม่ได้มากหรอกก็ลดนิดเดียว แต่ประเทศเวียดนามก็ขึ้นไปเป็น ๕๕,๐๐๐ ตัน อย่างนี้เป็นต้น ก็ต้องเรียนว่าประเทศเวียดนามเขาผลิตข้าวเหมือนประเทศไทยไม่ได้ผลิตข้าวสั้นอย่างที่เราอาจจะเป็นข้ออ้างนะครับ ก็ผลิตข้าวเหมือนประเทศไทย เพราะฉะนั้นจะไปบอกว่าประเทศเวียดนามเขาได้เพิ่มมาจาก ๙,๐๐๐ ตัน ขึ้นมาเป็น ๕๕,๐๐๐ ตัน แต่ประเทศไทยจาก ๒๙,๐๐๐ ตัน ลงมาเหลือ ๒๘,๐๐๐ ตัน มันก็ดูแล้วเอาว่าอย่างไรก็ตามการเจรจาหลาย ๆ อย่างจำเป็นที่จะต้องระดับผู้นำประเทศ ระดับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์คงจะต้องเดินทางบ่อย ๆ การที่เราได้มีโอกาสเข้าไปเจรจา แล้วก็ชักจูงจนกระทั่งระดับรัฐมนตรีด้วยกันเขาเห็นชอบ

เห็นด้วยก็คงจะทำได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ที่ไปชักจูงเขา หรือว่าชักชวนเขานะครับ หรือว่าเจรจาการค้ากับเขา คงจะทำได้ดีกว่า

อีกเรื่องหนึ่งที่อยากฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไปก็คือการที่กระทรวงพาณิชย์เองแต่ดั้งเดิมมาซึ่งไม่ใช่สมัยของท่านจุรินทร์ ขออนุญาตที่เอ่ยนามนะครับ ในที่ผ่านมาการลักลอบนำสินค้าการเกษตรเข้ามาในประเทศไทยไม่เฉพาะเรื่องข้าว นะครับ มีทั้งปาล์มน้ำมัน มีทั้งมะพร้าว มีทั้งข้าวโพด และมันสำปะหลัง การทะลักเข้าของสินค้าเหล่านี้มายังประเทศไทยส่งผลให้การส่งออกของประเทศไทยมีผล เพราะมันไม่มีคุณภาพของที่ลักลอบนำเข้ามาไม่มีคุณภาพ ดังนั้นการส่งต่อออกไปก็ด้อย่างง่าย ๆ ในยุคที่ได้มีการจำหน่าย ราคาข้าวเราแพง ข้าวทะลักจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามายังประเทศไทยมากมาย สิ่งหนึ่งก็คือข้าวหอมมะลิ กลายเป็นว่าข้าวหอมมะลิที่เข้ามาแล้วส่งออกไปส่วนหนึ่งเป็นข้าวหอมมะลิประเทศกัมพูชา ข้าวหอมมะลิประเทศเวียดนาม ข้าวหอมมะลิประเทศลาวเข้ามาในประเทศไทย -----

เมื่อส่งออกน้ำมันไม่หอมเหมือนเดิม ท่านประธานก็เลยทำให้ความนิยมและความที่มีชื่อเสียงของข้าวหอมมะลิไทยลดน้อยถอยลงไปในช่วงหลาย ๆ ปีที่ผ่านมา เพราะเหตุว่ามีการนำเอาข้าวหอมมะลิจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาผสมและส่งออกต่อไป ในฐานะที่เคยเป็นประธานคณะกรรมการการวิสามัญดูแลราคาพืชผลทางการเกษตรก็ขอฝากท่านด้วยว่าการที่กระทรวงพาณิชย์ต้องดูแลในเรื่องของการลักลอบนำสินค้าทางการเกษตรจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาส่งผลให้ชื่อเสียงผลิตผลทางการเกษตรของประเทศไทยและคุณภาพลดน้อยลง จนกระทั่งทำให้ประเทศผู้นำเข้าสินค้าการเกษตรจากประเทศไทยก็มีข้อตำหนิได้จากสินค้าของประเทศไทยก็ขอฝากไว้เพียงเท่านี้ครับ แล้วก็จะสนับสนุนร่างความตกลงดังกล่าวนี้ เพราะเหตุว่าก็เป็นความจำเป็นล่ะครับ มันจะต้องประกาศใช้กันวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ นี้แล้วก็สนับสนุนที่จะให้ร่างความตกลงนี้ได้ผ่านรัฐสภาของเรา ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : มีเพิ่มมาอีกท่านหนึ่งครับ ขอเป็นท่านสุดท้ายก่อนที่จะให้ท่านรัฐมนตรีชี้แจง ท่านจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ เชิญครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออภิปรายต่อร่างความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งเครือรัฐออสเตรเลีย สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐเกาหลี ราชอาณาจักรไทย สหรัฐอเมริกา และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ต้องเรียนอย่างนี้ท่านประธานครับ ผมมี ๓ ประเด็นในการอภิปรายในวันนี้ ต่อร่างความตกลงนี้เป็นเรื่องของกระบวนการส่งออกนำเข้าข้าวไปยังประเทศเกาหลี ผมเรียนอย่างนี้ครับ

ในประเด็นแรก ผมเห็นชอบกับร่างความตกลงนี้แต่ผมไม่ได้ชอบใจกับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการเจรจาของทางกระทรวงพาณิชย์และกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศครับ ด้วยความเคารพเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว วันนี้เราเปรียบเทียบกับประเทศคู่ค้าเราเปรียบเทียบกับประเทศอื่นที่ทำความตกลงกับประเทศเกาหลีในครั้งนี้รวมทั้งหมด ๕ ประเทศ ผมถือว่าเราแพ้ในการเจรจาความครั้งนี้ แต่อย่างไรก็ตามที่เรียนท่านประธานว่าผมเห็นชอบนั้น เพราะมันจะมากจะน้อยส่งออกได้ก็เป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนครับ เป็นประโยชน์กับ

ประเทศไทยทั้งสิ้น ก็ต้องฝากทางกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่ามันเป็นตลาดเล็กก็จริง แต่มันก็แสดงถึงศักยภาพของประเทศไทยในการส่งออกข้าวว่าเราสามารถจะครองส่วนแบ่งตลาดโลกได้มากน้อยเพียงไร อันนี้เป็นประเด็นแรก ที่อยากจะกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังท่านผู้เกี่ยวข้องทุกคนนะครับ

ประเด็นที่ ๒ กระบวนการรับฟังความคิดเห็นตามรัฐธรรมนูญ ผมเห็นตัวเลขท่านแล้วผมก็ตกใจ เพราะว่ามีผู้รับฟังทั้งหมด ๑๙ คนที่มาแสดงความเห็น เห็นชอบ ๑๘ คน แสดงความเห็นที่ไม่ชัดเจน ๑ คน เป็นกระบวนการรับฟังความคิดเห็นที่ผมเกรงว่ามันจะมีความไม่ครอบคลุม แต่แน่นอนประเด็นอย่างนี้นั้นเป็นประเด็นที่ค่อนข้างง่าย เราจะส่งสินค้าไปต่างประเทศให้ความเห็นร้อยทั้งร้อยก็ต้องเห็นชอบ มากน้อยเพียงไรก็ต้องเอาอย่างที่ได้เรียนให้ทราบแล้ว แต่ว่าถ้าเป็นประเด็นที่มีความสำคัญกว่านี้ เป็นประเด็นที่มีความขัดแย้งในสังคม แล้วสุ่มตัวอย่างการให้ความเห็นชอบมา ๑๘-๑๙ คน กับเรื่องที่มีความสำคัญกับประเทศ ผมเรียนอย่างนี้ครับ อันนี้ไม่เพียงพอนะครับ

ประเด็นสุดท้าย ผมจะอภิปรายสั้น ๆ ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าได้เปิดดูเอกสารของทางทีพีบีโอ (PBO) หรือหน่วยงานวิชาการของสภาได้ทำมา จะเห็นได้เลยว่าปริมาณการส่งออกนำเข้าในช่วง ๓-๔ ปีหลังของประเทศไทยไปยังประเทศเกาหลีมากน้อยเพียงไร เปรียบเทียบกับประเทศจีน สหรัฐอเมริกา ประเทศเวียดนาม ประเทศออสเตรเลีย แล้วทั่วโลก ผมเรียนด้วยความเคารพ ผมดูตัวเลขในช่วงแรกผมก็มีความประหลาดใจเพราะว่าประเทศไทยในปี ๒๕๖๑ ส่งออกไปประเทศเวียดนาม ๑๘,๐๐๐ ตัน เป็นมูลค่า ๘ ล้านกว่าเหรียญสหรัฐ ต้องเรียนด้วยความเคารพครับ ลองดูตัวเลขเฉลี่ยประเทศไทยส่งออกไปทางประเทศเกาหลีได้เฉลี่ยเพียงแค่ ๔๗๐ เหรียญสหรัฐต่อตัน -----

ในขณะที่ประเทศคู่ค้าค้าดูเปรียบเทียบกับแล้วประเทศจีนเฉลี่ยต้นละประมาณ ๘๔๐ สหรัฐอเมริกา ๘๘๐ ในขณะที่ประเทศเวียดนาม ๖๒๐ พอมาดูในรายละเอียดสิ่งที่เกิดขึ้น ท่านประธานที่เคารพ เราส่งออกเป็นข้าวเมล็ดยาว นั่นหมายความว่าเราไม่มีการปรับตัวเลยโดยกระทรวงพาณิชย์ และโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาครัฐ เราไม่มีการปรับตัวเลยเพื่อที่จะปรับสภาพปรับ ผลผลิตของเราให้เข้ากับความต้องการของตลาดโลก เราไม่มีการหาหนทางเลยที่จะเพิ่มสัดส่วน ตลาดของเราในประเทศอื่น ๆ เช่นประเทศเกาหลี ทำไมเราไม่ลองเอาสินค้าของเราพยายาม ดันเข้าไปยังประเทศเกาหลีให้เขาล้มลองดูสิว่าข้าวเมล็ดยาวสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การบริโภคของคนในประเทศนั้น ๆ ได้หรือไม่ อย่างไร สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นการบ้านที่ทาง กระทรวงพาณิชย์รวมถึงรัฐบาลจะต้องนำกลับไปทำไปแก้ไขเพื่อที่การส่งออกในอนาคตสัดส่วน ของตลาดโลกในการค้าการขายของเรา มูลค่าการค้าการขายของเราจะดีขึ้น ผมไม่อยากจะ เห็นว่าประเทศไทยเรามาตั้งดูว่าเราส่งออกปริมาณกี่ตัน ๆ อันนั้นส่วนหนึ่ง ตลาดประเทศเกาหลี ไม่มีนัยสำคัญกับการปรับเปลี่ยนราคาพืชผลทางการเกษตรในประเทศเราจากปริมาณที่เห็นอยู่ แต่ผมอยากเห็นวันนี้เราส่งออกจะมากจะน้อยกว่าเดิมก็ตามแต่มูลค่าต้องเพิ่มขึ้น ปริมาณเงิน ที่กลับมายังประเทศไทยต้องมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ อันนี้เป็นประเด็นสำคัญที่อยากจะฝาก ท่านประธานผ่านไปยังทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์แล้วก็มีผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านให้ หาหนทางในอนาคต วันนี้ผมเห็นชอบแต่อยากให้ผลงานของท่านมานำเสนอต่อสภาครวหน้า พวกเราทุกคนชื่นใจพร้อมกันกับสิ่งที่เกิดขึ้นและเป็นประโยชน์กับประเทศชาติ ขอขอบคุณครับ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญ ท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ ให้เจ้าหน้าที่ชี้แจงใช่หรือไม่ครับ เชิญครับ

นางสาวเก็จพิรุณ เกาะสุวรรณ (รองอธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาและสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ดิฉัน นางสาวเก็จพิรุณ เกาะสุวรรณ รองอธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ได้รับอนุญาตจากท่านรองนายกรัฐมนตรี และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ให้ชี้แจงต่อประเด็นข้อซักถามต่าง ๆ ของท่านสมาชิก รัฐสภาผู้ทรงเกียรติ ขออนุญาตเรียนชี้แจงดังนี้ค่ะ การเจรจาความตกลงระหว่างประเทศไทย กับประเทศเกาหลีและอีก ๔ ประเทศ รวมเป็น ๖ ประเทศ เป็นการเจรจาโดยอาศัยกรอบ

หลักเกณฑ์และกฎเกณฑ์ขององค์การการค้าโลกในฐานะที่ทั้ง ๖ ประเทศเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก สืบเนื่องจากเมื่อการก่อตั้งองค์การการค้าโลกในปี ๒๕๓๘ ประเทศเกาหลีใต้เป็นประเทศที่ปิดตลาดไม่นำเข้าข้าวจากประเทศใดในโลก แต่จากกฎเกณฑ์ของความตกลงสินค้าเกษตร ภายใต้องค์การการค้าโลกทำให้ประเทศเกาหลีต้องเปิดตลาดข้าวโดยในระยะ ๑๐ ปีแรก ประเทศเกาหลีเปิดให้นำเข้าข้าวปริมาณ ๒๐๐,๐๐๐ กว่าตัน อัตราภาษีในโควตาอยู่ที่ ๕ เปอร์เซ็นต์หรือว่าร้อยละ ๕ และไม่อนุญาตให้นำเข้าข้าวเกินกว่า ๒๐๐,๐๐๐ ตัน ในช่วง ๑๐ ปี ปีที่ ๒ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ ถึงปี ๒๕๕๗ ที่ประเทศเกาหลีที่จะขอต่ออายุในการเปิดตลาดนำเข้าข้าวในปริมาณที่จำกัด ประเทศไทยได้ร่วมกับประเทศผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่คือประเทศจีน สหรัฐอเมริกา แล้วก็ประเทศออสเตรเลียได้ขอให้ประเทศเกาหลีจัดสรรโควตารายประเทศให้กับประเทศไทย ซึ่งในช่วงที่จะนำเข้าข้าวในช่วงปี ๒๕๔๘ ถึงปี ๒๕๕๗ ประเทศเกาหลีได้ก็ได้นำปริมาณนำเข้าข้าวที่ประเทศเกาหลีได้นำเข้าจริงในช่วงปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นช่วงเวลา ๓ ปีล่าสุดก่อนที่จะมีการกำหนดโควตานำเข้าข้าวใหม่ ในช่วงปี ๒๕๔๘ ถึงปี ๒๕๕๗ ประเทศไทยได้รับโควตาข้าวจากการเจรจาตามประวัติการส่งออกไปที่ประเทศเกาหลีใต้ที่แท้จริงอยู่ที่ ๒๙,๙๖๓ ดังนั้นจะขอเรียนท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติว่าภายใต้หลักเกณฑ์ขององค์การการค้าโลกในการคำนวณปริมาณนำเข้าข้าว หรือปริมาณที่จะจัดสรรให้กับผู้ส่งออกจะต้องใช้ประวัติการนำเข้าข้าวที่แท้จริงเป็นตัวกำหนดเท่านั้น ซึ่งในช่วงเดียวกันเมื่อครบปี ๒๕๕๗ ตามที่ท่านสมาชิกวุฒิสภา ท่านวิบูลย์ลักษณ์ ร่วมรักษ์ ได้กรุณาให้คำอธิบายก็คือว่า -----

ประเทศไทยได้มีการคัดค้านที่ประเทศเกาหลีจะต่ออายุหรือว่าเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีข้าว ในการที่จะเปิดตลาดข้าวในปี ๒๕๕๘ โดยกำหนดโควตาข้าวเป็นการทั่วไปที่ ๔๐๘,๗๐๐ ตัน อัตราภาษีในโควตา ๕ เปอร์เซ็นต์ ส่วนอัตราภาษีข้าวนอกโควตาอยู่ที่ ๕๑๓ เปอร์เซ็นต์ แต่ให้นำเข้าได้ไม่จำกัดจำนวน ในปี ๒๕๕๘ ประเทศเกาหลีได้อ้างว่าเป็นการเปิดเสรีตลาด นำเข้าข้าวแล้วแต่ว่าคุณจะต้องส่งออกในอัตราภาษี ๕๑๓ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งก็เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ขององค์การการค้าโลก ประเทศไทยร่วมกับอีก ๔ ประเทศก็ได้ยื่นหนังสือคัดค้าน จึงนำมาสู่การเจรจาขอชดเชยซึ่งการชดเชยได้รับเป็นโควตานำเข้าข้าวรายประเทศ ซึ่งก็โดย หลักเกณฑ์ขององค์การการค้าโลกอีกเช่นกันที่จะต้องใช้ประวัติการนำเข้าข้าว ๓ ปีย้อนหลัง จึงเป็นผลให้โควตาที่ประเทศไทยได้จริง ๆ แล้วควรจะอยู่ที่ ๑๕,๗๑๐ ตัน จากการเจรจา ต่อรองด้วยยุทธวิธี กลยุทธ์ต่าง ๆ นานาก็ทำให้ประเทศไทยท้ายที่สุดได้รับโควตาอยู่ที่ ๒๘,๔๙๔ ตัน อันนี้ก็เป็นที่มา เหตุผลที่ท่านถามว่าหลักการการเจรจาทั้งหมดทำไมเรื่องนี้ ถึงนำมาสู่การพิจารณาของท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติล่าช้า ก็จะขอเรียนว่าเนื่องจาก ความตกลงฉบับนี้ไม่ได้เป็นความตกลง ๒ ฝ่ายหรือทวิภาคีที่ทำระหว่างประเทศไทยกับ ประเทศเกาหลีใต้เท่านั้น เมื่อประเทศไทยสามารถสรุปผลการเจรจากับประเทศเกาหลีได้ ในประมาณกลางปี ๒๕๖๒ ประเทศเกาหลีใต้ต้องนำผลการเจรจาที่ตกลงกับประเทศไทยแล้ว ไปหารือกับอีก ๔ ประเทศที่เหลือ ไม่ว่าจะเป็นประเทศจีน สหรัฐอเมริกา ประเทศเวียดนาม และประเทศออสเตรเลียให้เขายอมรับผลการเจรจาระหว่างประเทศเกาหลีใต้กับประเทศไทย ซึ่งประมาณวันที่ ๑๐ ตุลาคม เราได้รับแจ้งจากทางประเทศเกาหลีว่าอีก ๔ ประเทศเขาให้ การยอมรับตัวเลขที่ประเทศเกาหลีจะจัดสรรโควตาให้กับประเทศไทยที่ ๒๘,๔๙๔ ตัน ทั้ง ๆ ที่ประเทศไทยควรจะได้แค่ ๑๕,๗๑๐ ตันตั้งแต่เดือนตุลาคม ตามกระบวนการของการเสนอ เรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี กระทรวงพาณิชย์ได้สอบถามหน่วยงานทางด้าน กฎหมาย ๒ หน่วยงานคือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและกระทรวงการต่างประเทศ กรมสนธิสัญญาและกฎหมายว่าด้วยความตกลงระหว่างประเทศ สำหรับ ๖ ประเทศนี้เข้าข่าย จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญหรือไม่ เราก็ใช้เวลารอคำตอบระยะหนึ่ง ซึ่งคำตอบที่ได้จากทั้ง ๒ หน่วยงานก็มาในช่วงปลายเดือนตุลาคม จึงเป็นเหตุที่ทั้ง ๒ หน่วยงาน มีความเห็นพ้องต้องกันว่าควรจะเสนอตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญในช่วงเดือนพฤศจิกายน

เมื่อได้คำตอบแล้วกระทรวงพาณิชย์โดยกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศได้เปิดรับฟังความคิดเห็น เนื่องจากการค้าขายข้าวผู้ที่ทำการส่งออกข้าวได้ก็ต้องเป็นสมาชิก ต้องมีการจดทะเบียนเป็นผู้ส่งออกข้าวเท่านั้น ทางกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศได้มีหนังสือไปถึงสมาคมผู้ส่งออกข้าวและผู้ค้าข้าวเกี่ยวกับร่างความตกลงนี้ และขอรับทราบความเห็น และขอความกรุณาให้ทางสมาคมได้แจ้งกับสมาชิกทั้งหมดว่ามีความเห็นประการใด กับข้อตกลงนี้หรือไม่ นอกจากนี้ในเวลาเดียวกันในช่วงเดือนพฤศจิกายนกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศได้เผยแพร่ร่างความตกลงนี้พร้อมสรุปสั้น ๆ ขึ้นไปบนเว็บไซต์ (Website) ว่าได้มีการจัดทำความตกลงลักษณะนี้เพื่อให้ประเทศไทยจากในช่วงปี ๒๕๕๘ ถึงปี ๒๕๖๑ ที่ประเทศไทยไม่มีโควตาเฉพาะรายประเทศ การส่งออกจากประเทศไทยไปประเทศเกาหลีมียอดส่งออกที่ต่ำมากตามที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้นำเรียนท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติแล้วนะค่ะ คือในปี ๒๕๕๘ ประเทศไทยส่งออกข้าวไปประเทศเกาหลีได้เพียง ๖,๑๓๐ ตัน ปี ๒๕๕๙ ๑๔,๐๐๐ ตัน ปี ๒๕๖๐ ๒๗,๐๐๐ ตัน และปี ๒๕๖๑ ประมาณ ๒๐,๐๑๕ ตัน ท่านจะเห็นได้ว่าจากสถิติของการส่งออกข้าวไปประเทศเกาหลีได้หากว่าประเทศไทยไม่ได้รับโควตาข้าวเฉพาะรายประเทศก็เป็นเรื่องยากที่ประเทศไทยจะแข่งขันกับประเทศที่เป็นผู้ส่งออกข้าวที่มีประสิทธิภาพอย่างประเทศเวียดนามที่สามารถผลิตข้าวได้ทั้งเมล็ดยาว เมล็ดสั้น และเมล็ดกลาง เพราะฉะนั้นการที่จะได้โควตาข้าวรายประเทศสำหรับประเทศไทยจึงมีความจำเป็นมาก ในฐานะผู้เจรจาที่ตระหนักดีถึงความสำคัญของสินค้าข้าวต่อเกษตรกรผู้ปลูกข้าวทั้งประเทศและข้าวเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญที่ทุกรัฐบาลให้ความสำคัญเพราะถือว่าข้าวคือกระดูกสันหลังของชาติ ฉะนั้นทีมเจรจาจึงให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นพิเศษว่าทำอย่างไรก็ได้จะต้องได้โควตาข้าวมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ก็จึงนำมาสู่การที่ได้โควตา ๒๘,๔๙๔ ตัน ในส่วนของการนำเสนอคณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ หรือว่า กนศ. -----

โดยที่เรื่องนี้เป็นเรื่องการเจรจาระดับเทคนิคตามมาตรา ๑๓ ของความตกลงเกษตรภายใต้ องค์การการค้าโลก จึงมิใช่เรื่องนโยบายที่คณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ จะพิจารณา เพราะฉะนั้นก็เลยเป็นการเจรจาในเชิงเทคนิค ในเรื่องนี้ถามว่าได้มีกลยุทธ์ มียุทธศาสตร์ในการเจรจาหรือไม่ ทางกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศได้หารืออย่างใกล้ชิด กับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ในสมัยนั้นตลอดช่วงของการเจรจา และได้มีการ รายงานความคืบหน้าเป็นระยะ ๆ เมื่อมีความคืบหน้าของการเจรจา เพราะฉะนั้นก็จะเรียน ท่านว่าเหตุผลที่เราไม่ได้เสนอเรื่องนี้เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจ ระหว่างประเทศ เนื่องจากว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องนโยบาย เป็นเรื่องการที่จะต้องปกป้องผลประโยชน์ ของประเทศชาติอย่างเต็มกำลังความสามารถ ส่วนในข้อชี้แจงที่ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ ถามว่าทำไมถึงได้เร่งรัดเสนอเรื่องนี้เข้ามาสู่การพิจารณาของรัฐสภา ดิฉันได้เรียนให้ทราบ เงื่อนไขที่เกิดขึ้นทั้งหมดแล้ว เพราะฉะนั้นร่างความตกลงฉบับนี้เมื่อผ่านการรับฟังความคิดเห็น ของทางสมาคมข้าวแล้วนะคะ แล้วก็เปิดรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ (Website) ของกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศแล้วในต้นเดือนธันวาคม เราจึงได้ตัดสินใจนำเสนอร่าง ความตกลงนี้เข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีท่านได้กรุณาให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ และร่างความตกลงฉบับนี้ได้มาอยู่ต่อหน้าท่านสมาชิกรัฐสภา ผู้ทรงเกียรติทั้งหมดแล้ว เพื่อขอให้ท่านกรุณาพิจารณาให้ความเห็นชอบนะคะ

ที่ท่านสอบถามว่าในส่วนของประเทศเกาหลีได้ถือว่าเป็นตลาดข้าวที่สำคัญ สำหรับประเทศไทยหรือไม่ ก็จะขอเรียนว่าถ้าในภาพรวมการส่งออกข้าวประเทศเกาหลีได้ เป็นประเทศตลาดส่งออกข้าวลำดับที่ ๕๑ ของประเทศไทย ข้าวส่วนใหญ่ของประเทศไทย ถ้าเป็นข้าวนึ่งจะส่งออกไปที่สาธารณรัฐเบเนน ถ้าเป็นข้าวขาวจะส่งออกไปที่สหรัฐอเมริกา ประเทศจีน และประเทศฟิลิปปินส์ ถ้าเกิดว่าเป็นข้าวกล้องตลาดที่สำคัญของประเทศไทย จะอยู่ที่สหภาพยุโรป เช่น สหราชอาณาจักรหรือว่าประเทศอังกฤษ ประเทศเบลเยียม ประเทศเนเธอร์แลนด์ และประเทศเกาหลีใต้ ก็จะขอเรียนให้ท่านทราบเท่านี้ค่ะ

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : คงสรุปได้แล้ว ขอขอบคุณครับ ท่านสมาชิกเราก็ได้อภิปรายกันพอสมควรและฟังคำชี้แจงของเจ้าหน้าที่ผู้ชี้แจง ก็ได้รับความตามที่ได้รับแจ้งมานะครับ ดังนั้นผมขอปิดการอภิปรายนะครับ ต่อไปจะขอมติจาก

ที่ประชุมว่าจะให้ความเห็นชอบกับร่างความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งเครือรัฐออสเตรเลีย สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐเกาหลี ราชอาณาจักรไทย สหรัฐอเมริกาและสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม หรือไม่นะครับ ก่อนที่จะดำเนินการลงมติผมต้องขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ

(ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย รองประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย (รองประธานรัฐสภา) : เป็นขั้นตอนการตรวจสอบองค์ประชุมแบบเดิม ขอให้ท่านสมาชิกหาที่นั่งครับ ท่านสมาชิกกรุณาเข้ามาในห้องประชุมแล้วก็นั่งประจำที่เพื่อที่จะนับคะแนนได้เร็ว ตอนนี้เป็นขั้นตอนนับองค์ประชุมเมื่อท่านนั่งแล้วเจ้าหน้าที่จะเป็นผู้นับ ข้างบนก็นับเสียก่อน ข้างบนนับง่าย สมาชิกเข้ามาใหม่ก็นับได้เลย ท่านสมาชิกกรุณาเข้านั่งประจำที่ เจ้าหน้าที่จะเริ่มนับแล้ว ส่วนข้างบนคงนับแล้วเมื่อเจ้าหน้าที่นับแต่ละแถวแล้วก็ส่งจำนวนสมาชิก

(เจ้าหน้าที่ดำเนินการรวบรวมผลการตรวจสอบองค์ประชุม)